คู่มือปฏิบัติงาน

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓)

กฎหมายสถานบริการ

ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
สำนักการสอบสวนและนิติการ

กรมการปกครอง
กระทรวงมหาดไทย

คำนำ

ด้วยกรมการปกครองมีภารกิจต้องรับผิดชอบในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยกฎหมายว่าด้วยสถานบริการมีภารกิจสำคัญในการดำเนินงานตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม และการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับบุคลากรของกรมการปกครองโดยตรง ดังนั้น กรมการปกครองจึงมีนโยบายที่จะพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านสถานบริการ และสถานประกอบการด้วยการสร้างการเรียนรู้ พัฒนาองค์ความรู้ให้มีสมรรถนะสูงในการปฏิบัติงาน และพร้อมที่จะนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาใช้ปฏิบัติเพื่อให้ภารกิจเกี่ยวกับนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม และการบังคับใช้กฎหมายประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุผลสัมฤทธิ์ กรมการปกครองจึงได้จัดทำ **"คู่มือการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ"** โดยปรับปรุงเนื้อหาสาระให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ข้าราชการกรมการปกครองทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้ใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการและการปฏิบัติตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม ตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพต่อไป

(นายธนาคม จงจิระ)
อธิบดีกรมการปกครอง

สารบัญ

หน้า

คำนำ

ส่วนที่ ๑ พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง คำสั่ง ๑

- พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ๓
- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาต และการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ๑๘
- กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ๒๔
- กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ๒๗
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แบบคำขอรับใบอนุญาต ใบอนุญาต คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ บัตรประวัติและการแจ้งเปลี่ยนแปลง รายการในบัตรประวัติของพนักงานสถานบริการ ๓๐
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ๔๒
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้ง หลักเกณฑ์ วิธีการแจ้งและการรับแจ้งเหตุในสถานบริการ ๔๔
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ๕๐
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๘๑/๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการ ๕๘
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๔๖/๒๕๕๘ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการ ๖๐

ส่วนที่ ๒ หนังสือสั่งการ / ข้อหารือ ๖๑

- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๒๔๓๒ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติการควบคุมสถานบริการ หรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ๖๓
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๐๙๒๒ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เรื่อง ความหมายของคำว่า “สถานประกอบการ ที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ตามคำสั่งหัวหน้าคณะ รักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ๖๕
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๗๒๙๖ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง กำชับกวดขันสถานบริการและสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม ๗๔

สารบัญ [ต่อ]

หน้า

ส่วนที่ ๒ หนังสือสั่งการ / ข้อหารือ

- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๖๘๔๓
  ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานตามคำสั่ง
  หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ____ ๗๖
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๔๗๓๐
  ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานตามคำสั่งหัวหน้า
  คณะรักษาความสงบแห่งชาติและมติคณะรัฐมนตรี ____ ๗๙
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๔๒๗๖
  ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
  ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์
  และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการ
  ที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ___ ๘๘
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๒๔๖๐
  ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการควบคุมสิ่งเสพติดที่มอมเมาเยาวชน ___ ๑๐๑
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๘๕๖
  ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติตามนโยบาย
  ลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม ____ ๑๐๔
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๘๗๐
  ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง การรายงานผลการดำเนินการตามนโยบาย
  ลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม ____ ๑๑๐
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๖๗
  ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง นโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม ____ ๑๑๔
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๓๐๙๕
  ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ เรื่อง ผลการพิจารณาข้อหารือกรณีแพที่มี
  เรือลากจูงโดยมีลักษณะคล้ายแพเธคเคลื่อนที่ ____ ๑๒๐
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๓๗๓
  ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง หารือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับกรณี
  ผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาไม่สามารถทำนิติกรรมได้ ___ ๑๒๘
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๒๔๕๑ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒
  เรื่อง หารือการเก็บค่าธรรมเนียมกรณีอนุญาตให้ต่อเติมสถานบริการ ____ ๑๓๐
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๓๑๒๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒
  เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติกรณีคำสั่งปิดสถานประกอบกิจการ “ร้านกระฉ่อน” ___ ๑๓๒
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๘๑๓
  ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒ เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์สถานบริการ ____ ๑๓๖

สารบัญ [ต่อ]

หน้า

ส่วนที่ ๒ หนังสือสั่งการ / ข้อหารือ

- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๕๘๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติการพิจารณาสั่งลงโทษทางปกครองสถานบริการ ____ ๑๓๙
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๔๑๓๐ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ _____ ๑๔๓
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๙๗๔๕ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง _ ๑๔๗
- หนังสือหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๘๑๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานประกอบการที่จำหน่ายอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ __ ๑๕๐
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/๓๔๐๕ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ _____ ๑๕๒
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๗๖๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ _____ ๑๕๔
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๔๓๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ _____ ๑๕๖
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๑๓๗๙๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เรื่อง หารือข้อกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕ _____ ๑๕๘
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๖๑๓ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๕ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ _____ ๑๖๐
- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๗๙๘ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง หารือการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ การย้ายสถานบริการและการขอหยุดประกอบกิจการสถานบริการชั่วคราว _____ ๑๖๒
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๖๓๙ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง หารือการปฏิบัติ กรณีการให้บริการของสถานประกอบการที่เปิดให้บริการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ _____ ๑๖๓
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๓๕๘ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง หารือการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ _____ ๑๖๕

สารบัญ [ต่อ]

หน้า

<u>ส่วนที่ ๒</u> หนังสือสั่งการ / ข้อหารือ

- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๘๘๖๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง การขอย้ายสถานบริการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่องดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด ___ ๑๖๗
- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๓๙๐๗ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง หารือการขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการในสถานที่ตั้งโรงแรม ___ ๑๖๙
- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๔๖๘๙ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง หารือประกอบกิจการประเภทคาราโอเกะ___ ๑๗๑
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๙๗๓๐ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การขออนุญาตย้ายที่ตั้งสถานบริการ ___ ๑๗๓
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๕๗๗๕ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เรื่อง หารือการกำกับ ดูแล สถานประกอบการนวดแผนโบราณหรือนวดแผนไทย ___ ๑๗๕
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๐๘๔๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ___ ๑๘๐
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๕๐๙๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ___ ๑๘๒
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๓๐๓๖ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ___ ๑๘๔
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๔๕๖ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ เรื่อง หารือการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมและขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ___ ๑๘๖
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๑๙๖๖ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ หารือการเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ประจำปี ๒๕๕๓ ___ ๑๙๑
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๑๑๕๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง หารือการขออนุญาตตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ___ ๑๙๔
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๗๙๐๒ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ___ ๑๙๖
- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๕๐๔๗ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ___ ๑๙๙

สารบัญ [ต่อ]

หน้า

ส่วนที่ ๒ หนังสือสั่งการ / ข้อหารือ

- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๒๓๖ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ____ ๒๐๐
- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๖๘๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๖ เรื่อง การออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ____ ๒๐๓

ส่วนที่ ๓ ขั้นตอนการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ____ ๒๐๕

- การขออนุญาตตั้งสถานบริการ ____ ๒๐๗
- การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ____ ๒๐๙
- การย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการ ____ ๒๑๐
- การออกใบแทนใบอนุญาต ____ ๒๑๑
- การโอนใบอนุญาตกรณีตกทอดทางมรดก ____ ๒๑๒
- การกวดขันสถานบริการตามนโยบายจัดระเบียบสังคม ____ ๒๑๓
- การสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ____ ๒๑๓
- การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ____ ๒๑๕
- ขั้นตอนการตรวจสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ____ ๒๑๗
- บันทึกการตรวจสถานบริการ (กรณีจัดตั้งสถานบริการ) ____ ๒๒๑
- แบบตรวจสถานบริการ (แบบ ๑) ____ ๒๓๙
- แบบตรวจสถานบริการ ประเภทความปลอดภัย (แบบ ๒) ____ ๒๔๑
- การกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ / งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) ____ ๒๔๔

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก ____ ๒๕๑

- คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ____ ๒๕๓
- คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ____ ๒๕๙

สารบัญ [ต่อ]

หน้า

<u>ส่วนที่ ๔</u> ภาคผนวก

- ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ ____ ๒๖๐
- ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ____ ๒๖๑
- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ____ ๒๖๓
- พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ____ ๒๖๙
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ____ ๒๙๓
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คำสั่งทางปกครองที่ต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่ง ____ ๒๙๕
- คำแนะนำของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ที่ ๑/๒๕๔๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง ____ ๒๙๖
- พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ____ ๓๐๐
- พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ____ ๓๔๘
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ____ ๓๖๑
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ____ ๓๖๒
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๘ ____ ๓๖๓
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทาง พ.ศ. ๒๕๕๘ ____ ๓๖๔
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานีขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ ____ ๓๖๕
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางรถไฟ พ.ศ. ๒๕๕๘ ____ ๓๖๖
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในท่าเรือโดยสารสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ____ ๓๖๗
- กฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตและการประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ____ ๓๖๘

ส่วนที่ ๑
พระราชบัญญัติ
กฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
สถานบริการ
พ.ศ. ๒๕๐๙

ในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
สังวาลย์
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๙
เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายเพื่อควบคุมสถานบริการบางประเภท

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และเมื่อจะให้ใช้บังคับ

ในท้องที่อื่นใดอีก ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓[๒] ในพระราชบัญญัตินี้

"สถานบริการ"[๓] หมายความว่า สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ดังต่อไปนี้

(๑) สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคู่บริการ

(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓/ตอนที่ ๘๘/หน้า ๖๒๖/๔ ตุลาคม ๒๕๐๙

[๒] มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

[๓] มาตรา ๓ นิยามคำว่า "สถานบริการ" แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า แต่ไม่รวมถึง[๔]

(ก) สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ข) สถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพหรือ

(ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้นักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวทีหรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

(๖) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด"[๕] หมายความว่า ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

"พนักงานเจ้าหน้าที่" สำหรับกรุงเทพมหานคร หมายความถึง ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่น หมายความถึง ผู้ว่าราชการจังหวัด

---

[๔] มาตรา ๓ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐

[๕] มาตรา ๓ นิยามคำว่า "ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด" เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๔[๖] ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการพิจารณาอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการประกอบด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามวรรคสอง รวมทั้งการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔ ทวิ[๗] (ยกเลิก)

มาตรา ๕ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรจะกำหนดเขตอันมีปริมณฑลจำกัดในท้องที่ใดเพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๔ ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๔ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม

(๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๔) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือโรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

(๕) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษในความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง ตามกฎหมายว่าด้วยการปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก หรือตามกฎหมายว่าด้วยการปรามการค้าประเวณีในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตามความในวรรคก่อน

มาตรา ๗ อาคาร หรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการตามมาตรา ๔ ต้อง

(๑) ไม่อยู่ใกล้ชิดวัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าวแล้ว

(๒) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๓) มีทางถ่ายเทอากาศสะดวก

---

[๖] มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๗] มาตรา ๔ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๘ ถ้าอาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๔ เป็นของผู้อื่น ในชั้นขออนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือแสดงว่าได้รับความยินยอมจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่นั้น

มาตรา ๙ เมื่อได้รับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาสั่งภายในเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต

ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๑[๕] ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในกรุงเทพมหานคร ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่น ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมตำรวจหรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สุด

หนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในวรรคแรก ต้องแสดงเหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ขอทราบด้วย

มาตรา ๑๒ ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุด

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๔[๖] ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ

ในกรณีที่รายการในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

---

[๕] มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

[๖] มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

การจัดทำ การเก็บรักษา และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดทำบัตรประวัตินั้น ต้องไม่ระบุหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พนักงานนั้น

มาตรา ๑๕ ในกรณีบัตรประวัติซึ่งเก็บรักษาไว้ ณ สถานบริการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติใหม่ ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ และให้นำความในมาตรา ๑๔ วรรคแรกมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖[๑๐] ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

(๑) รับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ

(๒) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวาย หรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

(๓) จำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้

(๔) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ

(๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ

(๖) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

มาตรา ๑๖/๑[๑๑] ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถานบริการ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

---

[๑๐] มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๑๑] มาตรา ๑๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

มาตรา ๑๖/๒[๑๒] ห้ามมิให้ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

มาตรา ๑๖/๓[๑๓] ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือมีการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖/๒ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้แจ้งแทนก็ได้

มาตรา ๑๗[๑๔] การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายในเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้โคมไฟหรือการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘[๑๕] ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) จะจัดให้มีสุรา น้ำชาหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย หรือจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๙ ในการจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิง ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการมีหน้าที่ต้องควบคุมการแสดงมิให้เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร และมิให้มีสัตว์ร้ายเข้าร่วมการแสดงในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม

มาตรา ๒๐[๑๖] เมื่อปรากฏว่า ผู้ได้รับอนุญาตตั้งสถานบริการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ ในกรุงเทพมหานคร นายตำรวจท้องที่ตั้งแต่ชั้นสารวัตรขึ้นไป ในจังหวัดอื่น ตั้งแต่นายอำเภอท้องที่ขึ้นไปมีอำนาจสั่งให้งดการแสดงนั้นได้

---

[๑๒] มาตรา ๑๖/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๑๓] มาตรา ๑๖/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๑๔] มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๑๕] มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

[๑๖] มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑[๑๗] ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติ หรือเมื่อสถานบริการใดดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด

การสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้สั่งพักได้ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ (๒) หรือ (๓) หรือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๗ เฉพาะในส่วนที่ไม่ใช่กำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการ ให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

(๒) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๖ (๑) (๔) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖/๒ มาตรา ๑๙ หรือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการ ให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่ากรณีใดพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งหรือไม่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตหรือพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล รวมทั้งหลักเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ หากอุทธรณ์โดยเหตุตามวรรคสอง (๑) ให้การอุทธรณ์เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น หากอุทธรณ์โดยเหตุตามวรรคสอง (๒) หรือเหตุอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น แต่ต้องมีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอให้ทุเลาการบังคับ หากพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่มีคำสั่งใดให้ถือว่าเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หน่วยงานที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ประจำอยู่ได้รับอุทธรณ์ ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งอื่นที่ไม่ใช่คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

---

[๑๗] มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๒๒[๑๘] ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการในกรุงเทพมหานครมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนการขออนุญาต

คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมตำรวจหรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๓ ก่อนครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้หนึ่งผู้ใดจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดียวกันนั้นไม่ได้

มาตรา ๒๔[๑๙] เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่ามีการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ในสถานบริการแห่งใด ให้เจ้าพนักงานนั้นมีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๕[๒๐] ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ดำเนินกิจการ ลูกจ้างหรือคนรับใช้ของสถานบริการผู้ใดสามารถให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ ได้ แต่ไม่ยอมให้ความสะดวกนั้นเมื่อเจ้าพนักงานร้องขอ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ทวิ[๒๑] (ยกเลิก)

มาตรา ๒๖[๒๒] ผู้ใดตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการเช่นว่านั้นในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ทวิ[๒๓] (ยกเลิก)

---

[๑๘] มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

[๑๙] มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

[๒๐] มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

[๒๑] มาตรา ๒๕ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๒๒] มาตรา ๒๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๒๓] มาตรา ๒๖ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๒๗[๒๔] ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๘[๒๕] ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๖ (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา ๒๘/๑[๒๖] ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือมาตรา ๑๖/๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ยอมให้ตรวจเอกสารราชการตามมาตรา๑๖/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๘/๒[๒๗] ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๖/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นอาวุธปืน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นวัตถุระเบิดหรืออาวุธสงคราม ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบอาวุธนั้นด้วย

มาตรา ๒๘/๓[๒๘] ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ หรือผู้ใดจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘/๔[๒๙] (ใช้บังคับมิได้) [๓๐]

(คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖)

---

[๒๔] มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๒๕] มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๒๖] มาตรา ๒๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๒๗] มาตรา ๒๘/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๒๘] มาตรา ๒๘/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๒๙] มาตรา ๒๘/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

[๓๐] ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๒๙ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้บังคับในท้องที่ใด ให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) (๒) หรือ (๓) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินกิจการต่อไปได้ในเมื่อได้จัดทำบัตรประวัติตามที่บังคับไว้ในมาตรา ๑๔ และมาขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการนั้น โดยเสียค่าธรรมเนียมภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในท้องที่นั้น

ให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในท้องที่นั้น

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ถนอม กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราค่าธรรมเนียม[๓๑]

(๑) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๓) การต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ	ครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงลักษณะ ขนาด หรือประเภทของสถานบริการก็ได้

[๓๑] อัตราค่าธรรมเนียม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยเหตุที่ปัจจุบันได้มีบุคคลประกอบกิจการสถานบริการบางประเภทซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน และจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการนั้น ๆ ไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้เยาวชนเอาเยี่ยงอย่างจนประพฤติตัวเสื่อมทรามลง เป็นการสมควรที่จะออกกฎหมายควบคุมสถานบริการนั้น ๆ รวมทั้งการแสดงด้วย ทั้งนี้ เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณีอันดีของชาติต่อไป

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๗ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕[๓๒]

ข้อ ๒ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ อาทิเช่น สถานเต้นรำรำวง ที่มีหญิงพาตเนอร์บริการ สถานจำหน่ายสุรา น้ำชาหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นโดยมีหญิงสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีหญิงบริการให้แก่ลูกค้าชาย เป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการหรือใช้เป็นที่มั่วสุม สมควรแก้ไขกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันจำกัดมิให้ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการ

พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑[๓๓]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑๔ ให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการนั้นโดยเสียค่าธรรมเนียมภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์แห่งความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีและสวัสดิภาพของประชาชน สมควรกำหนดให้สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นสถานบริการที่จะตั้งขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานเช่นเดียวกับสถานบริการอื่นในมาตราเดียวกัน และเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วอีกบางมาตราให้สอดคล้องต้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

---

[๓๒] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙/ตอนที่ ๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗/๑๗ มกราคม ๒๕๑๕

[๓๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕/ตอนที่ ๗๓/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕[๓๔]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๙ ผู้ใดตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๓ (๔) ได้สร้างความยุ่งยากให้แก่ผู้ประกอบอาชีพสุจริต ทั้งผู้ตั้งสถานบริการและผู้มีอาชีพเป็นนักร้อง นักดนตรี นักแสดงตลก ศิลปินและมายากลฯ เป็นการจำกัดอาชีพและไม่ส่งเสริมความสามารถพิเศษของบุคคลทางด้านศิลปการดนตรีและการแสดงซึ่งเป็นการสวนทางกับความต้องการของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้เยาวชนตื่นตัวสนใจศิลปที่ละเอียดอ่อน และสามารถใช้ความรู้นี้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต สร้างความอ่อนโยนในจิตใจให้แก่เยาวชน ลดปัญหาอาชญากรรมให้น้อยลงหรือหมดไป และเพื่อให้การแสดงดนตรีกระทำได้โดยสะดวก แต่ทางราชการยังสามารถควบคุมได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖[๓๕]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑๙ สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตาม (ข) ใน (๓) ของบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ตั้งขึ้นก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ต้องมีลักษณะของสถานที่การบริการหรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

---

[๓๔] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙/ตอนที่ ๑๑๓/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑๖ สิงหาคม ๒๕๒๕

[๓๕] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑/ตอนที่ ๖ ก/หน้า ๑/๑๒ มกราคม ๒๕๔๗

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ตั้งสถานบริการซึ่งเข้าลักษณะสถานบริการตาม (ง) ใน (๔) หรือ (๖) ของบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ที่ประสงค์จะตั้งสถานบริการต่อไป ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงซึ่งออกตาม (ง) ใน (๔) หรือ (๖) ของบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ตั้งสถานบริการนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งไม่อนุญาต

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ผู้ตั้งสถานบริการ ซึ่งเข้าลักษณะสถานบริการตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ใน (๔) หรือ (๕) ของบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ที่ประสงค์จะตั้งสถานบริการต่อไปด้วย โดยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้พิจารณาคำขอให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

มาตรา ๒๑ บรรดาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ในกรณีที่ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประเภทที่มีบริการนวดให้แก่ลูกค้าตามมาตรา ๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการดังกล่าวมิได้ดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภท และใบอนุญาตดังกล่าวให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น หรือเมื่อได้รับยกเว้นไม่เป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ บรรดากฎกระทรวงหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ใช้บังคับ

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องบทนิยามของสถานบริการ เพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนเฉพาะการประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการหรือใช้เป็นที่มั่วสุม โดยมิได้มีเจตนารมณ์จะให้มีความหมายครอบคลุมไปถึงสถานที่ที่ไม่ได้ดำเนินกิจการไปในลักษณะดังกล่าว เช่น สถานที่ที่มีวัตถุประสงค์ด้านการศึกษาหรือกีฬา นอกจากนี้ได้แก้ไขวิธีการจัดตั้งสถานบริการบางประเภทเฉพาะที่ปรากฏชัดเจนในขณะนี้ว่าอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งในปัจจุบันเพียงแต่แจ้งแล้วก็ประกอบการได้เลย ทำให้การควบคุมตรวจสอบกระทำได้ไม่ทั่วถึง และบางครั้งก่อให้เกิดปัญหากับสังคม โดยเปลี่ยนมาเป็นต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะประกอบการได้ เพื่อให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวดพร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อใช้บังคับกับสถานบริการทุกประเภท เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุม เป็นสถานที่ปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยของผู้ใช้บริการ โดยกำหนดหน้าที่ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อง ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ[๓๖]

ภิรมย์พร/แก้ไข
วศิน/ตรวจ
๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

ปณตภร/เพิ่มเติม
๖ สิงหาคม ๒๕๕๖

[๓๖] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนที่ ๗๐ ก/หน้า ๑๙/๖ สิงหาคม ๒๕๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ
พ.ศ. ๒๕๔๙[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
การขออนุญาต การอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๔ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) ใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ รับรองว่าผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔)

(ง) แบบแปลนแผนผังแสดงพื้นที่การให้บริการของสถานบริการและปริมณฑลของสถานบริการโดยใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๕๐๐

(จ) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งสถานบริการ

(ฉ) หลักฐานแสดงว่าอาคารที่ใช้ตั้งสถานบริการได้รับอนุญาตให้ใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคารโดยผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนที่ ๔๙ ก/หน้า ๘/๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙

(ช) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๓ รูป

(ซ) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ที่ใช้ตั้งสถานบริการหรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ในกรณีที่อาคารหรือสถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น

(๒) นิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน

(ข) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคลซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ค) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล

(ง) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้แทนนิติบุคคล

(จ) ใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ รับรองว่าผู้แทนนิติบุคคลมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔)

(ฉ) แบบแปลนแผนผังแสดงพื้นที่การให้บริการของสถานบริการและปริมณฑลของสถานบริการโดยใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๕๐๐

(ช) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งสถานบริการ

(ซ) หลักฐานแสดงว่าอาคารที่ใช้ตั้งสถานบริการได้รับอนุญาตให้ใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบรับรองการตรวจสอบอาคารโดยผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(ฌ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้แทนนิติบุคคลซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๓ รูป

(ญ) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ที่ใช้ตั้งสถานบริการหรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ในกรณีที่อาคารหรือสถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น

ข้อ ๒ การยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานบริการให้ยื่น ณ ท้องที่ที่ตั้งสถานบริการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อผู้กำกับการหรือรองผู้กำกับการซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลแห่งท้องที่ที่ตั้งสถานบริการนั้น

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ที่ตั้งสถานบริการนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ ในการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ โดยผู้ขออนุญาตต้องไม่มีประวัติการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้จนถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตภายในระยะเวลาสามปี และไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดทางอาญาอันมีลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้เมื่อ

(๑) ขออนุญาตตั้งสถานบริการ หลักฐานและเอกสารที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑ มีความถูกต้องและครบถ้วน

(๒) ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓

(๓) อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ และตั้งอยู่ในท้องที่ที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๕

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีการขออนุญาตตั้งสถานบริการหลายประเภทในสถานที่เดียวกัน ให้ออกใบอนุญาตหนึ่งใบสำหรับพื้นที่การให้บริการแต่ละประเภท

ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอ ณ สถานที่และบุคคลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

(๒) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตหรือผู้แทนนิติบุคคลซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(๓) ใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ รับรองว่าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตหรือผู้แทนนิติบุคคลมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔)

ในกรณีที่หลักฐานและเอกสารที่ยื่นไว้ในการขออนุญาตตามข้อ ๑ มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นหลักฐานและเอกสารที่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงด้วย

ข้อ ๗ ให้นำหลักเกณฑ์ในข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ มาใช้บังคับกับการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการโดยอนุโลม

ข้อ ๘ คำขอรับใบอนุญาต ใบอนุญาต และคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๒
การจัดทำ การเก็บรักษา และการแจ้งเปลี่ยนแปลงบัตรประวัติของพนักงาน

ข้อ ๙ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงาน ลูกจ้าง คู่บริการ ผู้บำเรอ ผู้บริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว และคนรับใช้ของสถานบริการก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการนั้น จำนวนสองชุด

ข้อ ๑๐ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการเก็บรักษาบัตรประวัติของบุคคลตามข้อ ๙ ไว้ ณ สถานบริการที่บุคคลนั้นทำงานอยู่เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลาหนึ่งชุด และจัดส่งบัตรประวัติของบุคคลดังกล่าวอีกหนึ่งชุดไปเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ที่ยื่นคำขออนุญาตตามข้อ ๒

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการในบัตรประวัติของบุคคลตามข้อ ๙ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง ณ สถานที่และบุคคลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๑๒ บัตรประวัติ และการแจ้งเปลี่ยนแปลงรายการในบัตรประวัติของบุคคลตามข้อ ๙ และข้อ ๑๑ ให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๓
การจัดสถานที่ และการติดหมายเลขประจำตัวพนักงาน

ข้อ ๑๓ การจัดสถานที่ภายนอกและภายในของสถานบริการต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีแนวเขตของสถานบริการที่ชัดเจน

(๒) มีห้องสุขาเพียงพอสำหรับบริการลูกค้า โดยแยกห้องสุขาชายและหญิงออกจากกัน

(๓) มีการรักษาความสะอาดเรียบร้อยเป็นอย่างดี

(๔) ใช้โคมไฟให้มีแสงสว่างเพียงพอที่จะมองเห็นและจำหน้ากันได้ในระยะไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

(๕) สถานบริการที่มีห้องบริการเฉพาะ ต้องมีหมายเลขเป็นตัวเลขอารบิคสีขาวขนาดสูงอย่างน้อย ๕ เซนติเมตร ติดที่หน้าประตูห้องบริการทุกห้องเรียงตามลำดับ ถ้าประตูเข้าออกมีบานปิดทึบแสงให้มีช่องสี่เหลี่ยมโปร่งแสงสามารถมองเข้าไปเห็นภายในห้อง ขนาด ๕ x ๒๐ เซนติเมตรขึ้นไปที่บานประตูเหนือพื้นห้อง ๑.๗๐ เมตร และสามารถเปิดเข้าไปตรวจสอบได้ตลอดเวลา

(๖) ติดใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนบริเวณทางเข้าสถานบริการ

(๗) ในสถานบริการที่จัดให้มีดนตรี หรือการแสดงอื่นใดต้องมีวัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ให้เกินค่าระดับเสียงรบกวนตามที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๔ สถานบริการต้องใช้ป้ายชื่อให้ตรงกับชื่อในใบอนุญาตทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในกรณีที่มี โดยจะต้องติดตั้งป้ายชื่อไว้ด้านหน้าสถานบริการให้มองเห็นอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๕ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการต้องจัดให้พนักงาน ลูกจ้าง คู่บริการ ผู้บำเรอ ผู้บริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว และคนรับใช้ของสถานบริการติดหมายเลขประจำตัวซึ่งตรงกับหมายเลขประจำตัวในบัตรประวัติของบุคคลนั้นไว้ที่อกเสื้อด้านขวามือในขณะปฏิบัติงานในสถานบริการ

ป้ายหมายเลขประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นรูปวงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร พื้นสีแดงสำหรับคู่บริการ ผู้บำเรอ และผู้บริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว และพื้นสีน้ำเงินสำหรับพนักงาน ลูกจ้าง และคนรับใช้ โดยหมายเลขประจำตัวให้ใช้เลขอารบิคสีขาว และใต้ตัวเลขให้มีอักษรย่อหรือชื่อเต็มของสถานบริการขนาดพอสมควร

ข้อ ๑๖ คำขออนุญาตและคำขอต่ออายุใบอนุญาตใดๆ ที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ การพิจารณาอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และข้อ ๓ ข้อ ๔ (๒) และข้อ ๕ ของกฎกระทรวงฉบับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

พลอากาศเอก คงศักดิ์ วันทนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตตั้งสถานบริการหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประวัติการกระทำผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ การจัดทำ การเก็บรักษา และการแจ้งเปลี่ยนแปลงบัตรประวัติของพนักงาน และการจัดสถานที่ การใช้โคมไฟ และการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการเป็นไปตามที่กำหนดในกฎระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

นันทนา/ผู้จัดทำ

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙

กฎกระทรวง
กำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ
พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑)

(ก) พื้นที่ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(ข) พื้นที่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร แต่ไม่เกินสามร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(ค) พื้นที่เกินสามร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(๒) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๒)

(ก) พื้นที่ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(ข) พื้นที่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร แต่ไม่เกินสามร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท

(ค) พื้นที่เกินสามร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๓)

(ก) ห้องบริการไม่เกินสามสิบห้อง ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(ข) ห้องบริการเกินสามสิบห้องแต่ไม่เกินห้าสิบห้อง ฉบับละ ๔๐,๐๐๐ บาท

(ค) ห้องบริการเกินห้าสิบห้อง ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(๔) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๓ (๔)

(ก) พื้นที่ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(ข) พื้นที่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร แต่ไม่เกินสามร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(ค) พื้นที่เกินสามร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(๕) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๕)

(ก) พื้นที่ไม่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(ข) พื้นที่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร แต่ไม่เกินสามร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(ค) พื้นที่เกินสามร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท

(๖) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(๗) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละหนึ่งในห้าของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งสถานบริการแต่ละประเภท

ข้อ ๒ การคำนวณพื้นที่หรือจำนวนห้องของสถานบริการเพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมตามข้อ ๑ ให้คำนวณตามแบบแปลนแผนผังแสดงพื้นที่การให้บริการของสถานบริการที่ได้ยื่นไว้พร้อมกับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ประชา มาลีนนท์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๒๑
เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๒๙ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ได้ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและดัชนีค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง
กำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ
พ.ศ. ๒๕๔๗*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑

มาตรา ๓๖ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) ให้เปิดทำการได้ ดังนี้

(๑) ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๒.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น สำหรับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน สำหรับสถานบริการที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ผ่อนผันให้

ข้อ ๒ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๒) ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๔.๐๐ นาฬิกา และระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน

ข้อ ๓ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๓) ให้เปิดทำการได้ ดังนี้

(๑) ระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน สำหรับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) ระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน สำหรับสถานบริการที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ผ่อนผันให้

* รก.๒๕๔๗/พ๕๔ก/๑/๑๖ กันยายน ๒๕๔๗

ข้อ ๔ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ให้เปิดทำการได้ ดังนี้

(๑) ระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น สำหรับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) ระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน สำหรับสถานบริการที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ผ่อนผันให้

ข้อ ๕ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๕) ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

ข้อ ๖ กำหนดเวลาเปิดทำการตามความในข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ถ้าวันรุ่งขึ้นเป็นวันที่ ๑ มกราคม จะเปิดทำการต่อไปจนถึงเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้นนั้นก็ได้

ข้อ ๗ สถานบริการที่ตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ มีผลใช้บังคับ ให้มีเวลาเปิดทำการตามข้อ ๑ (๑) ข้อ ๒ ข้อ ๓ (๑) ข้อ ๔ (๑) ข้อ ๕ และข้อ ๖ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามประเภทที่ได้รับใบอนุญาต

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

โภคิน พลกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่คำนิยาม “สถานบริการ” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นผลให้เกิดประเภทของสถานบริการขึ้นใหม่ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้วันเวลาเปิดปิดของสถานบริการเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ศุภชัย/พิมพ์
๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๗
สุนันทา/นวพร/ตรวจ
๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
A+B

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง แบบคำขอรับใบอนุญาต ใบอนุญาต คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ บัตรประวัติและการแจ้งเปลี่ยนแปลงรายการในบัตรประวัติของพนักงานสถานบริการ

โดยที่กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดแบบคำขอรับใบอนุญาตใบอนุญาตคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ บัตรประวัติและการแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการในบัตรประวัติของพนักงานสถานบริการ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ และข้อ ๑๒ ของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๔ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ให้ใช้แบบ สบ.๑ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้ใช้แบบ สบ.๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้ใช้แบบ สบ.๓ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ บัตรประวัติของพนักงานสถานบริการ ให้ใช้แบบ สบ.๔ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ การแจ้งเปลี่ยนแปลงรายการในบัตรประวัติของพนักงานสถานบริการ ให้ใช้แบบ สบ.๕ ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

อารีย์ วงศ์อารยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบ สบ. ๑

คำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า ☐ (กรณีบุคคลธรรมดา).....สัญชาติ.....อายุ.....ปี เลขประจำตัวประชาชน.....หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่..... ออกให้ ณ.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... เลขหมายโทรศัพท์พื้นฐาน.....เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่.....

☐ (กรณีนิติบุคคล).....

จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลทะเบียนเลขที่.....เมื่อวันที่.....ณ..... สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... โดย.....ผู้แทนของนิติบุคคลผู้รับอนุญาต สัญชาติ..... อายุ.....ปี เลขประจำตัวประชาชน.....หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....ออกให้ ณ.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... เลขหมายโทรศัพท์พื้นฐาน.....เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่.....

๒. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอต่อ.....ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อสถานบริการตาม

มาตรา ๓ (๑) ☐ (๒) ☐ (๓) ☐ (๔) ☐ (๕) ☐ (๖) ☐

โดยใช้ชื่อสถานบริการเป็นภาษาไทยว่า..... ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี) ว่า..... ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... เลขหมายโทรศัพท์พื้นฐาน.....มีพื้นที่การให้บริการจำนวน.....ตารางเมตร/.....ห้อง

๓. ข้าพเจ้ามีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และอาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตเป็นไปตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ รวมทั้งที่กำหนดในกฎกระทรวง

๔. ข้าพเจ้ารับทราบถึงหน้าที่ที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องถือปฏิบัติ ตลอดจนบทลงโทษตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงที่เกี่ยวข้องแล้ว

๕. พร้อมกับคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน พร้อมลงลายมือชื่อรับรองสำเนา จำนวนสองชุด

(๒) ใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ รับรองว่าผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔) จำนวนหนึ่งฉบับ

(๓) แบบแปลนแผนผังแสดงพื้นที่การให้บริการของสถานบริการและปริมณฑลของสถานบริการแสดงรายละเอียดบริเวณต่าง ๆ ภายในสถานบริการ เช่น บริเวณเวที บริเวณของผู้ใช้บริการ ห้องส้วม ห้องครัว ประตูทางเข้า ทางออก เป็นต้น มาตราส่วนไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๕๐๐ พร้อมทั้งคำนวณปริมาณพื้นที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการ และลงลายมือชื่อรับรองจำนวนสองชุด

(๔) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งสถานบริการพร้อมลงลายมือชื่อรับรอง จำนวนสองฉบับ

(๕) หลักฐานที่แสดงว่าอาคารสถานที่ตั้งสถานบริการได้รับอนุญาตให้ใช้อาคารตามพระราชบัญญัติคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคารโดยผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๖) รูปถ่ายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการหรือผู้แทนของนิติบุคคลผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หน้าตรง ไม่สวมหมวก ไม่ใส่แว่นตาดำ ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร จำนวนสามรูป

(๗) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล วัตถุประสงค์ และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ไม่เกินสามเดือน จำนวนหนึ่งฉบับ

[กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ]

(๘) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคลซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(๙) หนังสือแสดงความยินยอมของเจ้าของอาคารหรือสถานที่ที่ตั้งสถานบริการในกรณีที่ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ไม่ใช่เจ้าของอาคารหรือสถานที่ที่ตั้งสถานบริการ จำนวนหนึ่งฉบับ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

(.....)

แบบ สบ. ๑

บันทึกของ

นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่กรณีในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร หรือผู้กำกับการหรือรองผู้กำกับการซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลท้องที่กรณีในกรุงเทพมหานคร

คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่

☐ อนุญาต

☐ ไม่อนุญาต เนื่องจาก .....

.....

.....

.....

.....

หมายเหตุ กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่อนุญาต จะต้องมีหนังสือแจ้งการไม่อนุญาตซึ่งแสดงเหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอทราบ ตามนัยแห่งมาตรา ๑๑ ด้วย

(ลายมือชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบ สบ. ๒

ใบอนุญาต
ให้ตั้งสถานบริการ
ประจำปี พุทธศักราช.....

ที่ปิดรูปถ่าย
ผู้รับอนุญาตหรือ
ผู้แทนนิติบุคคล
ผู้รับอนุญาต
ขนาด ๔ x ๖ ซม.

เลขที่...../.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ อนุญาตให้

☐ (กรณีบุคคลธรรมดา)..... สัญชาติ.....อายุ.....ปี
เลขประจำตัวประชาชน.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

☐ (กรณีนิติบุคคล).....
จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลทะเบียนเลขที่ ..... เมื่อวันที่ .....เดือน ..... พ.ศ.....
ณ.....สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ .....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
โดย..... ผู้แทนของนิติบุคคลผู้รับอนุญาต สัญชาติ..... อายุ.....ปี

ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) ☐ (๒) ☐ (๓) ☐ (๔) ☐ (๕) ☐ (๖) ☐
โดยใช้ชื่อสถานบริการเป็นภาษาไทยว่า.....
ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี) ว่า.....
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

☐ ในเขตอันมีปริมณฑลจำกัดเพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
☐ นอกเขตอันมีปริมณฑลจำกัดเพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

โดยมีปริมาณพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการรวมทั้งสิ้น.....ตารางเมตร/ .....ห้อง.....เตียง
ทั้งนี้ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา.....นาฬิกา

อนุญาต ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ใบอนุญาตนี้ให้ใช้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต

แบบ สบ. ๒

(ด้านหลัง)

เงื่อนไขในการดำเนินกิจการสถานบริการของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

๑. กรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๖ จะถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทันที

๒. ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องไม่กระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวรวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๓. ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องไม่ดำเนินกิจการในลักษณะที่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๔. กรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการละเลยหรือกระทำการฝ่าฝืนเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้นจะต้องถูกดำเนินคดีอาญาตามที่กฎหมายบัญญัติและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณีได้ทันที หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในปีถัดไป ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยได้ออกประกาศไว้

๕. ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้ได้จนถึง ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ระบุในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

แบบ สบ. ๓

คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า ☐ (กรณีบุคคลธรรมดา).....สัญชาติ.....อายุ.....ปี เลขบัตรประจำตัวประชาชน.....หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่..... ออกให้ ณ.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... เลขหมายโทรศัพท์พื้นฐาน.....เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่.....

☐ (กรณีนิติบุคคล).....

จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลทะเบียนเลขที่.....เมื่อวันที่.....ณ..... สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... โดย.....ผู้แทนของนิติบุคคลผู้รับอนุญาต สัญชาติ..... อายุ.....ปี เลขประจำตัวประชาชน.....หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....ออกให้ ณ.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... เลขหมายโทรศัพท์พื้นฐาน.....เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่.....

๒. ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามมาตรา ๓ (๑) ☐ (๒) ☐ (๓) ☐ (๔) ☐ (๕) ☐ (๖) ☐ ประจำปีพุทธศักราช.....ตามใบอนุญาตเลขที่...../..... โดยใช้ชื่อสถานบริการเป็นภาษาไทยว่า..... ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี) ว่า..... ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....เลขหมายโทรศัพท์พื้นฐาน.....

๓. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอต่อ.....ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประจำปีพุทธศักราช.....

แบบ สบ. ๓

พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

(๑) สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ประจำปีพุทธศักราช.....

(๒) รูปถ่ายของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการหรือผู้แทนของนิติบุคคลผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ หน้าตรงขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร จำนวนสามรูป

(๓) ใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบัน ชั้น ๑ รับรองว่าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้แทนนิติบุคคล มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔)

(๔) กรณีที่หลักฐานและเอกสารที่ยื่นไว้ในการขออนุญาตมีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องยื่นหลักฐานและเอกสารที่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงด้วย

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

(.....)

แบบ สบ. ๔

บัตรประวัติของพนักงานสถานบริการ

ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

ที่ปิดรูปถ่ายเจ้าของประวัติ ขนาด ๔ x ๖ ซม.

หมายเลขประจำตัวพนักงาน.....

เจ้าของประวัติเข้าทำงานในหน้าที่.....

ชื่อสถานบริการ.....

เป็นสถานบริการตาม ๓ (๑) ☐ (๒) ☐ (๓) ☐ (๔) ☐ (๕) ☐ (๖) ☐

ใบอนุญาตเลขที่.....

ตั้งอยู่ใน ☐ จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ท้องที่ อำเภอ/กิ่งอำเภอ.....

จังหวัด.....

☐ กรุงเทพมหานคร ท้องที่สถานีตำรวจนครบาล.....เขต.....

<u>รายการบุคคลของพนักงาน</u>

ชื่อ.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี

สัญชาติ.....เลขประจำตัวประชาชน.....หรือใบสำคัญประจำตัว

คนต่างด้าวเลขที่.....ออกให้ ณ.....

มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ชื่อบิดา.....ชื่อมารดา.....

ชื่อคู่สมรส.....

<u>รูปพรรณของพนักงาน</u>

ความสูง.....เซนติเมตร รูปร่าง.....ผิวเนื้อ.....ผม.....

รูปหน้า.....ตา.....ตำหนิ/แผลเป็น.....

<u>ที่อยู่ปัจจุบันของพนักงาน</u>

พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

เลขหมายโทรศัพท์.....

เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของพนักงาน.....

(ลายมือชื่อ).....เจ้าของประวัติ

(.....)

แบบ สบ. ๔

(ด้านหลัง)

คำรับรองบัตรประวัติ

เขียนที่ .....
วันที่ .....
ข้าพเจ้า .....
อายุ .....ปี สัญชาติ .....
เลขประจำตัวประชาชน .....
หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....
ลงวันที่.....
มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ .....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....ปัจจุบันพักอาศัยอยู่บ้านเลขที่.....
ชื่อสถานที่ (ถ้ามี).....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
เลขหมายโทรศัพท์.....เลขหมายโทรศัพท์
เคลื่อนที่ .....ขอรับรองว่า .....
ผู้แสดงประวัติซึ่งจะเข้าทำหน้าที่ .....
ของสถานบริการ .....
ข้าพเจ้ารู้จักกันมาเป็นเวลา.....ปี
โดยเกี่ยวข้องเป็น .....
..... ผู้นี้ว่าถูกต้องตามความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับรอง
(.....)

บันทึกส่งบัตรประวัติ

สถานบริการ.....
วันที่.....
เรียน ☐ นายอำเภอ/ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ..... (กรณีในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร)
☐ ผู้กำกับการ/รองผู้กำกับการซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาล ..... (กรณีในกรุงเทพมหานคร)
ข้าพเจ้าขอส่งบัตรประวัติของ .....
ซึ่งข้าพเจ้ารับเข้าทำงานในหน้าที่.....ในสถานบริการของข้าพเจ้าแล้วตั้งแต่วันที่.....เดือน ..... พ.ศ. .....
โดยให้มีหมายเลขประจำตัวพนักงานเลขที่.....
มายังท่านเพื่อเก็บรักษาตามกฎหมาย

ขอแสดงความนับถือ

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับรอง
(.....)

ผลการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่

.....
.....

คำสั่งของนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่กรณีในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครหรือผู้กำกับการหรือรองผู้กำกับการซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลท้องที่กรณีกรุงเทพมหานคร

☐ ทราบ
☐ อื่น ๆ.....

(ลายมือชื่อ).....
(.....)
ตำแหน่ง .....

หมายเหตุ ๑. กรณีในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานครให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการส่งบัตรประวัติของพนักงานไปเก็บรักษายังที่ว่าการอำเภอ/กิ่งอำเภอท้องที่ จำนวน ๑ ชุด และผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการเก็บรักษาไว้ที่สถานบริการ จำนวน ๑ ชุด ให้พร้อมที่จะรับการตรวจได้ทุกเมื่อ

๒. กรณีในกรุงเทพมหานครให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการส่งบัตรประวัติของพนักงานไปเก็บรักษายังสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ จำนวน ๑ ชุด และผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการเก็บรักษาไว้ที่สถานบริการ จำนวน ๑ ชุด ให้พร้อมที่จะรับการตรวจได้ทุกเมื่อ

๓. กรณีที่รายการบัตรประวัติมีการเปลี่ยนแปลง สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องแจ้งให้นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ (กรณีในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร) หรือ ผู้กำกับการหรือรองผู้กำกับการซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ (กรณีในกรุงเทพมหานคร) ทราบ ภายในเจ็ดวัน ทั้งนี้กรณีที่พนักงานของสถานบริการออกจากงาน ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการในบัตรประวัติดังกล่าวด้วย

๔. การจัดทำบัตรประวัตินั้น ต้องไม่ระบุหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พนักงานนั้น

แบบ สบ. ๕

ชื่อสถานบริการ.....
ใบอนุญาตเลขที่...../.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการในบัตรประวัติของพนักงานสถานบริการ

เรียน ☐ นายอำเภอ/ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ.....
(กรณีในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร)

☐ ผู้กำกับการ/รองผู้กำกับการซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาล.....
(กรณีในกรุงเทพมหานคร)

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้าพเจ้า จึงขอแจ้งว่าบัตรประวัติของ.....หมายเลขประจำตัวของพนักงานสถานบริการ เลขที่.....ซึ่งทำงานในหน้าที่.....ในสถานบริการของข้าพเจ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงรายการ ดังนี้

.....
.....
.....
.....

จึงเรียนมาเพื่อทราบ พร้อมนี้ได้แนบหลักฐานการเปลี่ยนแปลงมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ
(.....)

(ลายมือชื่อ) .....เจ้าของประวัติ
(.....)

แบบ สบ. ๕

(ด้านหลัง)

ประวัติย่อ

ชื่อ.....

เลขประจำตัวประชาชน.....

ชื่อบิดา.....

ชื่อมารดา.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....

ที่ปิดรูปถ่าย
เจ้าของประวัติ
ขนาด ๔ x ๖ ซม.

บัตรประจำตัวประชาชนหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

เลขที่.....ลงวันที่.....

ออกให้ ณ.....

อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....

ที่อยู่ปัจจุบัน

อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....

ถนน.....

ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....

เลขหมายโทรศัพท์พื้นฐาน.....

เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ของพนักงาน.....

.....

ผลการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่

.....

.....

.....

.....

คำสั่งของนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ กรณีในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร หรือผู้กำกับการหรือรองผู้กำกับการซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลท้องที่กรณีในกรุงเทพมหานคร

☐ **ทราบ/ให้เก็บรักษาไว้คู่กับบัตรประวัติเดิม**

☐ **อื่นๆ**.....

(ลายมือชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ[๑]

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ เพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการและการกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงได้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ในกรณีดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

(๑) กรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๖

(๒) กรณีที่สถานบริการถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตในรอบปีที่ได้รับอนุญาต รวมกันเป็นระยะเวลาเกิน ๙๐ วัน

ในกรณีที่ไม่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง และไม่มีเหตุอื่นที่ฝ่าฝืนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

ข้อ ๓ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้พิจารณาจากความผิดที่ได้กระทำภายในกำหนดอายุใบอนุญาตประจำปี และจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดระยะเวลาในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ (๒) หรือ (๓) หรือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๗ เฉพาะในส่วนที่ไม่ใช่กำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการ ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังนี้

---

[๑] รก.๒๕๔๘/พ๓๗ง/๘/๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ครั้งที่ ๑ มีกำหนด ๑๐ วัน
ครั้งที่ ๒ มีกำหนด ๒๐ วัน
ครั้งที่ ๓ มีกำหนด ๓๐ วัน
ครั้งต่อ ๆ ไป มีกำหนด ๓๐ วัน

(๒) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือดำเนินกิจการสถานบริการ โดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๖ (๑) (๔) ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังนี้

ครั้งที่ ๑ มีกำหนด ๓๐ วัน
ครั้งที่ ๒ มีกำหนด ๖๐ วัน
ครั้งต่อไป มีกำหนด ๙๐ วัน

(๓) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการ โดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๖) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖/๒ มาตรา ๑๙ หรือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกำหนดเวลาเปิดปิดสถานบริการ ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังนี้

ครั้งที่ ๑ มีกำหนด ๖๐ วัน
ครั้งต่อไป มีกำหนด ๙๐ วัน

(๔) กรณียินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการตามมาตรา ๑๖ (๕) ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งละ ๙๐ วัน

ข้อ ๔ การสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้พิจารณาจากความผิดที่ได้กระทำภายในกำหนดอายุใบอนุญาตประจำปีในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่สถานบริการถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๓ (๒) เกิน ๒ ครั้งขึ้นไปหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตาม ข้อ ๓ (๓) หรือ (๔) เกิน ๑ ครั้งขึ้นไป

(๒) กรณีที่สถานบริการถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) รวมกันหรือข้อหนึ่งข้อใดดังกล่าวข้างต้น รวมกันเกินกว่า ๑๒๐ วัน

(๓) กรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานชัดเจนว่าผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการเป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการของตนเอง

(๔) กรณีที่มีการบังคับค้าประเวณี หรือยอมให้มีการบังคับค้าประเวณี มีการค้าประเวณีเด็กหรือยอมให้มีการค้าประเวณีเด็ก มีการบังคับใช้แรงงานเด็กหรือยอมให้มีการบังคับใช้แรงงานเด็กในสถานบริการ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้ง หลักเกณฑ์ วิธีการแจ้งและการรับแจ้งเหตุในสถานบริการ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้ง หลักเกณฑ์ วิธีการแจ้งและการรับแจ้งกรณีผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถานบริการ และกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือมีผู้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยไม่ใช่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖/๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๖/๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้ง หลักเกณฑ์ วิธีการแจ้งและการรับแจ้ง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้ “ศูนย์รับแจ้งเหตุ” ในกรุงเทพมหานครให้หมายความถึงศูนย์รับแจ้งเหตุที่ผู้กำกับการหรือรองผู้กำกับการซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลท้องที่จัดตั้งขึ้นและให้หมายความรวมถึงศูนย์ปฏิบัติการควบคุมสั่งการและสื่อสารข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจนครบาล (๑๙๑) ด้วย สำหรับในจังหวัดอื่นให้หมายความถึงศูนย์รับแจ้งเหตุที่นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่จัดตั้งขึ้น ทั้งนี้เพื่อรับแจ้งเหตุจากผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตลอดเวลาเปิดทำการของสถานบริการ

ข้อ ๒ เมื่อมีเหตุกรณีผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถานบริการ และกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการเกิดขึ้น หรือมีผู้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยไม่ใช่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายแจ้งเหตุไปยังศูนย์รับแจ้งเหตุหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือปลัดอำเภอ หรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรในเขตท้องที่แล้วแต่กรณีโดยพลัน และเมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือปลัดอำเภอ หรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรในเขตท้องที่ได้รับแจ้งเหตุแล้วแต่กรณี ให้แจ้งเหตุต่อไปยังศูนย์รับแจ้งเหตุภายในเขตท้องที่โดยทันทีที่สามารถกระทำได้

การแจ้งตามวรรคหนึ่งจะเป็นการแจ้งด้วยวาจาหรือวิธีการใด ๆ ก็ได้

ข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์รับแจ้งเหตุลงบันทึกการรับแจ้งเหตุตามวันเวลาที่ได้รับแจ้ง พร้อมทั้งชื่อผู้แจ้งเหตุและที่อยู่ที่ติดต่อได้และต้องแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งให้ผู้แจ้งเหตุทราบทุกครั้ง พร้อมทั้งรายงานการแจ้งนั้นไปยังผู้บังคับบัญชาทราบโดยพลัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

โภคิน พลกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ลำดับที่...../.....

บันทึกการรับแจ้งเหตุในสถานบริการประจำ “ศูนย์รับแจ้งเหตุ”

อำเภอ.....จังหวัด.....

ณ ศูนย์รับแจ้งเหตุ.....

(ให้บันทึกเฉพาะกรณีที่มีการรับแจ้งเท่านั้น)

รายการรับแจ้ง

ประจำวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ เวลา.....นาฬิกา ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
ได้รับแจ้งเหตุจาก.....ซึ่งเป็น ☐ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ☐ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย
จากผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ของสถานบริการชื่อ.....ซึ่งเป็นสถานบริการตามมาตรา ๓.....
แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งอยู่ในเขตท้องที่โดยบุคคลดังกล่าวได้แจ้งเหตุว่า

☐ มีผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการ หรือไม่มีเอกสารราชการ และเข้าไปในสถานบริการ

☐ พบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้มีอาการมึนเมาประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

☐ พบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ

☐ พบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยไม่ใช่เจ้าหน้าที่ ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

☐ อื่น ๆ.....

เหตุเกิดในสถานบริการดังกล่าว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาฬิกา
ทั้งนี้ ผู้แจ้งเหตุได้แจ้ง ☐ ด้วยวาจา ☐ โดยมาแจ้งด้วยตนเอง ☐ โดยแจ้งทางโทรศัพท์ ☐ ด้วยวิธีการอื่น ๆ
คือ.....ผู้แจ้งเหตุได้แจ้งที่อยู่ของตนที่ติดต่อได้คือ.....และหมายเลขโทรศัพท์
ที่ติดต่อได้คือ.....ซึ่งข้าพเจ้าผู้รับแจ้งเหตุ ได้แจ้งชื่อพร้อมทั้งตำแหน่งของข้าพเจ้าให้ผู้แจ้งเหตุทราบแล้วและข้าพเจ้าจะได้รายงานการแจ้งเหตุดังกล่าวไปยังผู้บังคับบัญชาทราบโดยพลันต่อไป

ลงชื่อ.....ผู้แจ้งเหตุ (กรณีแจ้งด้วยตนเอง)
(.....)
ลงชื่อ.....เวรประจำวันผู้รับแจ้งเหตุ
(.....)
ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ☐ การรับแจ้งเหตุข้างต้น ข้าพเจ้าได้รับแจ้งต่อจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอหรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรในเขตท้องที่ ชื่อ.....ตำแหน่ง.....
โดยรับแจ้งทาง.....

☐ อื่น ๆ .....

บันทึกเหตุการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

บันทึกผู้บังคับบัญชาของเวรประจำวัน

☐ ได้รับทราบรายงานแจ้งเหตุดังกล่าวจากเวรประจำวันแล้ว
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาฬิกา

☐ อื่น ๆ.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บังคับบัญชาของเวรประจำวัน
(.....)
ตำแหน่ง.....

คำอธิบายประกอบการลงบันทึกการรับแจ้งเหตุในสถานบริการ

๑. การลงบันทึกการรับแจ้งเหตุในสถานบริการ **ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเวรรับแจ้งเหตุฯ ประจำวัน เป็นผู้ลงบันทึก**

๒. บันทึกการรับแจ้งเหตุในสถานบริการนี้**ให้ลงบันทึกเฉพาะกรณีที่มีการรับแจ้งเหตุเท่านั้น** (หากไม่มีการแจ้งเหตุไม่ต้องบันทึก)

๓. **ลำดับที่**...../.....ให้ลงตัวเลขเรียงตามลำดับที่รับแจ้ง / พ.ศ. ที่รับแจ้ง เช่น ลำดับที่ ๑/๒๕๔๗

๔. **ณ ศูนย์รับแจ้งเหตุ**.....ให้ลงชื่อของศูนย์รับแจ้งเหตุนั้น ๆ เช่น ศูนย์รับแจ้งเหตุที่ว่าการอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน....หรือ ศูนย์รับแจ้งเหตุไนท์บาร์ซ่า (กรณีตั้ง "ศูนย์รับแจ้งเหตุ" ณ จุดอื่น นอกจากที่ว่าการอำเภอ/กิ่งอำเภอ)

๕. **ประจำวันที่**.....**เดือน**.....**พ.ศ.**.....ให้ระบุวันที่ เดือน และ พ.ศ. ที่รับแจ้ง

๖. **วันนี้ เวลา**.....**นาฬิกา** ให้ลงเวลาขณะที่รับแจ้ง

๗. **ข้าพเจ้า**.....**ตำแหน่ง**.....ให้ระบุชื่อ และตำแหน่งของผู้รับแจ้ง เช่น ข้าพเจ้า นายแสวง บุญวัฒน์ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ปกครอง ๕ หรือข้าพเจ้า ม.อ. อินทร ต๊ะมา ตำแหน่ง ผบ. หมู่ ร้อย อส.อ. ปาย ที่ ๔ เป็นต้น

๘. **ได้รับแจ้งเหตุจาก**.....ให้ระบุชื่อและนามสกุลของผู้แจ้งเหตุ

๙. **ซึ่งเป็น ❑ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ❑ ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ** ให้สอบถามผู้แจ้งว่ามีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับสถานบริการที่เกิดเหตุแล้วทำเครื่องหมายให้ตรงกับที่ผู้แจ้งเหตุระบุ

๑๐. **ของสถานบริการชื่อ**.....ให้ระบุชื่อเต็มของสถานบริการนั้น ๆ ตามที่ปรากฏในใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (แบบ สบ. ๒)

๑๑. **ซึ่งเป็นสถานบริการ ตามมาตรา ๓**.....ให้ระบุประเภทของสถานบริการนั้น ๆ ตามที่ปรากฏในใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (แบบ สบ. ๒) เช่น ซึ่งเป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) (ก)

๑๒. **เหตุเกิดในสถานบริการดังกล่าว เมื่อวันที่**.....**เดือน**.....**พ.ศ.**..... **เวลา**.....**นาฬิกา** ให้สอบถามผู้แจ้งเหตุว่าเกิดในสถานบริการ วัน เวลาใด แล้วให้ลงวันที่ เดือน พ.ศ. และเวลา ตามที่ผู้แจ้งเหตุระบุ

๑๓. **ผู้แจ้งเหตุได้แจ้งที่อยู่ของตนที่ติดต่อได้ คือ**.....**และหมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้ คือ**.....ให้สอบถามที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้แจ้งเหตุที่สามารถติดต่อได้ แล้วลงบันทึกตามที่ผู้แจ้งเหตุได้แจ้งให้ทราบ

๑๔. **ลงชื่อ.....ผู้แจ้งเหตุ (กรณีแจ้งด้วยตนเอง)** หากเป็นกรณีที่ผู้แจ้งเหตุ (.....)
มาแจ้งที่ "ศูนย์รับแจ้งเหตุ" ด้วยตนเอง ให้ผู้แจ้งเหตุลงลายมือชื่อ (ลายเซ็น) พร้อมทั้งเขียนชื่อและนามสกุลในวงเล็บด้วยตัวบรรจง หากผู้แจ้งเหตุไม่ได้มาแจ้งด้วยตนเองไม่ต้องลงรายการตามข้อนี้

๑๕. ให้ผู้รับแจ้ง**แจ้งชื่อพร้อมทั้งตำแหน่งของผู้รับแจ้งเหตุให้ผู้แจ้งเหตุทราบ**

๑๖. หลังจากที่ได้รับแจ้งเหตุแล้ว**ให้เวรประจำวันผู้รับแจ้งเหตุรายงานการแจ้งดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาทราบในทันทีที่สามารถกระทำได้** ทั้งนี้ จะรายงานผู้บังคับบัญชาโดยทางโทรศัพท์ทางวิทยุสื่อสาร หรือโดยทางใดที่สะดวกก็ได้

๑๗. **<u>หมายเหตุ</u> การรับแจ้งเหตุข้างต้น ข้าพเจ้าได้รับแจ้งต่อจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ หรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรในเขตท้องที่ชื่อ.....**
ตำแหน่ง.....โดยรับแจ้งทาง.....
กรณีที่ผู้แจ้งเหตุได้แจ้งเหตุต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ปลัดอำเภอ หรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรในเขตท้องที่และพนักงานฝ่ายปกครองตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ หรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรดังกล่าวได้แจ้งเหตุต่อมายัง "ศูนย์รับแจ้งเหตุ" ให้เวรประจำวันผู้รับแจ้งเหตุสอบถามรายละเอียดการรับแจ้งจากเจ้าพนักงานดังกล่าวให้ได้ความละเอียดตามรายการในบันทึกการรับแจ้ง ฯ พร้อมทั้งให้สอบถามชื่อและตำแหน่งของผู้รับแจ้งเหตุ แล้วลงบันทึกในหมายเหตุดังกล่าว เช่น

☑ การรับแจ้งเหตุข้างต้น ข้าพเจ้าได้รับแจ้งต่อจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ หรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรในเขตท้องที่ ชื่อ นายวรเชษฐ์ จันทร์ยอด ตำแหน่ง ปลัดอำเภอปาย โดยรับแจ้งทาง วิทยุสื่อสาร

๑๘. **บันทึกผู้บังคับบัญชาของเวรประจำวัน** ให้ผู้บังคับบัญชาของเวรประจำวันที่ได้รับแจ้งเหตุลงรายการวันที่ เดือน พ.ศ. และเวลาที่ได้รับแจ้งเหตุจากเวรประจำวัน พร้อมทั้งให้ลงลายมือชื่อในบันทึกการรับแจ้งเหตุด้วย โดยจะบันทึกในทันทีหลังจากได้รับแจ้ง หรือจะบันทึกภายหลังจากที่ได้ออกไปตรวจสอบ/ระงับเหตุแล้วก็ได้ตามความเหมาะสม (รายการนี้ปรากฏอยู่ด้านหลังของบันทึกการรับแจ้งเหตุในสถานบริการ)

๑๙. บันทึกการรับแจ้งเหตุในสถานบริการ**ให้จัดทำเป็นรูปเล่มมีไว้ประจำ "ศูนย์รับแจ้งเหตุ" ทุกแห่ง**

๒๐. ให้อำเภอ**รวบรวมบันทึกรับแจ้งเหตุในสถานบริการที่ได้มีการลงบันทึกแล้วเก็บรักษาไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐานอ้างอิง**

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย
ที่ ๗/๒๕๕๑
เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยได้มีกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ดังนั้น เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติใหม่ให้เหมาะสม จึงยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๘๓/๒๕๒๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๑ และกำหนดแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ไว้ดังต่อไปนี้

การขออนุญาต

ข้อ ๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาลในจังหวัดอื่นให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ที่ตั้งสถานบริการเป็นผู้รับคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ตามแบบ สบ.๑ โดยเรียกหลักฐานจากผู้ขออนุญาตให้ครบถ้วนตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑ และให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ เพื่อยืนยันคุณสมบัติตามมาตรา ๖ โดยเฉพาะคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔) ให้แสดงใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ เป็นหลักฐาน

(๒) พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ และส่งไปตรวจสอบประวัติอาชญากรรมที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๕)

(๓) ให้ตรวจสอบว่าผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการมีประวัติการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จนถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตภายในระยะเวลา ๓ ปี และเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดทางอาญา อันมีลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ ทั้งนี้ ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๓ ซึ่งเป็นการกำหนดเพื่อเป็นกรอบในการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ วรรคสอง โดยพิจารณาถึงเจตนารมณ์ตามกฎหมายแต่ละฉบับประกอบด้วย และประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตที่ไม่สมควรจะออกใบอนุญาตให้นั้นต้องถึงขนาดที่เห็นได้ชัดเจนว่าไม่สมควรที่จะเป็นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ เช่น เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) ให้บันทึกการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า อาคารหรือสถานที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ และตั้งอยู่ในท้องที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ส่วนรายใดที่เห็นว่าอาคารและสถานที่ขัดต่อมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ข้อใด ก็ให้บันทึกเหตุที่ขัดต่อกฎหมายโดยละเอียด

(๕) การขออนุญาตตั้งสถานบริการหลายประเภทในสถานที่เดียวกัน ต้องแยกพื้นที่การให้บริการแต่ละประเภทออกจากกันให้ชัดเจน ยกเว้นสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) (ก) (ข) (ค) (ง) สามารถให้บริการตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตได้ทุกรูปแบบในสถานที่เดียวกัน

ข้อ ๒ เมื่อได้ปฏิบัติตามข้อ ๑ ครบถ้วนแล้ว ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ เสนอเรื่องราว พร้อมกับความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาสั่งการแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ กรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามแบบ สบ.๒ โดยใบอนุญาตหนึ่งฉบับให้ใช้สำหรับพื้นที่การให้บริการหนึ่งประเภท แล้วให้ส่งเรื่องกลับคืนไปยังผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณีเพื่อแจ้งให้ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการทราบ เพื่อชำระเงินค่าธรรมเนียมและรับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

การรับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ในกรุงเทพมหานครให้ใช้ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้นำส่งเงินรายได้ค่าธรรมเนียมไปยังกระทรวงการคลังตามระเบียบ ในจังหวัดอื่นให้ใช้ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมของอำเภอ กิ่งอำเภอและให้นำส่งเงินรายได้ค่าธรรมเนียมไปยังคลังจังหวัด

การขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๔ ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาลในจังหวัดอื่นให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ที่ตั้งสถานบริการเป็นผู้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามแบบ สบ.๓ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๖ ให้ครบถ้วน

ข้อ ๕ ในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณีตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๖ อาคาร หรือสถานที่ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ประกอบกับข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาต

และการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ รวมทั้งตรวจสอบว่า สถานบริการที่ขอต่ออายุใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตในรอบปีที่ได้รับอนุญาตอยู่ในหลักเกณฑ์ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ หรือไม่ แล้วเสนอความเห็นว่าควรอนุญาตหรือไม่ตามลำดับชั้น เพื่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งการแล้วแต่กรณี

การไม่อนุญาต

ข้อ ๖ กรณีผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ หรือขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๖ หรือปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ อาคารหรือสถานที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ไม่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือไม่ได้รับการยกเว้นตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว รวมทั้งสถานบริการที่ขอต่ออายุใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตในรอบปีที่ได้รับอนุญาต รวมกันเป็นระยะเวลาเกิน ๙๐ วัน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี สั่งไม่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแล้วแต่กรณี โดยแจ้งให้ผู้ขออนุญาตได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อน แล้วให้แจ้งผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งการไม่อนุญาตรวมทั้งข้อเท็จจริงในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตโดยละเอียด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิให้อุทธรณ์คำสั่งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

การอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๗ ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ หรือขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ จะอุทธรณ์คำสั่งโดยตรงต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือจะอุทธรณ์ผ่านผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีก็ได้ กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ผ่านผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องรายงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือปลัดกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ เมื่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย มีคำสั่งในอุทธรณ์เป็นประการใด ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์

การขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินกิจการ

ข้อ ๙ การขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาตจากการซื้อขายใบอนุญาต การให้หรือการแลกเปลี่ยนใบอนุญาต กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นการโอนใบอนุญาตโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากใบอนุญาตเป็นการอนุญาตเฉพาะตัว และตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มิได้กำหนดไว้ให้โอนใบอนุญาตแก่กันได้แต่อย่างใด ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่มีอำนาจที่จะอนุญาตให้เปลี่ยนผู้รับอนุญาตหรือโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้

ข้อ ๑๐ การขอเปลี่ยนบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินกิจการแทนนิติบุคคลให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ดำเนินกิจการแทนนิติบุคคลมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ให้พิจารณาอนุญาต แล้วให้แก้ไขและหมายเหตุไว้ในใบอนุญาต โดยไม่ต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการโอนกิจการ

การโอนกิจการ

ข้อ ๑๑ การโอนกิจการสถานบริการระหว่างบุคคล รวมทั้งการโอนกิจการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ถือเป็นการโอนทรัพย์สินระหว่างกันเท่านั้น ไม่สามารถโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้ ถ้าผู้รับโอนทรัพย์สินของสถานบริการประสงค์จะดำเนินกิจการสถานบริการ ต้องขออนุญาตตั้งสถานบริการใหม่ ยกเว้นกรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการถึงแก่ความตาย และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการสถานบริการต่อไป เมื่อผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอเข้าดำเนินกิจการสถานบริการต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาต

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการ

ข้อ ๑๒ การขอย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีผู้รับอนุญาตยื่นคำร้องขอย้ายสถานบริการจากสถานที่แห่งหนึ่งไปอยู่อีกแห่งหนึ่งนั้น หากสถานบริการตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะการย้ายเข้ามาอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเท่านั้น หากสถานบริการตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่องดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือสุดวิสัยเท่านั้น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๑๓๗๙๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เรื่อง หารือข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕ และการย้ายสถานที่ตั้งทุกกรณีต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ด้วย

(๒) การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงสถานบริการ เช่น ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงภายในหรือภายนอกสถานบริการ ขอเปลี่ยนชื่อสถานบริการ หรือขอเปลี่ยนแปลงบริเวณที่ตั้งสถานบริการภายในสถานที่เดียวกัน ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าเห็นว่ามีเหตุผลความจำเป็นก็ให้พิจารณาอนุญาต

(๓) การขอต่อเติมสถานบริการ หากขอต่อเติมขยายสถานที่ให้กว้างขวางออกไปไม่ว่าจะเป็นการขอเพิ่มห้องบริการด้วยหรือไม่ ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าสมควรจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้คำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงกับสถานบริการนั้น เป็นสำคัญ

(๔) การอนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการที่มีการขยายหรือเพิ่มพื้นที่สถานบริการ พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ควรอนุญาตให้สถานบริการขยายหรือเพิ่มพื้นที่เกินกว่า ๑ เท่าของพื้นที่สถานบริการเดิม โดยพิจารณาจากพื้นที่ที่ได้อนุญาตให้ตั้งสถานบริการในครั้งแรกเป็นหลัก มิใช่พิจารณาจากพื้นที่ที่ได้อนุญาตให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมในครั้งที่ผ่านมาเพื่อป้องกันมิให้สถานบริการขยายหรือเพิ่มพื้นที่เรื่อยไปจนไม่จำกัดการออกใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ และผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี ทำการสอบสวนและเสนอขอรับอนุมัติจากผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดออกใบแทนใบอนุญาตโดยใช้แบบใบอนุญาต และให้ระบุคำว่า "ใบแทน" ด้วยตัวอักษรสีแดงไว้ด้านบนของใบอนุญาตและให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี กำกับไว้ในใบแทนใบอนุญาตด้วย แล้วส่งคืนให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบ เพื่อชำระเงินค่าธรรมเนียมและรับใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

การรับเงินค่าธรรมเนียมและการใช้ใบเสร็จรับเงินให้ดำเนินการตามข้อ ๓ โดยอนุโลม

การตรวจตราควบคุมสถานบริการ

ข้อ ๑๔ ในกรุงเทพมหานคร ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาลในจังหวัดอื่น ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ มีหน้าที่ตรวจตราสอดส่องสถานบริการให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด และให้ถือปฏิบัติในการกวดขันสถานบริการตามนโยบายกำจัดระเบียบสังคม ดังนี้

(๑) ให้ตรวจตรากวดขันสถานบริการว่า ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

(๒) กวดขันมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้น เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

(๓) มิให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในสถานบริการ

(๔) มิให้มีการแสดงลามกอนาจาร หรือการแสดงที่ไม่เหมาะสมในสถานบริการ

(๕) ให้สถานบริการดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามประเภทที่ขออนุญาต และให้ เปิด – ปิด สถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๖) ควบคุมมิให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

ถ้าปรากฏว่าสถานบริการใดฝ่าฝืนกฎหมายและนโยบายการจัดระเบียบสังคม ให้จับกุมดำเนินคดีทุกราย แล้วรายงานผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต่อไป

ข้อ ๑๕ ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี ขอความร่วมมือสถานบริการทุกแห่งให้ติดป้ายประชาสัมพันธ์ มีลักษณะพื้นสีขาว ตัวอักษรสีแดง ขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร กว้างไม่น้อยกว่า ๓ เซนติเมตร ไว้บริเวณทางเข้าสถานบริการ เช่น

(๑) สถานที่แห่งนี้เป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ (.....) เปิดทำการตั้งแต่เวลา.....ถึง..... นาฬิกา

(๒) ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

(๓) ผู้ที่จะเข้าไปในสถานบริการจะต้องแสดงเอกสารราชการซึ่งมีภาพถ่ายและระบุอายุของตนเองก่อนเข้าไปในสถานบริการ

(๔) การนำบัตรประจำตัวประชาชนของผู้อื่นมาแสดงเพื่อเข้าไปในสถานบริการมีความผิดตามกฎหมาย

(๕) ห้ามนำยาเสพติดเข้าไปในสถานบริการโดยเด็ดขาด

(๖) ห้ามนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยเด็ดขาด ยกเว้น เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

การสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ กรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ รายงานผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘

เมื่อกองบัญชาการตำรวจนครบาล หรือจังหวัด ได้รับรายงานข้อเท็จจริงแล้วจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานให้ได้ข้อยุติว่า สถานบริการดังกล่าวได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายจริงหรือไม่ โดยให้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบตามความจำเป็นแก่กรณี ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ถ้าเห็นว่าสถานบริการดังกล่าวกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย ให้แจ้งข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบ และให้มีโอกาสโต้แย้งข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๑๗ ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ สั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามข้อเท็จจริงที่มีการฝ่าฝืนกฎหมายกรณีที่มีการกระทำความผิดหลายฐานความผิดในครั้งเดียวกัน การสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้พิจารณาโทษทุกฐานความผิด โดยลงโทษในฐานความผิดที่หนักที่สุด

ข้อ ๑๘ ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไปยังผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทราบ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิให้อุทธรณ์คำสั่ง ภายใน ๑๕ วัน ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และตรวจตราสอดส่องไม่ให้มีการดำเนินกิจการสถานบริการในระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งหากพบว่ามีการฝ่าฝืนให้จับกุมดำเนินคดีทันที

การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๙ การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ โดยอนุโลมการเลิกกิจการ

การเลิกกิจการ

ข้อ ๒๐ กรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการประสงค์จะเลิกกิจการของตน ให้แจ้งความประสงค์ขอเลิกกิจการพร้อมส่งคืนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต่อผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี

ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี รายงานให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบเพื่อจำหน่ายใบอนุญาตออกจากสารบบต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป[๑]

สั่ง ณ วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

วัชศักดิ์/ผู้จัดทำ
๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนพิเศษ ๔๘ ง/หน้า ๓๐/๕ มีนาคม ๒๕๕๑

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย
ที่ ๕๘๑/๒๕๕๐
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการ

เนื่องจากสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แบ่งโครงสร้างหน่วยงานภายในส่วนราชการใหม่ ซึ่งผลจากการแบ่งโครงสร้างหน่วยงานดังกล่าวทำให้งานสถานบริการ ยกฐานะเป็นกลุ่มสถานบริการ ซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหัวหน้ากลุ่มสถานบริการ และการกำกับดูแลของผู้อำนวยการส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓ ดังนั้น เพื่อให้กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการมีความถูกต้องเป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับภารกิจงานที่ได้มีการแบ่งโครงสร้างใหม่ของสำนักการสอบสวนและนิติการ อันจะส่งผลให้การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงได้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการขึ้นใหม่ ประกอบด้วย

๑. ที่ปรึกษาด้านกฎหมายกระทรวงมหาดไทย	เป็นประธานกรรมการ
๒. ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง	เป็นรองประธาน
๓. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง	เป็นกรรมการ
๔. ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง ประจำเขตท้องที่จังหวัดที่เป็นที่ตั้งสถานบริการ	เป็นกรรมการ
๕. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด	เป็นกรรมการ
๖. ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง	เป็นกรรมการและเลขานุการ
๘. หัวหน้ากลุ่มสถานบริการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ก. พิจารณากลั่นกรอง ตรวจสอบ และเสนอความเห็นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต ไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาต ให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

ข. พิจารณาเสนอความเห็นอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑๔๖/๒๕๕๘

เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการ

ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๘๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการ เพื่อทำหน้าที่พิจารณากลั่นกรอง ตรวจสอบและเสนอความเห็นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต ไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร นั้น

เนื่องจากในคราวประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ ได้มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการให้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงได้แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๕๘๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับสถานบริการเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ผู้แทนสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย — เป็นกรรมการ

๒. หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานและระเบียบกฎหมาย ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง — เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

นอกจากนี้ ให้เป็นไปตามคำสั่งเดิม

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ส่วนที่ ๒

หนังสือสั่งการ/ข้อหารือ

ว่าง

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๒๔๓๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง กำชับแนวทางปฏิบัติการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๖๗ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๒๔๖๐ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗
๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๐๗ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘
๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๕๓๗๑ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม เพื่อดำเนินการกับสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ หรือดำเนินกิจการที่ขัดต่อภาพลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทย และแหล่งอบายมุขอื่น ๆ ที่ส่งผลเอื้อต่อปัญหายาเสพติด โดยแจ้งให้ทุกจังหวัดดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวอย่างเคร่งครัด นั้น

ด้วยพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้โปรดมีบัญชาให้กำชับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหารและฝ่ายปกครองทุกพื้นที่ทั่วประเทศ เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจตราสถานบริการในเรื่องใบอนุญาตประกอบกิจการ ใบอนุญาตจำหน่ายสุรา เวลาให้บริการ การใช้ยาเสพติด และเน้นเป็นพิเศษเรื่องการคัดกรองผู้ใช้บริการโดยต้องควบคุมไม่ให้เด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ หลังจากตรวจพบสถานบริการหลายแห่งฝ่าฝืนกฎหมาย กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการกำชับ กวดขันให้เจ้าหน้าที่เอาใจใส่และตรวจตราสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ให้ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายและตามนโยบายลดอบายมุขสร้างสุขให้สังคม จึงขอให้ทุกจังหวัดดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้จังหวัดจัดชุดเจ้าหน้าที่บูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กวดขัน ตรวจตราสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หากพบการกระทำความผิดให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

๒. ให้เข้มงวดในเรื่องการกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ กวดขันมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มิให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในรูปแบบต่าง ๆ

๓. ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยไม่ให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มิให้มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือผู้ปกครอง ให้คอยแนะนำ ตักเตือน ดูแลบุตรหลานให้ประพฤติตนอยู่ในทางที่ถูกต้อง

๔. ให้จังหวัดรายงานผลการปฏิบัติให้กระทรวงมหาดไทยทราบทุกวันที่ ๒๕ ของเดือน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๔๖๐ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายประยูร รัตนเสนีย์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๐๙๒๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ความหมายของคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๒๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แจ้งว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาตอบข้อหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒ /๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของคำสั่งดังกล่าว จึงแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) มายังจังหวัดเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายประยูร รัตนเสนีย์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร. ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓

ที่ นร ๐๙๐๕/๒๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอหารือปรึกษาความเห็นทางกฎหมาย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/ป ๑๒๔๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง (กรมสรรพสามิต) กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) กระทรวงยุติธรรม (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิสทัต โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการพาณิชย์และอุตสาหกรรม
ฝ่ายกฎหมายอุตสาหกรรม
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ - ๙ ต่อ ๑๕๔๐ (นางสาวนัฐกานต์ฯ)
โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๔
www.krisdika.go.th
www. lawreform. go.th

เรื่องเสร็จที่ ๙๒/๒๕๖๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ตามข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๑.๓๔/๓๔๐๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ

(๒) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) เปิดทำการเกินกว่าเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(๔) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่ากำหนดเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ของตน

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนให้ผู้มีอำนาจสั่งปิดและห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาตก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาตและมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี และต่อมาได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ กำหนดฐานความผิดเพิ่มเติมจากข้อ ๔ อีกสองฐาน โดยเพิ่มเป็น (๖) และ (๗) คือ

(๖) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในสถานที่ของตน

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๕/๒๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(๗) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานที่ของตน

โดยได้กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งปิดหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นั้น

เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวมิได้นิยามคำว่า "สถานประกอบการที่มีความคล้ายกับสถานบริการ" ไว้ประกอบกับข้อ ๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม๒๕๐๒ ได้กำหนดเหตุในการสั่งปิดสถานบริการประชาชนที่มีการกระทำฝ่าฝืนกฎหมาย โดยในเขตกรุงเทพมหานครให้เป็นอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ส่วนจังหวัดอื่นให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งปิดสถานที่ดังกล่าวได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นไปในแนวทางเดียวกันจึงมีประเด็นหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดังนี้

(๑) ตามข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ ที่กำหนดไว้ว่า "สถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ" นั้นมีความหมายว่าอย่างไร

(๒) ลักษณะของสถานประกอบการดังต่อไปนี้ มีลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามนัยข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ หรือไม่

(๒.๑) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการเปิดเพลงจากเครื่องเล่นชนิดต่าง ๆ

(๒.๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีตู้เพลงสำหรับหยอดเหรียญเพื่อเปิดเพลงหรือให้ลูกค้าร้องเพลง (คาราโอเกะ)

(๒.๓) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการเปิดเครื่องรับโทรทัศน์ถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาหรือรายการบันเทิงอื่น ๆ ให้ลูกค้าชม

(๒.๔) สถานที่ที่มีลักษณะเป็นแพลอยน้ำ โดยมีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มจำหน่ายในลักษณะที่มีการเปิดเพลงหรือมีแสงสีให้ลูกค้าเต้นรำ (แพเธค)

(๒.๕) สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ตั้งขึ้นชั่วคราว มีอาหาร เช่น ลานเบียร์หรือลานจัดงานเทศกาลต่าง ๆ โดยมีการแสดงดนตรีหรือเปิดเพลงให้ลูกค้าฟัง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพสามิต) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง สถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ หมายความว่าอย่างไรนั้น เห็นว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมและแก้ไขปัญหาการให้บริการของสถานประกอบการที่มีลักษณะการให้บริการอาจไม่ครบองค์ประกอบ

ของการเป็นสถานบริการตามบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ตามมาตรา ๓[๑] แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่โดยที่คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าวมิได้กำหนดความหมาย ของคำว่า “สถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ” ไว้เป็นการเฉพาะ การพิจารณาความหมายของคำดังกล่าว จึงอาจพิจารณาโดยเทียบเคียงจากบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ที่หมายความถึง สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าโดยมีการให้บริการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ สถานเต้นรำ สถานอาบน้ำนวด หรืออบตัว โดยมีผู้ให้บริการ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการโดยมีผู้ปรนนิบัติลูกค้า หรือมีดนตรี การแสดง การเต้น หรืออุปกรณ์การร้องเพลง หรือสถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ประกอบกับเจตนารมณ์

---

[๑] มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ทางการค้า ดังต่อไปนี้

(๑) สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคู่บริการ

(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บำเรอ สำหรับปรนนิบัติลูกค้า

(๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า เว้นแต่

(ก) สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ หรือได้รับยกเว้นไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมาย ดังกล่าว หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ข) สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะต้องมีลักษณะของสถานที่ การบริการหรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย ประกาศดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้นด้วยก็ได้ หรือ

(ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้นักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวที หรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

(๖) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ ฯลฯ

ของพระราชบัญญัติสถานบริการฯ[๒] ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมสถานบริการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน อันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการหรือใช้เป็นที่มั่วสุม รวมทั้งเจตนารมณ์ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ[๓] ที่มีวัตถุประสงค์ในการยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ที่เข้าไปในสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ปฏิรูปและจัดระเบียบสังคม ระงับและป้องกันการกระทำอันเป็นผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ตลอดจนลงโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนกฎหมายประกอบกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่า กฎหมายทั้งสองฉบับมีวัตถุประสงค์เดียวกัน โดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ มีขอบเขตการใช้บังคับกว้างกว่ากิจการสถานบริการตามบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ตามมาตรา ๓[๔] แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้น เพื่อควบคุมทั้งสถานบริการและสถานประกอบการบางประเภทที่ให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการด้วย ดังนั้น สถานประกอบการที่ไม่เข้าข่ายเป็นสถานบริการที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติสถานบริการฯ แต่หากมีการให้บริการในลักษณะที่กระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนและจำเป็นต้องควบคุมการให้บริการของสถานประกอบการ

---

[๒] หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานและมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องบทนิยามของสถานบริการเพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนเฉพาะการประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการหรือใช้เป็นที่มั่วสุม โดยมิได้มีเจตนารมณ์จะให้มีความหมายครอบคลุมไปถึงสถานที่ที่ไม่ได้ดำเนินกิจการไปในลักษณะดังกล่าว เช่น สถานที่ที่มีวัตถุประสงค์ด้านการศึกษาหรือกีฬา นอกจากนี้ได้แก้ไขวิธีการจัดตั้งสถานบริการบางประเภทเฉพาะที่ปรากฏชัดเจนในขณะนี้ว่าอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งในปัจจุบันเพียงแต่แจ้งแล้วก็ประกอบการได้เลยทำให้การควบคุมตรวจสอบกระทำได้ไม่ทั่วถึงและบางครั้งก่อให้เกิดปัญหากับสังคม โดยเปลี่ยนมาเป็นต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะประกอบการได้ เพื่อให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด พร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อใช้บังคับกับสถานบริการทุกประเภท เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุมเป็นสถานที่ปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และเป็นสถานที่ที่ปลอดภัยของผู้ใช้บริการ โดยกำหนดหน้าที่ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[๓] โดยที่ขณะนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าประชาชนทั่วไปต่างได้รับความเดือดร้อนรำคาญและได้รับอันตรายในการสัญจรไปมาจากกรณีที่มีการรวมตัวกันเพื่อแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันภัยสังคม อีกทั้งเพื่อระงับยับยั้งและแก้ไขปัญหาการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อก่อความเสียหายแก่ผู้อื่น นอกจากนี้ เพื่อสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบให้แก่เด็กและเยาวชน ผู้ปกครอง ผู้ที่เกี่ยวข้อง และสังคมในทุกภาคส่วน ให้ตระหนักถึงความปลอดภัย การให้ความคุ้มครองกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมตลอดทั้งเป็นการยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ที่เข้าไปในสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ และแก้ไขปัญหาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และลงโทษผู้ประกอบการที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นการดำเนินการเพื่อปฏิรูปและจัดระเบียบในสังคม รวมทั้งเพื่อระงับและป้องกันการกระทำอันเป็นผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม

[๔] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ดังกล่าวในทำนองเดียวกับสถานบริการเพื่อยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเยาวชน การให้บริการของสถานประกอบการนั้นย่อมมีลักษณะคล้ายกับสถานบริการโดยมิต้องคำนึงถึงว่าจะมีสถานที่ตั้งที่แน่นอนเหมือนกับกรณีสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแนวทางเช่นว่านี้มีความสอดคล้องกับมาตรการในการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามข้อ ๔ วรรคสอง[๕] แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ ที่กำหนดให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิด และห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวเป็นเวลาห้าปีในกรณีที่มีการกระทำความผิดได้ การดำเนินการตามข้อ ๔ วรรคสอง จึงมิได้จำกัดเฉพาะการเพิกถอนใบอนุญาตสำหรับสถานที่ที่มีที่ตั้งแน่นอนเท่านั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว

---

[๕]ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ

(๒) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) เปิดทำการเกินกว่าเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(๔) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่ากำหนดเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ของตน

(๖) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในสถานที่ของตน

(๗) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานที่ของตน

ในกรณีที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดและห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาตก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี

ภายใต้บังคับตามข้อ ๖ กรณีเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานประกอบการ และห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีก

ในการสั่งเพิกถอน หรือสั่งปิดตามวรรคสอง หากสถานบริการหรือสถานประกอบการนั้นได้รับใบอนุญาตขายสุราให้ถือว่า เป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเพิกถอนใบอนุญาตขายสุราด้วย แต่ถ้าเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ให้เพิกถอนใบอนุญาตขายสุราและห้ามมิให้ออกใบอนุญาตขายสุราให้อีก

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดหรือมิให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปล่อยปละละเลยให้มีการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ สถานบริการหรือใบอนุญาตขายสุราที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตสถานบริการ หรือข้อกำหนดการออกใบอนุญาตขายสุรา และการขายสุรา ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการตามวรรคหก ให้นำมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาใช้บังคับ

สถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามข้อ ๔[๖] แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ฯ จึงหมายความรวมถึงสถานประกอบการที่ไม่ครบองค์ประกอบการเป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการฯ แต่มีลักษณะการให้บริการที่เห็นได้ว่าเป็นที่รวมกลุ่มหรือเป็นแหล่งมั่วสุมอันอาจจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ด้วย

ประเด็นที่สอง สถานประกอบการดังต่อไปนี้ เป็นสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามนัยข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือไม่

(๑) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการเปิดเพลงจากเครื่องเล่นชนิดต่าง ๆ

(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีตู้เพลงสำหรับหยอดเหรียญเพื่อเปิดเพลงหรือให้ลูกค้าร้องเพลง (คาราโอเกะ)

(๓) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการเปิดเครื่องรับโทรทัศน์ถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาหรือรายการบันเทิงอื่น ๆ ให้ลูกค้าชม

(๔) สถานที่ที่มีลักษณะเป็นแพลอยน้ำ โดยมีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มจำหน่ายในลักษณะที่มีการเปิดเพลงหรือมีแสงสีให้ลูกค้าเต้นรำ (แพเธค)

(๕) สถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ตั้งขึ้นชั่วคราว มีอาหาร เช่น ลานเบียร์ หรือลานจัดงานเทศกาลต่าง ๆ โดยมีการแสดงดนตรีหรือเปิดเพลงให้ลูกค้าฟัง

เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามข้อ ๔ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ หมายความรวมถึงสถานประกอบการที่มีลักษณะการให้บริการที่เห็นได้ว่าเป็นที่รวมกลุ่มหรือเป็นแหล่งมั่วสุมอันอาจจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ การพิจารณาว่าสถานประกอบการตามข้อหารือนี้เป็นสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการ ในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการหรือไม่ จึงเป็นดุลพินิจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ วรรคสอง แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ ประกอบกับข้อ ๒[๗] แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ ที่จะต้องพิจารณา จากลักษณะการให้บริการของสถานประกอบการเป็นรายกรณีไป

---

[๖] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕, ข้างต้น

[๗] ข้อ ๒ หากปรากฏว่าสถานที่ใดมีการกระทำผิดกฎหมายหรือมีพฤติการณ์อันขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ที่ตั้งขึ้นโดยอำนาจการอนุญาตของเจ้าหน้าที่ฝ่ายใดตามกฎหมายใดก็ตาม ให้อธิบดีกรมตำรวจหรือรองอธิบดีกรมตำรวจสำหรับจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับจังหวัดต่าง ๆ นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี มีอำนาจพิจารณาสั่งการปิดสถานที่ดังกล่าวโดยมีกำหนดระยะเวลาหรือไม่มีกำหนดระยะเวลาก็ได้ ตามควรแก่กรณี

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) มีข้อสังเกตว่า โดยที่นิยามคำว่า "สถานบริการ" ตามมาตรา ๓ (๔) (ง) และ (๖)[๙] แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดสถานบริการได้ ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงอาจพิจารณาออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดประเภทสถานบริการเพิ่มเติมได้

(นายดิสทัต โหตระกิตย์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มกราคม ๒๕๖๐

[๙] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๗๒๙๖

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง กำชับกวดขันสถานบริการและสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๖๗ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๒๔๖๐ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งให้ทุกจังหวัดเข้มงวดกวดขันสถานบริการและสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม และหากพบว่ามีการกระทำฝ่าฝืนกฎหมาย ให้ดำเนินคดีทุกฐานความผิดโดยเคร่งครัด นั้น

เนื่องจากปรากฏว่ายังมีสถานบริการและสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการมิได้ปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม โดยมีการลักลอบจำหน่ายและให้บริการบารากู่ ซึ่งเป็นสินค้าที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีคำสั่งที่ ๙/๒๕๕๘ เรื่อง ห้ามขายหรือห้ามให้บริการสินค้า “บารากู่ บารากู่ไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวยาบารากู่ น้ำยาสำหรับเติมบารากู่ไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า” ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อควบคุมสถานบริการให้ปฏิบัติตามกฎหมาย จึงขอให้ทุกจังหวัดดำเนินการ ดังนี้

๑) กำกับ ดูแล และห้ามปรามมิให้ผู้ประกอบการสถานบริการและสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการนำสินค้าบารากู่ บารากู่ไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวยาบารากู่ น้ำยาสำหรับเติมบารากู่ไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า มาจำหน่ายหรือให้บริการในสถานบริการและสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการโดยเด็ดขาด

๒) เมื่อพบการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมาย ให้ดำเนินคดีในทุกฐานความผิดอย่างเคร่งครัด หากเห็นว่าการฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าวเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้พิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ หรือหากพิจารณาเห็นว่าสถานที่ดังกล่าวดำเนินกิจการขัดกับประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ให้สั่งปิดสถานที่ดังกล่าวแล้วแต่กรณี

๓) ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการสถานบริการและสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการได้ทราบว่าการจำหน่ายและให้บริการสินค้าบารากู่ มีความผิดตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะเยาวชนได้ทราบถึงอันตราย ปัญหา และผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดจากการบริโภคสินค้าดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายประทีป กีรติเรขา)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร/โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๖๘๔๓

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๔๗๓๐ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงานผลการดำเนินงานตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง สถานบริการ/สถานประกอบการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญทางเสียง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในฐานะฝ่ายเลขานุการศูนย์อำนวยการประสานงานกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ได้ขอความร่วมมือกระทรวงมหาดไทยให้รวบรวมข้อมูลและจัดส่งผลการดำเนินงานเพิ่มเติมในเรื่องเหตุรำคาญทางเสียงและผลกระทบจากการเปิดบริการของสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประชุมคณะกรรมการอำนวยการประสานงานและกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้การปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอความร่วมมือจังหวัดที่มีผลการดำเนินงานดังกล่าว รายงานผลการดำเนินงานตามแบบรายงานผลการดำเนินงานตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง สถานบริการ/สถานประกอบการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญทางเสียงทาง อีเมล์ : dopa.srr3@gmail.com และทางโทรสารหมายเลข ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙ และ ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓ เป็นประจำทุกวันศุกร์ โดยให้เริ่มรายงานตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป หากเกิดกรณีฉุกเฉิน หรือเหตุการณ์จำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการให้รีบรายงานทันที

เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ทางโทรศัพท์/โทรสาร หมายเลข ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙ และ ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓ หรือทางไลน์กลุ่มงานโรงแรมและงานสถานบริการ โดยการแอดไอดีไลน์ที่ไอดี " dopa.srr.3 "

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ขอแสดงความนับถือ

(นายประทีป กีรติเรขา)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร/โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

แบบรายงานผลการดำเนินงานตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘
เรื่อง สถานบริการ/สถานประกอบการที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญทางเสียง

ชื่อหน่วยงาน.....**จังหวัดนครนายก**.....

ลำดับ	สถานบริการ/สถานประกอบการ		ข้อมูลเกี่ยวกับการร้องทุกข์			ผลการดำเนินงาน			หมายเหตุ
	ชื่อ	ที่ตั้ง	ชื่อ/ที่อยู่ของผู้ร้อง	พฤติการณ์	ร้องทุกข์ผ่านช่องทาง	อยู่ระหว่างตรวจสอบ	สั่งให้ปรับปรุงแก้ไข	สั่งปิด ๕ ปี	
๑	ร้าน ก	๑๒/๓ ถนน..... ตำบล.....อำเภอ .....จังหวัด.....	นาย จ ที่อยู่.....	- เสียงดัง เปิดเกินเวลา	ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงผู้ว่าราชการจังหวัด/นายอำเภอ		✓		- ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อย
๒	ร้าน ข	๑๒/๔ ถนน..... ตำบล.....อำเภอ .....จังหวัด.....	นาย ง ที่อยู่.....	- เสียงดัง เปิดเกินเวลา - ปล่อยให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีเข้าไปใช้บริการ	ร้องทุกข์ผ่านเว็ปบอร์ด	✓			- อยู่ระหว่าง จนท. ตรวจสอบข้อเท็จจริง
๓	ร้าน ค	๑๒/๕ ถนน..... ตำบล.....อำเภอ .....จังหวัด.....	นาย ค ที่อยู่.....	- เสียงดัง เปิดเกินเวลา	โทรแจ้งร้องทุกข์มายังผู้ว่าราชการจังหวัด/นายอำเภอ/ศูนย์ดำรงธรรม			✓	- สั่งให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายใน ๓๐ วัน และให้หยุดการใช้เสียงในระหว่างระยะเวลานั้นแต่สถานประกอบการฝ่าฝืนไม่ดำเนินปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาให้ถูกต้องตามกฎหมาย
	รวมผลการดำเนินงาน					๑	๑	๑	

วันที่รายงาน.....๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘.....

ข้อมูล ณ วันที่.....๒๓ กรกฎาคม - ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘.....

ชื่อผู้รายงาน.....เบอร์โทรติดต่อ.....

ตัวอย่าง

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๔๗๓๐

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติและมติคณะรัฐมนตรี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบรายงานผลการดำเนินการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้มีหนังสือขอความร่วมมือกระทรวงมหาดไทย ให้จัดส่งผลการดำเนินงานในส่วนที่รับผิดชอบตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ และตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและรวดเร็ว จึงขอความร่วมมือจังหวัดที่มีผลการดำเนินงานตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ และมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหา ให้กระทรวงมหาดไทยทราบตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทุกวันศุกร์ของสัปดาห์ โดยเริ่มตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป หากเกิดกรณีฉุกเฉิน หรือ เหตุการณ์จำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไขให้รีบรายงานทันทีเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ทางโทรศัพท์/โทรสาร หมายเลข ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙, ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอภินันท์ ซื่อธานุวงศ์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร/โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

แบบรายงานผลการดำเนินการ
ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘
เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะคล้ายกับสถานบริการ

รายงานครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หน่วยงาน.....

ชื่อ-สกุล ผู้รายงาน/ผู้ประสานงาน.....

ตำแหน่ง.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....e-mail.....

คำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ไข
ข้อ ๑ ห้ามมิให้ผู้ใดรวมกลุ่มหรือมั่วสุมหรือจัดให้มีการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการนำไปสู่การแข่งรถในทางอันเป็นความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ในกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกหรือเจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง มีอำนาจเข้าระงับ ยับยั้ง หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึงการนำรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่สงสัยว่าจะใช้ในการแข่งรถในทางมาเก็บรักษาไว้เป็นการชั่วคราว เพื่อการป้องกันหรือรักษาไว้เพื่อความปลอดภัยสาธารณะ จนกว่าลักษณะหรือพฤติการณ์ดังกล่าวจะสิ้นสุดลง ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับกับผู้ซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกับการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง		

คำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ไข
การเก็บรักษาและการขอคืนรถยนต์และรถจักรยานยนต์ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด		
ข้อ ๒ บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความปกครองดูแลของตน รวมทั้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองเด็ก ตลอดจนต้องไม่สนับสนุนหรือปล่อยปละละเลยให้เด็กและเยาวชนในปกครองเกิดการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ดำเนินการติดตาม สอดส่องให้มีการดำเนินการอย่างเคร่งครัด ในกรณีที่พบเด็กและเยาวชนรวมกลุ่มหรือมั่วสุมตามข้อ ๑ ให้ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน แล้วแต่กรณี และให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก หรือเจ้าพนักงานตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองเข้ามารับทราบการกระทำของเด็กและเยาวชนดังกล่าว เพื่อให้คำแนะนำ ตักเตือน ทำทัณฑ์บน หรือวางข้อกำหนดเพื่อป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดอีก หรืออาจให้วางประกันไว้เป็นจำนวนเงินตามสมควรแก่ฐานานุรูป แต่จะเรียกเงินประกันไว้ได้ไม่เกินระยะเวลาสองปี หากเด็กและเยาวชนได้กระทำความผิดดังกล่าวซ้ำอีก บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ริบเงินประกันเป็นของกองทุนคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองเด็ก		
ข้อ ๓ ผู้ใดผลิต ครอบครอง จำหน่ายประกอบ ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือการทำชิ้นส่วนพิเศษหรืออุปกรณ์สำหรับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หากกระทำการนั้นในลักษณะที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นการตระเตรียม ยุยง ส่งเสริม สนับสนุน ชักชวน จัดให้มีจัดหา เป็นธุระ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำในลักษณะเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและมีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก โดยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ		

คำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ไข
ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการพาณิชยกิจ โรงงาน หรืออาคารที่เกี่ยวกับการผลิต ครอบครอง จำหน่าย ประกอบ ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือการทำชิ้นส่วนพิเศษหรืออุปกรณ์สำหรับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการประกอบกิจการดังกล่าว สั่งปิดการดำเนินการ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการได้ทันที ในกรณีที่มีการสั่งปิดการดำเนินการหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการกิจการนั้น ให้คำสั่งปิดการดำเนินการหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นที่สุด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข มีอำนาจทำการตรวจสอบกิจการพาณิชยกิจตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แล้วแต่กรณี มิให้มีการกระทำผิดตามวรรคสอง และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานสาธารณสุขดังกล่าวด้วย ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งมีโทษตามกฎหมายอื่นที่หนักกว่าก็ให้ลงโทษตามกฎหมายนั้น		
ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ (๒) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (๓) เปิดทำการเกินกว่าเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ (๔) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่ากำหนดเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ		

คำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ไข
(๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ของตน ในกรณีที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิด และห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาต ก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี ภายใต้บังคับตามข้อ ๖ กรณีเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานประกอบการ และห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีก ในการสั่งเพิกถอน หรือสั่งปิดตามวรรคสอง หากสถานบริการหรือสถานประกอบการนั้น ไดรับใบอนุญาตขายสุรา ให้ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเพิกถอนใบอนุญาตขายสุราด้วย แต่ถ้าเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ให้เพิกถอนใบอนุญาตขายสุรา และห้ามมิให้ออกใบอนุญาตขายสุราให้อีก คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดหรือมิให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นที่สุด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปล่อยปละละเลยให้มีการออกใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการ หรือใบอนุญาตขายสุราที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตสถานบริการ หรือข้อกำหนดการออกใบอนุญาตขายสุรา และการขายสุรา ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว		

คำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ไข
กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการวรรคหก ให้นำมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาใช้บังคับ		
ข้อ ๕ ในกรณีที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญทางเสียงแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงสถานบริการหรือสถานประกอบการดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เจ้าพนักงานตำรวจและเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญทางเสียงนั้นให้แล้วเสร็จภายในเวลาสามสิบวัน และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้หยุดการใช้เสียงที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญนั้น ในกรณีที่ครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวยังไม่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมาย ให้นำความในวรรคสองของข้อ ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม		
ข้อ ๖ ห้ามมิให้มีสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา หรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา หากพบว่ามีผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นโดยเด็ดขาดและเคร่งครัด รวมทั้งให้มีอำนาจในการสั่งปิดสถานที่ดังกล่าวทันที ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐตามวรรคสองด้วย ในกรณีที่เป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานประกอบการซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานศึกษา หรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ห้ามมิให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ดังกล่าวด้วย ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดสถานประกอบการ และห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีก		

คำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ไข
ข้อ ๗ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิด ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการเพิกเฉยหรือละเลยไม่กระทำการหรืองดเว้นกระทำการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นดำเนินการทางแพ่งทางอาญา และทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาใช้บังคับ		
ข้อ ๘ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทางปกครองหรือกระบวนการยุติธรรม ดำเนินการหรือดำเนินคดีกับความผิดที่เกี่ยวกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามที่มีกฎหมายบัญญัติความผิดไว้หรือตามคำสั่งนี้		
ข้อ ๙ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะคล้ายกับสถานบริการ กวดขันและเร่งรัดจัดทำมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เป็นรูปธรรมเพื่อเป็นการจัดระเบียบและลดปัญหาสังคมโดยเร่งด่วน		

ขอความกรุณาหน่วยงานส่งการรายงานทาง e-mail : protect-2558@hotmail.com และ ทางโทรสารหมายเลข ๐ ๒๑๔๓ ๘๔๙๓
หมายเหตุ กรุณาจัดส่งรายงานในส่วนที่รับผิดชอบเป็นไฟล์ Microsoft word เพื่อความรวดเร็วในการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานต่อไป

แบบรายงานผลการดำเนินการ
ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘
เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการ หรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

รายงานครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หน่วยงาน.....

ชื่อ-สกุล ผู้รายงาน/ผู้ประสานงาน.....

ตำแหน่ง.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....e-mail.....

ลำดับ	มติคณะรัฐมนตรี	ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ไขปัญหา
๑	ให้หน่วยงานบูรณาการทำงานร่วมกันเพื่อวางหลักการและแนวทางปฏิบัติและพิจารณากำหนดคำนิยามศัพท์ “บริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา” หมายความว่า บริเวณขอบเขตแค่ไหน อย่างไร และกำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) “บริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา”		
๒	- พิจารณาทบทวน และปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่เพื่อตั้งสถานบริการ (Zoning) ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน		
๓	๑. ตรวจสอบการออกใบอนุญาตสถานประกอบการหรือสถานบริการที่เปิดให้บริการ ๒. สำรวจสถานประกอบการหรือสถานบริการที่เปิดบริการโดย (๑) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ (๒) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์		

ลำดับ	มติคณะรัฐมนตรี	ผลการดำเนินงาน	ปัญหาอุปสรรค/แนวทางแก้ไขปัญหา
	(๓) เปิดทำการเกินกว่าเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ (๔) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่ากำหนดเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ (๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ของตน		
๔	๑. สำรวจพื้นที่กิจกรรมเชิงบวก (เพื่อให้เยาวชนทำกิจกรรมเชิงบวก เช่น ลานกีฬา หรือประกอบกิจกรรมสันทนาการอื่น ๆ ที่ไม่กระทบกับชุมชนโดยรอบ) ๒. ดำเนินการประชาสัมพันธ์และประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน		
๕	๑. สำรวจจำนวนเด็ก/เยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา ๒. จัดทำฐานข้อมูลเพื่อจัดระเบียบสังคม ๓. จัดให้มีมาตรการหรือแนวทางในการดูแลเด็ก/เยาวชนกลุ่มนี้ให้ทั่วถึง		
๖	- นำกระบวนการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาดำเนินการโดยเข้มงวด - โดยให้ผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการเขต นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามกฎหมายคุ้มครองเด็กอย่างเคร่งครัด		

ขอความกรุณาหน่วยงานส่งการรายงานทาง e-mail : protect-2558@hotmail.com และ ทางโทรสารหมายเลข ๐ ๒๑๔๓ ๘๔๙๓
หมายเหตุ กรุณาจัดส่งรายงานในส่วนที่รับผิดชอบเป็นไฟล์ Microsoft word เพื่อความรวดเร็วในการรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานต่อไป

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๔๒๗๖

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตารางสรุปสาระสำคัญตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ จำนวน ๑ ชุด
๒. แบบสำรวจการออกใบอนุญาตสถานบริการที่เปิดให้บริการประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. แบบสำรวจสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตลอดจนเพื่อระงับและป้องกันการกระทำอันเป็นผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงให้จังหวัดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. ด้านมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ โดยเคร่งครัด

๒. ด้านการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

๒.๑ การควบคุมสถานบริการ

๑) กรณีที่พบการกระทำความผิดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติฯ โดยเคร่งครัด

๒) กรณีที่พบการกระทำความผิดนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ให้นำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับ

๒.๒ การควบคุมสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

๑) กรณีที่พบการกระทำความผิดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติฯ โดยเคร่งครัด

๒) กรณีที่พบการกระทำความผิดนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ให้นำบทบัญญัติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับ

๓. ในการดำเนินการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ในเรื่องการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ หากพบการกระทำความผิด ก่อนออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานประกอบการให้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๔. ให้จังหวัดกำชับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ถือปฏิบัติตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดในกรณีที่ปรากฏว่ามีการเพิกเฉยหรือละเลยไม่กระทำการหรืองดเว้นกระทำการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการทางแพ่งทางอาญา และทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ให้นำมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ มาใช้บังคับ

๕. ให้จังหวัดกวดขันและเร่งรัดจัดทำมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

๖. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง นำกระบวนการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาดำเนินการโดยเข้มงวด โดยให้ผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามกฎหมายคุ้มครองเด็กอย่างเคร่งครัด

๗. ให้จังหวัดสำรวจการออกใบอนุญาตสถานบริการ/สถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการในพื้นที่เปิดให้บริการ โดยให้ระบุรายละเอียดแต่ละประเภทว่ามีจำนวนเท่าใด โดยให้รายงานตามแบบ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ และ ๓) ทางโทรสาร หมายเลข ๐ - ๖๓๕๖ - ๙๕๕๙, ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓ หรือทาง email: dopa.srr3@gmail.com ภายในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

ในส่วนของการดำเนินการตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ข้อ ๖ ที่ห้ามมิให้มีสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา นั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดนิยามศัพท์ **"บริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา"** ว่ามีบริเวณขอบเขตแค่ไหน อย่างไร เมื่อได้คำนิยามศัพท์ "บริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา" แล้ว จักได้แจ้งให้จังหวัดทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการอย่างเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร. ๐๒ - ๓๕๖ - ๙๖๖๓

ตารางสรุปสาระสำคัญตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘
เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

ข้อ	ฐานความผิด (ข้อกฎหมาย)	เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ	มาตรการดำเนินการของเจ้าหน้าที่	ผู้อยู่ในบังคับแห่งคำสั่งฯ	โทษทางอาญา
ข้อ ๑	- ผู้ใดรวมกลุ่มหรือมั่วสุมหรือจัดให้มีการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการนำไปสู่การแข่งรถในทาง อันเป็นความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก	- เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก หรือเจ้าพนักงานตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง	- มีอำนาจเข้าระงับยับยั้ง หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร - นำรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่สงสัยว่าจะใช้ในการแข่งรถในทางมาเก็บรักษาไว้เป็นการชั่วคราวเพื่อการป้องกันหรือรักษาไว้เพื่อความปลอดภัยสาธารณะ จนกว่าลักษณะหรือพฤติการณ์ดังกล่าวจะสิ้นสุดลง	- ผู้รวมกลุ่มหรือมั่วสุมหรือจัดให้มีการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการนำไปสู่การแข่งรถในทาง - ผู้ซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกับการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง	-
ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง	- บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความปกครองดูแลของตน รวมทั้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองเด็กตลอดจนต้องไม่สนับสนุนหรือปล่อยปละละเลยให้เด็กและเยาวชนในปกครองเกิดการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง	- เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว	- ดำเนินการติดตามสอดส่องให้มีการดำเนินการอย่างเคร่งครัด	- บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	-

ข้อ	ฐานความผิด (ข้อกฎหมาย)	เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ	มาตรการดำเนินการของเจ้าหน้าที่	ผู้อยู่ในบังคับแห่งคำสั่ง ฯ	โทษทางอาญา
ข้อ ๒ วรรคสอง	- เด็กและเยาวชนรวมกลุ่มหรือมั่วสุมหรือจัดให้มีการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการนำไปสู่การแข่งรถในทางอันเป็นความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก	- เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก หรือเจ้าพนักงานตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	- แจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองเข้ามารับทราบการกระทำของเด็กและเยาวชนดังกล่าว เพื่อให้คำแนะนำตักเตือน ทำทัณฑ์บน - วางข้อกำหนดเพื่อป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดอีก หรือ - อาจให้วางประกันไว้เป็นจำนวนเงินตามสมควรแก่ฐานานุรูป (แต่จะเรียกเงินประกันไว้ได้ไม่เกินระยะเวลาสองปี)	- บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและให้ริบเงินประกันเป็นของกองทุนคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองเด็ก (ในกรณีเด็กและเยาวชนได้กระทำความผิดดังกล่าวซ้ำอีก)
ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง	- ผู้ใดผลิต ครอบครอง จำหน่าย ประกอบ ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือการทำชิ้นส่วนพิเศษหรืออุปกรณ์สำหรับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หากกระทำการนั้นในลักษณะที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นการตระเตรียม ยุยง ส่งเสริม สนับสนุน ชักชวน จัดให้มี จัดหา เป็นธุระ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางให้ถือว่าผู้นั้นกระทำในลักษณะเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและมีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก	-	-	-	- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ	ฐานความผิด (ข้อกฎหมาย)	เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ	มาตรการดำเนินการของเจ้าหน้าที่	ผู้อยู่ในบังคับแห่งคำสั่งฯ	โทษทางอาญา
ข้อ ๓ วรรคสอง	- กรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการพาณิชย์กิจ โรงงาน หรืออาคารที่เกี่ยวกับการผลิต ครอบครอง จำหน่าย ประกอบ ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือการทำชิ้นส่วนพิเศษหรืออุปกรณ์สำหรับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์	- พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการประกอบกิจการ - พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข รวมถึงให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานสาธารณสุขดังกล่าวด้วย	- สั่งปิดการดำเนินการ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการได้ทันที - มีอำนาจทำการตรวจสอบมิให้มีการกระทำผิดตามวรรคสอง	ผู้ประกอบกิจการ พาณิชยกิจ โรงงาน หรืออาคารฯ	-
ข้อ ๔	- ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ (๒) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์	- ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	- มีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดและห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาตก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี	- ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ	-

ข้อ	ฐานความผิด (ข้อกฎหมาย)	เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ	มาตรการดำเนินการของเจ้าหน้าที่	ผู้อยู่ในบังคับแห่งคำสั่งฯ	โทษทางอาญา
	(๓) เปิดทำการเกินกว่าเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ (๔) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่ากำหนดเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ (๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ของตน	-	- หากสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการถูกสั่งเพิกถอน หรือสั่งปิดตามวรรคสองได้รับขายสุรา ให้ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเพิกถอนใบอนุญาตขายสุราด้วย แต่ถ้าเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ให้เพิกถอนใบอนุญาตขายสุรา และห้ามมิให้ออกใบอนุญาตขายสุราให้อีก	-	-
	- เจ้าหน้าที่ของรัฐปล่อยปละละเลยให้มีการออกใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการหรือใบอนุญาตขายสุราที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตสถานบริการ หรือข้อกำหนดการออกใบอนุญาตขายสุราและการขายสุรา	- ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	- ดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว	- เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ที่ปล่อยปละละเลยฯ	

ข้อ	ฐานความผิด (ข้อกฎหมาย)	เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ	มาตรการดำเนินการของเจ้าหน้าที่	ผู้อยู่ในบังคับแห่งคำสั่งฯ	โทษทางอาญา
	- หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ผู้ปล่อยปละละเลย	-	- ให้นำมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาใช้บังคับ	- หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลย	-
ข้อ ๕	- ในกรณีที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญทางเสียงแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงสถานบริการหรือสถานประกอบการดังกล่าว	- ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เจ้าพนักงานตำรวจ และเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง	- สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญทางเสียงนั้นให้แล้วเสร็จภายในเวลา ๓๐ วันและในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้หยุดการใช้เสียงที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ - ในกรณีที่ครบกำหนดระยะเวลาแล้วหากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวยังไม่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมาย ให้นำความในวรรคสอง ของข้อ ๔ มาใช้บังคับ	- เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ	-

ข้อ	ฐานความผิด (ข้อกฎหมาย)	เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ	มาตรการดำเนินการของเจ้าหน้าที่	ผู้อยู่ในบังคับแห่งคำสั่งฯ	โทษทางอาญา
ข้อ ๖	- ห้ามมิให้มีสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา หรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา	- พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพนักงานฝ่ายปกครอง หรือเจ้าพนักงานตำรวจ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย	- มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นโดยเด็ดขาดและเคร่งครัดรวมทั้งให้มีอำนาจในการสั่งปิดสถานที่ดังกล่าวทันที	- ผู้ประกอบการที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฯ	-
	- ห้ามสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานประกอบการซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานศึกษา หรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ดังกล่าวด้วย	- ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	- สั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดสถานประกอบการและห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีก	- ผู้ประกอบการที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฯ	
ข้อ ๗	- ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ มีการเพิกเฉยหรือละเลยไม่กระทำการหรืองดเว้นกระทำการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	- ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น	- ดำเนินการทางแพ่งทางอาญาและทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว	- ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องฯ	-

ข้อ	ฐานความผิด (ข้อกฎหมาย)	เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ	มาตรการดำเนินการของเจ้าหน้าที่	ผู้อยู่ในบังคับแห่งคำสั่งฯ	โทษทางอาญา
	- หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง	-	- ให้นำมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาใช้บังคับ	- หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้บังคับบัญชาฯ	-
ข้อ ๘	-	-	ให้ทุกส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทางปกครองหรือกระบวนการยุติธรรมดำเนินการหรือดำเนินคดีกับความผิดที่เกี่ยวกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการ ในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามที่มีกฎหมายบัญญัติความผิดไว้หรือตามคำสั่งนี้	- ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐฯ	-

ข้อ	ฐานความผิด (ข้อกฎหมาย)	เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ	มาตรการดำเนินการของเจ้าหน้าที่	ผู้อยู่ในบังคับแห่งคำสั่งฯ	โทษทางอาญา
ข้อ ๙	-	-	- ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการกวดขันและเร่งรัดจัดทำมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ให้เป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการจัดระเบียบและลดปัญหาสังคมโดยเร่งด่วน	- ทุกส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐฯ	-

แบบสำรวจการออกใบอนุญาตสถานบริการที่เปิดให้บริการ
ประจำปี ๒๕๕๘

ลำดับที่	ชื่อสถานประกอบการ/สถานบริการ	ประเภท	ที่ตั้งสถานประกอบการ/สถานบริการ	ตั้งอยู่ในเขต		ผู้รับอนุญาต	ตั้งขึ้นครั้งแรกเมื่อใด		หมายเหตุ
				ใน Zoning	นอก Zoning		ก่อน ๑๓ ม.ค. ๔๗	หลัง ๑๓ ม.ค. ๔๗	

หมายเหตุ ๑. บันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Excel

๒. ส่งแบบรายงานทางโทรสาร หมายเลข ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๙, ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๓

ตรวจแล้วถูกต้อง

ลงชื่อ .....

ตำแหน่ง ปลัดจังหวัด.....

แบบสำรวจสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ
ประจำปี ๒๕๕๘

ลำดับที่	ชื่อสถานประกอบการ	ที่ตั้งสถานประกอบการ	ตั้งอยู่ในเขต		ผู้ประกอบการ	หมายเหตุ
			ใน Zoning	นอก Zoning		

หมายเหตุ ๑. บันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Excel

๒. ส่งแบบรายงานทางโทรสาร หมายเลข ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๙, ๐-๒๓๕๖-๙๖๖๓

ตรวจแล้วถูกต้อง

ลงชื่อ .....

ตำแหน่ง ปลัดจังหวัด.....

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๒๔๖๐

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง มาตรการควบคุมสิ่งเสพติดที่มอมเมาเยาวชน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๘๕๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงานผลการดำเนินงานตามมาตรการควบคุมสิ่งเสพติดที่มอมเมาเยาวชน ตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้สั่งการให้ทุกจังหวัดเข้มงวดกวดขันจับกุมสถานบริการ ร้านจำหน่ายสุรา หอพัก โรงแรม บ้านเช่า ร้านเกมส์ และแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ที่กระทำการผิดกฎหมายอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดพยายามคิดค้นวิธีการหลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจำหน่ายยาเสพติดผสมกับเครื่องดื่ม การนำยาเสพติดผสมกับผลิตภัณฑ์ยาสูบ (ยาเส้นปรุง) ชนิดต่าง ๆ และปัจจุบันมีสถานบริการ ร้านจำหน่ายสุรา นำผลิตภัณฑ์ยาสูบประเภท บารากู่ มาให้บริการกันอย่างแพร่หลาย นั้น

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้กล่าวในรายการคืนความสุขให้คนในชาติ ซึ่งออกอากาศทางโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย เมื่อวันศุกร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ความตอนหนึ่งว่า “ให้กระทรวงพาณิชย์และราชการที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาถึงมาตรการควบคุมสิ่งเสพติดอื่น ๆ ที่มอมเมาเยาวชน ซึ่งได้รับการร้องเรียนเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาสังคม ปัจจุบันยังไม่มีกฎระเบียบในการควบคุม เช่น บารากู่ แพร่หลายเป็นจำนวนมาก เหล้าปั่นที่จำหน่ายโดยรถเข็น ตอนนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องไปดูแลว่าถูกหรือผิดกฎหมาย” ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ จึงขอกำชับให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดรายงานผลการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๘๕๖ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคมอย่างเคร่งครัด และขอให้ตรวจสอบกรณีการนำเอาสุรามาผสมในน้ำหวาน น้ำผลไม้ หรือน้ำที่มีกลิ่นของผลไม้ หรือสิ่งอื่นใด แล้วนำมาปั่นรวมกัน เช่น เหล้าปั่น หรือเครื่องดื่มอื่นที่ใช้วิธีการหรือลักษณะในทำนองเดียวกัน เข้าข่ายเป็นการเปลี่ยนแปลงน้ำสุรา

ตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ หรือไม่ โดยให้บูรณาการกับเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตในพื้นที่เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและขอให้รายงานตามแบบที่กำหนดให้กรมการปกครองทราบภายในวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน โดยเริ่มรายงานครั้งแรกวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายประภาศ บุญยินดี)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

แบบรายงานผลการดำเนินงานตามมาตรการควบคุมสิ่งเสพติดที่มอมเมาเยาวชน ตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

จังหวัด.....ประจำเดือน.....พ.ศ.....

ลำดับ	อำเภอ	จัดประชุมผู้ประกอบการ (ครั้ง)	จำนวนสถานที่ที่จำหน่าย (แห่ง)		ผลการตรวจสอบ		การดำเนินการเมื่อพบการกระทำความผิด	หมายเหตุ
			บารากู่	เหล้าปั่น	พบการกระทำความผิด	ไม่พบการกระทำความผิด		
รวม								

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ปลัดจังหวัด.....

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๘๕๖

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๕๓๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๖๗ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖
๓. คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗
๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๒/ว ๗๗๓๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สรุปหนังสือสั่งการเกี่ยวกับนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม จำนวน ๑ ชุด
๒. สรุปความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๑ ชุด
๓. สรุปความผิดตามพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม เพื่อดำเนินการกับแหล่งอบายมุขที่ส่งผลเอื้อต่อยาเสพติด และบ่อนการพนัน โดยได้มีการสั่งการให้ดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การปราบปรามและหยุดยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติด นั้น

สืบเนื่องจากการเข้มงวดกวดขันจับกุมสถานบริการ ร้านจำหน่ายสุรา หอพัก โรงแรม บ้านเช่า ร้านเกมส์ และแหล่งอบายมุขต่าง ๆ ที่กระทำการผิดกฎหมายอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้กระทำความผิดพยายามคิดค้นวิธีการหลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจำหน่ายยาเสพติดผสมกับเครื่องดื่ม การนำยาเสพติดผสมกับผลิตภัณฑ์ยาสูบ (ยาเส้นปรุง) ชนิดต่าง ๆ และปัจจุบันมีสถานบริการ ร้านจำหน่ายสุรา นำผลิตภัณฑ์ยาสูบประเภท บารากู่ มาให้บริการกันอย่างแพร่หลาย โดยผลิตภัณฑ์ยาสูบดังกล่าว ไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรไทย ซึ่งมีความผิดตามกฎหมาย รวมถึงการค้าประเวณีและบ่อนการพนันต่าง ๆ ยังคงมีการร้องเรียนอยู่เป็นประจำ

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติตามนโยบายลดอบายมุขสร้างสุขให้สังคม ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงขอให้ทุกจังหวัดดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดประชุมผู้ประกอบกิจการประเภท สถานบริการ ร้านจำหน่ายสุรา หอพัก โรงแรม บ้านเช่า ร้านเกมส์ และกิจการอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนในพื้นที่ เพื่อเน้นย้ำให้ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวทราบถึงสถานการณ์ สภาพปัญหาสังคมและการแพร่ระบาดของยาเสพติด ตลอดจนผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแก่ประเทศชาติในอนาคต เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคมอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง

๒. ตรวจสอบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจำหน่ายยาเสพติดพร้อมกับเครื่องดื่ม รวมถึงการให้บริการผลิตภัณฑ์ยาสูบที่เรียกว่า บารากู่ ซึ่งเป็นที่นิยมกันในหมู่นักท่องเที่ยวในสถานบันเทิงต่าง ๆ โดยให้ตรวจสอบอย่าให้มีการนำผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ผิดกฎหมายหรือนำยาเสพติดมาแอบแฝงให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

๓. ตรวจสอบมิให้มีการค้าประเวณี โดยให้เน้นย้ำเป็นกรณีพิเศษกับการค้าประเวณีเด็กหรือที่มีลักษณะเป็นการบังคับขู่เข็ญ ล่อลวง หรือเข้าข่ายการค้ามนุษย์ในพื้นที่โดยเด็ดขาด

๔. หากพบการกระทำความผิดให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

๕. รายงานผลการดำเนินการให้กรมการปกครองทราบ ภายในวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน โดยเริ่มรายงานครั้งแรกในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายประภาส บุญยินดี)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทรศัพท์/โทรสาร ๐ - ๒๓๔๖ - ๙๔๔๙

สรุปหนังสือสั่งการเกี่ยวกับนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

ชื่อหนังสือ	สรุปสาระสำคัญ
๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๕๓๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการจัดระเบียบสังคม (สถานบริการ) รอบสถานศึกษา	กระทรวงมหาดไทยได้รับเรื่องร้องเรียนว่าโดยรอบสถานศึกษามีการปล่อยให้เยาวชนอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ โดยไม่มีการตรวจบัตรประจำตัวประชาชน, เปิดเกินเวลาที่กำหนด รวมถึงสถานประกอบการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมาก จึงขอให้จังหวัดแจ้งอำเภอกวดขันสถานบริการและสถานประกอบการให้ปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสังคมอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งรอบสถานศึกษา
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๖๗ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง นโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม	กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม เพื่อดำเนินการกับสถานบริการ ร้านจำหน่ายสุราที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือดำเนินกิจการที่ขัดต่อภาพลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทย และแหล่งอบายมุขอื่นที่ส่งผลเอื้อต่อปัญหายาเสพติด บ่อนการพนัน ตู้ม้า กำจัดสิ่งยั่วยุ หรือจุดเสี่ยง สิ่งพิมพ์หรือเอกสารที่ส่อไปในทางลามกอนาจาร รวมทั้งให้ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดลานกิจกรรมด้านดนตรีและศิลปะเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด ส่งเสริมให้ประชาชนและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีทางศาสนา โดยชาวพุทธให้ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม สำหรับศาสนาอื่น ๆ ให้ปฏิบัติตามหลักศาสนานั้น ๆ **กระบวนงาน/ขั้นตอนตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม ๖ ขั้นตอน ดังนี้** ๑. กำหนดนโยบาย ๒. สร้างความเข้าใจใน “นโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม” ๓. สร้างช่องทางในการรับแจ้งเบาะแส ๔. บังคับใช้กฎหมาย ๕. ติดตาม กำกับ ตรวจสอบ ๖. ประชาสัมพันธ์

ชื่อหนังสือ	สรุปสาระสำคัญ
๓. คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การปราบปรามและหยุดยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติด	คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การปราบปรามและหยุดยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยสั่งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมตรวจสอบสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ที่พักอาคารในเชิงพาณิชย์ ประเภทหอพักอาคารชุด หรือเกสต์เฮาส์ ที่ให้ผู้อื่นเช่า สถานที่ที่จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ รวมทั้งโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและสถานประกอบการอื่น ๆ หากพบว่ามีการปล่อยปละละเลยให้มีการซุกซ่อน จำหน่าย และเสพยาเสพติด ให้มีการดำเนินการลงโทษตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด อย่างเด็ดขาดกับเจ้าของหรือผู้ประกอบการในทันที
๔. หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๗๗๓๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่อง กำชับการปฏิบัติตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และการแก้ไขปัญหาการจำหน่ายสลากเกินราคา	กรมการปกครองได้สั่งการให้จังหวัดทุกจังหวัดบังคับใช้กฎหมายกับสถานบริการ ร้านจำหน่ายสุราที่ตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษาที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือดำเนินกิจการที่ขัดต่อภาพลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทย และแหล่งอบายมุขอื่นที่ส่งผลเอื้อต่อปัญหายาเสพติด ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนทุกแขนงให้สถานบริการ ร้านจำหน่ายสุรา และแหล่งอบายมุขอื่นที่ส่งผลเอื้อต่อปัญหายาเสพติดปฏิบัติตามกฎหมายไม่ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานศึกษาและประชาชนบริเวณใกล้เคียง รวมถึงประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการสถานบริการให้เข้าใจในนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม และคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และให้รณรงค์สร้างจิตสำนึกที่จะเข้าไปใช้บริการ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนรวมถึงผู้ประกอบการให้ตระหนักถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด

สรุปความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕

ความผิดตามมาตรา	ข้อกฎหมาย (ข้อกล่าวหา)	ความผิด/ฐานความผิด	โทษทางอาญา
มาตรา ๕	- เมื่อรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔ แล้ว ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่ (๑) จัดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะเป็นเขตสูบบุหรี่และเขตปลอดบุหรี่ (๒) จัดให้เขตสูบบุหรี่มีสภาพ ลักษณะ และมาตรฐานที่รัฐมนตรีกำหนด (๓) จัดให้มีเครื่องหมายในเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด	มาตรา ๑๑	- ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ (๑) ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท - ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ (๒) ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท - ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ (๓) ปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท
มาตรา ๖	- ห้ามมิให้ผู้ใดสูบบุหรี่***ในเขตปลอดบุหรี่***	มาตรา ๑๒	- ปรับไม่เกิน ๒ พันบาท
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๙			
ข้อ ๒	- ให้สถานที่ดังต่อไปนี้ เป็นสถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่โดยกำหนดให้เป็น ***เขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด*** ฯลฯ ๒๒.๖ สถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม อาหารและเครื่องดื่ม หรือสถานที่จัดเลี้ยงทั้งหมด ยกเว้นสถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม อาหารและเครื่องดื่ม หรือสถานที่จัดเลี้ยง ดังนี้ (๑) สถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม อาหารและเครื่องดื่ม หรือสถานที่จัดเลี้ยง เฉพาะที่เป็นหรืออยู่ภายในสถานบริการ ***ตามมาตรา ๓ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖*** (๒) สถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม อาหารและเครื่องดื่ม หรือสถานที่จัดเลี้ยง เฉพาะที่เป็นหรืออยู่ภายในสถานบริการ ***ตามมาตรา ๓ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ได้ห้ามบุคคลผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ*** โดยแสดงป้ายคำเตือนถาวรเป็นภาษาไทยบนพื้นสีขาว ตัวอักษร “สี่พระยา” หรืออักษรอื่นที่ใกล้เคียง สีแดง ขนาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ พอยต์ มีข้อความว่า “ควันบุหรี่ฆ่าคนตายได้” หรือ “ควันบุหรี่ทำให้เกิดมะเร็งปอด” อย่างน้อย ๑ ป้าย ในบริเวณทางเข้าสถานที่นั้นที่เห็นได้อย่างชัดเจน		
	สถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม อาหารและเครื่องดื่ม หรือสถานที่จัดเลี้ยงที่เป็นหรืออยู่ภายในสถานบริการนั้นจะต้องไม่เป็นสถานบริการที่ตั้งอยู่ในสถานที่สาธารณะตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้		

สรุปความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙

ความผิดตามมาตรา	ข้อกฎหมาย (ข้อกล่าวหา)	ความผิด/ฐานความผิด	โทษทางอาญา
มาตรา ๑๙	- ห้ามมิให้ผู้ใดมียาสูบที่มิได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ในครอบครองเกินกว่าห้าร้อยกรัม นอกจากผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบ ให้ผู้มียาสูบที่ไม่ต้องปิดแสตมป์ยาสูบหรือผู้มียาสูบที่ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พุทธศักราช ๒๔๘๖ เกินกว่าห้าร้อยกรัม ปิดแสตมป์ยาสูบให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา ๔๙	- ปรับสิบเท่าของค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิด หรือที่ยังขาดอยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท ถ้าเป็นบุหรี่ซิกาแรตที่ผลิตในประเทศและมิได้มีประกาศกำหนดราคาขายปลีกไว้ ต้องระวังโทษปรับกรัมละสองบาท แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท
มาตรา ๒๑	- ผู้ใดขายยาเส้นหรือยาสูบ หรือนำยาเส้นหรือยาสูบออกแสดงเพื่อขายต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและเงื่อนไขว่าด้วยการรับยาเส้นหรือยาสูบมาขาย การขายหรือการนำออกแสดงเพื่อขาย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้สิ้นอายุเมื่อสิ้นปีปฏิทินบทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่เจ้าพนักงานซึ่งเป็นผู้ขายและผู้ขายหรือผู้นำออกแสดงเพื่อขาย ซึ่งยาเส้นที่ทำจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง	มาตรา ๔๖	- ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท
มาตรา ๒๔	- ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งยาเส้นหรือยาสูบ ที่มิได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากยาเส้นที่ทำจากใบยาพันธุ์ยาสูบพื้นเมือง	มาตรา ๕๐	- โทษปรับสิบห้าเท่าของค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิด หรือที่ยังขาดอยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท ถ้าเป็นบุหรี่ซิกาแรตที่ผลิตในประเทศและมิได้มีประกาศกำหนดราคาขายปลีกไว้ ต้องระวางโทษปรับกรัมละสามบาท แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยบาท

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๘๗๐

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง การรายงานผลการดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๖๗ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๖
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๔๑๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔
๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๒๒๙๒ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบรายงานการดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม (แบบ อ.บ. ๑) จำนวน ๑ แผ่น
๒. แบบรายงานการดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม (แบบ อ.บ. ๒) จำนวน ๑ แผ่น

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้สั่งการให้ทุกจังหวัดดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุขสร้างสุขให้สังคม โดยเริ่มปฏิบัติพร้อมกันทั่วประเทศในวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ รายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ นั้น

กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาแล้วเห็นว่ากระบวนงานตามนโยบายลดอบายมุขสร้างสุขให้สังคม ครอบคลุมการปฏิบัติงานตามนโยบายจัดระเบียบสังคม ดังนั้น เพื่อเป็นการลดการซ้ำซ้อนของการรายงานผลการปฏิบัติงาน จึงยกเลิกการรายงานผลตามแบบรายงานของหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๒๒๙๒ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๔๑๑๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ โดยให้จังหวัดรายงานตามแบบรายงานการดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม (แบบ อ.บ.๑ และ แบบ อ.บ. ๒) ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายประภาส บุญยินดี)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

แบบรายงานการดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

จังหวัด.....

ประจำเดือน..... พ.ศ.....

ลำดับที่	อำเภอ	จำนวนสถานบริการที่ออกตรวจ (แห่ง)	การบังคับใช้กฎหมาย			จำนวนร้านจำหน่ายสุราที่ออกตรวจ (แห่ง)	การบังคับใช้กฎหมาย					กวดขันแหล่งอบายมุขอื่น ๆ (แห่ง)	การบังคับใช้กฎหมาย		จำนวนกิจกรรมรวม (แห่ง)	การจัดกิจกรรมต่าง ๆ				หมายเหตุ
			ถูกต้องตามกฎหมาย (แห่ง)	สั่งพักใช้ใบอนุญาตสถานบริการ (แห่ง)	เพิกถอนใบอนุญาตสถานบริการ (แห่ง)		ถูกต้องตามกฎหมาย (แห่ง)	สั่งปิดสถานที่ตาม ปว.๕๐ (แห่ง)	การดำเนินคดีตามกฎหมาย (แห่ง)	กรณี จพง. สรรพสามิตพักใช้ใบอนุญาตจำหน่ายสุรา(แห่ง)	กรณี จพง. สรรพสามิตเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสุรา(แห่ง)		ถูกต้องตามกฎหมาย (แห่ง)	การดำเนินคดีตามกฎหมาย (แห่ง)		ลานกีฬา (แห่ง)	ลานดนตรีและศิลปะ (แห่ง)	กิจกรรมทางด้านศาสนา (แห่ง)	กิจกรรมอื่น ๆ (แห่ง)	
รวม																				

ตรวจแล้วถูกต้อง

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง จ่าจังหวัด.....

หมายเหตุ ๑. ส่งแบบรายงานทุกเดือน ภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป โดยส่งแบบรายงานไปที่ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙, ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓

๒. ผู้ประสานงาน

๒.๑ นายพงอินทร์ โสภณ จพง.ปค.ชำนาญการ

๒.๒ นายสิทธิพร คงหอม จพง.ปค.ชำนาญการ อีเมล Sit_1975k@hotmail.com

๒.๓ นางเจิมพักตร์ ธาราฉัตร จพง.ปค.ชำนาญการ อีเมล sr_3dopa@hotmail.com

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

แบบ อ.บ.๒

แบบรายงานการดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

จังหวัด.....

ประจำเดือน..... พ.ศ.....

ลำดับ	อำเภอ	ว/ด/ป	สถานที่	อาศัยอำนาจ	ผลของคำสั่ง	ฐานความผิด	หมายเหตุ

ตรวจแล้วถูกต้อง

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง จ่าจังหวัด.....

หมายเหตุ

เฉพาะกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งตามประกาศของคณะปฏิวัติ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ ม.ค. ๒๕๐๒ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบลงรายละเอียดตามตัวอย่าง (ตามแบบ อ.บ. ๒)

แบบ อ.บ. ๒

ตัวอย่าง

แบบรายงานการดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

จังหวัด.....

ประจำเดือน..... **พ.ศ.**.....

ลำดับ	อำเภอ	ว/ด/ป	สถานที่	อาศัยอำนาจ	ผลของคำสั่ง	ฐานความผิด	หมายเหตุ
๑	อำเภอเมือง ข.	๑ - ก.พ. - ๕๖	"ชิวชิว" ๓๙๒/๑๓ ม.๑ ตำบล ก. อำเภอเมือง ข. จังหวัด ฉ.	ปว.๕๐	ปิดกิจการ มีกำหนด ๓๐ วัน	ตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต	
๒	อำเภอ ค.	๑ - ก.พ. - ๕๖	"ตำนานเพลง" ๕๗๘/๒๖ ม.๙ ตำบล ก. อำเภอ ข. จังหวัด ฉ.	ม.๑๗, ๒๑ พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙	พักใช้ใบอนุญาต มีกำหนด ๖๐ วัน	เปิด-ปิดสถานบริการไม่เป็นตามเวลากฎหมายกำหนด	
๓	อำเภอ ง.	๑ - ก.พ. - ๕๖	"สกายผับ" ๓๑๓/๒๕๗ ม.๑๐ ตำบล ก. อำเภอ ง. จังหวัด ฉ.	ม.๒๑ พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙	เพิกถอนใบอนุญาต	ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ เป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ	

ตรวจแล้วถูกต้อง

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง **จ่าจังหวัด**.....

<u>หมายเหตุ</u>

เฉพาะกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งตามประกาศของคณะปฏิวัติ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ ม.ค. ๒๕๐๒ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบลงรายละเอียดตามตัวอย่าง (ตามแบบ อ.บ.๒)

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๖๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๑ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง นโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย กระบวนงาน/ขั้นตอนการดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามนโยบายจัดระเบียบสังคมอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบัน ทำให้สถานบริการปฏิบัติอยู่ในกรอบของระเบียบกฎหมายดีขึ้นเป็นลำดับ เมื่อเทียบกับก่อนการประกาศนโยบายจัดระเบียบสังคม และปัจจุบันแนวโน้มของสถานบริการได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการขออนุญาตต้องถูกตรวจสอบประวัติผู้ขออนุญาต และสถานที่ตั้งสถานบริการอย่างเข้มงวด รวมทั้งกระทรวงมหาดไทยได้ประกาศพื้นที่เพื่อการอนุญาต ให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) การขออนุญาตจึงขออนุญาตได้เฉพาะในเขต Zoning ปัจจุบันผู้ประกอบการจึงหลีกเลี่ยงไม่ขออนุญาตเป็นสถานบริการแต่ขออนุญาตเป็นร้านจำหน่ายสุราจาก “เจ้าพนักงานสรรพสามิต” ซึ่งการอนุญาตสามารถอนุญาตได้ง่ายกว่าสถานบริการ โดยร้านจำหน่ายสุราดังกล่าวจำนวนมาก ดำเนินกิจการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง รวมทั้งยังดำเนินกิจการในลักษณะที่ให้พนักงานแต่งกายไม่เหมาะสม เชิญชวนนักท่องเที่ยวให้เข้าไปใช้บริการ เป็นการขัดต่อภาพลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทย ดังนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนด **“นโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม”** เพื่อดำเนินการกับสถานบริการ ร้านจำหน่ายสุราที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือดำเนินกิจการที่ขัดต่อภาพลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของประเทศไทยขึ้น และแหล่งอบายมุขอื่นที่ส่งผลเอื้อต่อปัญหายาเสพติด บ่อนการพนัน ตู้ม้า กำจัดสิ่งยั่วยุ หรือจุดเสี่ยง สิ่งพิมพ์หรือเอกสารที่ล่อไปในทางลามกอนาจาร รวมทั้งให้ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดลานกิจกรรม ด้านดนตรีและศิลปะเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด ส่งเสริมให้ประชาชนและเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีทางศาสนา โดยชาวพุทธให้ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม สำหรับศาสนาอื่น ๆ ให้ปฏิบัติตามหลักศาสนานั้น ๆ

กระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้ว เห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย จึงให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการตามกระบวนงาน/ขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๑. กำหนดนโยบาย

๑.๑ ผู้ว่าราชการจังหวัด ประชุมมอบนโยบายให้กับนายอำเภอ, ผู้กำกับการสถานีตำรวจ, เจ้าพนักงานสรรพสามิต, สาธารณสุขจังหวัด, วัฒนธรรมจังหวัด, พาณิชย์จังหวัด, พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เข้าใจถึง "นโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม" โดยบูรณาการปฏิบัติร่วมกัน

๑.๒ นายอำเภอประชุมชี้แจงแก่ผู้ประกอบการ โดยทำความตกลงที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย

๒. สร้างความเข้าใจใน "นโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม"

๒.๑ จังหวัดประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชนทุกรูปแบบ เน้นหนักให้สถานบริการ ร้านจำหน่าย สุรา และแหล่งอบายมุขอื่นที่ส่งผลเอื้อต่อปัญหายาเสพติดปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายอย่าได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนบริเวณใกล้เคียง

๒.๒ จังหวัด อำเภอ จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์แจกให้แก่ผู้ประกอบการสถานบริการและผู้ประกอบการร้านจำหน่ายสุราในพื้นที่ให้เข้าใจ "นโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม"

๒.๓ นายอำเภอ/ส่วนราชการในสังกัด รณรงค์สร้างจิตสำนึกให้แก่ผู้ประกอบการ, ผู้ที่จะเข้าไปใช้บริการโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

๓. สร้างช่องทางในการรับแจ้งเบาะแส

- จังหวัดตั้งศูนย์รับแจ้งเบาะแสสถานบริการ ร้านจำหน่ายสุรา และแหล่งอบายมุขอื่นที่ส่งผลเอื้อต่อปัญหายาเสพติด ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญขึ้น โดยใช้"ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด"

๔. บังคับใช้กฎหมาย

๔.๑ ให้จังหวัด อำเภอ ให้ความสำคัญกับภารกิจตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำชับเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจดำเนินการตรวจตรา เข้มงวดกวดขันสถานบริการให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายโดยเคร่งครัด เน้นให้ปฏิบัติตามนโยบายการจัดระเบียบสังคม ๖ ประการ คือ

(๑) ให้ตรวจตรา กวดขันสถานบริการว่าได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการอย่างถูกต้องหรือไม่

(๒) กวดขันมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

(๓) มิให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในสถานบริการ

(๔) มิให้มีการแสดงลามกอนาจาร หรือการแสดงที่ไม่เหมาะสมในสถานบริการ

(๕) ให้สถานบริการดำเนินกิจการอย่างถูกต้อง ตามประเภทที่ขออนุญาตและเปิด-ปิด สถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๖) ควบคุมมิให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

๔.๒ กวดขันร้านจำหน่ายสุราโดยจับกุมดำเนินการตามฐานความผิดที่เกิดขึ้น ดังนี้

(๑) การขออนุญาตจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ ผู้จำหน่ายสุราโดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าสุรานั้นเป็นสุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ถ้าสุรานั้นทำขึ้นในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๔๐๐ บาท

(๒) กำหนดเวลาการจำหน่ายสุรา ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ จำหน่ายสุราได้ตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา และตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ โดยกฎกระทรวงกำหนดเวลาขายสุราสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๓ และประเภทที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ กำหนดให้ขายได้เฉพาะเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา และตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐ บาท

(๓) การดื่มสุรา ณ สถานที่จำหน่ายสุราในกำหนดเวลาห้ามจำหน่ายสุรา ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๔) การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ มีความผิด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ, การจำหน่ายสุราให้แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ, ต้องไม่ขายสุราให้แก่เด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ โดยกฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขายสุราและการขายสุรา สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๓ ถึงประเภทที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

(๕) กรณีดำเนินกิจการก่อให้เกิดเสียงหรือกระทำความอื้อฉาว โดยไม่มีเหตุอันสมควร จนทำให้ประชาชนตกใจหรือเดือดร้อน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๐ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท

(๖) การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ต้องห้าม ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และสถานที่ขายสุราต้องไม่ตั้งอยู่บริเวณสถานศึกษาหรือศาสนสถานหรือสถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิงรวมทั้งบริเวณต่อเนื่องติดกับสถานที่ดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ โดยกฎกระทรวง ว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขายสุราและการขายสุรา สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๓ ถึงประเภทที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

(๗) การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๘) ผู้ตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่มีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร โดยไม่ได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท พื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร โดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

(๙) ร้านจำหน่ายสุรา จะต้องไม่มีพนักงาน นักร้อง หรือ นักแสดงมานั่งกับลูกค้า และจะต้องไม่ยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการเต้น หรือกรณีที่มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง จะต้องปิดทำการภายในเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา มิเช่นนั่นอาจเข้าข่ายเป็นสถานบริการตามกฎหมาย

- ให้ทุกพื้นที่ตรวจสอบ กวดขัน หากพบการกระทำผิดให้จับกุมดำเนินคดีอย่างเฉียบขาดทุกราย โดยเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ สั่งปิดสถานที่ดังกล่าว ครั้งแรกมีกำหนด ๓๐ วัน ครั้งต่อไปไม่มีกำหนดระยะเวลา และแจ้งเจ้าพนักงานสรรพสามิตดำเนินการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสุราตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ ทั้งนี้ ให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสั่งให้ร้านจำหน่ายสุราแก้ไขข้อบกพร่องที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และหากร้านจำหน่ายสุรา มีการใช้ทางเท้าสาธารณะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย

กรณีสถานที่ขายสุราต้องไม่ตั้งอยู่ในบริเวณสถานที่ที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุราหรือผู้ขอรับใบอนุญาตขายสุราต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตขายสุรา เว้นแต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

อนึ่ง ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ กำหนดห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา ยกเว้นการขายในโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

๔.๓ กวดขันแหล่งอบายมุขอื่น ๆ ที่มีผลเอื้อต่อปัญหายาเสพติด บ่อนการพนัน ตู้ม้า แหล่งมั่วสุม หอพัก ร้านจำหน่ายสุราโดยเฉพาะร้านจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษา กำจัดสิ่งยั่วยุหรือจุดเสี่ยง สิ่งพิมพ์หรือเอกสารที่ส่อไปในทางลามกอนาจาร หากพบการกระทำความผิดให้จับกุมดำเนินคดีโดยเฉียบขาดทุกราย

๔.๔ ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดลานกิจกรรมด้านดนตรีและศิลปะ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีให้กับเยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด

๔.๕ ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีทางศาสนา โดยชาวพุทธให้ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม สำหรับศาสนาอื่น ๆ ให้ปฏิบัติตามหลักศาสนานั้น ๆ

๕. ติดตาม กำกับ ตรวจสอบ

- ให้ทุกจังหวัดรายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม ให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

๖. ประชาสัมพันธ์

- ให้จังหวัด ประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานให้สื่อมวลชนและประชาชนในพื้นที่ทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยได้จัดชุดติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม เข้าตรวจสอบกับท้องที่ที่ปล่อยปละละเลยให้มีสถานบริการ ร้านจำหน่ายสุรา ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ รวมทั้งแหล่งอบายมุขอื่นๆ หากชุดติดตามตรวจสอบเข้าตรวจสอบกับพื้นที่ใด และหากพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบปล่อยปละละเลยให้มีการฝ่าฝืนนโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม จักได้มีการพิจารณาลงโทษทางปกครองและทางวินัยต่อไป และขอให้ทุกจังหวัดเริ่มปฏิบัติการตามกระบวนงานดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และให้รายงานผลการดำเนินการให้กระทรวงมหาดไทยทราบ โดยจัดส่งภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป ส่งไปที่ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙, ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจโท

(ชัจจ์ กุลดิลก)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

“นโยบายลดอบายมุข สร้างสุขให้สังคม”

กระบวนงาน / ขั้นตอนการดำเนินการ

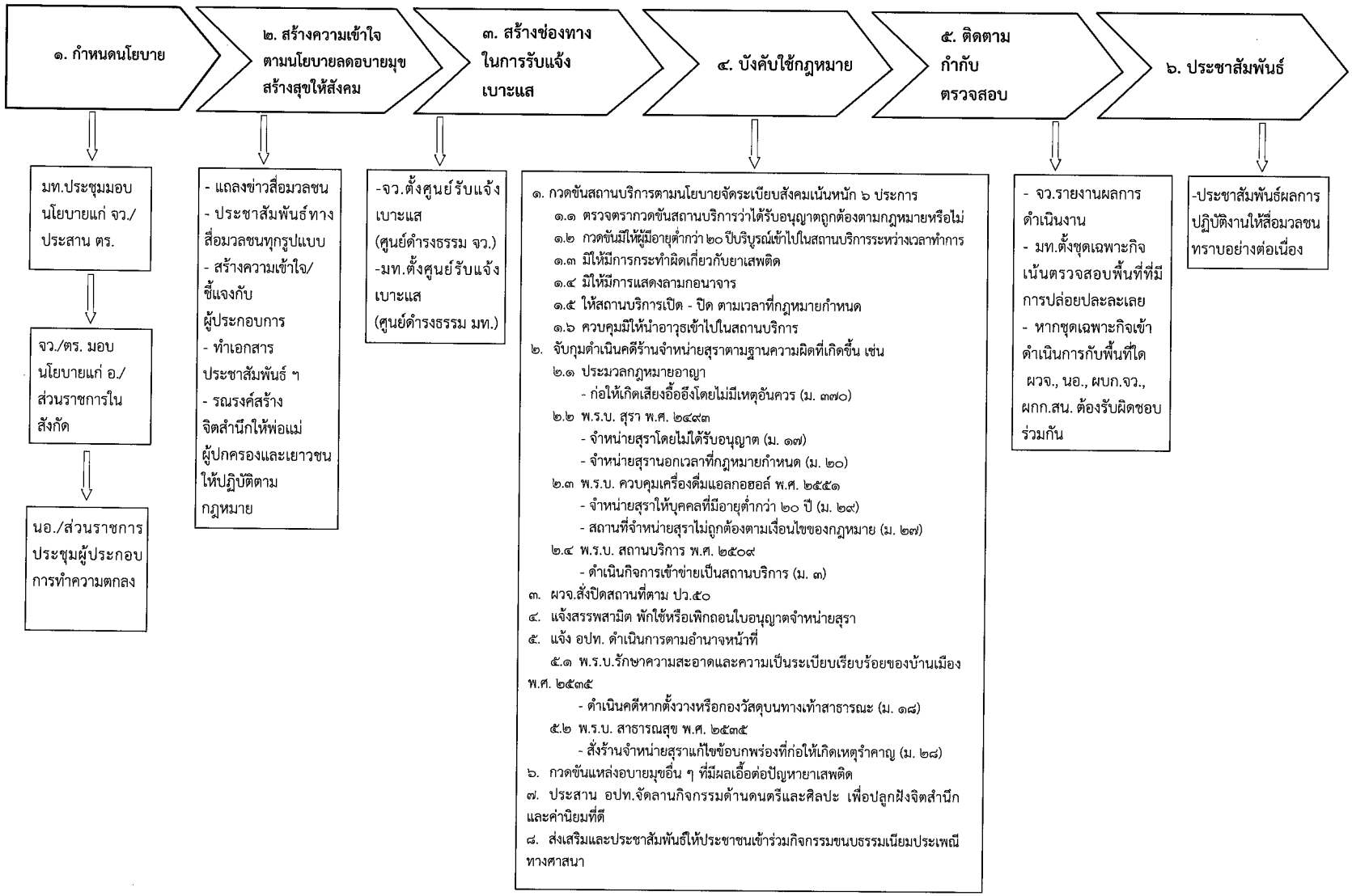

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๓๐๙๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง ผลการพิจารณาข้อหารือกรณีแพที่มีเรือลากจูงโดยมีลักษณะคล้ายแพเธคเคลื่อนที่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดกาญจนบุรี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๗๑ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามที่ จังหวัดกาญจนบุรี ได้หารือแนวทางปฏิบัติกรณีแพที่มีเรือลากจูงโดยมีลักษณะคล้ายแพเธคเคลื่อนที่ไม่ได้จอดประจำอยู่กับที่ โดยมีการลากจูงจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เป็นครั้งคราวตามแต่นักท่องเที่ยวจะใช้บริการ ไม่ได้ทำการเป็นปกติธุระ มีการจัดแสง เสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดมีการเปิดเพลงให้นักท่องเที่ยวได้เต้นหรือเต้นรำกัน พร้อมทั้งมีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย ให้ถือเป็นสถานบริการหรือไม่ อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตอบข้อหารือตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยให้จังหวัดทราบและถือปฏิบัติตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงได้หารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า แนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องควรถือปฏิบัติอย่างไร และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาตอบข้อหารือดังกล่าวมีความเห็นว่าตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” หมายความว่าสถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าโดยมีการให้บริการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ สถานเต้นรำ สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว โดยมีผู้ให้บริการ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นให้บริการโดยมีผู้ปรนนิบัติลูกค้า หรือมีดนตรี การแสดง การเต้น หรืออุปกรณ์ การร้องเพลง หรือสถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่น ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ น. แต่มิได้บัญญัติความหมายของคำว่า “สถานที่” ไว้ ซึ่งเมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ในพระราชบัญญัติสถานบริการ ฯ ได้แก่ การกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่ตั้งสถานบริการต้องไม่อยู่ใกล้ชิดวัด โรงเรียน หรือโรงพยาบาล ฯลฯ หรือไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย การห้ามผู้รับอนุญาตย้ายสถานบริการเว้นแต่รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ และการกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการ จะเห็นได้ว่าโดยสภาพของบทบัญญัติดังกล่าวมุ่งประสงค์จะใช้บังคับกับสถานบริการที่มีที่ตั้งแน่นอนโดยไม่รวมถึงยานพาหนะที่เคลื่อนที่ไปมาได้ ซึ่งในกรณีเช่นนั้นจะต้องมีบทบัญญัติเพื่อรองรับไว้เป็นการเฉพาะ และโดยที่พระราชบัญญัติ สถานบริการ ฯ เป็นกฎหมายที่มีบทกำหนดโทษทางอาญา เช่น มาตรา ๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดโทษแก่ผู้ตั้งสถานบริการ

โดยไม่ได้รับอนุญาตต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น การตีความบทบัญญัติของกฎหมายจึงต้องทำโดยเคร่งครัด ไม่อาจขยายความหมายของคำว่า “สถานที่” ให้รวมถึงยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เคลื่อนที่ไปมาได้ ด้วยเหตุนี้สถานบริการที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงหมายถึง สถานที่ที่ตั้งอยู่ที่ใดที่หนึ่งเป็นการแน่นอนเท่านั้น

กรณีตามข้อหารือ แพเธคเคลื่อนที่ที่มีการเปิดเพลงให้นักท่องเที่ยวได้เต้นและมีอาหาร สุราหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นให้บริการ แต่ไม่มีสถานที่ตั้งแน่นอนเนื่องจากมีการใช้เรือลากจูงจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเป็นครั้งคราวตามแต่นักท่องเที่ยวจะใช้บริการ แพเธคเคลื่อนที่จึงไม่ใช้สถานบริการที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ อย่างไรก็ตามผู้ประกอบกิจการแพเธคเคลื่อนที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้แพเธคเคลื่อนที่มีความแข็งแรงปลอดภัยเพียงพอในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และป้องกันมิให้เกิดปัญหามลพิษทางเสียง และทางน้ำที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายต่อพงษ์ อ่ำพันธุ์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๗๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพ ฯ ๑๐๒๐๐

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอหารือกรณีแพที่มีเรือลากจูงโดยมีลักษณะคล้ายแพเธคเคลื่อนที่

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑.๕/ป ๒๓๕ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แพเธคเคลื่อนที่ซึ่งให้บริการเต้นรำแก่นักท่องเที่ยวเป็นสถานบริการหรือไม่

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ขอหารือปัญหาข้อกฎหมายกรณีแพที่มีเรือลากจูงโดยมีลักษณะคล้ายแพเธคเคลื่อนที่เป็นสถานบริการหรือไม่ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี) กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการปกครอง) และจังหวัดกาญจนบุรี แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ ๙
ฝ่ายกฎหมายการค้าและอุตสาหกรรม
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ ๙ ต่อ ๑๓๐๗
โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๕๘
www.krisdika.go.th
www.lawreform.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๔๘๖/๒๕๕๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง แพเธคเคลื่อนที่ซึ่งให้บริการเต้นรำแก่นักท่องเที่ยวเป็นสถานบริการหรือไม่

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า จังหวัดกาญจนบุรี ได้หารือแนวทางปฏิบัติกรณีแพที่มีเรือลากจูงโดยมีลักษณะคล้ายแพเธคเคลื่อนที่ ไม่ได้จอดประจำอยู่กับที่ โดยมีการลากจูงจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเป็นครั้งคราวตามแต่นักท่องเที่ยวจะใช้บริการ ไม่ได้ทำการเป็นปกติธุระ มีการจัดแสง เสียง หรืออุปกรณ์อื่นใด มีการเปิดเพลงให้นักท่องเที่ยวได้เต้นหรือเต้นรำกัน พร้อมทั้งมีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย ถือเป็นสถานบริการหรือไม่ อย่างไร กรมการปกครองได้หารือกรณีดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๒ พิจารณาแล้ว มีความเห็นเป็นสองฝ่ายดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า บทนิยามตามความหมายของ “สถานบริการ” จะต้องมีสถานที่ที่มีตำแหน่งที่ตั้งแน่นอน ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายระบุไว้ และตามกฎกระทรวงการขออนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องมีแผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งสถานบริการและเป็นอาคารที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังนั้น แพเธคเคลื่อนที่จึงไม่ใช้สถานที่ตั้งตามนิยามความหมายของสถานบริการ นอกจากนี้ หากตีความว่าแพเธคเคลื่อนที่เป็นสถานบริการก็จะมีสถานที่เคลื่อนที่เป็นจำนวนมากมาขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ ซึ่งจะทำให้การควบคุมในเรื่องเสียงรบกวนไม่อาจกระทำได้ และอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนบริเวณใกล้เคียงสถานบริการนั้น

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า นิยาม “สถานบริการ” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมายความถึง สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าดังต่อไปนี้

(๑) สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคู่บริการ

ฯลฯ ฯลฯ

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๗๐ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นแพที่อยู่กับที่หรือเป็นแพที่มีเรือลากจูงโดยมีลักษณะคล้ายแพเธคเคลื่อนที่ ไม่ได้จอดประจำอยู่กับที่ มีการลากจูงจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเป็นครั้งคราวตามแต่นักท่องเที่ยวจะใช้บริการ ก็ถือเป็นสถานที่ เมื่อมีการให้บริการตามมาตรา ๓ (๑) - (๔) ย่อมถือเป็นสถานบริการแล้ว ส่วนเงื่อนไขในการจะขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการตามมาตรา ๔ หรือตามที่กฎกระทรวง ฯ กำหนดว่าต้องมีแผนที่สังเขปและมีตัวอาคาร เป็นองค์ประกอบเพื่อประกอบการขออนุญาตเท่านั้น หากมีการตีความว่าการให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าของคำนิยาม “สถานบริการ” ตามมาตรา ๓ (๑) - (๔) โดยมีการดำเนินการ ณ สถานที่ตั้งเคลื่อนที่ได้ เช่น รถยนต์ เรือ แพ หรือเครื่องบิน ไม่เป็นสถานบริการแล้ว สถานที่เหล่านี้ก็อาจดำเนินการได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงไม่ต้องมาขออนุญาตแต่อย่างใด ก็จะไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ในการควบคุมกิจการประเภทนี้และอาจก่อให้เกิดการหลีกเลี่ยงการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยสถานบริการได้

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่ยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนซึ่งอาจจะมีผลต่อกระบวนพิจารณาทางปกครอง และเพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติแนวทางเดียวกัน จึงขอหารือว่า แนวปฏิบัติที่ถูกต้องควรถือปฏิบัติอย่างไร เพื่อที่กรมการปกครองจะได้แจ้งให้จังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดอื่น ๆ ทราบ เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการปกครอง) ผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี) และผู้แทนจังหวัดกาญจนบุรี แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า แพเธคเคลื่อนที่ซึ่งให้บริการเต้นรำในจังหวัดกาญจนบุรีมีจำนวนประมาณ ๔๗๐ หลัง แพแต่ละหลัง มีขนาดกว้างประมาณ ๑๒ เมตร ยาวประมาณ ๒๔ เมตร มีการใช้ลำโพงและอุปกรณ์อื่นเปิดเพลงเสียงดังรบกวนประชาชน โดยจังหวัดกาญจนบุรีได้ออกประกาศ เรื่อง ขอความร่วมมือผู้ประกอบการเรือ แพ และผู้เกี่ยวข้อง ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๘ เพื่อควบคุมระดับความดังของเสียงเพลงในแพเธคเคลื่อนที่ทำให้ปัญหาเรื่องเสียงรบกวนลดลง สำหรับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๒ ที่มีความเห็นแตกต่างเป็นสองฝ่ายข้างต้นนั้น สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย ได้จัดให้มีการประชุมร่วมคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ โดยผลการพิจารณาสรุปได้ว่า การดำเนินกิจการแพเธคเคลื่อนที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ส่วนการจะพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขการอนุญาตจัดตั้งสถานบริการตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ ฯ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นควรอนุญาตก็จะต้อง

กำหนดเงื่อนไขบริเวณการลากจูงแพไว้ในใบอนุญาตด้วย แต่หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า ผู้ขออนุญาตไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวก็ไม่จำต้องอนุญาตให้ประกอบกิจการหรือเพิกถอนใบอนุญาต อย่างไรก็ตาม กระทรวงมหาดไทยไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายกระทรวงมหาดไทย (คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) จึงประสงค์จะขอหารือว่า แพเธคเคลื่อนที่เป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ ฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย ประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนหน่วยงานดังกล่าวแล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๓[๑] แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้บัญญัติบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า โดยมีการให้บริการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ สถานเต้นรำ สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัวโดยมีผู้ให้บริการ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอื่นให้บริการโดยมีผู้ปรนนิบัติลูกค้า หรือมีดนตรี การแสดง การเต้น

---

[๑] มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ดังต่อไปนี้

(๑) สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคู่บริการ

(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า

(๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า เว้นแต่

(ก) สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทย ประเภทการนวดไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ หรือได้รับยกเว้นไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายดังกล่าว หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ข) สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะต้องมีลักษณะของสถานที่ การบริการหรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย ประกาศดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้นด้วยก็ได้ หรือ

(ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้นักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวที หรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใด เพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา

(๖) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ ฯลฯ

หรืออุปกรณ์ การร้องเพลง หรือสถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ น. แต่มิได้บัญญัติความหมายของคำว่า “สถานที่” ไว้ ซึ่งเมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติมาตราอื่นๆ ในพระราชบัญญัติสถานบริการ ฯ ได้แก่ การกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานบริการ ต้องไม่อยู่ใกล้ชิดวัด โรงเรียน หรือโรงพยาบาล ฯลฯ หรือไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย (มาตรา ๗[๒]) การห้ามผู้รับอนุญาตย้ายสถานบริการเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๑๓[๓]) และการกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการ (มาตรา ๑๗[๔]) จะเห็นได้ว่าโดยสภาพของบทบัญญัติดังกล่าวมุ่งประสงค์จะใช้บังคับกับสถานบริการที่มีที่ตั้งแน่นอน โดยไม่รวมถึงยานพาหนะที่เคลื่อนที่ไปมาได้ ซึ่งในกรณีเช่นนั้นจะต้องมีบทบัญญัติเพื่อรองรับไว้เป็นการเฉพาะ และโดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ ฯ เป็นกฎหมายที่มีบทกำหนดโทษทางอาญา เช่น มาตรา ๒๖[๕] แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดโทษแก่ผู้ตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น การตีความบทบัญญัติของกฎหมายจึงต้องกระทำโดยเคร่งครัด ไม่อาจขยายความหมายคำว่า “สถานที่” ให้รวมถึงยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เคลื่อนที่ไปมาได้ ด้วยเหตุนี้ สถานบริการที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงหมายถึงสถานที่ที่ตั้งอยู่ที่ใดที่หนึ่งเป็นการแน่นอนเท่านั้น

กรณีตามข้อหารือ แพเธคเคลื่อนที่ที่มีการเปิดเพลงให้นักท่องเที่ยวได้เต้นและมีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอื่นให้บริการ แต่ไม่มีสถานที่ตั้งแน่นอนเนื่องจากมีการใช้เรือลากจูงจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเป็นครั้งคราวตามแต่นักท่องเที่ยวจะใช้บริการแพเธคเคลื่อนที่จึงไม่ใช้สถานบริการที่อยู่ภายใต้บังคับ

---

[๒]มาตรา ๗ อาคาร หรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการตามมาตรา ๔ ต้อง

(๑) ไม่อยู่ใกล้ชิดวัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าวแล้ว

(๒) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๓) มีทางถ่ายเทอากาศสะดวก

[๓]มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

[๔]มาตรา ๑๗ การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายในเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้โคมไฟหรือการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

[๕]มาตรา ๒๖ ผู้ใดตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการเช่นว่านั้นในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบกิจการแพเธคเคลื่อนที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้แพเธคเคลื่อนที่มีความแข็งแรงปลอดภัยเพียงพอในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และป้องกันมิให้เกิดปัญหามลพิษทางเสียงและทางน้ำที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๕๒

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๓๗๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๘ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง หารือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาไม่สามารถทำนิติกรรมได้

เรียน ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาล

อ้างถึง หนังสือกองบัญชาการตำรวจนครบาล ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๕.๑๕๒/๕๕๙๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สำนักกฎหมาย ที่ มท ๐๒๐๘.๒/๖๖๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒

ตามที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลหารือกรณีนายทวี องค์ทวีเกียรติ ผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “บวร” ตามมาตรา ๓ (๓) แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. สถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามใบอนุญาตเลขที่ ๙๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๓๓ ชั้นที่ ๑๐ - ๑๑ ถ. อโศก-ดินแดง แขวงดินแดง กทม. มีปัญหาเรื่องสุขภาพและแพทย์วินิจฉัยโรคว่าสติสัมปชัญญะไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถทำนิติกรรมใดๆ ได้ ซึ่งตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. สถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๖ (๓) บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต้องไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ และมาตรา ๖ (๔) บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต้องไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ มีสติสัมปชัญญะไม่สมบูรณ์ และไม่สามารถทำนิติกรรมใด ๆ ได้ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ ประกอบกับคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า ตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ไม่ได้กำหนดไว้ให้โอนใบอนุญาตแก่กันได้แต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อให้เกิดความถูกต้อง และเป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกันในกรณีผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาไม่สามารถทำนิติกรรมได้ จึงขอหารือ ดังนี้

๑.๑ กรณีผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการมีอาการป่วยเป็นโรคสมองฝ่อและโรคปาร์กินสัน อาการขณะนี้รู้สึกตัว เรียกลืมตาขึ้นมอง พูดไม่ได้ แขนขาเกร็ง เดินไม่ได้ มือใช้งานไม่ได้ ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ต้องมีคนคอยดูแล ความเห็นของแพทย์ สติสัมปชัญญะไม่สมบูรณ์ไม่สามารถทำนิติกรรมใด ๆ ได้ จะถือว่าผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) และมาตรา ๖ (๔) หรือไม่อย่างไร

๑.๒ กรณีผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการมีอาการป่วยตามข้อ ๑.๑ สามารถโอนกิจการสถานบริการได้หรือไม่ อย่างไร นั้น

กรมการปกครองได้นำข้อหารือดังกล่าวเข้าหารือต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ โดยคณะกรรมการ ฯ ได้มีความเห็นว่า กรณีตามข้อเท็จจริงผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) คือไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ จึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ได้ และกรณีดังกล่าวกฎหมายมิได้กำหนดเรื่องการโอนใบอนุญาตไว้ จึงไม่สามารถโอนใบอนุญาตได้ เนื่องจากเป็นไปตามหลักการทั่วไปที่กำหนดให้การออกใบอนุญาตเป็นเรื่องเฉพาะตัวของผู้ได้รับอนุญาตเท่านั้น ไม่สามารถโอนใบอนุญาตต่อได้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิรันดร์ กัลยาณมิตร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๒๔๕๑

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง หารือการเก็บค่าธรรมเนียมกรณีอนุญาตให้ต่อเติมสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ที่ กพ ๐๐๑๗.๑/๘๘๘๙ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ตามที่จังหวัดกำแพงเพชรได้รับคำร้องจากนายชูวิทย์ ปิยะพงษ์ ผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการอีเกิ้ล ผับ ตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามใบอนุญาตเลขที่ ๓/๒๕๕๒ มีปริมาณพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ๑๙๕.๕ ตารางเมตร ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาอนุญาตให้ต่อเติมสถานบริการดังกล่าวแล้ว ทำให้ปริมาณพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตต่อเติมเมื่อรวมกับพื้นที่เดิมแล้วสถานบริการดังกล่าวจะมีปริมาณพื้นที่ให้บริการรวมทั้งสิ้น ๓๖๘.๗๕ ตารางเมตร

จังหวัดกำแพงเพชรพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดค่าธรรมเนียมไว้ตามปริมาณพื้นที่ของสถานบริการ โดยสถานบริการที่มีขนาดใหญ่เสียค่าธรรมเนียมสูงกว่าสถานที่ที่มีขนาดเล็ก ดังนั้น การต่อเติมสถานบริการอีเกิ้ล ผับ จากเดิมมีพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ๑๙๕.๕ ตารางเมตร ผู้รับอนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตประจำปี ๒๕๕๒ ตามข้อ ๑ (๗) แห่งกฎกระทรวงดังกล่าว เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท เมื่อต่อเติมแล้วปริมาณพื้นที่ที่ให้บริการเพิ่มขึ้นเป็น ๓๖๘.๗๕ ตารางเมตร ผู้รับอนุญาตจึงควรที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เพิ่มขึ้นตามพื้นที่ให้บริการที่เพิ่มขึ้นด้วยแต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวยังไม่มีแนวทางปฏิบัติในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมที่ชัดเจน จึงขอหารือว่าจังหวัดกำแพงเพชรต้องให้ผู้รับอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มหรือไม่ อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้วเห็นว่า สถานบริการอีเกิ้ล ผับ เป็นสถานบริการ ตามมาตรา ๓ (๔) มีพื้นที่ให้บริการก่อนการขออนุญาตต่อเติมสถานบริการ ๑๙๕.๕๐ ตารางเมตร ซึ่งตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดค่าธรรมเนียมไว้ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท หากผู้ประกอบการสถานบริการประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมครั้งละหนึ่งในห้าของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งสถานบริการ

ตามข้อเท็จจริงคือต้องเสียค่าธรรมเนียมฉบับละ ๖,๐๐๐ บาท และภายหลังสถานบริการอีเกิ้ล ผับ ได้มาขออนุญาตต่อเติมสถานบริการเพิ่มพื้นที่ใช้สอย ๑๗๓.๒๕ ตารางเมตร รวมเป็นพื้นที่ ๓๖๘.๗๕ ตารางเมตร ตามกฎกระทรวงดังกล่าวในข้อ ๑ (๔) ได้กำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ที่มีพื้นที่เกินสามร้อยตารางเมตร ฉบับละ ๕๐,๐๐๐ บาท และกฎกระทรวงดังกล่าวในข้อ ๑ (๗) กำหนดให้ในการ การขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการครั้งละหนึ่งในห้าของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งสถานบริการ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามที่หารือมาว่าสถานบริการอีเกิ้ล ผับ ได้ต่อเติมขยายพื้นที่ใช้สอยของสถานบริการออกไปรวมเป็นพื้นที่ ๓๖๘.๗๕ ตารางเมตร เมื่อผู้ประกอบสถานบริการยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จะต้องเสียค่าธรรมเนียม ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ขอแสดงความนับถือ

(นายขวัญชัย วงศ์นิติกร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ รักษาราชการแทน
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย รักษาราชการแทนหัวหน้ากลุ่มภารกิจ
ด้านกิจการความมั่นคงภายใน

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๓๑๒๖

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติกรณีคำสั่งปิดสถานประกอบกิจการ “ร้านกระฉ่อน”

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดปทุมธานี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๗๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

ด้วยจังหวัดปทุมธานีหารือกรณีการสั่งปิดสถานประกอบการ “ร้านกระฉ่อน” โดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ โดยคำสั่งกำหนดไว้ว่าจนกว่าผู้ประกอบการจะดำเนินการปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ต่อไป เนื่องจากสถานประกอบการ “ร้านกระฉ่อน” ประกอบกิจการสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต และเปิดสถานประกอบการเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด จังหวัดปทุมธานีจึงได้มีคำสั่งให้ปิดสถานประกอบการ “ร้านกระฉ่อน” และเจ้าหน้าที่ได้นำคำสั่งไปปิดประกาศให้ผู้ประกอบการรับทราบแล้ว ต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจตราสถานที่ดังกล่าว พบว่ายังคงเปิดให้บริการจำหน่ายสุรา อาหาร แต่ไม่มีการติดป้ายชื่อ “ร้านกระฉ่อน” โดยผู้ประกอบการอ้างว่าเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการ “ร้านกระฉ่อน” การกระทำของผู้ประกอบการที่อ้างว่าเป็นรายใหม่ ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานตามคำสั่งจังหวัดปทุมธานี ที่ ๑๑๐๔/๒๕๕๑ และถือว่าเป็นการกระทำความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๘ หรือไม่ อย่างไร และจังหวัดปทุมธานีจะดำเนินคดีกับผู้ประกอบการได้อย่างไรบ้าง จังหวัดปทุมธานีจึงได้หารือกระทรวงมหาดไทยว่าในกรณีที่จังหวัดปทุมธานีได้มีคำสั่งให้ปิดสถานประกอบการ “ร้านกระฉ่อน” แล้ว สถานที่ดังกล่าวสามารถใช้ประกอบกิจการอย่างอื่น นอกเหนือจากการประกอบกิจการจำหน่ายสุรา อาหาร ได้หรือไม่ อย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงได้หารือไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงกรณีดังกล่าวว่าแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องควรถือปฏิบัติอย่างไร และคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๒ คณะที่ ๕ และคณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและมีความเห็นว่า ข้อหารือนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาสองประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ เป็นกฎหมายที่สามารถนำมาใช้บังคับกับสถานบริการที่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้หรือไม่

ตามประเด็นที่หนึ่งความเห็นชอบของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๒ คณะที่ ๕ และคณะที่ ๑๑) เห็นว่า ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ฯ เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อในการควบคุมสถานบริการประชาชนให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและพฤติการณ์ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ส่วนพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมสถานบริการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน กฎหมายทั้งสองฉบับจึงมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน นอกจากนี้ หากพิจารณาจากขอบเขตการบังคับใช้จะพบว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ฯ มีขอบเขตการใช้บังคับกับสถานบริการประชาชนที่มีลักษณะเป็นสถานอาบน้ำ โรงแรม บังกะโล สถานเต้นรำ สโมสร โรงมหรสพ และกิจการอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกับกิจการที่ได้กล่าวมาข้างต้น อันเป็นขอบเขตที่กว้างกว่ากิจการสถานบริการตามบทนิยามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับข้อ ๒ ของประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ฯ ได้กำหนดเหตุในการสั่งปิดสถานบริการประชาชนไว้ กล่าวคือ เมื่อปรากฏว่าในสถานบริการประชาชนใดมีการกระทำฝ่าฝืนในกฎหมาย หรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ไม่ว่าเป็นสถานที่ที่ตั้งขึ้น โดยอำนาจการอนุญาตของเจ้าหน้าที่ฝ่ายใด ตามกฎหมายใด ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจพิจารณาสั่งการปิดสถานที่ดังกล่าวได้ และหากมีการฝ่าฝืนคำสั่งนั้น ข้อ ๓ ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ฯ ได้กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนในมีความผิดตามมาตรา ๓๖๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งต่างจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่กำหนดควบคุมการประกอบกิจการสถานบริการโดยบัญญัติหน้าที่ของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการไว้ เช่น หน้าที่ในการตรวจสอบอายุของผู้เข้าใช้บริการ หน้าที่ในการแจ้งเหตุอันควรสงสัยให้เจ้าหน้าที่ทราบ หน้าที่เปิดและปิดสถานบริการในเวลาที่กฎหมายกำหนด และกำหนดมาตรการควบคุมโดยการไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการดำเนินกิจการที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการหรือดำเนินกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และหากมีการฝ่าฝืนหน้าที่ต่างๆ ดังกล่าว ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะมีความผิดตามที่พระราชบัญญัติสถานบริการ ฯ บัญญัติไว้ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากฎหมายทั้งสองฉบับมีขอบเขต

การบังคับใช้ที่แตกต่างกันแต่ไม่ขัดแย้งกัน เนื่องจากมาตรการที่กฎหมายทั้งสองฉบับบัญญัติไว้เป็นไปเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน ดังนั้น หากปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีสถานบริการใดประกอบกิจการอันขัดต่อกฎหมายหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนพนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมใช้อำนาจตามกฎหมายทั้งสองฉบับดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างเดียวกันได้ และด้วยเหตุผลดังกล่าว ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๐ ฯ จึงมีผลใช้บังคับกับสถานบริการที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ด้วย

ประเด็นที่สอง เมื่อมีคำสั่งปิดสถานที่ที่กระทำผิดกฎหมายหรือมีพฤติการณ์อันขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ สถานที่นั้นสามารถใช้ประกอบกิจการใดๆ ได้อีกหรือไม่ และหากมีผู้ประกอบการรายใหม่ใช้สถานที่นั้นประกอบกิจการจะถือว่าฝ่าฝืนคำสั่งปิดสถานที่ดังกล่าวของเจ้าพนักงานและมีความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานตามมาตรา ๓๖๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือไม่

ตามประเด็นที่สองความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๒ คณะที่ ๕ และคณะที่ ๑๑) เห็นว่า แม้ว่าข้อ ๒ ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ฯ จะใช้คำว่า “สั่งการปิดสถานที่” ก็ตาม แต่โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมสถานบริการประชาชนไม่ให้เกิดการกระทำฝ่าฝืนกฎหมาย หรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในสถานที่แห่งนั้น ประกอบกับคำสั่งปิดสถานที่ มีผลระงับสิทธิของผู้ประกอบการในการประกอบกิจการ ขอบเขตคำสั่งจึงมีผลเฉพาะกับตัวบุคคลผู้รับผิดชอบประกอบกิจการสถานบริการประชาชนในสถานที่แห่งนั้น เพื่อบังคับมิให้บุคคลดังกล่าวประกอบกิจการอันฝ่าฝืนกฎหมายหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่คำสั่งดังกล่าวไม่มีผลเป็นการห้ามใช้สถานที่นั้นเพื่อการอย่างอื่นหรือห้ามผู้อื่น ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกับคำสั่งปิดสถานที่เข้ามาประกอบกิจการในสถานที่แห่งนั้นด้วย ดังนั้น หากมีการใช้สถานที่แห่งนั้นประกอบกิจการอย่างอื่นหรือหากมีผู้อื่นเข้าใช้สถานที่แห่งนั้น ย่อมไม่ใช่กรณีที่อยู่ในอำนาจบังคับของคำสั่งปิดสถานประกอบการ “ร้านกระฉ่อน” ไม่เช่นนั้นแล้ว การสั่งปิดสถานที่ดังกล่าวอาจเป็นการกระทบสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินและสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองไว้ อย่างไรก็ตามหากต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ประกอบการรายใหม่ประกอบกิจการสถานบริการประชาชน อันฝ่าฝืนกฎหมายหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ชอบที่จะอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ฯ ออกคำสั่งปิดสถานที่นั้นได้

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๒ คณะที่ ๕ และคณะที่ ๑๑) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าในการดำเนินการกับสถานบริการนั้นแม้ว่าสามารถใช้มาตรการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ฯ ร่วมกับมาตรการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ก็ตาม แต่เมื่อการควบคุมกิจการสถานบริการมีการตราพระราชบัญญัติสถานบริการไว้เป็นการเฉพาะแล้ว และมีกลไกการบังคับกฎหมายที่คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนยิ่งกว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ฯ เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายก็ควรใช้มาตรการตามกฎหมายเฉพาะนั้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

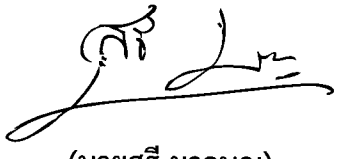

(นายสุธี มากบุญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๘๑๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๗ มกราคม ๒๕๕๒

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์สถานบริการ
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี
อ้างถึง หนังสือจังหวัดชลบุรี ที่ ชบ ๐๐๑๗/๑๖๔๕๕ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑

ตามที่จังหวัดชลบุรีหารือกรณีมีความเห็นให้กระทรวงมหาดไทยมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยอุทธรณ์เฉพาะในกรณีที่ผู้อุทธรณ์สำนึกผิดโดยมิได้โต้แย้งข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายเป็นเพียงหนังสือขอความเห็นใจหรือขอลดหย่อนโทษ การมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาเฉพาะกรณีดังกล่าวจะเป็นการแบ่งเบาภาระให้กับส่วนกลางเป็นอันมาก นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาและได้นำข้อหารือกรณีดังกล่าวเข้าหารือในคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยคณะที่ ๒ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แล้ว มีความเห็นว่าการที่ผู้ประกอบการได้มีหนังสือยอมรับผิดและสำนึกผิดพร้อมขอให้พิจารณาลดหย่อนโทษนั้น ความในหนังสือดังกล่าวเป็นการอุทธรณ์เกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องการลงโทษเพื่อขอให้ลดโทษ ซึ่งเป็นเรื่องการอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง และดุลพินิจในการสั่งลงโทษในทางปกครองในเรื่องขนาดหรือความหนักเบาของโทษเหมือนกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนั้น จึงเป็นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง สำหรับกรณีผู้ประกอบการยอมรับทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว เพียงแต่มีหนังสือแจ้งในเรื่องอื่น เป็นต้น ความดังกล่าวไม่ได้โต้แย้งการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งทางปกครองแต่อย่างใด จึงไม่ใช้อุทธรณ์ทางปกครอง และในข้อหารือนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ) ได้วินิจฉัยสั่งการให้ยกอุทธรณ์เป็นแนวทางปฏิบัติไว้แล้ว ซึ่งชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุธี มากบุญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

ที่ ชบ ๐๐๑๗/๑๖๔๕๕

ศาลากลางจังหวัดชลบุรี
ถนนมนตเสวี ชบ ๒๐๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์สถานบริการ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง ๑. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒๒

๒. คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

ด้วยสภาวการณ์ในปัจจุบันได้มีผู้ประกอบกิจการสถานบริการในท้องที่ของจังหวัดชลบุรี เป็นจำนวนมากถึง ๑,๑๐๕ แห่ง (เฉพาะที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่) นอกจากนี้ยังมีสถานประกอบการที่มีลักษณะการดำเนินกิจการคล้ายสถานบริการ และร้านจำหน่ายอาหาร สุราหรือเครื่องดื่มอื่น อีกจำนวนประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าแห่ง ทำให้ต้องมีการตรวจตรา กวดขัน จับกุมผู้กระทำความผิดหรือฝ่าฝืนกฎหมายสถานบริการ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะกรณีสถานบริการซึ่งได้รับอนุญาตให้ตั้งโดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาแล้ว จังหวัดโดยผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องออกคำสั่งทางปกครอง สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ และจัดส่งคำสั่งพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบและยื่นอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒๒ ซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการในกรุงเทพมหานคร มีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่น ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนการอนุญาต คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมตำรวจหรือปลัดกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุด” ประกอบกับคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๙ การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ และข้อ ๘ โดยอนุโลม ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ว่าการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตทุกกรณีให้เป็นอำนาจในการวินิจฉัยของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

หรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ซึ่งปัญหาที่จังหวัดชลบุรีพบบ่อยครั้ง คือ กรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการอุทธรณ์ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต โดยมิได้โต้แย้งในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายแต่อย่างใด แต่ยอมรับผิดและสำนึกผิด โดยให้สัญญาว่าจะไม่กระทำความผิดอีก จึงขอให้พิจารณาลดหย่อนโทษให้ ซึ่งเมื่อพิจารณาในข้อกฎหมายแล้ว ก็มิอาจถือได้ว่าเป็นการอุทธรณ์ เพราะมิได้โต้แย้งในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย แต่เป็นเพียงหนังสือขอความเห็นใจหรือขอให้ทางราชการลดหย่อนโทษให้ จะเห็นได้ว่าถึงแม้จะถือว่ามิใช่เป็นการอุทธรณ์ แต่จังหวัดก็ต้องรับเรื่อง และจัดส่งให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาทุกครั้ง เพราะพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒๒ ได้กำหนดอำนาจในการวินิจฉัยอุทธรณ์ เป็นของปลัดกระทรวงมหาดไทย กรณีดังกล่าวนี้จังหวัดชลบุรีมีความเห็นว่า อาจเป็นการเพิ่มภาระให้กับกระทรวงมหาดไทย โดยไม่จำเป็น จึงเห็นควรให้กระทรวงมหาดไทยมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยอุทธรณ์เฉพาะในกรณีที่ผู้อุทธรณ์สำนึกผิด โดยมิได้โต้แย้งในข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายเป็นเพียงหนังสือขอความเห็นใจหรือขอลดหย่อนโทษการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาเฉพาะกรณีดังกล่าว ก็จะเป็นการแบ่งเบาภาระให้กับส่วนกลางลงเป็นอันมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายประชา เตรัตน์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร. ๐ - ๓๘๒๘ - ๒๕๘๕ ต่อ ๒๖

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๕๘๕๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติการพิจารณาสั่งลงโทษทางปกครองสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน

อ้างถึง หนังสือจังหวัดลำพูน ที่ ลพ ๐๐๑๗.๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑

ตามที่จังหวัดลำพูนได้หารือแนวทางปฏิบัติการพิจารณาสั่งลงโทษทางปกครองสถานบริการ กรณีสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “โรดิโอ ผับ” ซึ่งได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายโดย “ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ” และ “เปิดสถานบริการเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด” ในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการกระทำความผิดในปี ๒๕๕๐ และจังหวัดลำพูนได้ต่ออายุใบตั้งสถานบริการ ประจำปี ๒๕๕๑ ให้สถานบริการดังกล่าวแล้ว การสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการจึงต้องสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประจำปี ๒๕๕๑ โดยให้ถือว่าเป็นความผิดที่ได้กระทำภายในกำหนดอายุใบอนุญาต ประจำปี ๒๕๕๐ จึงหารือว่าความเห็นของจังหวัดลำพูนถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องจะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาตามข้อหารือของจังหวัดลำพูนแล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๑ บัญญัติให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติ หรือเมื่อสถานบริการดำเนินการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ ข้อ ๓ และข้อ ๔ กำหนดให้การสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้ตั้งสถานบริการให้พิจารณาจากความผิดที่ได้กระทำภายในกำหนดอายุใบอนุญาตประจำปี ซึ่งมีหลักการ คือ การสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาจากการกระทำความผิดเป็นสำคัญ โดยเมื่อมีการกระทำความผิดภายในกำหนดอายุใบอนุญาตประจำปีใด และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ของปีที่มีการกระทำความผิดนั้น ถ้านับจำนวนครั้งหรือระยะเวลาการสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ต้องสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ก็สามารถสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตได้ ซึ่งประกาศกระทรวงฉบับดังกล่าวกำหนดหลักเกณฑ์ ไว้เฉพาะการพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตแต่ไม่ได้กำหนดขั้นตอนการสั่งพักใช้ใบอนุญาตว่าจะต้องสั่งเมื่อใด ดังนั้น การสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการจึงสามารถกระทำได้ตลอดเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมายโดยพิจารณาจากความผิดที่เกิดขึ้นในปีอนุญาตนั้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพีรพล ไตรทศาวิทย์)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

ที่ ลพ ๐๐๑๗.๑/๒๕๕๓

ศาลากลางจังหวัดลำพูน
ถนนอินทยงยศ ลพ ๕๑๐๐๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๑

เรื่อง หารือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๘ แผ่น

ด้วยเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๐ เวลาประมาณ ๐๑.๐๐ น. เศษ เกิดเหตุยิงกันที่สถานบริการชื่อ "โรดิโอ ผับ" เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต ซึ่งจากรายงานการสอบสวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองลำพูนประกอบกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอเมืองลำพูน ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุ ผู้เสียชีวิตกับพวกซึ่งมีบุคคลที่อายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ จำนวน ๓ คน รวมอยู่ด้วย ได้เข้าไปเที่ยวในสถานบริการ "โรดิโอ ผับ" ขณะเที่ยวดื่มสุราและเต้นรำในร้านที่เกิดเหตุอยู่ใกล้กันกับกลุ่มของผู้ต้องหาและมีเรื่องกระทบกระทั่งวิวาทกัน และมีคนในกลุ่มของผู้ต้องหาได้ใช้ปืนที่พาเข้ามาในสถานบริการยิงผู้ตายเป็นเหตุให้ถึงความตาย จากการตรวจชันสูตรพลิกศพของแพทย์ ซึ่งได้ผ่าชันสูตรพลิกศพผู้ตายได้ยืนยันว่าผู้ตายเสียชีวิตจากบาดแผลถูกกระสุนปืนทำลายเนื้อสมอง และพบหัวกระสุนปืนลูกโดดของกลางอยู่ในกะโหลกศีรษะของผู้ตายซึ่งได้ผ่าเอาออกมอบให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจไป ประกอบกับได้มีรายงานผลการตรวจพิสูจน์ของกลางรายงานว่าปืนกระสุนของกลางจัดเป็นอาวุธปืน ตาม พ.ร.บ. อาวุธปืน ฯ สถานที่เกิดเหตุ ณ สถานบริการชื่อ "โรดิโอ ผับ" ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๒ ถนนลำพูน-บ้านธิ หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) (ค) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (แบบ สบ. ๒) เล่มที่ ๑ เลขที่ ๓/๒๕๕๐ อนุญาต ณ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๐ ได้กระทำฝ่าฝืนกฎหมายโดย "ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ" "ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ" และ "เปิดสถานบริการเกินกว่าเวลาที่กฎหมายกำหนด" อันเป็นความผิดตามมาตรา ๑๖ (๖) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ ประกอบกับข้อ ๓(๓) แห่งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่อใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาตและกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงจะมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการชื่อ "โรดิโอ ผับ" มีกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน รายละเอียดตามบันทึกข้อความที่ส่งมาพร้อมนี้

ทั้งนี้ในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่อใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาตและกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๘ ข้อ ๓ กำหนดไว้ว่าการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้พิจารณาจากความผิดที่ได้กระทำภายในกำหนดอายุใบอนุญาตประจำปีและจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดระยะเวลาที่กำหนด ตามข้อ ๓ (๓) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๖) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖/๒ มาตรา ๑๙ หรือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกำหนดเวลาเปิดปิด สถานบริการให้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังนี้

ครั้งที่ ๑ มีกำหนด ๖๐ วัน
ครั้งต่อไป มีกำหนด ๙๐ วัน

จังหวัดลำพูนพิจารณาแล้วเห็นว่าตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๐ กำหนดว่าใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต ดังนั้น เมื่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการของสถานบริการชื่อ “โรดิโอ ผับ” ประจำปี ๒๕๕๐ สิ้นอายุในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ และจังหวัดลำพูนได้ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ประจำปี ๒๕๕๑ ให้สถานบริการดังกล่าวแล้วการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการจึงต้องสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ประจำปี ๒๕๕๑ โดยให้ถือเป็นความผิดที่ได้กระทำภายในกำหนดอายุใบอนุญาต ประจำปี ๒๕๕๐ จึงหารือว่าความเห็นของจังหวัดลำพูนถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องจะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป และผลเป็นประการใดกรุณาแจ้งให้จังหวัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิวัฒ เมธีวรรณกิจ)
ปลัดจังหวัด รักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร./โทรสาร ๐ - ๕๓๕๑ - ๑๐๑๗

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๔๑๓๐

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๔ ธันวาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ตอบข้อหารือเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือ ที่ มท ๐๒๐๘.๓/๑๖๖๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
๒. สำเนาหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รย ๐๐๑๗/๑๒๔๘๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐

ด้วยจังหวัดระยองได้หารือแนวทางปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ เกี่ยวกับการพิจารณาประวัติการกระทำความผิดทางอาญาอันมีลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนรายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รย ๐๐๑๗/๑๒๔๘๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาตอบข้อหารือของจังหวัดระยองแล้วตามสำเนาหนังสือที่ มท ๐๒๐๘.๓/๑๖๖๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ส่งมาพร้อมนี้ จึงแจ้งเวียนมายังท่านในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพระนาย สุวรรณรัฐ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร. โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกฎหมาย สป. โทร. ๕๐๔๙๒

ที่ มท ๐๒๐๘.๓/๑๖๖๑ **วันที่** ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ

เรียน รองปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน

๑. ต้นเรื่อง

จังหวัดระยองได้หารือเรื่องการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ โดยจังหวัดระยองได้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ประจำปี ๒๕๕๐ จำนวน ๕ ราย ซึ่งพบประวัติการกระทำความผิดอาญาและศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ดังนี้

๑) สถานบริการ “เลกาเซีย” กระทำผิดต่อ พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ฐานเสพกัญชา ศาลสั่งจำคุก ๑ เดือน ปรับ ๑,๕๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด ๑ ปี

๒) สถานบริการ “ประชาธิปไตย” กระทำผิดต่อ พ.ร.บ. อาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง ฯ โดยไม่ได้รับอนุญาต ให้มีอาวุธปืนติดตัว ศาลสั่งปรับ ๑,๐๐๐ บาท

๓) สถานบริการ “สุขใจ” กระทำความผิดต่อ พ.ร.บ. การพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘ ฐานร่วมกันเล่นการพนันไพ่แปดเก้า ศาลสั่งจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๒,๕๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด ๑ ปี

๔) สถานบริการ “โตโต้ คาราโอเกะ” กระทำความผิดต่อ พ.ร.บ. ขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ฐานทำหน้าที่ผู้ขับรถประจำยานพาหนะขนส่งโดยสารโดยมิได้รับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานศาลสั่งจำคุก ๒ เดือน ปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด ๑ ปี

๕) สถานบริการ “น้ำผึ้ง” กระทำความผิดต่อ พ.ร.บ. การพนัน พ.ศ. ๒๔๗๘ ฐานเล่นการพนันแปดเก้า ศาลสั่งจำคุก ๑ เดือน ปรับ ๒,๕๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอไว้มีกำหนด ๑ ปี และให้คุมความประพฤติ

โดยได้หารือประเด็นข้อกฎหมายเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. การกระทำความผิดของผู้ขออนุญาตตามฐานความผิดดังกล่าว ถือว่าเป็นการกระทำความผิดทางอาญาอันมีลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๓ หรือไม่

๒. การกระทำความผิดของผู้ขออนุญาตตามฐานความผิดดังกล่าว ถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมตามมาตรา ๖ (๒) หรือไม่

๒. ข้อเท็จจริง

กรมการปกครองได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวแล้วเห็นว่าตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ บัญญัติให้การพิจารณาอนุญาตเป็นดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๓ และข้อ ๗ ได้กำหนดกรอบในการใช้ดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้อย่างกว้าง ๆ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถใช้ดุลยพินิจได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น กว่าการที่จะระบุเป็นฐานความผิด จึงเป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะต้องใช้ดุลยพินิจพิจารณา โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกอบด้วย โดยเห็นว่ากรณีประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตที่ไม่สมควรจะต่ออนุญาตให้นั้นจะต้องถึงขนาดที่เห็นได้ชัดว่าไม่สมควรที่จะเป็นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ และเนื่องจากฐานความผิดต่อกฎหมายที่มีโทษในทางอาญานั้นมีเป็นจำนวนมาก ประกอบกับ พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ บัญญัติให้การพิจารณาอนุญาตเป็นดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนั้น จึงให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติพร้อมทั้งประวัติการกระทำความผิดของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นราย ๆ ไป โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายตามแนวทางดังกล่าว

๓. ข้อพิจารณา

สำนักกฎหมาย สป. พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ บัญญัติให้การพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ การต่ออายุใบอนุญาตสถานบริการเป็นดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยการพิจารณาต้องคำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๓ คือ ผู้ขออนุญาตต้องไม่มีประวัติการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตภายในระยะเวลาสามปี และไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า กระทำความผิดทางอาญาอันมีลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งประเด็นที่จังหวัดระยองหารือว่ามูลฐานความผิดของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการตามข้อ ๑ ทั้ง ๕ ราย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามกฎกระทรวงดังกล่าวหรือไม่ และจะถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมตามมาตรา ๖ (๒) หรือไม่นั้น เห็นว่าในการพิจารณาว่าอะไรคือความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลจะใช้ดุลยพินิจโดยคำนึงถึงกาลเทศะแนวความคิดพื้นฐานทางกฎหมาย ความยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนเป็นกรณี ๆ ไป การจะตอบปัญหาให้ชัดเจนไปว่ามูลฐานความผิดใดขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนจะเป็นสิ่งที่ยากและไม่เหมาะสมในตำรากฎหมายไทยปัจจุบันยังไม่ได้แบ่งแยกประเภทของความสงบเรียบร้อยของประชาชนอย่างชัดเจน หลักเกณฑ์ในการวินิจฉัยของศาลไทยเมื่อปรากฏว่ากรณีเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนก็ยังไม่แน่ชัด และยังไม่มีแนวคำพิพากษาในเรื่องนี้อย่างชัดเจน สำหรับประเด็นปัญหาว่าอย่างไรจึงจะถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมตามมาตรา ๖ (๒) นั้น ในหนังสือคำอธิบาย

กฎหมายอาญาภาค ๑ ของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา อาจารย์จิตติ ติงศภัทย์ ให้คำอธิบายว่าการกระทำอย่างไรจึงจะขัดต่อศีลธรรมอันดีย่อมจะต้องพิจารณาตาม ความรู้สึกของบุคคลทั่วไปในท้องที่และเวลาที่เกิดการกระทำนั้น ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาคุณสมบัติพร้อมทั้งประวัติการกระทำความผิดของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นราย ๆ ไปตามความเห็นของกรมการปกครองตามข้อ ๒ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของกฎหมาย ความยุติธรรม กาลเทศะและสิทธิมนุษยชน

๔. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาลงนามในหนังสือตอบข้อหารือ ตามที่กรมการปกครองเสนอมาพร้อมนี้

(นายประทีป กีรติเรขา)
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สป.

(นายพระนาย สุวรรณรัฐ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน
๓ ธ.ค. ๒๕๕๐

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๙๗๔๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง แนวทางปฏิบัติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๔๓๕ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

ตามที่แจ้งให้จังหวัดถือปฏิบัติเกี่ยวกับอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของสถานบริการ โดยให้จังหวัดรวบรวมเอกสารเกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองให้กรมการปกครองทราบ เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง และแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ความละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึงแล้ว นั้น

ปรากฏว่ามีหลายจังหวัดยังดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของสถานบริการและสถานประกอบการไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหา และอุปสรรคในการพิจารณาอุทธรณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และปลัดกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเป็นไปอย่างถูกต้อง เรียบร้อย และให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดจึงให้จังหวัดถือปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการกรณีสถานบริการ และสถานประกอบการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ดังนี้

๑. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้จังหวัดรวบรวมหลักฐานรายงานกระทรวงมหาดไทย โดยจะต้องมีหลักฐานประกอบการรายงาน ดังนี้

๑.๑ รายละเอียดพฤติการณ์การกระทำความผิดของสถานบริการจนกระทั่งนำไปสู่การออกคำสั่งทางปกครอง

๑.๒ สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (แบบ สบ. ๒)

๑.๓ สำเนาบันทึกการจับกุม สำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี สำเนาบันทึกการเปรียบเทียบปรับ และสำเนาคำพิพากษาของศาล (ถ้ามี)

๑.๔ สำนวนการสอบสวนผู้ต้องหาหรือพยานในที่เกิดเหตุ หรือบันทึกการสอบปากคำ (ปค. ๑๔) ผู้ต้องหา หรือผู้อุทธรณ์ หรือพยานในที่เกิดเหตุ

๑.๕ แผนผังสถานที่เกิดเหตุ กรณีการกระทำผิดมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุ

๑.๖ สำเนาหนังสือแจ้งคู่กรณีให้ทราบข้อเท็จจริงที่จะใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ หนังสือดังกล่าวจะต้องแจ้งแก่ "คู่กรณี" ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๗ สำเนาหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบคำสั่งทางปกครองพร้อมทั้งแจ้งสิทธิการอุทธรณ์

๑.๘ สำเนาคำสั่งทางปกครองของผู้ว่าราชการจังหวัด

๑.๙ หนังสืออุทธรณ์ของคู่กรณี

๑.๑๐ กรณีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้ส่งหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถานบริการนั้นได้เคยฝ่าฝืนนโยบายการจัดระเบียบสังคมในรอบปีนั้นมาก่อนแล้วมาด้วย

๒. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้จังหวัดรวบรวมหลักฐานรายงานกระทรวงมหาดไทย โดยจะต้องมีหลักฐานประกอบการรายงาน ดังนี้

๒.๑ รายละเอียดความเห็นของจังหวัดอันเป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครอง

๒.๒ สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (แบบ สบ. ๒) หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตตั้งสถานบริการ

๒.๓ สำเนาหนังสือแจ้งคู่กรณีให้ทราบข้อเท็จจริงที่จะใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ หนังสือดังกล่าวจะต้องแจ้งแก่ "คู่กรณี" ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๔ สำเนาหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบคำสั่งทางปกครองพร้อมทั้งแจ้งสิทธิการอุทธรณ์

๒.๕ สำเนาคำสั่งทางปกครองของผู้ว่าราชการจังหวัด

๒.๖ หนังสืออุทธรณ์ของคู่กรณี

๒.๗ เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งใช้ประกอบการพิจารณาไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการของผู้ว่าราชการจังหวัด

๓. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งปิดสถานประกอบการมีกำหนดระยะเวลา หรือไม่มีกำหนดระยะเวลาตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๑๘๑๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ ให้จังหวัดรวบรวมหลักฐานรายงานกระทรวงมหาดไทย โดยจะต้องมีหลักฐานประกอบการรายงาน ดังนี้

๓.๑ รายละเอียดพฤติการณ์การกระทำความผิดของสถานประกอบการจนกระทั่งนำไปสู่การออกคำสั่งทางปกครอง

๓.๒ สำเนาบันทึกการจับกุม สำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี สำเนาบันทึกการเปรียบเทียบปรับ และสำเนาคำพิพากษาของศาล (ถ้ามี)

๓.๓ สำนวนการสอบสวนผู้ต้องหาหรือพยานในที่เกิดเหตุ หรือบันทึกการสอบปากคำ (ปค. ๑๔) ผู้ต้องหา หรือผู้อุทธรณ์ หรือพยานในที่เกิดเหตุ

๓.๔ แผนผังสถานที่เกิดเหตุ กรณีการกระทำผิดมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุ

๓.๕ สำเนาหนังสือแจ้งคู่กรณีให้ทราบข้อเท็จจริงที่จะใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ หนังสือดังกล่าวจะต้องแจ้งแก่ “คู่กรณี” ตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๓.๖ สำเนาหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบคำสั่งทางปกครองพร้อมทั้งแจ้งสิทธิการอุทธรณ์

๓.๗ สำเนาคำสั่งทางปกครองของผู้ว่าราชการจังหวัด

๓.๘ หนังสืออุทธรณ์ของคู่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพระนาย สุวรรณรัฐ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๑๘๑๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานประกอบการที่จำหน่ายอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๒๔๕๖ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้วางแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานประกอบการที่จำหน่ายอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่น ซึ่งสถานประกอบการดังกล่าวมีลักษณะคล้ายสถานบริการ ได้ก่อความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ประกอบกับการเปิดดำเนินกิจการยังฝ่าฝืนพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ เกี่ยวกับกำหนดเวลาการจำหน่ายสุรา โดยสถานประกอบการที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายให้จับกุมดำเนินคดีอย่างเฉียบขาดทุกราย หากปรากฏว่ายังคงดำเนินกิจการฝ่าฝืนกฎหมายอีก ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ พิจารณาสั่งปิดสถานที่ดังกล่าว โดยมีกำหนดระยะเวลาหรือไม่มีกำหนดระยะเวลาตามสมควรแก่กรณี นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปตามเจตนารมณ์เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงให้ยกเลิกแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๒๔๕๖ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และกำหนดแนวทางปฏิบัติ กรณีสถานประกอบการถูกจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ พิจารณาสั่งปิดสถานที่ดังกล่าว ดังนี้

ครั้งแรก มีกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน

ครั้งที่สอง มีกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน

ทั้งนี้ หากสถานประกอบการที่ถูกสั่งปิดแล้วยังฝ่าฝืนดำเนินกิจการอีกให้จับกุมดำเนินคดีฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๘

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร. ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔
โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/๓๔๐๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๐ มีนาคม ๒๕๔๘

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๔/ว ๘๗๓ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๒๑
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๗/ว ๑๐๓๑ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๐
๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๗/ว ๔๒๐ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๓๓

ตามที่กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายเกี่ยวกับสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) มาตรา ๓ (๒) และมาตรา ๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ไว้ว่า จะไม่ให้มีการขออนุญาตเปิดสถานบริการดังกล่าวขึ้นใหม่อีกเว้นแต่ของเดิมที่มีอยู่แล้วก็ให้คงมีอยู่ต่อไป ตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาเห็นว่าพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ยังคงกำหนดให้มีการขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการได้ และมาตรา ๕ ได้บัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดเขตอันมีปริมณฑลจำกัดในท้องที่ใดเพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาต ให้ตั้งสถานบริการโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้ตราพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการครบทุกจังหวัดและกรุงเทพมหานครแล้ว ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิบัติให้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย กระทรวงมหาดไทยจึงขอยกเลิกแนวทางปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่อ้างถึง ๑-๓ และเพื่อให้การพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเป็นไปด้วยความถูกต้องและรอบคอบ จึงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติในการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ดังนี้

๑. การพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตตามมาตรา ๖ อาคารสถานที่มีลักษณะไม่ขัดต่อมาตรา ๗ และตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ รวมทั้งต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ และมีคำสั่งที่เกี่ยวข้องด้วย

๒. ในกรณีที่พิจารณาเห็นว่าหากอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่มีผู้ยื่นคำขอแล้วจะกระทบต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม วัฒนธรรม หรือประเพณีอันดีของชาติ ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ อาทิ หากเห็นว่าในพื้นที่นั้นมีสถานบริการประเภทดังกล่าวอยู่เป็นจำนวนมากแล้วอาจทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยก็สามารถใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตได้ แต่ทั้งนี้จะต้องมีเหตุผลที่เพียงพอ สามารถชี้แจงแสดงเหตุผลต่อสาธารณชนและผู้ยื่นคำขอได้

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจเอก

(ชิดชัย วรรณสถิตย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร. ๐ - ๒๓๕๖ - ๓๕๕๔
โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๖๐

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๗๖๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗

เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๑๖๕ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗

ตามที่พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗ เป็นต้นมา โดยที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ในบางมาตรา นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเพื่อให้กฎหมายเกิดผลในการบังคับใช้ จึงให้ทุกจังหวัดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. กำชับให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ ตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หากไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ตามมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

๒. หากผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการพบผู้ที่จะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการ หรือไม่มีเอกสารและเข้าไปในสถานบริการ ต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๗ เรื่องกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งหลักเกณฑ์ วิธีการแจ้งและการรับแจ้งเหตุในสถานบริการ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสาม หากไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท ตามมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

๓. ในการกวดขันสถานบริการหากตรวจพบผู้เข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีเอกสารราชการหรือไม่ยอมให้ตรวจเอกสารราชการตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสาม ซึ่งมีอัตราโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท ตามมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในการกวดขัน

จับกุมและเปรียบเทียบปรับตามบทบัญญัติดังกล่าว ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ทำการกวดขันจับกุมทราบถึงเจตนารมณ์และบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และแจ้งพนักงานสอบสวนใช้ดุลยพินิจในทางที่ส่งเสริมให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ผู้กระทำผิดเกิดความหลาบจำ

๔. แจ้งผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ติดป้ายประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือจากผู้จะเข้าไปในสถานบริการ ให้แสดงเอกสารราชการก่อนจะเข้าไปในสถานบริการ ให้มีข้อความที่เข้าใจได้ว่า "ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ยอมให้ตรวจเอกสารราชการต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท" โดยติดให้เห็นอย่างชัดเจนบริเวณทางเข้าสถานบริการ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิวะ แสงมณี)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร. ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔
โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๖๐

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๔๓๕

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๘๐๓๗ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖
๒. วิทยุกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๗๒ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗

ด้วยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗ ซึ่งกรมการปกครองได้แจ้งให้ทุกจังหวัดทราบแล้ว ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หน่วยงานที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ประจำอยู่ได้รับอุทธรณ์

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการต่อกรณีการอุทธรณ์ของสถานบริการเป็นไปอย่างถูกต้องเรียบร้อย และให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาที่พระราชบัญญัติสถานบริการฉบับใหม่กำหนดไว้ จึงให้ทุกจังหวัดดำเนินการและถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้จังหวัดรวบรวมหลักฐานรายงานกระทรวงมหาดไทยทันที ซึ่งจะต้องมีหลักฐานประกอบการรายงาน ดังนี้

๑.๑ รายละเอียดพฤติการณ์การกระทำผิดของสถานบริการจนกระทั่งนำไปสู่การออกคำสั่งทางปกครอง

๑.๒ สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (แบบ สบ. ๒)

๑.๓ สำเนาบันทึกการจับกุม สำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี สำเนาบันทึกการเปรียบเทียบปรับ หรือสำเนาคำพิพากษาของศาล (ถ้ามี)

๑.๔ แผนผังสถานที่เกิดเหตุ กรณีการกระทำผิดมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุ

๑.๕ สำเนาหนังสือแจ้งคู่กรณีให้ทราบข้อเท็จจริงที่จะใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๐๙ ทั้งนี้ หนังสือดังกล่าวจะต้องแจ้งแก่ “คู่กรณี” ตามนัยมาตรา ๕ หรือเป็นการแจ้งตามนัยมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๖ สำเนาคำสั่งทางปกครองของผู้ว่าราชการจังหวัด

๒. เมื่อผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีผลแตกต่างกันตามกฎหมาย ดังนี้

๒.๑ หากเหตุการณ์อุทธรณ์เป็นไปตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง (๑) เช่น ความผิดเกี่ยวกับการจัดทำบัตรประวัติพนักงาน, ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ, จำหน่ายสุราให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้, การจัดสถานที่ภายในและภายนอกไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๗ เป็นต้น เป็นผลให้การอุทธรณ์เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามนัยมาตรา ๒๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒.๒ หากเหตุการณ์อุทธรณ์เป็นไปตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง (๒) หรือเหตุอื่น เช่น กรณีดำเนินกิจการสถานบริการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน, ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ, ย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต, รับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ, ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ, ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งแต่งเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่, มีการแสดงลามกอนาจาร และเปิด-ปิดสถานบริการเกินกว่าเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง เป็นต้น เป็นผลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งมีอำนาจสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต แต่ต้องมีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอให้ทุเลาการบังคับ หากพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่มีคำสั่งใด ให้ถือว่าเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นตามนัยมาตรา ๒๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ และโปรดแจ้งตำรวจภูธรจังหวัดเพื่อทราบและถือปฏิบัติด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิวะ แสงมณี)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายใน

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนการสอบสวนคดีอาญา
โทร. ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔
โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๖๐

ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๑๓๗๙๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

เรื่อง หารือข้อกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือกองบัญชาการตำรวจนครบาล ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๑๑.๑๓๑/๒๕๕๙๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖

ตามหนังสือที่อ้างถึงกองบัญชาการตำรวจนครบาลได้หารือกระทรวงมหาดไทยว่า ตามที่ได้มีการประกาศใช้ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ นั้น เป็นเหตุให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงได้ขอหารือในปัญหาข้อกฎหมาย และแนวทางปฏิบัติตามประเด็น ดังนี้

๑. กรณีสถานบริการขอย้ายที่ตั้งจากที่เดิม ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ไปตั้ง ณ ที่แห่งใหม่ ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเช่นกัน จะพิจารณาให้ย้ายที่ตั้งได้หรือไม่

๒. กรณีสถานบริการขอย้ายที่ตั้งจากที่เดิม ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการขอย้ายที่ตั้งไปอยู่ ณ ที่แห่งใหม่ ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการจะพิจารณาให้ย้ายที่ตั้งได้หรือไม่

๓. สถานบริการที่ขอย้ายที่ตั้งตามข้อ ๑ และ ๒ เป็นสถานบริการที่มีอยู่เดิม โดยได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกา ฯ ใช้บังคับ นั้น

กระทรวงมหาดไทยขอเรียนว่า จากการพิจารณาข้อหารือดังกล่าวของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ครั้งที่ ๓๙/๒๕๔๖ วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ สรุปได้ดังนี้

๑. กรณีสถานบริการที่มีอยู่เดิมโดยได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับจะขอย้ายสถานที่ตั้งจากเดิมซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตไปตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกา ฯ สามารถย้ายที่ตั้งได้ โดยเป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้สถานบริการมาอยู่รวมกันในพื้นที่เดียวกัน แต่จะขอย้ายที่ตั้งจากสถานที่ตั้งเดิม ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว เพื่อขอย้ายไปตั้งอยู่ที่แห่งใหม่ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่ เพื่อการอนุญาตไม่ได้ เพราะสถานบริการกรณีนี้ได้รับสิทธิตามพระราชกฤษฎีกา ฯ อยู่ก่อนแล้วไม่อาจเปลี่ยนแปลงสิทธิเดิมให้ขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายได้

๒. สำหรับกรณีการย้ายสถานที่ตั้งจากเดิมซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตไปตั้งอยู่ที่แห่งใหม่ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตก็ไม่สามารถพิจารณาอนุญาตให้ย้ายได้เพราะขัดต่อเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการจะควบคุมให้สถานบริการเข้ามาอยู่ในพื้นที่เพื่อการอนุญาต หากมีการย้ายสถานที่ตั้งจะต้องเข้าไปอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตตามพระราชกฤษฎีกา ฯ เท่านั้น เว้นแต่กรณีสถานบริการที่มีอยู่เดิม จะขอย้ายสถานที่เพราะเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย เช่น เพลิงไหม้ หรือถูกเวนคืนที่ดิน และในจังหวัดนั้นไม่ได้กำหนดพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไว้ตามพระราชกฤษฎีกา ฯ เนื่องจากการจัดตั้งสถานบริการของผู้ประกอบการเป็นสิทธิในการประกอบอาชีพที่มีอยู่เดิมตามมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องได้รับสิทธิในการประกอบอาชีพ ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถพิจารณาให้ย้ายได้ โดยพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ ฯ ประกอบคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๘๓/๒๕๒๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๑ เรื่องการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้อ ๙

๓. ส่วนสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ ฯ ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชกฤษฎีกา ฯ เพราะสถานบริการดังกล่าวไม่ต้องขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ การย้ายสถานที่ตั้งของสถานบริการดังกล่าวสามารถย้ายได้ แต่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ ฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยฤกษ์ คิษฐอำนาจ)
รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์
โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๒๑ ๑๑๓๓

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๖๑๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๕

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๗/ว ๑๗๙๕ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔
๒. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๔/ว ๑๐๒๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๑

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดให้การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการดำเนินการในรูปคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลั่นกรองให้ถูกต้องเหมาะสมเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ โดยได้มีการปรับปรุงคณะกรรมการกลั่นกรองมาเป็นระยะ นั้น

เนื่องด้วยได้มีการปรับภารกิจบทบาทและโครงสร้างของกระทรวงมหาดไทย โดยมีการตัดโอนภารกิจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จากสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยมาให้กรมการปกครอง ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ประกอบกับกระทรวงมหาดไทย มีนโยบายที่จะจัดระเบียบเพื่อควบคุมสถานบริการ ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรอง การอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ และปรับปรุงคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการใหม่ เพื่อทำหน้าที่กลั่นกรองและเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด	เป็นประธานกรรมการ
๒. อัยการจังหวัด	เป็นกรรมการ
๓. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	เป็นกรรมการ
๔. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	เป็นกรรมการ
๕. ศึกษาธิการจังหวัด	เป็นกรรมการ
๖. โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด	เป็นกรรมการ

๗. นายกเทศมนตรีหรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ท้องที่ที่เป็นที่ตั้งสถานบริการหรือปลัดเมืองพัทยาแล้วแต่กรณี	เป็นกรรมการ
๘. นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ที่เป็นที่ตั้งสถานบริการ	เป็นกรรมการ
๙. ปลัดจังหวัด	เป็นกรรมการและเลขานุการ
๑๐. จ่าจังหวัด	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๑. ป้องกันจังหวัด	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. ผู้ช่วยจ่าจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร. ๐-๒๒๒๕-๕๕๑๘-๙
โทรสาร ๐-๒๒๒๑-๘๘๔๐

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๗๙๘

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๘ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ การย้ายสถานบริการและการขอหยุดประกอบกิจการสถานบริการชั่วคราว
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท
อ้างถึง หนังสือจังหวัดชัยนาท ด่วนที่สุด ที่ ชน ๐๐๑๘/๗๖๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดชัยนาทได้หารือกรณีการขอหยุดประกอบการสถานบริการโบว์เบียร์คาราโอเกะชั่วคราว ของนางน้ำทิพย์ แขกเณร ผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเนื่องจากไม่สามารถดำเนินการขอย้ายสถานบริการจากที่ตั้งเดิมไปยังสถานที่แห่งใหม่ได้ ความโดยละเอียดทราบแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้ว เห็นว่าตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ วรรคแรกบัญญัติว่า "ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต" และวรรคสองบัญญัติว่า "ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น" ดังนั้น หากนางน้ำทิพย์ แขกเณร ผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการโบว์เบียร์คาราโอเกะ มีความประสงค์จะดำเนินกิจการสถานบริการต่อไปก็ต้องยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านางน้ำทิพย์ แขกเณร ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันหลังที่ใบอนุญาตหมดอายุแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่อาจพิจารณาให้ต่ออายุใบอนุญาตให้ได้ และการพิจารณาในประเด็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะอนุญาตให้หยุดประกอบกิจการสถานบริการชั่วคราวได้หรือไม่ ของกรณีดังกล่าวจึงไม่มีผลเนื่องจากเป็นการขอหยุดประกอบกิจการสถานบริการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการสิ้นผลลงแล้ว ทั้งการขอย้ายสถานบริการตามคำร้องลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ก็มิอาจพิจารณาให้ย้ายได้ เพราะสถานบริการโบว์เบียร์คาราโอเกะสิ้นสภาพของการเป็นสถานบริการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชำนาญวิทย์ เตรัตน์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๖๓๙

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๖ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือการปฏิบัติ กรณีการให้บริการของสถานประกอบการที่เปิดให้บริการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดสิงห์บุรี ด่วนมาก ที่ สห ๐๐๑๘.๑/๘๗๘๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๖๗๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๙
๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๘๑๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

ตามที่จังหวัดสิงห์บุรีขอหารือการปฏิบัติ กรณีการให้บริการของสถานประกอบการที่เปิดให้บริการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ ความละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้ว พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๓ ได้กำหนดนิยามคำว่า “สถานบริการ” ไว้ว่า สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าไว้ในลักษณะ (๑) - (๖) และมาตรา ๑๗ ได้กำหนดเวลาเปิด – ปิด ของสถานบริการไว้โดยเฉพาะแล้ว ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงประกอบกับมาตรา ๒๖ ได้กำหนดบทลงโทษกับผู้ตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือดำเนินกิจการสถานบริการเช่นว่านั้น ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิด ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จึงเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี และ มีโทษทางอาญา ดังนั้น เมื่อสถานที่ใดประกอบกิจการในลักษณะหรือเงื่อนไขที่กำหนดให้เป็นสถานบริการตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ก็จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยเคร่งครัด ซึ่งตามข้อหารือมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

กรณีข้อหารือประเด็นแรก เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สถานประกอบการดังกล่าวมีเสียงเพลงและลูกค้านั่งดื่มสุราอยู่ในสถานประกอบการประมาณ ๕๐ คน มีพนักงานบริการของร้านให้บริการแก่ลูกค้าและผู้ใช้บริการบางส่วนเต้นอยู่บริเวณขอบถนนติดกับร้าน มีการเปิดไฟแสงสีสลัว ๆ เช่นเดียวกับการให้บริการปกติและผู้ประกอบการให้การว่า เหตุที่มีเสียงเพลงและมีลูกค้านั่งดื่มอยู่ในร้านเกินเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา เนื่องจากนักดนตรีเล่นช้ากว่าเวลาที่ได้จ้างไว้ ร้านจึงให้นักดนตรีเล่นให้ครบกำหนดการว่าจ้าง จึงเห็นได้ว่าพฤติการณ์และการกระทำ หรือการเปิดให้บริการของสถานบริการประกอบการดังกล่าวอยู่ในความหมายของคำว่า “สถานบริการ” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๓ (๕) แล้วเนื่องจากสถานบริการ มาตรา ๓ (๕) ได้กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาปิดทำการไว้โดยจะต้องปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา และแม้ว่าสถานประกอบกิจการดังกล่าวจะได้เรียกเก็บเงินค่าอาหารหรือเครื่องดื่มหรือค่าบริการต่าง ๆ ก่อนเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ก็ตาม การจะถือว่าปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา หรือไม่ให้พิจารณาจากเจตนาของผู้ประกอบการว่ามีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยง

การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือไม่ด้วย หรือมีเจตนาจะหลีกเลี่ยงกฎหมายที่ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือไม่ ซึ่งหากสถานประกอบการดังกล่าวมีพฤติการณ์หรือกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืน จงใจ หรือเจตนาหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือกฎหมายอื่น พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ก็สามารถอาศัยอำนาจประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ ซึ่งได้กำหนดเหตุในการสั่งปิดสถานบริการประชาชนมาใช้บังคับได้ เมื่อปรากฏสถานบริการประชาชนใดมีการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ที่ตั้งขึ้นโดยอำนาจการอนุญาตของเจ้าหน้าที่ฝ่ายใดตามกฎหมายใด ผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีอำนาจสั่งปิดสถานที่ดังกล่าวได้ และหากมีการฝ่าฝืนคำสั่ง ข้อ ๓ ของประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ ได้กำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมีความรับผิดตามมาตรา ๓๖๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญาด้วย ซึ่งต่างกับพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

กรณีข้อหารือประเด็นที่ ๒ สถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการซึ่งเปิดให้บริการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา แต่ไม่มีการจำหน่ายสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีการแสดงดนตรีหรือเปิดเพลงแต่ยังมีผู้ใช้บริการนั่งดื่มหรืออยู่ในสถานประกอบการโดยไม่มีเวลาสิ้นสุด ไม่มีแนวทางการดำเนินการกับสถานประกอบการดังกล่าวอย่างไรและมีข้อกฎหมายใช้บังคับหรือไม่เห็นว่ากรณีดังกล่าวพนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมสามารถนำประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ มาใช้บังคับได้ หากสถานประกอบการใดประกอบกิจการอันขัดต่อกฎหมายหรือกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

กรณีข้อหารือประเด็นที่ ๓ กระทรวงมหาดไทยเคยวางแนวทางการปฏิบัติไว้ตามหนังสือที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๖๗๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๙ เรื่อง การกวดขันสถานบริการและสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายกับสถานบริการ และที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๘๑๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับสถานประกอบการที่จำหน่ายอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญ ประกอบคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชำนาญวิทย์ เตรัตน์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๓๕๘

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง หารือการต่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดยะลา ที่ ยล ๐๐๑๘/๑๗๑๘๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘
๒. หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๗๕๒๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐

ตามที่จังหวัดยะลาขอหารือ กรณีสถานบริการเพนท์เฮาส์คาราโอเกะ ใบอนุญาตเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๙ ถนนรัฐคำนึง อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา มีนายศรีเดช กอวิวัฒนาการ เป็นผู้ประกอบกิจการ ขอหยุดประกอบกิจการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ เนื่องจากไม่มีลูกค้ามาใช้บริการทำให้ขาดทุนติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายเดือนและเมื่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจดีขึ้นจะดำเนินการขออนุญาตต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต่อไป กรณีดังกล่าวสามารถดำเนินการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประจำปี ๒๕๕๙ ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้ว เห็นว่า สถานบริการเพนท์เฮาส์คาราโอเกะได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สิทธิความเป็นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและสถานภาพความเป็นสถานบริการได้เกิดขึ้นแล้ว ใบอนุญาตสถานบริการใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ หากผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายศรีเดช กอวิวัฒนาการ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการเพนท์เฮาส์คาราโอเกะ ไม่ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตสถานบริการภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นผลให้ใบอนุญาตสิ้นอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และการขอหยุดกิจการชั่วคราวไม่เป็นเหตุให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำมาพิจารณาในการขอต่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประจำปี ๒๕๕๙ ได้ หากผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประสงค์จะประกอบกิจการสถานบริการดังกล่าวอีก จะต้องยื่นขออนุญาตตั้งสถานบริการใหม่ โดยผู้ขออนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ อาคารและสถานที่มีลักษณะที่ไม่ขัดต่อมาตรา ๗ มาตรา ๘ และตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือตั้งอยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม กรณีที่สถานบริการตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ความเห็นของจังหวัดยะลาถูกต้องแล้ว

ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามหนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๗๕๒๑ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ โดยเคร่งครัดด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชำนาญวิทย์ เตรัตน์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๘๘๖๒

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง การขอย้ายสถานบริการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่องดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุโขทัย ที่ สท ๐๐๑๘.๑/๘๕๐๘ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๑๓๗๙๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่จังหวัดสุโขทัยขอหารือ กรณีนางสาวมาลี พุ่มศิโร ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ชื่อ “ร้านอาหารน้องดา” ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๙ หมู่ที่ ๖ ตำบลคลองตาล อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ขอย้ายที่ตั้งสถานบริการไปตั้งสถานที่แห่งใหม่ เลขที่ ๘๕/๒ หมู่ที่ ๖ ตำบลคลองตาล อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย สถานที่แห่งใหม่อยู่ห่างจากชุมชนประมาณ ๑๕๐ เมตร เหตุผลที่ขอย้ายสถานที่ตั้งสถานบริการเนื่องจากเจ้าของสถานที่เดิมบอกเลิกสัญญาเช่า เนื่องจากจะดำเนินการปรับพื้นที่ดินให้สูงขึ้น เพราะบริเวณดังกล่าวเมื่อฝนตกหนักจะถูกน้ำท่วมขัง โดยสัญญาสิ้นสุดวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๓ บัญญัติ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการย้ายสถานบริการเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ประกอบกับคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้อ ๑๒ (๑) กำหนดให้กรณีผู้รับอนุญาตยื่นคำร้องขอย้ายสถานบริการจากสถานที่แห่งหนึ่งไปอยู่อีกแห่งหนึ่งนั้นหากสถานบริการตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่องดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยเท่านั้น ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๑๓๗๙๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เรื่อง หารือข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕ และการย้ายสถานที่ตั้งทุกกรณีต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และ มาตรา ๘ กำหนดไว้ด้วย

กรณีการย้ายสถานบริการ "ร้านอาหารน้องดา" ไปตั้งแห่งใหม่ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๓ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ประกอบคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้อ ๑๒ (๑) เมื่อปรากฏว่า ผู้ให้เช่าที่ตั้งสถานบริการร้านอาหารน้องดา ทำหนังสือบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดตามระยะสัญญาเช่า โดยบอกกล่าว ให้ผู้เช่าทราบล่วงหน้าเพียง ๒ วัน เป็นกรณีที่ผู้เช่าไม่สามารถป้องกันและคาดหมายได้ล่วงหน้าและเหตุนั้นไม่ได้เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้เช่า ซึ่งเป็นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการร้านอาหารน้องดา จึงเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ สามารถพิจารณาข้อเท็จจริงว่ากรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยและสามารถใช้ดุลยพินิจพิจารณาว่าจะอนุญาตให้ย้ายที่ตั้งสถานบริการร้านอาหารน้องดา ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่องดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัดหรือไม่ก็ได้ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้อ ๑๒ (๑)

อย่างไรก็ตาม ควรคำนึงถึงจำนวนสถานบริการประเภทดังกล่าว ในพื้นที่นั้นว่า มีจำนวนมากจนอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือไม่ ประกอบกับประวัติการดำเนินกิจการสถานบริการดังกล่าวว่า เคยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยสถานบริการและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาก่อนหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดลเดช พัฒนรัฐ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๓๙๐๗

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง หารือการขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการในสถานที่ตั้งโรงแรม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๔๑๙๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๘/๑๒๕๘๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่จังหวัดกำแพงเพชรขอหารือกรณีการขอจัดตั้งสถานบริการในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ซึ่งเป็นข้อยกเว้นในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เป็นท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ คำว่า “สถานที่ตั้งโรงแรม” มีความหมายเพียงใดจะมีความหมายว่าจะต้องตั้งอยู่ภายในอาคารเดียวกับโรงแรมหรือหมายถึงอาณาเขตภายในเอกสารสิทธิอันเป็นสถานที่ตั้งโรงแรม ซึ่งมีการกำหนดแนวเขตไว้ชัดเจนแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ภายในอาคารหลังเดียวกันกับโรงแรม ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามข้อเท็จจริงบริษัทกำแพงเพชรโฮเทล จำกัด ได้ยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๕) ชื่อสถานบริการ “หนึ่งแปดเก้า” ตั้งอยู่ที่โรงแรมเพชรโฮเต็ล เลขที่ ๑๘๙ ถนนบำรุงราษฎร์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร โดยจังหวัดกำแพงเพชรเป็นจังหวัดที่อยู่ภายใต้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดเป็นท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ และโรงแรมเพชรโฮเต็ลเป็นโรงแรมที่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนให้ประกอบธุรกิจโรงแรม ประเภท ๔ จำนวนห้องพัก ๑๕๐ ห้อง เป็นไปตาม ข้อ ๒๐ (๓) แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการขออนุญาตตั้งสถานบริการและการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการของจังหวัดได้ไปตรวจสอบอาคารสถานที่ที่ขออนุญาตปรากฏว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดไว้ แต่อาคารสถานที่ตั้งสถานบริการไม่ใช่อาคารเดียวกันกับตัวอาคารโรงแรม เป็นอาคารคนละหลังตั้งอยู่ห่างกันประมาณ ๑๕ เมตร ตั้งอยู่โฉนดที่ดินแปลงเดียวกัน โดยโรงแรมได้จัดทำรั้วกำหนดเขตของโรงแรมกับทางสาธารณะไว้อย่างชัดเจน กรณีดังกล่าว

เห็นว่าการตั้งสถานบริการอยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารสถานที่ตั้งสถานบริการในโรงแรมจะต้องอยู่ในอาณาบริเวณตามเอกสารสิทธิ์ในที่ดินที่เป็นที่ตั้งโรงแรม โดยไม่จำต้องตั้งอยู่ภายในอาคารเดียวกับอาคารโรงแรม แต่อย่างใด เทียบเคียงหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๘.๘/๑๒๕๘๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ทั้งนี้ ในการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม ผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการจะต้องเป็นบุคคลคนเดียวกันกับผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดลเดช พัฒนรัฐ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๔๖๘๙

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง หารือประกอบกิจการประเภท คาราโอเกะ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๒๖๖ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘

๒. หนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ด่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๑๔๐๒ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดกำแพงเพชรหารือการประกอบกิจการของสถานประกอบการร้านคาราโอเกะซุ้มมะขามว่า มีลักษณะการประกอบกิจการเป็นสถานบริการหรือไม่ และได้แจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อใช้ประกอบพิจารณาข้อหารือ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้ว เห็นว่า การดำเนินกิจการร้านค้าคาราโอเกะซุ้มมะขามไม่มีลักษณะเป็นการประกอบกิจการอย่างสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) - มาตรา ๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แม้จะได้ความว่าร้านดังกล่าวมีการให้บริการเปิดเพลงคาราโอเกะและนำไมโครโฟนมาให้ร้องเพลง ทั้งมีการจำหน่ายสุราให้แก่ลูกค้า ก็ไม่อาจเป็นลักษณะของการประกอบกิจการตามมาตรา ๓ (๔) (ข) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เนื่องจากร้านคาราโอเกะซุ้มมะขามไม่ได้จัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้าหรือยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้าปรากฏตามหนังสือจังหวัดกำแพงเพชร ด่วนที่สุด ที่ กพ ๐๐๑๘.๑/๑๔๐๒ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จึงไม่ครบองค์ประกอบของสถานบริการประเภทดังกล่าว และแม้จะได้ความว่าร้าน ฯ มีการจำหน่ายสุราปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ น. ผู้เข้าไปใช้บริการได้ทำการร้องเพลงและแสดงท่าทางขณะร้องเพลงโดยทางร้านได้จัดอุปกรณ์ในการร้องเพลงไว้บริการ ก็ไม่ถือว่าเป็นการจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงที่จะทำให้เข้าองค์ประกอบของการประกอบกิจการตามมาตรา ๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เนื่องจากการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใด เพื่อการบันเทิงตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมมีเจตนารมณ์ที่จะบังคับกับการแสดงโดยบุคคล เพื่อความบันเทิงของลูกค้าเท่านั้น มิได้หมายความรวมถึงลูกค้าแสดงความบันเทิงของตนเองตามข้อหารือแต่อย่างใด

ดังนั้น กรณีของร้านคาราโอเกะซุ้มมะขามตามข้อหารือ จึงขาดองค์ประกอบของลักษณะการประกอบกิจการเป็นสถานบริการ และไม่อยู่ในความหมายของ “สถานบริการ” ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ สำหรับการประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ (คาราโอเกะ) ผู้ประกอบกิจการที่ทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน โดยไม่ได้ตั้งอยู่ในสถานบริการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ สามารถยื่นคำขออนุญาตได้ที่ท้องที่ที่ร้านวีดิทัศน์ตั้งอยู่ ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการอนุญาตและการประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒

ขอแสดงความนับถือ

(นายดลเดช พัฒนรัฐ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๙๗๓๐

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การขออนุญาตย้ายที่ตั้งสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สน ๐๐๑๘.๑/๑๕๕๗๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๒๔๐๗๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามที่ จังหวัดสกลนครได้หารือการขอย้ายสถานบริการ “พรรณนาการ์เด้น” เนื่องจากสัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่า และสถานบริการ “สวนอาหารหลบมุม” เนื่องจากผู้รับอนุญาตได้นำที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอันเป็นที่ตั้งสถานบริการไปจำนองต่อธนาคาร และถูกดำเนินคดีจนถึงขั้นตอนบังคับคดี จึงได้ขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่น จนไม่สามารถจะประกอบกิจการสถานบริการในที่ดินเดิมต่อไปได้ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครอง พิจารณาตามประเด็นข้อหารือแล้ว เห็นว่า การขอย้ายสถานบริการเป็นไปตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยกำหนด ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งในการย้ายสถานบริการ กระทรวงมหาดไทยวางหลักเกณฑ์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติไว้ตามความในข้อ ๑๒ (๑) แห่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยกำหนดให้ในกรณีผู้รับอนุญาตยื่นคำร้องขอย้ายสถานบริการจากสถานที่แห่งหนึ่งไปอยู่อีกแห่งหนึ่งนั้น...หากสถานบริการตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่องดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยเท่านั้นตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๕.๓/๑๓๗๙๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เรื่อง หารือข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕ และการย้ายสถานที่ตั้งทุกกรณีต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดไว้ด้วย ซึ่งเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัย หมายถึง เหตุใด ๆ ที่ทำให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ จำต้องย้ายสถานที่ตั้งสถานบริการโดยที่ไม่อาจป้องกันหรือหลีกเลี่ยงได้ และเหตุเช่นว่านั้นจะต้องไม่เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

กรณีตามข้อหารือของจังหวัดสกลนคร จึงพิจารณาได้ ดังนี้

๑. จังหวัดสกลนคร เป็นจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่องดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด การย้ายสถานบริการจะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยเท่านั้น กรณีสถานบริการ “พรรณนาการ์เด้น” มีความประสงค์ขอย้ายสถานที่ตั้งไปตั้งที่แห่งใหม่

เนื่องจากสัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่า เห็นว่า เหตุที่สัญญาเช่าอาคารสถานที่สิ้นสุดลงและผู้ให้เช่าไม่ต่อสัญญาเช่าดังกล่าวเป็นเหตุใด ๆ ที่ทำให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจำต้องย้ายสถานที่ตั้ง สถานบริการโดยที่ไม่อาจป้องกันหรือหลีกเลี่ยงได้ และเมื่อเหตุนั้นไม่ได้เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการอยู่ในความหมายของเหตุจำเป็นต้องใช้เป็นเหตุในการขอย้ายสถานบริการตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้อ ๑๒ (๑) และกรณีดังกล่าวกรมการปกครองได้เคยตอบข้อหารือของจังหวัดศรีสะเกษ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๒๔๐๗๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอต่ออายุและย้ายสถานบริการร้านทำมือไว้ด้วยแล้ว ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ การย้ายที่ตั้งดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดไว้ด้วย

๒. กรณีสถานบริการ “สวนอาหารหลบมุม” เป็นการขอย้ายที่ตั้งสถานบริการของนางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ เนื่องจากที่ดินเดิม นางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ขายเพื่อนำเงินไปชำระหนี้สินที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น สถานที่เดิมจึงไม่อาจตั้งสถานบริการต่อไปได้ จึงถือเป็นเหตุจำเป็นที่ต้องย้ายไปที่ตั้งแห่งใหม่ แต่เหตุจำเป็นดังกล่าวนั้นถือว่าได้เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตหรือไม่นั้น เห็นว่า ไม่มีบุคคลใดโดยทั่วไปจะจงใจหรือประสงค์จะกระทำหรือบกพร่องเพื่อให้ตนเองมีหนี้สินมาก แต่การทำการค้าย่อมต้องมีกำไรและขาดทุน ซึ่งเป็นเรื่องในอนาคตที่ไม่อาจทราบได้ หากการค้าใดทำแล้วมีแต่จะขาดทุนคงไม่มีบุคคลใดทำการค้าดังกล่าวและการที่นางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ต้องขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอันเป็นที่ตั้งสถานบริการก็เพราะถูกบังคับคดี ดังนั้น จึงเห็นว่าเหตุที่นางลดาวัลย์ พงษ์โสภณ ผู้รับอนุญาตมีหนี้สินมาก มิได้เกิดจากการกระทำหรือความบกพร่องของผู้รับอนุญาตแต่อย่างใด แต่ทั้งนี้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่จะใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุญาตให้ย้ายที่ตั้งสถานบริการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดลเดช พัฒนรัฐ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๕๗๗๕

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง หารือการกำกับ ดูแล สถานประกอบการนวดแผนโบราณหรือนวดแผนไทย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดน่าน ที่ นน ๐๐๑๗.๑/๑๗๕๗๙ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔
๒. หนังสือจังหวัดน่าน ที่ นน ๐๐๑๗.๑/๙๖๕๕ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ตามที่จังหวัดน่านขอหารือการกำหนดความชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล กรณีการเปิดให้บริการนวดแผนโบราณหรือนวดแผนไทย โดยแฝงธุรกิจการค้าประเวณีเข้าข่ายเป็นสถานบริการหรือเข้าข้อยกเว้น ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓ (๓) และถ้าเป็นสถานบริการจังหวัดจะต้องปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาฯ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่กำหนดให้จังหวัดน่านงดอนุญาตตั้งสถานบริการใช่หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาตามข้อหารือของจังหวัดน่านแล้ว เห็นว่าพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓ (๓) กำหนดว่าสถานบริการ หมายความว่า สถานที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ได้แก่ สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า ยกเว้น

๑. กรณีตามมาตรา ๓ (๓) (ก) สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ หรือได้รับยกเว้นไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยตามพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๓ กำหนดว่าผู้ให้บริการต้องขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทย โดยได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดความรู้จากสถาบันที่คณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทยรับร่อง และได้ผ่านการทดสอบความรู้จากคณะกรรมการวิชาชีพสาขาการแพทย์แผนไทย รวมทั้งยกเว้นสถานพยาบาล ตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ กำหนดว่าผู้ประกอบกิจการสถานพยาบาล ต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล และดำเนินกิจการที่มีวัตถุประสงค์ในการรักษาโรคเท่านั้น และต้องมีลักษณะการให้บริการมีสถานพยาบาล มีผู้ประกอบวิชาชีพ เครื่องมือเครื่องใช้ ยา ชื่อสถานพยาบาล และเวชภัณฑ์

แม้ว่าผู้ประกอบกิจการนวดแผนไทยหรือนวดแผนโบราณจะมีอาคารสถานที่ให้บริการ มีห้องและมีผู้ให้บริการ แต่เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบกิจการนวดแผนไทยหรือแผนโบราณ ยังไม่ได้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทย และยังไม่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล จึงไม่เข้าข้อยกเว้นไม่เป็นสถานบริการ จึงยังถือว่าเป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ (๓) ที่จะต้องขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อจังหวัดน่านอยู่ภายใต้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เป็นท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ และไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว หากจะขออนุญาตตั้งสถานบริการเพิ่มเติม ก็จะขัดพระราชกฤษฎีกาข้างต้น ซึ่งไม่สามารถที่จะพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ ดังนั้น การตั้งสถานประกอบการนวดแผนไทยหรือนวดแผนโบราณดังกล่าว อาจมีความผิดฐานตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต และจะต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการต่อไป

๒. ส่วนกรณีตามมาตรา ๓ (๓) (ข) สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะต้องมีลักษณะของสถานที่ การบริการหรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เข้าข้อยกเว้นไม่เป็นสถานบริการตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกำหนดสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย มาตรฐานของสถานที่ การบริการผู้ให้บริการหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสำหรับสถานที่เพื่อสุขภาพ หรือเพื่อเสริมสวย ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๑๓ (๕) ข้อ ๑๔ (๑) และข้อ ๑๗ (๓) (ก) (ฉ) กำหนดว่าผู้ประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพต้องได้รับรองมาตรฐานสถานประกอบการจากคณะกรรมการสถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย และกำหนดให้ต้องจัดบริเวณที่ให้บริการเฉพาะบุคคล มีชื่อสถานประกอบการต้องตรงตามประเภทกิจการ ติดตั้งป้ายชื่อไว้ด้านหน้าสถานประกอบการ แสดงเวลาเปิด-ปิด ทำการแสดงรายการบริการและอัตราค่าบริการ

แม้ว่าสถานประกอบการนวดแผนไทยหรือนวดแผนโบราณดังกล่าว จะเข้าลักษณะกิจการนวดเพื่อสุขภาพ และมีอาคารสถานที่ให้บริการมีชื่อสถานประกอบการ แสดงเวลาเปิด-ปิด การให้บริการก็ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวข้างต้น โดยอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการประจำจังหวัด ตรวจสอบและพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบการยังไม่ได้รับรองมาตรฐานตามประกาศข้างต้น จึงไม่เข้าข้อยกเว้นไม่เป็นสถานบริการ ดังนั้น สถานที่ดังกล่าวจึงเป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ (๓) ที่จะต้องขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ เมื่อผู้ประกอบการไม่มีใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ อาจมีความผิดฐานตั้งสถานบริการ

โดยไม่ได้รับอนุญาต และจะต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการต่อไป ดังนั้น ความเห็นของจังหวัดน่านถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสถาพร ศิริภักดี)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

กรมการปกครอง
สำนักการสอบสวนและนิติการ
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ที่ นน ๐๐๑๗.๑/๑๗๕๗๙

ศาลกลางจังหวัดน่าน
ถนนสุริยพงษ์ นน ๕๕๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง หารือการกำหนดความชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่ในการกำกับ ดูแล สถานประกอบการนวดแผนไทยหรือนวดแผนโบราณ

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ชุด
๒. รูปถ่ายร้านนวดแผนไทยหรือแผนโบราณ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยจังหวัดน่าน ได้รับการร้องเรียนสถานประกอบการสถานนวดแผนไทยหรือนวดแผนโบราณประกอบกิจการโดยแฝงธุรกิจการค้าประเวณี ซึ่งสถานประกอบการดังกล่าวยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในการที่จะกำกับดูแล

จังหวัดน่าน จึงได้จัดให้มีการประชุมหารือเพื่อกำหนดแนวทางในการกำกับ ดูแล สถานประกอบการนวดแผนโบราณหรือนวดแผนไทยดังกล่าว ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งที่ประชุมมีความเห็นว่า/

๑. สถานประกอบการนวดแผนไทยหรือนวดแผนโบราณ ถือเป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๓ (๓) เพราะเป็นสถานประกอบการที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยวัตถุประสงค์หวังประโยชน์ในทางการค้า ในลักษณะที่เป็นสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว เพราะคำว่าสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ไม่จำเป็นต้องเป็นการกระทำที่ต่อเนื่อง โดยต้องอาบน้ำก่อนแล้วต่อเนื่องด้วยการนวดตัวเพียงแต่เข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการอาบน้ำหรือการนวด หรืออบตัวอย่างใดอย่างหนึ่งก็คือเป็นสถานบริการ ตามความหมายของมาตรา ๓ (๓) แล้ว เพียงแต่ว่าหากผู้ประกอบการนวดแผนไทยหรือนวดแผนโบราณเหล่านั้น ได้ขอใบรับรองขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบการโรคศิลปะตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขก็จะได้รับการยกเว้น ไม่ต้องขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ แต่ในข้อเท็จจริงผู้ประกอบการเหล่านั้นไม่ได้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข โดยไม่ได้ยื่นขอใบรับรองหรือใบอนุญาตขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะและการที่ผู้ประกอบการเหล่านั้นไม่มาขอใบอนุญาตหรือใบรับรองก็เป็นสิทธิของผู้ประกอบการเหล่านั้น เพราะประกาศของกระทรวงสาธารณสุขเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติ หรือหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบการนวดแผนโบราณหรือนวดแผนไทยปฏิบัติตาม หากต้องการให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตตั้งเป็นสถานบริการโดยที่ไม่มีมาตรการในการบังคับหรือลงโทษแต่อย่างใด

๒. จังหวัดน่านอยู่ภายใต้บทบัญญัติพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่การงดอนุญาตในท้องที่ ๒๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี กำแพงเพชร ชัยนาท ชุมพร นนทบุรี น่าน ปทุมธานี ปัตตานี พระนครศรีอยุธยา พะเยา พังงา เพชรบุรี ยโสธร ระนอง ศรีสะเกษ สกลนคร สิงห์บุรี สุพรรณบุรี หนองคาย หนองบัวลำภู และอุทัยธานี (วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๕) ซึ่งไม่สามารถที่จะอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเพิ่มเติมจากเดิมที่มีอยู่แล้วได้อีก หากสถานบริการนวดแผนไทยหรือแผนโบราณดังกล่าวยื่นคำขออนุญาต จังหวัดจึงไม่สามารถที่จะพิจารณาอนุญาตให้มีสถานบริการได้ ดังนั้น การตั้งสถานประกอบการนวดแผนโบราณหรือนวดแผนไทยดังกล่าว มีความผิดฐานตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๖ ซึ่งมีบทลงโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. แนวทางปฏิบัติของจังหวัดน่านในกรณีดังกล่าว เห็นควรที่จังหวัดน่านจะใช้มาตรการในการให้ข้อเสนอแนะ ให้ผู้ประกอบการเหล่านั้นมาปฏิบัติให้เข้าหลักเกณฑ์ ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อขอใบรับรองขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ หากผู้ประกอบการนวดแผนโบราณหรือนวดแผนไทยเหล่านั้นไม่ปฏิบัติตาม จังหวัดก็จะใช้มาตรการบังคับตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการต่อไป เพราะจังหวัดน่านจัดอยู่ใน Zoning ๒๑ จังหวัดที่ไม่มีสถานบริการเพิ่ม ก็ต้องดำเนินการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติสถานบริการ โดยสั่งปิดสถานประกอบการนวดแผนโบราณหรือนวดแผนไทยเหล่านั้น เพราะเป็นสถานบริการที่ไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามกฎหมาย

๔. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีสถานบริการนวดแผนไทยหรือนวดแผนโบราณดังกล่าว หากไม่ได้ขอรับใบรับรองเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ตามประกาศของสาธารณสุข จะต้องยื่นคำร้องขอใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และจังหวัดน่านไม่สามารถอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ เนื่องจากอยู่ในบทบัญญัติของพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่การงดอนุญาตในท้องที่ พ.ศ. ๒๕๔๕

ดังนั้น จังหวัดน่าน จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดน่านในกรณีดังกล่าวถูกต้องหรือไม่อย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายเสนีย์ จิตตเกษม)
ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทรศัพท์ ๐ ๕๔๗๑ ๐๓๘๔

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๐๘๔๔

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดชลบุรี ที่ ชบ ๐๐๑๗/๒๘๐๗๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๘.๕/๑๙ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕

ตามที่จังหวัดชลบุรี หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “ไดม่อน” ซึ่งเป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (นอก Zoning) โดยนางศิวะพร ทองย้อย ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นผู้ยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองได้นำเรื่องดังกล่าวเข้าหารือต่อคณะกรรมการการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย และคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้ประชุมเพื่อพิจารณาข้อหารือแล้ว เห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า กรณีนายสุธี ทองย้อย เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ถึงแก่ความตาย นางศิวะพร ทองย้อย ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายสุธีฯ สามารถยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดิม (แบบ สบ.๑) ตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ แทนนายสุธี ทองย้อย ซึ่งเป็นสามีโดยชอบด้วยกฎหมายได้หรือไม่นั้น เห็นว่าตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ การจะตั้งสถานบริการได้ จะต้องพิจารณาจาก ๒ ประเด็น คือ

ประเด็นแรก พิจารณาจากอาคาร หรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เมื่อปรากฏว่านายสุธีฯ และนางศิวะพรฯ เป็นสามีภริยาที่ชอบด้วยกฎหมายโดยได้จดทะเบียนสมรส เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๙ ทรัพย์สินระหว่างนายสุธีฯ และนางศิวะพรฯ ที่เป็นสินสมรสต้องจัดการสินสมรสร่วมกัน ตามมาตรา ๑๔๗๐ และมาตรา ๑๔๗๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นายสุธีฯ ถึงแก่ความตาย นางศิวะพรฯ สามารถสืบสิทธิโดยใช้อาคารหรือสถานที่ของนายสุธีฯ ซึ่งเป็นสามีมาขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการประเภทเดียวกันกับนายสุธีฯ ได้ตามข้อ ๑๑ ของคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ เรื่องการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๑ โดยได้รับยกเว้นไม่ตกอยู่ภายใต้บังคับของพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๔๕

ประเด็นที่สอง พิจารณาจากคุณสมบัติของผู้ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๔ วรรคสองและมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ เมื่อนางศิวะพรฯ เป็นผู้ตั้งสถานบริการโดยสืบสิทธิจากนายสุธีฯ นางศิวะพรฯ จึงต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ด้วย ดังนั้นในประเด็นนี้จังหวัดชลบุรีจะต้องไปตรวจสอบว่านางศิวะพร ฯ เป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามบทบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ หากเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามก็สามารถอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสถาพร ศิริภักดี)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๕๐๙๒

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๙ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

เรียน ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

อ้างถึง หนังสือกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ ตช ๐๐๑๕.๑๕๒/๗๖๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๘.๕/๕๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕

ตามที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “มิวส์” ซึ่งเป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยได้ดำเนินการรื้ออาคารเดิมที่ตั้งสถานบริการออกทั้งหมด แล้วสร้างอาคารหลังใหม่ขึ้นแทนบนที่ดินเดิม พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถต่ออายุใบอนุญาตให้ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครอง ได้นำเรื่องดังกล่าวเข้าหารือต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย และคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ ได้ประชุมเพื่อพิจารณาข้อหารือแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๗ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอาคารหรือสถานที่ที่จะขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องตรวจสอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว แล้วจึงพิจารณาออกใบอนุญาต ให้เห็นได้ว่า อาคารหรือสถานที่ตามมาตรา ๗ และคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา ๖ เป็นสาระสำคัญของใบอนุญาต เมื่อได้รื้ออาคารเดิมที่เป็นที่ตั้งสถานบริการออกทั้งหมด ใบอนุญาตของอาคารสถานที่ที่ได้รับอนุญาตไว้เดิมจึงสิ้นสภาพไป หากประสงค์จะประกอบธุรกิจสถานบริการต่อไปก็ต้องยื่นขออนุญาตใหม่ เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ดำเนินการตรวจสอบอาคารหรือสถานที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสถาพร ศิริภักดี)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๖๖๓

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๓๐๓๖

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุดรธานี ด่วนที่สุด ที่ อด ๐๐๑๗/๘๓๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๔

ตามที่จังหวัดอุดรธานีได้หารือแนวทางปฏิบัติสถานบริการ กรณี นางนิภาวรรณ เที่ยงธรรม ขอรับโอนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ “ไฮโซ คาราโอเกะ” ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีนายจิรวัฒน์ เที่ยงธรรม เป็นผู้อนุญาตเดิมตามคำพิพากษาศาลจังหวัดอุดรธานีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ให้ทรัพย์สินคือใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ เลขที่ ๔๔/๒๕๕๓ ตกเป็นของนางนิภาวรรณฯ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาตามข้อหารือของจังหวัดอุดรธานีแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้บัญญัติเกี่ยวกับการโอนสิทธิหรือการโอนใบอนุญาตในการเป็นผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเอาไว้ ประกอบกับคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ข้อ ๙ กำหนดว่าการขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาตจากการซื้อขายใบอนุญาต การให้หรือการแลกเปลี่ยนใบอนุญาต กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นการโอนใบอนุญาตโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากใบอนุญาตเป็นการอนุญาตเฉพาะตัว และตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มิได้กำหนดไว้ให้โอนใบอนุญาตแก่กันได้แต่อย่างใด ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่มีอำนาจที่จะอนุญาตให้เปลี่ยนผู้รับอนุญาต หรือโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้ เพราะเป็นการโอนใบอนุญาตให้ตามคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ อีกทั้งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ข้อ ๑๑ ยังกำหนดให้การโอนกิจการสถานบริการระหว่างบุคคล รวมทั้งการโอนกิจการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถือเป็นการโอนทรัพย์สินระหว่างกันเท่านั้น ไม่สามารถโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้ ถ้าผู้รับโอนทรัพย์สินของสถานบริการประสงค์จะดำเนินกิจการสถานบริการต้องขอใบอนุญาตตั้งสถานบริการใหม่

ดังนั้น ตามประเด็นข้อหารือของจังหวัดอุดรธานี จึงวินิจฉัยได้ว่า การขอรับโอนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ของนางนิภาวรรณ เที่ยงธรรม ต้องด้วยกรณีตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ข้อ ๙ และข้อ ๑๑ คือเป็นกรณีการขอเปลี่ยนผู้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการ และกรณีการโอนกิจการ เพราะเป็นการได้ทรัพย์สินมาด้วยการให้ทรัพย์สินตามคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ

กรณีเช่นนี้ถือว่าเป็นการโอนทรัพย์สินระหว่างกันเท่านั้น ไม่สามารถโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้ เพราะว่าใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเป็นสิทธิเฉพาะตัว ประกอบกับพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมิได้กำหนดให้โอนใบอนุญาตแก่กันได้แต่อย่างใด เพราะฉะนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่มีอำนาจที่จะอนุญาตให้เปลี่ยนผู้รับอนุญาต หรือโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้ ถ้าหากผู้รับโอนทรัพย์สินของสถานบริการประสงค์จะดำเนินกิจการสถานบริการ ต้องขออนุญาตตั้งสถานบริการใหม่ โดยต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ และข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ดังนั้น ความเห็นของจังหวัดอุดรธานีถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุกิจ เจริญรัตนกุล)
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๔๕๖

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร
กทม. ๑๐๒๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง หารือการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม และขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดตรัง ที่ ตง ๐๐๑๗.๑/๙๑๗๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

ตามที่จังหวัดตรังได้หารือแนวทางปฏิบัติ ในการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม และการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ กรณีบริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตรัง และคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการห้องอาหารศรีตรังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาตามข้อหารือของจังหวัดตรังแล้ว จึงเห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมโดยผู้ให้เช่าไม่ยินยอมให้ใช้อาคารและได้บอกเลิกสัญญาเช่าโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้วจะอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตได้หรือไม่เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ กำหนดให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาด ลักษณะ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือมาตรฐานการประกอบธุรกิจของโรงแรมแต่ละประเภทเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ และ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรม ออกตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑ กำหนดว่าผู้ใดประสงค์จะประกอบธุรกิจโรงแรมให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ร.ร. ๑ ท้ายประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบคำขอรับใบอนุญาตคำขอต่ออายุใบอนุญาต คำขอโอน/รับโอนใบอนุญาต คำขอหรือการแจ้งความประสงค์ทั่วไป และใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่โรงแรมตั้งอยู่พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรมหรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตประกอบกิจการพาณิชย์ ในกรณีที่อาคารหรือสถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น ประกอบกับข้อ ๔ (๔) ประกาศกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน ให้นายทะเบียนพิจารณาไม่อนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรม ในกรณีที่ดินและอาคารที่ใช้เป็นที่ตั้งโรงแรม ผู้ขออนุญาต

ไม่เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ หรือไม่มีสิทธิครอบครอง หรือไม่มีสิทธิใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารดังกล่าว เช่น สิทธิในการเช่า การยินยอมให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินและอาคารเพื่อประกอบธุรกิจโรงแรม เป็นต้น และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ออกตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงเอกสารที่ยื่นไว้เดิม นายทะเบียนอาจขอเอกสารหลักฐานหรือข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเพื่อประกอบการพิจารณาได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม เป็นเพียงผู้เช่าอาคารหรือสถานที่ในการประกอบธุรกิจโรงแรม ไม่ได้เป็นเจ้าของอาคารที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นหลักฐานเอกสารที่มีการเปลี่ยนแปลงจากที่ยื่นไว้เดิมให้นายทะเบียนพิจารณา จึงต้องยื่นคำขอตามแบบ ร.ร. ๑/๑ ขอต่ออายุใบอนุญาตพร้อมด้วยหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้อาคารจากเจ้าของอาคารมาแสดงด้วย เมื่อปรากฏว่าผู้ให้เช่าไม่ยินยอมจะให้เช่าอาคารต่อไป และได้บอกเลิกสัญญาเช่าแล้ว แม้ว่าคดีฟ้องขับไล่จะอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ตาม ก็ถือได้ว่าผู้ให้เช่าไม่ยินยอมให้เช่าอาคารอีกต่อไป ทำให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตไม่มีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินและอาคารดังกล่าว และผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตไม่มีหลักฐานการยินยอมให้ใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม และเป็นเหตุตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ข้อ ๕ (๔) คืออาคารที่ขออนุญาตผู้ขออนุญาตไม่มีสิทธิครอบครอง และศาลไม่คุ้มครองสิทธิ์และมีเหตุที่นายทะเบียนไม่อนุญาตให้ได้ ดังนั้น นายทะเบียนจึงไม่อาจอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมให้กับผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต โดยหลักฐานที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ไม่มีสิทธิครอบครองในที่ดินและอาคารของผู้อื่น หรือไม่มีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินและอาคาร เพื่อประกอบธุรกิจโรงแรมได้ หากนายทะเบียนพิจารณาไม่อนุญาต นายทะเบียนต้องแจ้งเหตุที่ไม่สมควรอนุญาตให้ผู้ขอต่อใบอนุญาตทราบ เพื่อโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนออกคำสั่งด้วย

ประเด็นที่สอง การขอต่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการโดยผู้ให้เช่าไม่ยินยอมให้ใช้อาคารและได้บอกเลิกสัญญาเช่าอาคารแล้วได้หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘ กำหนดว่า ถ้าอาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการมาตรา ๔ เป็นของผู้อื่น ในชั้นขออนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือแสดงว่าได้รับการยินยอมจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่นั้น และกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการ ข้อ ๑ (ช) ข้อ ๔ (๑) และ (๓) และข้อ ๗ กำหนดให้นำหลักเกณฑ์การขออนุญาตตั้งสถานบริการ มาใช้บังคับกับการขออนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการด้วย โดยกำหนดว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ เมื่อผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตและมีหลักฐานหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้อาคารจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่ ในกรณีที่อาคารหรือสถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ให้เช่าไม่ยินยอม

จะให้เช่าอาคารต่อไป และได้บอกเลิกสัญญาเช่าแล้วและได้ฟ้องขับไล่ซึ่งคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล และศาลไม่อนุญาตให้คุ้มครองชั่วคราว จึงเป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งว่าเจ้าของอาคารไม่ยินยอมให้ใช้อาคาร แม้ยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ตาม ก็ถือได้ว่าผู้ให้เช่าไม่ยินยอมให้เช่าอาคารอีกต่อไป ทำให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ไม่มีหนังสือแสดงความยินยอมจากเจ้าของอาคารมายื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์กฎหมาย มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อ ๔ และข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ดังนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่อาจพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ และจังหวัดตรังได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดตรัง พ.ศ. ๒๕๔๖ ไว้ ดังนั้น หากไม่สามารถอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ จะอนุญาตให้ย้ายสถานที่ขออนุญาตได้แต่ต้องย้ายเข้าไปอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาต ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ข้อ ๑๒ หรือพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้นตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว หากพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาไม่อนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ขออนุญาตได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ก่อนออกคำสั่งต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุกิจ เจริญรัตนกุล)
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ที่ ตง ๐๐๑๗.๑/๙๑๗๕

ศาลากลางจังหวัดตรัง
ถนนพัทลุง ตง ๙๒๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง การขอต่อใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตรัง และห้องอาหารศรีตรัง

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม จำนวน ๑ ชุด
๒. สำเนาคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ จำนวน ๑ ชุด
๓. สำเนาคำฟ้อง คดีหมายเลขดำที่ ๙๗๗/๒๕๕๒ จำนวน ๑ ชุด
๔. สำเนาหนังสือสัญญาเช่าอาคาร จำนวน ๓ ชุด
๕. สำเนาหนังสือของบริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยจังหวัดตรังได้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตรัง และคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการห้องอาหารศรีตรัง ของบริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด ซึ่งอำเภอเมืองตรังได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานและข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของจังหวัดแล้ว ปรากฏว่าอาคารหรือสถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจโรงแรมตรังและห้องอาหารศรีตรัง เป็นของเทศบาลนครตรัง และเทศบาลนครตรังมีหนังสือยืนยันว่าเทศบาลนครตรังไม่ประสงค์ให้บริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด เช่าอาคารของเทศบาล และได้แจ้งบอกเลิกสัญญาเช่ากับบริษัท ฯ แล้ว และได้ดำเนินการฟ้องขับไล่บริษัทต่อศาลจังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล

จังหวัดได้ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

๑. วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ เทศบาลนครตรังได้ตกลงทำสัญญากับบริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด ให้เช่าอาคารโรงแรมตรัง เป็นเวลา ๑๘ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เทศบาลตรังได้ตกลงทำสัญญากับบริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด ให้เช่าอาคารโรงแรมตรัง เป็นเวลา ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๒

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๒ เทศบาลนครตรังได้ตกลงทำสัญญากับบริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด ให้เช่าอาคารโรงแรมตรังเป็นเวลา ๒ เดือน นับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒

๒. หลังจากสัญญาเช่าสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ เทศบาลนครตรังไม่ประสงค์ให้บริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด อาศัยอยู่ในสถานที่เช่าอีกต่อไป จึงได้มีหนังสือแจ้งให้บริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด ส่งมอบอาคารโรงแรมตรังและให้ย้ายออกพร้อมขนย้ายทรัพย์สินให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๒ แต่บริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด เพิกเฉยเทศบาลนครตรังจึงยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดตรัง เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ เพื่อขอให้ศาลพิพากษาบังคับให้บริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด ออกไปจากสถานที่เช่า ซึ่งขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้น คดีหมายเลขดำที่ ๙๗๗/๒๕๕๒

๓. บริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด มีหนังสือแจ้งยืนยันว่าบริษัทไม่ได้มีการขอคุ้มครองชั่วคราวการใช้อาคารโรงแรมตรัง เพราะบริษัทในฐานะผู้เช่ายังคงมีสิทธิใช้อาคารที่เช่าจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

จังหวัดตรังพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีบริษัทแหลมทองร่วมเสริมกิจ จำกัด ได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตรังและห้องอาหารศรีตรัง ยังมีประเด็นข้อพิพาทโต้แย้งสิทธิการใช้อาคารที่เช่าเพื่อประกอบธุรกิจโรงแรมตรังและห้องอาหารศรีตรังระหว่างบริษัทฯ กับเทศบาลตรัง จังหวัดจึงไม่อาจออกคำสั่งทางการปกครองในการอนุญาตจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นปัญหาทางข้อกฎหมายและยังไม่มีแนวทางปฏิบัติมาก่อน จึงขอหารือว่าความเห็นจังหวัดถูกต้องหรือไม่ และหากไม่ถูกต้องจะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลประการใด กรุณาแจ้งให้จังหวัดทราบด้วย เพื่อจะได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไมตรี อินทุสุต)
ผู้ว่าราชการจังหวัดตรัง

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร. ๐ - ๗๕๒๑ - ๘๐๔๓
(นายมานะ เทือกสุบรรณ/๐๘๖ - ๕๙๖๐๗๒๔)

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๑๙๖๖

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรื่อง หารือการเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ประจำปี ๒๕๕๓

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดตาก

อ้างถึง หนังสือจังหวัดตาก ที่ ตก ๐๐๑๗.๑/๖๓๖๗ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดตากได้หารือแนวทางปฏิบัติในการเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ประจำปี ๒๕๕๓ กรณี นางศิริพร พจนาพันธ์ ผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ประกอบด้วย สถานบริการ "ราชาคาราโอเกะ", สถานบริการ "ดีไซน์ คาราโอเกะ", สถานบริการ "ไฮโซผับ" ถึงแก่ความตาย และต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดตากในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายสถานบริการได้อนุญาตให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกเข้าดำเนินกิจการสถานบริการต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาตามข้อหารือของจังหวัดตากแล้ว เห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการถึงแก่ความตายถือว่าใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการนั้นสิ้นสุดลงด้วยหรือไม่ เห็นว่า พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. สถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการโอนสิทธิ หรือการรับมรดกตกทอดแก่ทายาทในการเป็นผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเอาไว้ ประกอบกับได้มีคำพิพากษาฎีกาที่ ๒๒๗๕/๒๕๒๖ วินิจฉัยว่า "ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวของผู้รับใบอนุญาต จะขออนุญาตแทนกันไม่ได้ พ.ร.บ. ดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้โอนใบอนุญาตแก่กันได้แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ว่าไม่ประสงค์ให้โอนใบอนุญาตแก่กัน แม้ใบอนุญาตดังกล่าวจะเป็นทรัพย์สินก็เป็นเรื่องเฉพาะตัวของผู้รับอนุญาต" จึงไม่อาจตกทอดทางมรดกตามนัยแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๖๐๐ ที่บัญญัติไว้ว่า "กองมรดกของผู้ตายได้แก่ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย ตลอดทั้งสิทธิหน้าที่และความรับผิดต่าง ๆ เว้นแต่ตามกฎหมายหรือว่าโดยสภาพแล้วเป็นการเฉพาะตัวของผู้ตายโดยแท้" ดังนั้น เมื่อผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการถึงแก่ความตายสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ ในการเป็นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ จึงต้องสิ้นสุดลงตามไปด้วย

ประเด็นที่สอง กรณีเมื่อผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการถึงแก่ความตาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลสามารถขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการแทนผู้ตายต่อไปได้หรือไม่ ต้องชำระค่าธรรมเนียมหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๐ บัญญัติให้ "ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ" ที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยมิได้มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแก่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแต่อย่างใด ประกอบกับการที่ศาลฎีกาได้วางแนววินิจฉัยไว้ว่า ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเป็นสิทธิเฉพาะตัว ดังนั้น เมื่อผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการถึงแก่ความตาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลจึงไม่สามารถขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการแทนผู้ตายต่อไปได้ แต่อย่างไรก็ตาม กรณีดังกล่าวกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดระเบียบปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๗/๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ข้อ ๑๑ ไว้ว่า การโอนกิจการสถานบริการระหว่างบุคคล รวมทั้งการโอนกิจการตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถือเป็นการโอนทรัพย์สินระหว่างกันเท่านั้น ไม่สามารถโอนใบอนุญาตให้แก่กันได้ ถ้าผู้รับโอนทรัพย์สินของสถานบริการประสงค์จะดำเนินกิจการสถานบริการ ต้องขออนุญาตตั้งสถานบริการใหม่ ยกเว้นกรณีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการถึงแก่ความตายและทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการสถานบริการต่อไป เมื่อผู้จัดการมรดกหรือทายาทซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอเข้าดำเนินกิจการสถานบริการต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาต ซึ่งระเบียบปฏิบัติดังกล่าวก็มิใช่กรณีการโอนใบอนุญาตให้แก่กัน เป็นเพียงระเบียบปฏิบัติที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณารับคำขอของทายาทหรือผู้จัดการมรดกตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่ประสงค์จะดำเนินกิจการสถานบริการต่อไปแทนผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการที่ถึงแก่ความตาย ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ก็จะต้องพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ เช่นเดียวกันกับกรณีการขออนุญาตตั้งสถานบริการขึ้นใหม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องพิจารณาว่า สถานบริการดังกล่าวตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือไม่ หรือพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวได้ยกเว้นไว้หรือไม่

และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแล้ว จะต้องมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ออกตามความใน พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายมงคล สุระสัจจะ)
อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๑๑๑๕๐

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง หารือการขออนุญาตตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ นศ ๐๐๑๗.๑/๗๗๖๐ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดนครศรีธรรมราชได้หารือแนวทางปฏิบัติในการขออนุญาตตั้งสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กรณีนายสุบิน ไสยรัตน์ ยื่นคำร้องขออนุญาตตั้งสถานบริการ “หรรษา” ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๑๒/๔ ถนนพัฒนาการคูขวาง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาตามข้อหารือของจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้ว เห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง การขออนุญาตตั้งสถานบริการโดยอาคารที่ตั้งสถานบริการอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการขออนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) แต่เพียงบางส่วนได้หรือไม่ เห็นว่าตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดเขตปริมณฑลเป็นพื้นที่เพื่อการขออนุญาตให้ตั้งสถานบริการไว้มีอาณาเขตชัดเจนตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว การขออนุญาตตั้งสถานบริการในเขตท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ต้องดำเนินการเฉพาะในเขตปริมณฑลดังกล่าว หากตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่ดังกล่าวย่อมไม่สามารถดำเนินการได้ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า อาคารสถานที่ตั้งสถานบริการอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการขออนุญาตให้ตั้งสถานบริการเพียง ๒ เมตร จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงสามารถพิจารณาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้เฉพาะพื้นที่ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตตั้งสถานบริการ (Zoning) ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๔๖ เท่านั้น

ประเด็นที่สอง การกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) สามารถแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น หากจังหวัดนครศรีธรรมราชเห็นว่าการกำหนดเขตปริมณฑลเป็นพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในเขตท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราชมีอาณาเขตยังไม่เหมาะสมก็สามารถดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงได้ โดยจังหวัดต้องจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่ จัดทำร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พร้อมจัดทำแผนที่แสดงเขตปริมณฑลพื้นที่ดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายมงคล สุระสัจจะ)
อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๗๙๐๒

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนนทบุรี ที่ นบ ๐๐๑๗.๑/๑๘๑๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดนนทบุรีได้หารือแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการกรณี สถานบริการที่ไม่จัดทำประกันภัยต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก และสถานบริการที่มีพื้นที่สองร้อยตารางเมตรขึ้นไปที่ยังไม่ตรวจสอบสภาพอาคารจะถือเป็นประเด็นสำคัญอันเป็นเหตุให้ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ฯ ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมการปกครองพิจารณาตามข้อหารือของจังหวัดนนทบุรีแล้ว เห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีสถานบริการที่ไม่จัดทำประกันภัยต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก เห็นว่า ตามหลักเกณฑ์ของกฎหมาย พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ไม่ได้กำหนดว่าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือประเภทของอาคารที่เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารหรือผู้ดำเนินการต้องทำประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๔๘ ออกตามความ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบการสถานบริการต้องจัดทำประกันภัยผู้มาใช้บริการแต่อย่างใด การจัดทำประกันภัยต่อผู้มาใช้บริการเป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนั้นที่กำหนด หากผู้ประกอบการไม่ได้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารดังกล่าว กฎหมายฉบับดังกล่าวมีสภาพบังคับเป็นโทษเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต้องดำเนินคดีเกี่ยวกับเรื่องนั้น ดังนั้น หากผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการได้ยื่นคำขอ ณ สถานที่และบุคคลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ คือ ในกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อผู้กำกับการ หรือรองผู้กำกับการซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจนครบาลแห่งท้องที่ที่ตั้งสถานบริการนั้น และในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อนายอำเภอ

หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ที่ตั้งสถานบริการนั้นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมด้วยหลักฐานเอกสารตามที่กฎกระทรวงกำหนดแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องต่ออายุใบอนุญาต เพราะผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตได้ดำเนินการถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายสถานบริการกำหนดแล้ว

ประเด็นที่สอง กรณีสถานบริการที่มีพื้นที่สองร้อยตารางเมตรขึ้นไปที่ยังไม่ตรวจสอบสภาพอาคาร เห็นว่า ตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามข้อกฎหมาย ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาต และดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑ ได้บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องหลักฐานในการขออนุญาตตั้งสถานบริการไว้ ทั้งในกรณีที่เป็นนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา หากประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการต้องมีหลักฐานต่าง ๆ ตามข้อ ๑ ด้วย และหลักฐานเกี่ยวกับอาคารที่ใช้ตั้งสถานบริการโดยมีหลักฐานแสดงว่าอาคารที่ใช้ตั้งสถานบริการได้รับอนุญาตให้ใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคารโดยผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ไม่ได้กำหนดว่าผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไปจะต้องได้รับการตรวจสอบจากผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรมหรือผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรมแต่อย่างใด และตามข้อ ๕ แห่งคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ บัญญัติว่าในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณีตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๖ อาคารหรือสถานที่ที่ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ประกอบกับข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาต และการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเมื่อกฎหมายว่าด้วยสถานบริการมิได้กำหนดว่าจะต้องนำหลักฐานการตรวจสอบอาคารตามกฎกระทรวงกำหนดประเภทอาคารที่ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบ พ.ศ. ๒๕๔๘ ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมาย ก็ไม่ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องนำกรณีเรื่องการตรวจสอบสภาพอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมาพิจารณาประกอบ จังหวัดนนทบุรีก็ไม่จำเป็นต้องนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาประกอบกรณีต่ออายุใบอนุญาตโดยการให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตนำหลักฐานใบรับรองการตรวจสอบอาคารเพิ่มเติมมาเป็นเงื่อนไขในการขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ดังนั้น เมื่อผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป มีหลักเกณฑ์ครบถ้วนตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘

ประกอบกับข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ แล้วพนักงานเจ้าหน้าที่จังหวัดนนทบุรีต้องต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการประจำปีให้สำหรับอาคารสถานบริการตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป จะต้องจัดให้มีการตรวจสอบอาคาร (ร.๑) เกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง และความปลอดภัยของอาคารนั้น จึงขอให้จังหวัดแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิรันดร์ กัลยาณมิตร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๙

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๕๐๔๗

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๘ เมษายน ๒๕๕๑

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๙๗๔๕ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้แจ้งให้จังหวัดถือปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการกรณีสถานบริการและสถานประกอบการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง โดยให้จังหวัดรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองให้ครบถ้วน ก่อนรายงานให้กรมการปกครองทราบ เพื่อเสนอปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป นั้น

ปรากฏว่ามีหลายจังหวัดรวบรวมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการยื่นอุทธรณ์ รายงานให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ล่าช้า โดยในกรณีดังกล่าวกฎหมายกำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการต่อกรณีการอุทธรณ์ของสถานบริการเป็นไปอย่างถูกต้อง เรียบร้อย และให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงให้จังหวัดรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์ให้ครบถ้วน ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๙๗๔๕ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แล้วรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบภายใน ๒ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ให้รายงานเอกสารดังกล่าวทันทีทางโทรสาร หมายเลข ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๔ และรวบรวมส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ด่วนพิเศษตามมาภายหลัง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชัย ศรีขวัญ)
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓
โทร./โทรสาร ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๕๔

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๒๓๖

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๖

เรื่อง การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๒๗๒๐ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕
๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๔๑๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕
๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๕๘๖ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๕
๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๔๐๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๖
๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๙๖๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๖

ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น การปฏิบัติ การบังคับใช้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กระทรวงมหาดไทยจึงเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ และหน่วยงานระดับกรมที่เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการคือกรมการปกครอง ซึ่งได้รับโอนภารกิจมาจากสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ตามแนวทางการปฏิรูประบบราชการกระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง ได้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการโดยมีการสั่งการให้จังหวัดถือปฏิบัติ และแจ้งอำเภอ กิ่งอำเภอ ถือปฏิบัติดังนี้

๑. ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ ให้ความสำคัญกับภารกิจตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการตรวจตราสถานบริการและการจัดระเบียบสังคมให้ถือนโยบายสำคัญตามหนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๒๗๒๐ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

๒. กำชับเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจ ดำเนินการตรวจตราเข้มงวดกวดขันสถานบริการให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายโดยเคร่งครัด ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๔๑๙ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕

๓. ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ ถือปฏิบัติในการกวดขันสถานบริการดังนี้

๓.๑ ให้ตรวจตรากวดขันสถานบริการว่าได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือมีการแจ้งการจัดตั้งสถานบริการอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

๓.๒ กวดขันมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

๓.๓ มิให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในสถานบริการ

๓.๔ มิให้มีการแสดงลามกอนาจารหรือการแสดงที่ไม่เหมาะสมในสถานบริการ

๓.๕ ให้สถานบริการดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามประเภทที่ขออนุญาต หรือที่ได้แจ้งการจัดตั้งไว้ และให้เปิด - ปิดสถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด

๓.๖ ควบคุมมิให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ ไม่ว่าผู้ที่นำอาวุธเข้าไปจะเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หากมิได้อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ห้ามมิให้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยเด็ดขาด

หากมีกรณีที่สถานบริการใดกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายหรือนโยบายข้างต้น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ ใช้อำนาจตามกฎหมายสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งหยุดกิจการมีกำหนด ๓๐ วัน และหากยังมีการฝ่าฝืนอีก ให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ สั่งปิดสถานบริการดังกล่าวโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา

อนึ่ง หากปรากฏว่าท้องที่ใดยังมีการปล่อยปละละเลยให้สถานบริการกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือนโยบายดังกล่าว จักได้มีการพิจารณาโทษทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจต่อไป ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๕๘๖ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๕

๔. แจ้งจังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ ถือปฏิบัติในการกวดขันสถานบริการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางตรวจพบว่าท้องที่ใดยังมีการปล่อยปละละเลยให้สถานบริการกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือนโยบายดังกล่าวจักได้มีการพิจารณาโทษทางวินัย และทางปกครอง ต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๔๐๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๖

๕. ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอ ถือปฏิบัติเกี่ยวกับสถานที่ตั้งสถานบริการโดยนำบทบัญญัติมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาบังคับใช้โดยเคร่งครัด

ในการตรวจตราควบคุมสถานบริการ ในกรุงเทพมหานครให้นายตำรวจท้องที่ตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป **ในจังหวัดอื่นตั้งแต่นายอำเภอท้องที่ขึ้นไป** มีหน้าที่ตรวจตราสอดส่องสถานบริการให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัดตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๘๓/๒๕๒๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๑ ข้อ ๑๔

ดังนั้น จึงให้จังหวัดถือปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายและแนวทางการสั่งการดังกล่าวข้างต้น และแจ้งกำชับให้นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ตรวจตราเอาใจใส่ ติดตามและกวดขันสถานบริการโดยเคร่งครัด และต่อเนื่อง หากพบว่าสถานบริการใดกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย

หรือนโยบายข้างต้นก็ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ทุกกรณีไป อนึ่ง หากปรากฏว่าท้องที่ใดยังมีการปล่อยปละละเลยให้สถานบริการกระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย หรือนโยบายในข้างต้น จักได้มีการพิจารณาโทษทางวินัยและทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุจริต ปัจฉิมนันท์)
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนการสอบสวนและรักษาความสงบ
โทร. ๐ - ๒๒๒๕ - ๕๕๑๙
โทรสาร ๐ - ๒๒๒๑ - ๘๘๔๐

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๖๘๑

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๑ เมษายน ๒๕๔๖

เรื่อง การออกคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง วิทยุกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๓๙๒ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบหนังสือแจ้งคู่กรณีให้ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐาน จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่กรมการปกครองแจ้งให้ทุกจังหวัดถือปฏิบัติเกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครองของผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยให้ถือปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วยการแจ้งให้คู่กรณีทราบข้อเท็จจริงที่จะใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครอง และเปิดโอกาสให้คู่กรณีมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ก่อนออกคำสั่งทางปกครอง ความละเอียดตามวิทยุที่อ้างถึง นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มิได้กำหนดรูปแบบในการแจ้งสิทธิ หรือระยะเวลาในการเปิดโอกาสแก่คู่กรณีไว้แต่อย่างใดจึงอยู่ในดุลยพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ครบองค์ประกอบ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้ทันต่อเหตุการณ์ จึงให้จังหวัดพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้เจ้าพนักงานที่เข้าทำการตรวจสอบ หรือจับกุมสถานบริการส่งหนังสือแจ้งคู่กรณี (ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้แจ้งการจัดตั้งสถานบริการ) ให้ทราบถึงข้อเท็จจริงในการกระทำความผิดหรือฝ่าฝืนนโยบายการจัดระเบียบสังคมของกระทรวงมหาดไทยในทันทีที่พบการกระทำความผิด พร้อมทั้งให้คู่กรณีชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง เพื่อประกอบการพิจารณาภายในระยะเวลาที่กำหนดแบบของหนังสือแจ้งคู่กรณีปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๒. หนังสือแจ้งคู่กรณีหากไม่สามารถส่งให้กับผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้แจ้งการจัดตั้งสถานบริการนั้นได้ทันที ให้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับก็ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายต่อหน้าเจ้าพนักงาน (ถือปฏิบัติตาม มาตรา ๗๐ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยอนุโลม)

๓. หากคู่กรณีชี้แจงหรือไม่ชี้แจงภายในระยะเวลาที่กำหนดผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้ออกคำสั่งทางปกครองก็สามารถใช้ดุลยพินิจในการออกคำสั่งได้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุจริต ปัจฉิมนันท์)
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ
ส่วนการสอบสวนและรักษาความสงบ
โทร. ๐ - ๒๒๒๕ - ๕๕๑๙, (มท.) ๕๐๘๔๑
โทรสาร ๐ - ๒๒๒๑ - ๘๘๔๐

ส่วนที่ ๓

ขั้นตอนการปฏิบัติตาม

พระราชบัญญัติสถานบริการ

พ.ศ. ๒๕๐๙

ขั้นตอนการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

ส่วนที่ ๑ การขออนุญาตตั้ง การต่ออายุใบอนุญาต การย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติม การออกใบแทนและการโอนใบอนุญาต

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
๑.	**การขอนุญาตตั้งสถานบริการ** ๑.๑ กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ตามแบบ สบ. ๑ ต่อผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอต่อนายอำเภอท้องที่ที่สถานบริการนั้นตั้งอยู่ พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ (๑) **บุคคลธรรมดา** (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ข) สำเนาทะเบียนบ้าน (ค) ใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบัน ชั้น ๑ รับรองว่าผู้ขออนุญาตไม่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนและไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง (ง) แบบแปลนแผนผังแสดงพื้นที่การให้บริการของสถานบริการและปริมณฑลของสถานบริการ โดยใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า ๑ ใน ๕๐๐ (จ) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งสถานบริการ (ฉ) หลักฐานแสดงว่าอาคารที่ใช้ตั้งสถานบริการได้รับอนุญาตให้ใช้อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคาร โดยผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (ช) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือนจำนวน ๓ รูป (ซ) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ที่ใช้ตั้งสถานบริการหรือหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการในกรณีที่อาคารหรือสถานที่นั้นเป็นของผู้อื่น	- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ - คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑	ผู้รับผิดชอบ - ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล - ในจังหวัดอื่น ได้แก่ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
	(๒) นิติบุคคล (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลที่เป็นปัจจุบัน (ข) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคล ซึ่งต้องเป็นกรรมการหรือบุคคลผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล - ส่วนหลักฐานอื่น ๆ ให้ดำเนินการเช่นเดียวกันกับกรณีบุคคลธรรมดายื่นขออนุญาตตั้งสถานบริการ		
	๑.๒ สถานีตำรวจนครบาล/อำเภอ ตรวจสอบคุณสมบัติผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้งสถานบริการ ดังนี้		
	- ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๖ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จนถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตภายในระยะเวลาสามปี และไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดทางอาญาอันมีลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน	- พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๖	
	- ตรวจสอบอาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ **มาตรา ๗** (๑) ไม่อยู่ใกล้วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชนหรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าวแล้ว (๒) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง (๓) มีทางถ่ายเทอากาศสะดวก **มาตรา ๘** ถ้าอาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการเป็นของผู้อื่น ต้องมีหนังสือแสดงว่าได้รับความยินยอมจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่นั้น และสถานที่ตั้งสถานบริการต้องตั้งอยู่ในท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แล้วรวบรวมเอกสารหลักฐานทั้งหมดพร้อมความเห็นส่งให้จังหวัด/กองบัญชาการตำรวจนครบาลพิจารณา	- พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๗, ๘	

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
	๑.๓ จังหวัด/กองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณีนำเรื่องเข้าที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการขออนุญาตตั้งสถานบริการและการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการของจังหวัดหรือกองบัญชาการตำรวจนครบาลพิจารณา และนำมติที่ประชุมดังกล่าวเสนอความเห็นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้บัญชาการตำรวจนครบาลพิจารณาอนุญาตต่อไป ๑.๔ ขั้นการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้บัญชาการตำรวจนครบาล แยกเป็น ๒ กรณี - กรณีผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลมีคำสั่งอนุญาตให้ตั้งสถานบริการและลงนามในใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้จังหวัดส่งใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามแบบ สบ.๒ ให้อำเภอ/ตำรวจนครบาล เพื่อแจ้งให้ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการมารับใบอนุญาตพร้อมกับจ่ายค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ - กรณีผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลจะสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้แจ้งข้อเท็จจริงให้ผู้ขออนุญาตทราบอย่างเพียงพอและให้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงหลักฐานของตนก่อนตามมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการแล้วให้แจ้งข้อเท็จจริงในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่อนุญาตโดยละเอียดให้ผู้ขออนุญาตทราบพร้อมแจ้งสิทธิให้อุทธรณ์คำสั่งภายใน ๓๐ วัน	- กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๘ - พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๑ และ พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙	
๒.	**การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ** **- หลักฐานในการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ** (๑) สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (๒) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ของผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตหรือผู้แทนนิติบุคคลที่ถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป (๓) ใบรับรองแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ รับรองว่าผู้ขอต่อใบอนุญาตหรือผู้แทนนิติบุคคล มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖ (๓) และ (๔) (๔) ผู้ขอต่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๖	- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ - พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๖ (๓) (๔)	ผู้รับผิดชอบ - ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล - ในจังหวัดอื่น ได้แก่ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
	(๕) สถานที่ตั้งมีลักษณะตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๖) ไม่เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตในรอบปีที่ได้รับอนุญาตรวมกันเป็นระยะเวลาเกิน ๙๐ วัน - ในกรณีหลักฐานและเอกสารที่ยื่นไว้ในการขออนุญาตตั้งสถานบริการมีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นหลักฐานและเอกสารที่มีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงด้วย - ส่วนขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอตั้งสถานบริการ	- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต และกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘	
๓.	**การย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมสถานบริการ** ๓.๑ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการที่ประสงค์จะขอย้ายแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นท้องที่ที่สถานบริการนั้นตั้งอยู่โดยใช้แบบคำร้อง ตามแบบคำร้องทั่วไป ๓.๒ เมื่อสถานีตำรวจนครบาล อำเภอแล้วแต่กรณีได้ตรวจสอบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ครบถ้วนแล้วให้สรุปความเห็นเพื่อให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาอนุญาตให้ย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการต่อไป **- หลักเกณฑ์ในการย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ** (๑) **การย้ายสถานบริการ** - กรณีจังหวัดที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) สถานบริการต้องย้ายเข้า Zoning เท่านั้น (ย้ายออกนอก Zoning ไม่ได้) - กรณีจังหวัดมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่งดอนุญาตตั้งสถานบริการ จะอนุญาตให้ย้ายได้เฉพาะกรณี **มีเหตุจำเป็น**หรือ**สุดวิสัย** เท่านั้น (๒) **การแก้ไขเปลี่ยนแปลงสถานบริการ** ได้แก่ การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงภายในหรือภายนอก การขอเปลี่ยนชื่อหรือการเปลี่ยนแปลงบริเวณที่ตั้งภายในสถานที่เดียวกัน - ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ถ้าเห็นว่ามีเหตุผลจำเป็นก็ให้พิจารณาอนุญาต	คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑	ผู้รับผิดชอบ - ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล - ในจังหวัดอื่น ได้แก่ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
	(๓) การต่อเติมสถานบริการ - หากต่อเติมให้กว้างขวางออกไป ไม่ว่าจะเป็นการขอเพิ่มห้องบริการด้วยหรือไม่ ให้อยู่ในดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ว่าสมควรจะอนุญาตหรือไม่ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงเป็นสำคัญ - การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการตาม (๒), (๓) ไม่ควรอนุญาตให้ขยายหรือเพิ่มพื้นที่เกินกว่า ๑ เท่าของพื้นที่สถานบริการเดิมซึ่งได้รับอนุญาตในครั้งแรก		
๔.	**การออกใบแทนอนุญาต** - กรณีใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ โดยมีขั้นตอนดังนี้ ๔.๑ ให้ยื่นต่อผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอท้องที่แล้วแต่กรณี ๔.๒ ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอแล้วแต่กรณี ทำการสอบสวนและเสนอขอรับอนุญาตจากผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ๔.๓ ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดออกใบแทนใบอนุญาต โดยใช้แบบใบอนุญาตและให้ระบุคำว่า “ใบแทน” ด้วยตัวอักษรสีแดงไว้ด้านบนของใบอนุญาต และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลายมือชื่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีกำกับไว้ในใบแทนใบอนุญาตด้วย ๔.๔ ส่งคืนใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือนายอำเภอแล้วแต่กรณี ๔.๕ แจ้งให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบ เพื่อชำระเงินค่าธรรมเนียมและรับใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ	คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑	ผู้รับผิดชอบ - ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล - ในจังหวัดอื่น ได้แก่ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
๕.	**การโอนใบอนุญาตกรณีตกทอดทางมรดก** - สถานบริการจะโอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแก่กันได้ในกรณีเดียว คือ การตกทอดทางมรดกโดยทายาทผู้รับมรดกตามคำสั่งศาลสามารถมายื่นขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการสืบต่อเจ้าของเดิมซึ่งเสียชีวิตได้โดยมีขั้นตอนดังนี้ ๕.๑ ให้ทายาทผู้รับมรดกหรือผู้จัดการมรดกที่มีความประสงค์จะดำเนินกิจการสถานบริการต่อไปยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการพร้อมยื่นหลักฐานการเป็นทายาทหรือผู้จัดการมรดกต่อผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือนายอำเภอซึ่งเป็นท้องที่สถานบริการนั้นตั้งอยู่ ๕.๒ ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือ นายอำเภอแล้วแต่กรณี ตรวจสอบคุณสมบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๖ แห่ง พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และไม่ปรากฏประวัติการกระทำความผิดตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตและการดำเนินกิจการสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ๕.๓ เมื่อมีคุณสมบัติครบถ้วนแล้ว ให้ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือนายอำเภอแล้วแต่กรณีสรุปความเห็นเพื่อให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี พิจารณาออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้แก่บุคคลดังกล่าว ๕.๔ ส่งมอบใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้แก่ทายาทหรือผู้จัดการมรดก	คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑	ผู้รับผิดชอบ - ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล - ในจังหวัดอื่น ได้แก่ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

ส่วนที่ ๒ การควบคุมกวดขัน การออกคำสั่งทางปกครอง และการอุทธรณ์

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
๑.	**การกวดขันสถานบริการตามนโยบายจัดระเบียบสังคม** - ในการตรวจตราสอดส่องสถานบริการให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด และให้ถือปฏิบัติในการกวดขันสถานบริการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคม ๖ ประการ ดังนี้ (๑) ให้ตรวจตรากวดขันสถานบริการว่าได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ (๒) กวดขันมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ (๓) มิให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในสถานบริการ (๔) มิให้มีการแสดงลามกอนาจาร หรือการแสดงที่ไม่เหมาะสมในสถานบริการ (๕) ให้สถานบริการดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามประเภทที่ขออนุญาตและให้เปิด-ปิด สถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด (๖) ควบคุมมิให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย	-คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑	- ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล - ในจังหวัดอื่น ได้แก่ นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
๒.	**การสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต** ๒.๑ ผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือนายอำเภอรายงานผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมรวบรวมพยานหลักฐานให้ได้ข้อยุติว่า สถานบริการดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว ๒.๒ ให้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบตามความจำเป็นแก่กรณีโดยให้แจ้งข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทราบ และให้มีโอกาสโต้แย้งข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙	-คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ - มาตรา ๒๗ และ ๓๐ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙	ผู้รับผิดชอบ - ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล - ในจังหวัดอื่น ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
	๒.๓ สรุปหลักเกณฑ์ในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต และเพิกถอนใบอนุญาตพิจารณาจากฐานความผิด ฐานความผิด — พักใช้ใบอนุญาต ครั้งที่ ๑ — ครั้งที่๒ ๑) รับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงาน — ๓๐ — ๖๐ ๒) จำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้ — ๑๐ — ๒๐ ๓) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ — ๖๐ — เพิกถอนใบอนุญาต ๔) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการ — ๖๐ — เพิกถอนใบอนุญาต ๕) จัดให้มีการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ — ๖๐ — เพิกถอนใบอนุญาต ๖) เปิดทำการสถานบริการไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด — ๖๐ — เพิกถอนใบอนุญาต ๗) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ — ๙๐ — เพิกถอนใบอนุญาต ๒.๔ กรณีที่มีการกระทำความผิดหลายฐานความผิดในครั้งเดียวกัน ให้พิจารณาโทษฐานความผิด โดยลงโทษในฐานความผิดที่หนักที่สุด ๒.๕ เมื่อผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไปยังผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้ว ให้แจ้งให้ผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทราบ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิให้อุทธรณ์คำสั่งภายใน ๑๕ วัน และตรวจตราสอดส่องไม่ให้มีการดำเนินกิจการสถานบริการในระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งหากพบว่ามีการฝ่าฝืนให้จับกุมดำเนินคดีทันที	- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาสั่งต่ออายุใบอนุญาตพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาตและกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ - มาตรา ๒๒ แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙	

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
๓.	**การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง** **๓.๑ การอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ตั้งหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต** ๓.๑.๑ ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ/ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ยื่นอุทธรณ์คำสั่งตรงต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ปลัดกระทรวงมหาดไทย ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ * กรณียื่นผ่านผู้บัญชาการตำรวจนครบาล/ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง รายงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี โดยมี **หลักฐานประกอบการรายงาน** ดังนี้ (๑) รายละเอียดความเห็นของตำรวจนครบาล/จังหวัด อันเป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครอง (๒) สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (แบบ สบ. ๒) หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตตั้งสถานบริการ (๓) สำเนาหนังสือแจ้งคู่กรณีให้ทราบข้อเท็จจริงที่จะใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครอง (๔) สำเนาหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบคำสั่งทางปกครองพร้อมทั้งแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ (๕) สำเนาคำสั่งทางปกครอง (๖) หนังสืออุทธรณ์ของคู่กรณี (๗) เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งใช้ประกอบการพิจารณาไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ๓.๑.๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ปลัดกระทรวงมหาดไทย พิจารณาอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด **ไม่เกิน ๓๐ วัน** นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ๓.๑.๓ เมื่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ปลัดกระทรวงมหาดไทย มีคำสั่งในอุทธรณ์เป็นประการใด ให้ผู้กำกับการ/สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล/นายอำเภอปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์	- มาตรา ๑๑ แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ - คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ - หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๙๗๔๕ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ - มาตรา ๔๕ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙	ผู้รับผิดชอบในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ - ในจังหวัดอื่น ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ลำดับ	ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ	กฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ	หมายเหตุ
	๓.๒ การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ๓.๒.๑ ให้ยื่นอุทธรณ์ตรงต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ปลัดกระทรวงมหาดไทย ภายในกำหนด **๑๕ วัน** นับแต่วันได้รับหนังสือ *** กรณียื่นผ่านผู้ว่าราชการจังหวัด ให้รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องรายงานปลัดกระทรวงมหาดไทยภายใน ๒ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์** โดยมีหลักฐานประกอบการรายงาน ดังนี้ (๑) รายละเอียดพฤติการณ์การกระทำความผิดของสถานบริการจนกระทั่งนำไปสู่การออกคำสั่งทางปกครอง (๒) สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (แบบ สบ. ๒) (๓) สำเนาบันทึกการจับกุม สำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี สำเนาบันทึกการเปรียบเทียบปรับและสำเนาคำพิพากษาของศาล (ถ้ามี) (๔) สำนวนการสอบสวนผู้ต้องหาหรือพยานในที่เกิดเหตุ หรือบันทึกการสอบปากคำ (ปค. ๑๔) ผู้ต้องหา หรือผู้อุทธรณ์ หรือพยานในที่เกิดเหตุ (๕) แผนผังสถานที่เกิดเหตุ กรณีการกระทำผิดมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุ (๖) สำเนาหนังสือแจ้งคู่กรณีให้ทราบข้อเท็จจริงที่จะใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครอง (๗) สำเนาหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบคำสั่งทางปกครองพร้อมทั้งแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ (๘) สำเนาคำสั่งทางปกครอง (๙) หนังสืออุทธรณ์ของคู่กรณี (๑๐) กรณีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ให้ส่งหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถานบริการนั้นได้เคยฝ่าฝืนนโยบายการจัดระเบียบสังคมในรอบปีนั้นมาก่อนแล้วมาด้วย ๓.๒.๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ปลัดกระทรวงมหาดไทย พิจารณาอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลา **ไม่เกิน ๑๕ วัน** นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ๓.๒.๓ เมื่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ/ปลัดกระทรวงมหาดไทย มีคำสั่งในอุทธรณ์เป็นประการใด ให้ผู้กำกับการ/สารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล/นายอำเภอปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์	- มาตรา ๒๒ แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ - หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๕๐๔๗ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๑/ว ๑๙๗๔๕ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ - มาตรา ๒๑ แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ - คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑	

ขั้นตอนการตรวจสถานบริการตาม พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

ขั้นตอนที่ ๑ การมอบนโยบายการจัดระเบียบสังคม

- ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ จัดประชุมผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทุกแห่งในท้องที่เพื่อขอความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎหมายสถานบริการและนโยบายการจัดระเบียบสังคมโดยเคร่งครัดในการนี้ให้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคมทั้ง ๖ ประการ รวมทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ เช่น การขออนุญาตตั้งสถานบริการใหม่ การต่ออายุใบอนุญาต การย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ การดำเนินกิจการฝ่าฝืนกฎหมายซึ่งจะต้องถูกดำเนินคดีอาญาและถูกสั่งลงโทษทางปกครอง เป็นต้น

- อำเภอ/กิ่งอำเภอ จัดทำบันทึกข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างนายอำเภอและผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการทุกแห่ง เพื่อเป็นหลักฐานว่าผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการได้รับทราบรายละเอียดของกฎหมายสถานบริการ รวมถึงนโยบายการจัดระเบียบสังคมทั้ง ๖ ประการ และยินดีที่จะปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ซึ่งหากตรวจพบการฝ่าฝืนผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายทั้งในทางอาญาและในทางปกครอง

- ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ แจ้งกำชับเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจในพื้นที่เข้มงวดกวดขันในการบังคับใช้กฎหมายสถานบริการรวมทั้งกวดขันสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการให้ถือปฏิบัติตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมอย่างเคร่งครัด

ขั้นตอนที่ ๒ สำรวจกลุ่มเป้าหมาย (สถานบริการหรือสถานประกอบการที่เป็นกลุ่มเสี่ยง)

- ศึกษาข้อมูลสถานบริการและสถานประกอบการในพื้นที่ โดยการจัดทำฐานข้อมูล
- วิเคราะห์ข้อมูลแยกสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ดีและที่ต้องเฝ้าระวัง
- วิเคราะห์ข้อมูลทางลับ จากข้อมูล ตู้ ปณ. ที่เกี่ยวข้อง ข้อร้องทุกข์/ร้องเรียนจากประชาชนทั่วไป สายด่วนมหาดไทย ศูนย์ดำรงธรรมมหาดไทย ข้อมูลจากผู้บริหาร หน่วยรับผิดชอบพื้นที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ข้าราชการต่าง ๆ
- หาข่าวในเชิงลึกจากโต๊ะข่าวยาเสพติด และประสาน ศตส.จ./ ศตส.อ. /ศตส.อปท.

ขั้นตอนที่ ๓ การจัดชุดปฏิบัติการจัดระเบียบสังคม

๑. ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นหัวหน้าคณะชุดจัดระเบียบสังคมในเขตพื้นที่จังหวัด

๒. ให้นายอำเภอ เป็นหัวหน้าคณะชุดจัดระเบียบสังคมในเขตพื้นที่อำเภอ

๓. การบูรณาการหน่วยร่วมปฏิบัติการตรวจจัดระเบียบสังคม ประกอบด้วย

- คณะทำงานจัดระเบียบสังคมระดับพื้นที่
- พนักงานฝ่ายปกครอง (ปลัดอำเภอ, เจ้าหน้าที่ปกครอง และสมาชิก อส.)
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ (ปดส., ตร.ภ.จว., สภ.อ., สภ.ต., สวท., พฐ.)
- เจ้าหน้าที่ทหาร (สารวัตรทหาร)
- เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
- เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ส.
- เจ้าหน้าที่ ศตส.จ.
- อื่น ๆ เช่น ครู/อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา สื่อมวลชน ฯลฯ

ขั้นตอนที่ ๔ การวางแผนก่อนเข้าตรวจสถานบริการ/สถานประกอบการ

- จัดชุดปฏิบัติการทำการสืบสวนสถานบริการ/สถานประกอบการ ที่มีแนวโน้มหรือมีพฤติการณ์ในการกระทำความผิด เช่น มีการใช้ยาเสพติดในสถานบริการ/สถานประกอบการ เปิดให้บริการเกินเวลา มีวัยรุ่นมั่วสุมจำนวนมาก เปิดเพลงเสียงดังมากเกินไป มีการร้องเรียนจากประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง เป็นต้น

- ยืนยันข่าวครั้งสุดท้ายโดยส่งเจ้าหน้าที่เข้าปะปนกับผู้เข้าไปใช้บริการเพื่อโทรศัพท์นัดหมายชุดปฏิบัติการให้ทราบเป้าหมาย (จำนวนผู้เข้าใช้บริการ/ทางเข้าออกมีกี่ทาง/มีพนักงานตรวจบัตรกี่คน ฯลฯ)

- รวมพลชุดปฏิบัติการจัดระเบียบสังคมเข้ารวมพลเพื่อรับมอบภารกิจครั้งสุดท้าย

ขั้นตอนที่ ๕ ขั้นตอนปฏิบัติในการตรวจสถานบริการ/สถานประกอบการ

- วางแผนจัดชุดปฏิบัติการเข้าทำการปิดล้อมตรวจค้นภายในสถานบริการ/สถานประกอบการโดยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติ ดังนี้

ชุดปฏิบัติการที่ ๑ เป็นชุดปิดล้อมทางเข้า - ออก ของสถานบริการเป้าหมายทุกด้านใช้กำลังจนเสร็จสิ้นภารกิจ

ชุดปฏิบัติการที่ ๒ ชุดประชาสัมพันธ์ ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ตามนโยบายจัดระเบียบสังคม และประกาศให้ผู้ใช้บริการทราบ และขอความร่วมมือในการตรวจชี้แจงถึงวัตถุประสงค์และเหตุผลที่ต้องหยุดการให้บริการชั่วคราวโดยขอให้ผู้ใช้บริการแสดงบัตรประจำตัวประชาชนโดยให้นั่งอยู่กับโต๊ะ

ชุดปฏิบัติการที่ ๓ ชุดตรวจบัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารทางราชการที่มีภาพถ่ายและระบุ อายุ ตรวจสอบเกี่ยวกับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการว่า ได้รับอนุญาตหรือมีการต่ออายุใบอนุญาตถูกต้องหรือไม่ ตรวจสอบว่ามีการติดป้ายประชาสัมพันธ์แสดงประเภทสถานบริการและเวลาเปิด - ปิดของสถานบริการ ข้อห้ามตามนโยบายการจัดระเบียบสังคม รวมทั้งได้มีการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานตามแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดหรือไม่ ตรวจห้องน้ำชาย - หญิง

ชุดปฏิบัติการที่ ๔ เป็นชุดตรวจสารเสพติด มีการกำหนดจุดบริเวณสำหรับตรวจปัสสาวะใกล้ห้องน้ำชาย - หญิง

ชุดปฏิบัติการที่ ๕ เป็นชุดควบคุมตัวผู้ต้องสงสัย ซึ่งผลการตรวจปัสสาวะเบื้องต้นเป็นสีม่วง โดยกำหนดจุดให้กลุ่มผู้ต้องสงสัยนั่งรวมกันไว้ แล้วมีเจ้าหน้าที่คอยควบคุม ทั้งนี้ในการตรวจปัสสาวะจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้บริการส่วนการพิจารณาว่าจะตรวจทุกรายหรือสุ่มคัดเลือกตรวจเป็นบางราย ซึ่งจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เช่น จำนวนผู้ใช้บริการมีมากหรือน้อย สถานที่เอื้ออำนวยต่อการตรวจทุกรายหรือไม่ เป็นต้น (ซึ่งอาจใช้กำลังจากชุดปฏิบัติการที่ ๓ ที่ตรวจบัตรประชาชนเสร็จแล้ว) และเป็นชุดนำตัวผู้ต้องสงสัยส่งโรงพยาบาลตรวจหาสารเสพติด

ทั้งนี้ ในการปฏิบัติงานทั้ง ๕ ชุด จะต้องชี้แจงทำความเข้าใจให้ชุดปฏิบัติการได้ถือปฏิบัติว่าการดำเนินการต้องเป็นไปได้ด้วยความสุภาพนุ่มนวล และพยายามหลีกเลี่ยงมิให้เกิดการกระทบกระทั่งเกิดขึ้นในระหว่างการเข้าปฏิบัติการตรวจสถานบริการ/สถานประกอบการ

ขั้นตอนที่ ๖ ขั้นตอนปฏิบัติภายหลังการตรวจสถานบริการ/สถานประกอบการ

- **กรณีพบการกระทำความผิด** ให้แจ้งข้อกล่าวหาให้เจ้าของสถานบริการ/สถานประกอบการทราบว่าพฤติการณ์ที่ตรวจพบเป็นความผิดในข้อหาใด ฐานความผิดใด ตามกฎหมายใด อ่านบันทึกการจับกุมให้ฟัง และให้ลงชื่อในบันทึกการจับกุม รวมทั้งชุดจับกุมต้องลงชื่อในบันทึกการจับกุมให้ครบถ้วน นำผู้ต้องหาส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามขั้นตอนที่ ๔ และ ๕ จะต้องชี้แจงทำความเข้าใจให้ชุดปฏิบัติการได้ถือปฏิบัติว่า การดำเนินการต้องเป็นไปด้วยความสุภาพ นุ่มนวลและพยายามหลีกเลี่ยงมิให้เกิดการกระทบกระทั่งเกิดขึ้นในระหว่างการเข้าปฏิบัติการตรวจสถานบริการ/สถานประกอบการ

การตรวจสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ

สำหรับการตรวจสถานประกอบการ ที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ เช่น สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงที่เปิดให้บริการภายในเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา มีขั้นตอนการตรวจ ดังนี้

๑. การตรวจสถานประกอบการจะต้องมีข้อมูลในเชิงลึกว่าเป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กและเยาวชน และมีพฤติกรรมในลักษณะส่งเสียงดังก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญให้แก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง (กลุ่มเป้าหมาย)

๒. การตรวจสถานประกอบการ ให้นำกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับ เช่น

๒.๑ ตรวจดูว่ามีใบอนุญาตขายสุราตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ ผู้จำหน่ายสุราโดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าสุรานั้นเป็นสุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ถ้าสุรานั้นทำขึ้นในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

๒.๒ ตรวจดูว่ากำหนดเวลาการจำหน่ายสุราเป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ซึ่งกำหนดให้จำหน่ายสุราได้ตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. และตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ, การดื่มสุรา ณ สถานที่จำหน่ายสุราในกำหนดเวลาห้ามจำหน่ายสุรา ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.๓ ตรวจดูว่ามีการจำหน่ายสุราให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีจำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ผู้ฝ่าฝืนจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.๔ ตรวจดูว่ามีใบอนุญาตขายอาหารและเหตุเดือดร้อนรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

๑) กรณีการตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารซึ่งมีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท พื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร โดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

๒) กรณีเหตุรำคาญจากที่อาบน้ำ ส้วม ที่ใส่มูลหรือเถ้า กลิ่น แสง หรือเสียง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุรำคาญ รวมทั้งการระงับเหตุรำคาญกำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่าง ๆ และห้ามใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. การสั่งปิดสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒ พิจารณาสั่งปิดสถานที่ดังกล่าว โดยให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๐๗.๖/ว ๑๘๑๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ ดังนี้

ครั้งแรก	มีกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน
ครั้งที่สอง	มีกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน
ครั้งต่อไป	ไม่มีกำหนดระยะเวลา

บันทึกการตรวจสถานบริการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้เวลา.....น. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง.....

.....

.....

.....

ได้ไปทำการตรวจอาคารที่ตั้งสถานบริการ ชื่อ.....

ซึ่งดำเนินกิจการเป็นสถานบริการตามมาตรา ๓ ( ) แห่ง พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. สถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ตั้งอยู่ เลขที่.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ขณะทำการตรวจตราปรากฏผลดังต่อไปนี้

๑. สถานบริการแห่งนี้ไม่ตั้งอยู่ใกล้วัด, สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา, โรงเรียน หรือสถานศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานบริการที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน, สโมสรเยาวชนหรือหอพัก ตามกฎหมายที่ว่าด้วยหอพักในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว หรือไม่ ☐ อยู่ ☐ ไม่อยู่

๒. สถานที่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง หรือไม่ ☐ อยู่ ☐ ไม่อยู่

๓. สถานบริการแห่งนี้มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก หรือไม่

☐ อากาศถ่ายเทสะดวก ☐ อากาศถ่ายเทไม่สะดวก

๔. มีแนวเขตสถานบริการชัดเจน หรือไม่ ☐ มีชัดเจน ☐ ไม่มี ☐ ไม่ชัดเจน

๕. มีห้องสุขาสะอาด และเพียงพอสำหรับบริการลูกค้า โดยแยกห้องสุขาชาย และห้องสุขาหญิง ออกจากกันหรือไม่

☐ สะอาดและเพียงพอ ☐ ไม่สะอาด ☐ ไม่เพียงพอ

๖. มีการรักษาความสะอาดเรียบร้อยเป็นอย่างดี หรือไม่

☐ มีการรักษาความสะอาดเรียบร้อยเป็นอย่างดี

☐ ไม่มีการรักษาความสะอาด

๗. ใช้โคมไฟให้มีแสงสว่างเพียงพอที่จะมองเห็นและจำหน้ากันได้ในระยะไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร หรือไม่ ☐ มีแสงสว่างเพียงพอที่จะมองเห็นและจำหน้ากันได้ในระยะไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

☐ ไม่มีแสงสว่างเพียงพอที่จะมองเห็นและจำหน้ากันได้ในระยะไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

๘. สถานบริการแห่งนี้มีพื้นที่ให้บริการ รวมจำนวน.....ตารางเมตร (เป็นอาคาร.....ชั้น) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๘.๑ ชั้นที่.....มีพื้นที่จำนวน.....ตารางเมตร

๘.๒ ชั้นที่.....มีพื้นที่จำนวน.....ตารางเมตร

๘.๓ ชั้นอื่น ๆ .....มีพื้นที่จำนวน.....ตารางเมตร

๙. สถานบริการแห่งนี้ ☐ มีห้องบริการเฉพาะ ☐ ไม่มีห้องบริการเฉพาะ มีห้องบริการเฉพาะ รวมจำนวน.....ห้อง.....เตียง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๙.๑ ชั้นที่.....มีจำนวน.....ห้อง.....เตียง

๙.๒ ชั้นที่.....มีจำนวน.....ห้อง.....เตียง

๑๐. ห้องบริการเฉพาะ มีหมายเลขอารบิคสีขาว ขนาดสูงอย่างน้อย ๕ เซนติเมตร ติดหน้าห้องบริการทุกห้อง เรียงตามลำดับ หรือไม่

☐ มีและถูกต้อง ☐ ไม่มีและไม่ถูกต้อง

๑๑. ห้องบริการเฉพาะ ถ้าประตูทางเข้าออกมีบานปิดทึบแสง ให้มีช่องสี่เหลี่ยมโปร่งแสงสามารถมองเข้าไปเห็นภายในห้อง ขนาด ๕ x ๒๐ เซนติเมตร ขึ้นไปที่บานประตูเหนือพื้นห้อง ๑.๗๐ เมตร และสามารถเปิดเข้าไปตรวจสอบได้ตลอดเวลา หรือไม่

☐ มีและถูกต้อง ☐ ไม่มีและไม่ถูกต้อง

๑๒. ติดใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนบริเวณทางเข้าสถานบริการหรือไม่ ☐ ติดและถูกต้อง ☐ ไม่ติดหรือติดไม่ถูกต้อง

๑๓. สถานบริการแห่งนี้ มีการจัดให้มีดนตรีหรือการแสดงอื่นใด หรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี

๑๔. ในสถานบริการที่จัดให้มีดนตรีหรือการแสดงอื่นใด มีวัสดุป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ให้เกินค่าระดับเสียงรบกวนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดไว้ หรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี

๑๕. สถานบริการใช้ป้ายชื่อตรงกับชื่อในใบอนุญาตทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในกรณีที่มิได้ติดตั้งป้ายชื่อไว้ด้านหน้าสถานบริการให้มองเห็นอย่างชัดเจน หรือไม่

☐ ถูกต้องและชัดเจน ☐ ไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน

๑๖. สถานบริการตั้งอยู่ในอาคารเดียวกัน จำนวน.....แห่ง

๑๖.๑ ชื่อสถานบริการที่ตั้งอยู่ด้วย ชื่อ.....อยู่ชั้นที่.....

๑๖.๒ ชื่อสถานบริการที่ตั้งอยู่ด้วย ชื่อ.....อยู่ชั้นที่.....

๑๖.๓ ชื่อสถานบริการที่ตั้งอยู่ด้วย ชื่อ.....อยู่ชั้นที่.....

๑๖.๔ อื่น ๆ.....

๑๗. สถานบริการแห่งนี้มี ☐ มี ☐ ไม่มี การแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมอาคาร

๑๘. สถานบริการแห่งนี้มีพนักงาน ทั้งหมด.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน

๑๙. อื่น ๆ ที่ตรวจพบ.....

.....

การตรวจเสร็จสิ้นเวลา.....น.

อนึ่งการตรวจสถานบริการครั้งนี้ เจ้าพนักงานผู้ตรวจมิได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้หนึ่งผู้ใด ชำรุด สูญหาย หรือเสียหายแต่อย่างใด จึงบันทึกไว้

(ลงชื่อ).....ผู้นำการตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ/บันทึก

ปจว. ข้อ.....เวลา.....น. วันที่.....
คดีอาญาที่...../.....
บัญชีของกลางลำดับที่...../.....

บันทึกการจับกุม

สถานที่บันทึกการจับกุม.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
วัน/เดือน/ปี/เวลา ที่บันทึกการจับกุม วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.
วัน/เดือน/ปี/เวลาที่จับกุม วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.
สถานที่จับกุม ภายในสถานบริการ ชื่อ.....ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ซึ่งเป็นสถานบริการประเภทตามมาตรา ๓ ( )
แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ตามใบอนุญาตเลขที่...../.....โดยมีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ
ชื่อ.....(กรณีได้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ)/มีเจ้าของสถานบริการ
ชื่อ.....(กรณีไม่ได้รับใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ)

นามและตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้จับกุม.....
.....

ได้ร่วมกันทำการจับกุมผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหา ดังนี้

๑. .....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โดยกล่าวหาว่า.....
.....
.....

๒. .....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โดยกล่าวหาว่า.....
.....
.....

๓. .....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โดยกล่าวหาว่า.....
.....
.....

๔. .....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โดยกล่าวหาว่า.....
.....
.....

๕. .....อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....โดยกล่าวหาว่า.....
.....
.....

โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดและการจับกุม กล่าวคือ ตามวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ เจ้าพนักงานผู้จับกุมได้ออกตรวจสถานบริการในท้องที่รับผิดชอบและได้ทำการตรวจสอบสถานบริการ ชื่อ.....ซึ่งมี.....เป็นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ/เจ้าของสถานบริการ ในขณะที่ทำการตรวจสอบพบ.....แสดงตนว่าเป็น.....สถานบริการ (ระบุให้ชัดเจนว่าพบผู้ใดแสดงตนว่าเป็นอะไร เช่น พบนาย.....แสดงตนว่าเป็นผู้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือเจ้าของสถานบริการ หรือผู้ดูแลสถานบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง) เจ้าพนักงานจึงแสดงตนเพื่อขอตรวจสอบภายในสถานบริการ ผลการตรวจสอบพบ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยมีของกลางที่พบ (ถ้ามี) **คือ**.....

.....

.....

.....

.....

.....

ซึ่งพยาน (ถ้ามี) **ได้ให้ถ้อยคำกับเจ้าพนักงานผู้จับกุมว่า**.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาทราบ จากนั้นจึงนำตัวส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป เจ้าพนักงานผู้จับกุมได้แจ้งสิทธิขณะจับกุมให้ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาทราบว่า

๑. มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้

๒. ถ้อยคำของผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหานั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

๓. มีสิทธิที่จะพบหรือปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว

๔. มีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติหรือผู้ไว้วางใจทราบถึงการถูกจับกุมและสถานที่ถูกควบคุมตัวในโอกาสแรก

ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาทราบข้อกล่าวหาและสิทธิของตนแล้ว ได้ให้ถ้อยคำแก่เจ้าพนักงานผู้จับกุมว่า.....

.....

.....

.....

.....

.....

ในการจับกุมครั้งนี้เจ้าพนักงานผู้จับกุมได้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยไม่ได้จัดทำการใดๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ หรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ อีกทั้งมิได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้ใดเสียหาย สูญหาย เสื่อมค่า หรือไร้ค่า แต่อย่างใด

ได้อ่านบันทึกการจับกุมนี้ให้ผู้เกี่ยวข้องทุกคนได้ฟังแล้ว ต่างรับว่าถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาที่ ๑

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาที่ ๒

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาที่ ๓

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาที่ ๔

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาที่ ๕

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาที่ ๖

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้จับกุม/พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้จับกุม/พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้จับกุม/พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้จับกุม/พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้จับกุม/พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้จับกุม/บันทึก

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

คำแนะนำ

๑. เจ้าพนักงานผู้จับกุมควรมีการบันทึกภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวในขณะที่เข้าทำการจับกุมเอาไว้ด้วยเพื่อเป็นหลักฐาน

๒. กรณีพบการกระทำผิดฐานตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ระบุลักษณะรายละเอียดของการดำเนินกิจการว่ามีการให้บริการในลักษณะใด เช่น มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า และมีพนักงานนั่งกับลูกค้า เป็นต้น

๓. กรณีพบการกระทำผิดฐานเปิดสถานบริการไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ระบุถึงสภาพและลักษณะการให้บริการในขณะจับกุมอย่างชัดเจน เช่น ยังมีการแสดงดนตรีหรือเปิดเพลงในสถานบริการ ยังมีการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มในสถานบริการ ยังมีผู้ใช้บริการอยู่ในสถานบริการจำนวนประมาณกี่คน ยังไม่เปิดไฟภายในสถานบริการให้สว่าง เป็นต้น

๔. กรณีพบการกระทำผิดฐานยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการให้ระบุจำนวน รายชื่อ อายุ จุดที่พบ และพฤติการณ์ของบุคคลเหล่านั้นขณะตรวจพบ เช่น พบผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นจำนวน.....คน กำลังนั่งดื่มสุราอยู่ที่โต๊ะภายในสถานบริการ ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้.....เป็นต้น และให้บันทึกปากคำบุคคลเหล่านั้นไว้เป็นพยานให้ได้ความว่าบุคคลเหล่านั้นเข้าไปในสถานบริการทางด้านใดโดยวิธีใด มีพนักงานของสถานบริการตรวจสอบเอกสารราชการที่มีภาพถ่าย และระบุอายุของบุคคลเหล่านั้น หรือไม่ อย่างไร

๕. กรณีพบการกระทำผิดฐานจัดให้มีการแสดงเป็นไปในทางลามกหรืออนาจารให้ระบุลักษณะของการแสดงว่าสื่อไปในทางลามก อนาจาร อย่างไร เช่น มีการจัดให้มีพนักงานหญิงเต้นโชว์บนเวทีโดยไม่สวมเสื้อผ้าทั้งหมด หรือสวมเสื้อผ้าปกปิดส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายหรือสามารถมองเห็นอวัยวะสงวนส่วนใด เป็นต้น

๖. กรณีที่ไม่พบตัวผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการให้จับกุมผู้ดูแลสถานบริการในฐานะเป็นผู้สนับสนุนผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ แล้วให้เจ้าพนักงานจับกุมไปร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการในฐานะที่เป็นตัวการในความผิดฐานที่ปรากฏพบด้วย โดยให้สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการซึ่งมีรายชื่อของผู้อนุญาตตั้งสถานบริการไปให้กับพนักงานสอบสวนเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการดำเนินคดี

๗. เมื่อส่งตัวผู้ถูกจับ/ผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีให้ส่งมอบบันทึกการจับกุมให้พนักงานสอบสวน เพื่อลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้ขอสำเนาบันทึกการจับกุมที่พนักงานสอบสวนได้ลงเลขบันทึกประจำวันและเลขคดีอาญาที่ด้านบนขวาของบันทึกการจับกุมแล้ว พร้อมด้วยสำเนาบันทึกประจำวันเพื่อนำมารายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบต่อไป

๘. บันทึกการจับกุมนี้อาจปรับเปลี่ยนได้ตามข้อเท็จจริงและหรือตามพฤติการณ์ที่พบตามความเหมาะสม

ความผิดตามกฎหมายสถานบริการ

สถานบริการ	ข้อกฎหมาย (ข้อกล่าวหา)	ความผิด/ ฐานความผิด	โทษทางอาญา	โทษทางปกครอง			หมายเหตุ
				ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓	
๑. สถานบริการที่ขออนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย	พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙						
	- ไม่จัดทำบัตรประวัติพนักงาน ไม่แจ้งเปลี่ยนแปลงประวัติพนักงาน ภายใน ๗ วัน (มาตรา ๑๔)	มาตรา ๒๗	ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๑๐ วัน	๒๐ วัน	๓๐ วัน	ครั้งต่อ ๆ ไป มีกำหนด ๓๐ วัน
	- รับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีเข้าทำงาน (มาตรา ๑๖ (๑))	มาตรา ๒๗	ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๓๐ วัน	๖๐ วัน	เพิกถอนใบอนุญาต	ครั้งต่อไป กำหนด ๙๐ วัน
	- ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เข้าไปในสถานบริการ (มาตรา ๑๖/๑)	มาตรา ๒๗	ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๖๐ วัน	เพิกถอนใบอนุญาต	-	ครั้งต่อไป กำหนด ๙๐ วัน

สถานบริการ	ข้อกฎหมาย (ข้อกล่าวหา)	ความผิด/ ฐานความผิด	โทษทางอาญา	โทษทางปกครอง			หมายเหตุ
				ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓	
	- เปิด - ปิด สถานบริการไม่เป็นไปตามเวลาที่กฎหมายกำหนด (กฎกระทรวง เปิด - ปิด) (ออกตามมาตรา ๑๗)	มาตรา ๒๗	ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	๖๐ วัน	เพิกถอน ใบอนุญาต	-	ครั้งต่อไป กำหนด ๙๐ วัน
	- ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ (มาตรา ๑๖ (๕))	มาตรา ๒๘	ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท	๙๐ วัน	เพิกถอน ใบอนุญาต	-	ครั้งต่อไป กำหนด ๙๐ วัน
	- ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ (มาตรา ๑๖ (๖))	มาตรา ๒๘	ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท	๖๐ วัน	เพิกถอน ใบอนุญาต	-	ครั้งต่อไป กำหนด ๙๐ วัน
	- ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ (มาตรา ๑๖/๒)	มาตรา ๒๘/๒	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	๖๐ วัน	เพิกถอน ใบอนุญาต	-	ครั้งต่อไป กำหนด ๙๐ วัน

สถานบริการ	ข้อกฎหมาย (ข้อกล่าวหา)	ความผิด/ ฐานความผิด	โทษทางอาญา	โทษทางปกครอง			หมายเหตุ
				ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓	
	- พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑						
	- จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แก่บุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์	มาตรา ๒๙	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ				
	พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ - ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร หรือ น่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด โดยเข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ (ตามกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. ๒๕๔๙ ลว. ๘ ส.ค. ๔๙) (มาตรา ๒๖ (๓))	มาตรา ๗๘	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ				

สถานประกอบการ	ข้อกฎหมาย (ข้อกล่าวหา)	ความผิด/ฐานความผิด	โทษทางอาญา	โทษทางปกครอง			หมายเหตุ
				ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓	
	พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ - ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร หรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด โดยเข้าไปในสถานบริการ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ (ตามกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. ๒๕๔๙ ลว. ๘ ส.ค. ๔๙) (มาตรา ๒๖ (๓))	มาตรา ๗๘	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	๓๐ วัน	๖๐ วัน	ไม่มีกำหนด	ปว. ๕๐ ลว. ๑๕ ม.ค. ๐๒

สถานประกอบการ	ข้อกฎหมาย (ข้อกล่าวหา)	ความผิด/ฐานความผิด	โทษทางอาญา	โทษทางปกครอง			หมายเหตุ
				ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓	
๒. สถานประกอบการ	พ.ร.บ. สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙						
	- ตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต (มาตรา ๔)	มาตรา ๒๖	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ				
	พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ - บุคคลอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์	มาตรา ๒๙	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	๖๐ วัน	๓๐ วัน	ไม่มีกำหนด	ปว. ๕๐ ลว. ๑๕ ม.ค. ๐๒

ภาคผนวก

๑. นโยบายการจัดระเบียบสังคม

รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินนโยบายการจัดระเบียบสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ โดยได้สั่งการให้ทุกจังหวัด อำเภอ/กิ่งอำเภอ และได้ประสานสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ถือปฏิบัติในการกวดขันสถานบริการ ดังนี้

๑. ให้ตรวจตรากวดขันสถานบริการว่าได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการอย่างถูกต้องหรือไม่

๒. กวดขันมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

๓. มิให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในสถานบริการ

๔. มิให้มีการแสดงลามกอนาจารหรือการแสดงที่ไม่เหมาะสมในสถานบริการ

๕. ให้สถานบริการดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามประเภทที่ขออนุญาต และให้เปิด - ปิดสถานบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด

๖. ควบคุมมิให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ ไม่ว่าผู้ที่นำอาวุธเข้าไปจะเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หากมิได้อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ห้ามมิให้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยเด็ดขาด

๒. ประเภทของสถานบริการ

"สถานบริการ" หมายความว่า สถานที่ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าโดยแบ่งออกเป็น ๖ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคู่บริการ เช่น บาร์ ไนต์คลับ

(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีผู้บำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า เช่น ผับ/ค็อกเทลเล้าจน์

(๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า เช่น อาบ อบ นวด เว้นแต่

(ก) สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ หรือได้รับยกเว้นไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายดังกล่าว หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ข) สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะต้องมีลักษณะของสถานที่การบริการหรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย ประกาศดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้นด้วยก็ได้ หรือ

(ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง และยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้นักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า เช่น คาเฟ่

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือ ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า เช่น คาราโอเกะ

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวทีหรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม เช่น บาร์อะโกโก้

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา เช่น ร้านจำหน่ายอาหาร

(๖) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓. กำหนดเวลาเปิด - ปิดของสถานบริการ

ประเภทของสถานบริการ	สถานบริการที่ตั้ง*ก่อน* ๑๓ ม.ค. ๔๗ ทั้งในและนอก Zoning	สถานบริการที่ตั้ง ใน Zoning	สถานบริการที่ตั้ง นอก Zoning
ม.๓ (๑)	๒๑.๐๐ - ๐๒.๐๐ น.	๒๑.๐๐ - ๐๒.๐๐ น.	๒๑.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.
ม.๓ (๒)	๑๑.๐๐ - ๑๔.๐๐ น./ ๑๘.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.	๑๑.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. /๑๘.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.	๑๑.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. /๑๘.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.
ม.๓ (๓)	๑๒.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.	๑๒.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.	๑๒.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.
ม.๓ (๔)	๑๘.๐๐ - ๐๑.๐๐ น.	๑๘.๐๐ - ๐๑.๐๐ น.	๑๘.๐๐ - ๒๔๐๐ น.
ม.๓ (๕)	๑๘.๐๐ - ๐๑.๐๐ น.	๑๘.๐๐ - ๐๑.๐๐ น.	๑๘.๐๐ - ๐๑.๐๐ น.

๔. หน้าที่ของเจ้าของสถานบริการ

๑. ไม่รับผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เข้าทำงานในสถานบริการ

๒. ไม่ยินยอมให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ซึ่งมิได้ทำงานเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

๓. ไม่ยินยอมให้ผู้มีอาการเมาสุราจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

๔. ไม่จำหน่ายสุราให้แก่ลูกค้าซึ่งมีอาการเมาสุราจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้

๕. ไม่ยินยอมให้พนักงานของสถานบริการหรือผู้มาร่วมแสดงดนตรีหรือแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ

๖. ควบคุมการแสดงในสถานบริการมิให้เป็นไปในทางลามกหรืออนาจารหรือมิให้มีสัตว์ร้ายเข้าร่วมการแสดงในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม

๗. ดำเนินกิจการสถานบริการให้เป็นไปตามประเภทที่ขออนุญาต

๘. ควบคุมเวลาเปิด - ปิด ทำการของสถานบริการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๙. ตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ที่จะเข้าไปในสถานบริการทุกราย

๑๐. จัดสถานที่ภายในและภายนอกของสถานบริการเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะอาด หรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ ติดหมายเลขประจำตัวและจัดทำประวัติของพนักงานสถานบริการ ตามที่กฎหมายกำหนด

๑๑. ควบคุมมิให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ

๑๒. ควบคุมมิให้มีการนำอาวุธทุกชนิดเข้าไปในสถานบริการ

๑๓. แจ้งเหตุต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจทันทีที่มีเหตุร้ายเกิดขึ้นในสถานบริการ

๑๔. อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ปฏิบัติงานตรวจตราสถานบริการ

๑๕. ดำเนินกิจการให้อยู่ในความสงบเรียบร้อย และไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดี

๕. หน้าที่ของผู้ที่จะเข้าไปใช้บริการในสถานบริการ

หากท่านต้องการที่จะเข้าไปเที่ยวเพื่อการพักผ่อนในสถานบันเทิงต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานบันเทิงที่ถูกควบคุมตามกฎหมายสถานบริการ มีข้อแนะนำ ดังนี้

๑. ต้องนำบัตรประจำตัวประชาชนหรือเอกสารราชการอื่น ๆ ที่มีภาพถ่ายและระบุอายุไว้ติดตัวไปด้วยทุกครั้งเพราะกฎหมายกำหนดโทษผู้ที่จะเข้าไปในสถานบริการโดยไม่ยินยอมให้ตรวจหรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถานบริการ มีโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

๒ ห้ามนำอาวุธติดตัวเข้าไปในสถานบริการ เพราะเป็นนโยบายที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ให้สถานบริการเป็นเขตปลอดอาวุธโดยเด็ดขาด นอกจากนั้นบุคคลที่นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการต้องเป็นเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานและต้องแต่งเครื่องแบบเท่านั้น

๓. การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทย ได้กวดขันเรื่องของยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในสถานบริการจะเป็นเขตปลอดจากยาเสพติด หากตรวจสอบพบว่ามีการเสพยาเสพติดจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายยาเสพติดอย่างเฉียบขาด

๖. โทษทางปกครองและโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ (เฉพาะในฐานความผิดที่พบบ่อย)

ลำดับที่	ฐานความผิด	โทษทางปกครอง (พักใช้ใบอนุญาต)		โทษทางอาญา
		ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	
๑.	ไม่จัดบัตรประวัติพนักงาน	๑๐	๒๐	ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
๒.	ไม่จัดสถานที่ให้เป็นระเบียบเพื่อความสะอาดหรือสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่	๑๐	๒๐	ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
๓.	จำหน่ายสุราให้แก่ผู้ที่มีอาการมึนเมาจนประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้	๑๐	๒๐	ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
๔.	ย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลงต่อเติมสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต	๓๐	๖๐	ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
๕.	รับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เข้าทำงาน	๓๐	๖๐	ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
๖.	ยินยอม/ปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ	๖๐	เพิกถอนใบอนุญาต	ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
๗.	ยินยอม/ปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี เข้าไปในสถานบริการ	๖๐	เพิกถอนใบอนุญาต	ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
๘.	จัดให้มีการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ	๖๐	เพิกถอนใบอนุญาต	จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๙.	เปิดทำการไม่เป็นไปตามเวลาที่กฎหมายกำหนด	๖๐	เพิกถอนใบอนุญาต	ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
๑๐.	ยินยอม/ปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ	๙๐	เพิกถอนใบอนุญาต	ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท
๑๑.	มีการบังคับค้าประเวณี มีการบังคับใช้แรงงานเด็กในสถานบริการ	เพิกถอนใบอนุญาต		-
๑๒.	ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเกินกว่า ๒๐ วัน	เพิกถอนใบอนุญาต		-

โทษทางอาญา/โทษทางปกครองเกี่ยวกับสถานบริการและสถานประกอบการที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ลำดับที่	ฐานความผิด	ระเบียบ/กฎหมาย	โทษทางอาญา/โทษทางปกครอง
๑.	ยินยอมปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ	คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘	(๑) เพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดและห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวเป็นเวลาห้าปีและหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาตก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี (๒) ฝ่าฝืนคำสั่งตามข้อ (๑) ระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
๒.	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์		
๓.	เปิดทำการเกินกว่าเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ		
๔	ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่ากำหนดเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ		
๕.	ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการพกอาวุธ วัตถุระเบิด หรือยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ของตน		
๖.	ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในสถานที่ของตน		
๗.	ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานที่ของตน		

ลำดับที่	ฐานความผิด	ระเบียบ/กฎหมาย	โทษทางอาญา/ โทษทางปกครอง
๘.	ขายแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณต้องห้าม	พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๙.	ขายแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาต้องห้าม	พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑	ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๑๐.	- การตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารพื้นที่เกิน ๒๐๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น - การตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕	- ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท - ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
๑๑.	สร้างเหตุเดือดร้อนรำคาญโดยฝ่าฝืนคำสั่งห้ามของเจ้าพนักงานท้องถิ่น	พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕	ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แบบ ๑

(กรณีตรวจสถานบริการ)

แบบตรวจสถานบริการ

บักทึกการตรวจสถานบริการในท้องที่อำเภอ.....จังหวัด.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาฬิกา

๑. สถานบริการชื่อ.....ประเภทตามมาตรา ๓ ( )

ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการชื่อ.....

๒. ผลการตรวจสถานบริการ

รายละเอียด		ผลการตรวจ
๒.๑	ป้ายชื่อตรงกับใบอนุญาต	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๒	มีแนวเขตสถานบริการชัดเจน	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๓	มีพนักงานสถานบริการ ตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ที่จะเข้าไปในสถานบริการ	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๔	ใบอนุญาตติดตั้งเห็นได้ชัดเจน	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๕	การจัดทำบัตรประวัติของพนักงาน ถูกต้องตรงกันกับฉบับที่เก็บรักษาไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ/กิ่งอำเภอ	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๖	พนักงานอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๗	ผู้ใช้บริการอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๘	ไม่มีการแสดงลามกอนาจาร	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๙	ไม่มีการพกพาอาวุธเข้าไปในสถานบริการ	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๑๐	ปิดตรงตามกำหนดเวลา	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๑๑	ไม่พบยาเสพติด หรือไม่มีการเสพยาเสพติดในสถานบริการ	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๑๒	มีแสงสว่างเพียงพอ	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๑๓	มีห้องสุขาเพียงพอ แยกชายหญิง	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๑๔	มีการรักษาความสะอาดเรียบร้อยเป็นอย่างดี	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๑๕	มีระดับความดังของเสียงไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง
๒.๑๖	มีการจัดทำทางหนีไฟถูกต้องตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒	☐ ถูกต้อง ☐ ไม่ถูกต้อง

๒.๑๗	มีการกักขังค้าประเวณีหรือการค้าประเวณีเด็ก	☐ มี	☐ ไม่มี
๒.๑๘	มีการรับบุคคลต่างด้าว ซึ่งไม่มีใบอนุญาตให้ทำงานเข้าทำงาน	☐ มี	☐ ไม่มี
๒.๑๙	มีการเรียกรับผลประโยชน์ โดยเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจจากการตรวจสถานบริการ	☐ มี	☐ ไม่มี

๒.๒๐ (อื่น ๆ).....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ผู้เข้าตรวจ..... ผู้เข้าตรวจ.....

( ) ( )

ตำแหน่ง.....

มีความเกี่ยวข้องกับสถานบริการในฐานะ.....

หมายเหตุ ๑. บันทึกการตรวจนี้อาจปรับเพิ่มหัวข้อและรายละเอียดได้ตามความเหมาะสม

๒. ให้เก็บรักษาบันทึกการตรวจสถานบริการนี้ไว้ ณ ที่ทำการปกครองจังหวัด อำเภอ แล้วแต่กรณีภายหลังการตรวจทุกครั้งเพื่อเป็นหลักฐาน

แบบ ๒

แบบการตรวจสถานบริการ ประเภทความปลอดภัย

ชื่อสถานบริการ.....

สถานที่ตั้ง บ้านเลขที่.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

พื้นที่ส่วนที่ให้บริการ.....ตารางเมตร ความจุ.....คน

ชื่อ.....เจ้าของ/ผู้ครอบครอง

ที่อยู่ บ้านเลขที่.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รายการที่ตรวจ	ข้อพิจารณา		หมายเหตุ
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
๑. วัสดุตกแต่งผิวผนังและฝ้าเพดานที่ใช้ภายในสถานบริการจะต้องเป็นวัสดุที่ติดไฟหรือลุกไหม้ได้ยาก หรือติดไฟ แต่ไม่ลามไฟ			
• การใช้วัสดุตกแต่งอื่นที่นอกเหนือจากข้างต้น เช่น โฟม เยื่อกระดาษ ให้มีพื้นที่ในการติดตั้งได้ไม่เกินร้อยละสิบของพื้นที่ผิวผนังและพื้นที่ฝ้าเพดานนั้น			
๒. ต้องมีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับ • เครื่องหมายแสดงทางฉุกเฉิน			
• ทางเดิน			
• บันได			
• บันไดหนีไฟ			
• ระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้			
ไฟส่องสว่างสำหรับทางเดิน ห้องโถง บันได บันไดหนีไฟ แยกเป็นอิสระจากระบบไฟฟ้าปกติครอบคลุมพื้นที่สถานบริการถึงบันไดหนีไฟ และสามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง			
๓. สถานบริการต้องมีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้			

รายการที่ตรวจ	ข้อพิจารณา		หมายเหตุ
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
๔. สถานบริการต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือ หรือเครื่องดับเพลิงยกหิ้ว โดยให้มี ๑ เครื่องต่อพื้นที่บริการไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่น้อยกว่าชั้นละ ๑ เครื่อง โดยการติดตั้งให้ระยะห่างแต่ละเครื่องไม่เกิน ๔๕ เมตร (การติดตั้งเครื่องดับเพลิงต้องติดตั้งให้ส่วนบนสุดของตัวเครื่องสูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนสามารถอ่านคำแนะนำการใช้ได้และสามารถเข้าใช้สอยได้โดยสะดวก)			
๕. จำนวนทางออกหรือประตูทางออกให้มีอย่างน้อย ๒ ประตู			
๖. ทางออกหรือประตูทางออกจากสถานบริการไปสู่ทางหนีไฟหรือออกสู่ภายนอกอาคารจะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้ • เหนือทางออกต้องมีป้ายบอกทางหนีไฟด้วยตัวอักษรหรือสัญลักษณ์แสดงทางหนีไฟที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลาที่มีคนอยู่			
• ขนาดทางออกหรือประตูทางออกต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๐.๘๐ เมตร			
• ประตูทางออกต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลาที่มีคนอยู่ข้างใน และต้องเปิดออกในจังหวะเดียวในทิศทางการหนีไฟรวมทั้งเมื่อเปิดออกแล้วจะต้องไม่กีดขวางทางเดินหรือบันได หรือชานพักบันได			
• กรณีเป็นประตูทางออก เมื่อเปิดออกสู่บันไดหนีไฟโดยตรงจะต้องมีชานพักขนาดกว้างสุทธิด้านละไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร			
• ห้ามใช้ประตูเลื่อน ประตูหมุน ประตูเปิดขึ้นบน ประตูเหล็กยืดหรือประตูบานเฟี้ยมเป็นประตูทางออก			
๗. ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ หรือเจ้าของอาคารที่ใช้ตั้งสถานบริการต้องจัดให้ที่ผู้ดูแลระบบความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายของสถานบริการอย่างน้อยหนึ่งคน			
๘. ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ หรือเจ้าของอาคารที่ใช้ตั้งสถานบริการที่ให้บริการซึ่งมีความจุคนตั้งแต่ ๑๐๐ คนขึ้นไป จะต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมดับเพลิง และฝึกซ้อมหนีไฟอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง			
๙. อาคารสถานบริการที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ต้องติดป้ายแสดงความจุคนในสถานบริการในที่สังเกตเห็นได้ชัดเจน			

รายการที่ตรวจ	ข้อพิจารณา		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
ข้อแนะนำเพิ่มเติม ควรจัดให้มีการประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลภายนอก			
รายการแก้ไข			

(ลงชื่อ).....(ผู้นำตรวจ)
(.....)

ลงชื่อ.....(ผู้ตรวจ)
(.....)
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....(ผู้ตรวจ)
(.....)
ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....(ผู้ตรวจ)
(.....)
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....(ผู้ตรวจ)
(.....)
ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....(ผู้ตรวจ)
(.....)
ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....(ผู้ตรวจ)
(.....)
ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....(ผู้ตรวจ)
(.....)
ตำแหน่ง.....

การกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ / งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning)

- เขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

ที่	จังหวัด	พระราชกฤษฎีกา	จำนวนพื้นที่	ประกอบด้วย	หมายเหตุ
๑.	กรุงเทพมหานคร	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๕	๓	- ย่านพัฒน์พงษ์ - ย่านเพชรบุรีตัดใหม่ - ย่านรัชดาภิเษก	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๕
๒.	กระบี่	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๔๕	๑	- อำเภอเมืองกระบี่	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๖
๓.	กาฬสินธุ์	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๔๕	๑	- อำเภอเมืองกาฬสินธุ์	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖
๔.	กาญจนบุรี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	- อำเภอเมืองกาญจนบุรี	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑
๕.	ขอนแก่น	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๕	๒	- อำเภอเมืองขอนแก่น - อำเภอบ้านไผ่	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๖
๖.	จันทบุรี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดจันทบุรี พ.ศ. ๒๕๔๕	๑	- อำเภอเมืองจันทบุรี	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕
๗.	ฉะเชิงเทรา	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๔๕	๑	- อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖
๘.	ชลบุรี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๔๕	๑	- อำเภอบางละมุง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕
๙.	ชัยภูมิ	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองชัยภูมิ	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖
๑๐.	เชียงใหม่	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๔๗	๒	- อำเภอเมืองเชียงใหม่	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๗

ที่	จังหวัด	พระราชกฤษฎีกา	จำนวนพื้นที่	ประกอบด้วย	หมายเหตุ
๑๑.	เชียงราย	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเชียงราย พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเชียงราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖	๗	- อำเภอเมืองเชียงราย - อำเภอแม่สาย - อำเภอเชียงแสน - อำเภอแม่จัน - อำเภอแม่สาย - อำเภอเชียงของ	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒
๑๒.	ตราด	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดตราด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒	๓	- อำเภอเมืองตราด - อำเภอเกาะช้าง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒
๑๓.	ตาก	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดตาก พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองตาก	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖
๑๔.	ตรัง	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดตรัง พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองตรัง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖
๑๕.	นครราชสีมา	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครราชสีมา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓	๒	- อำเภอเมืองนครราชสีมา	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓
๑๖.	นครพนม	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองนครพนม	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖
๑๗.	นครสวรรค์	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครสวรรค์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓	๕	- อำเภอเมืองนครสวรรค์	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓
๑๘.	นครปฐม	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๔๖	๒	- อำเภอเมืองนครปฐม - อำเภอสามพราน	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖
๑๙.	นครศรีธรรมราช	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๔๖	๒	- อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช - อำเภอทุ่งสง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๖

ที่	จังหวัด	พระราชกฤษฎีกา	จำนวนพื้นที่	ประกอบด้วย	หมายเหตุ
๒๐.	นราธิวาส	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดนราธิวาส พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอสุไหงโกลก	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖
๒๑.	บุรีรัมย์	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๔๖	๒	- อำเภอเมืองบุรีรัมย์	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖
๒๒.	ปราจีนบุรี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดปราจีนบุรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๒	- อำเภอเมืองปราจีนบุรี	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
๒๓.	ประจวบคีรีขันธ์	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๒	- อำเภอหัวหิน - อำเภอบางสะพานน้อย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
๒๔.	แพร่	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเด่นชัย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖
๒๕.	พิษณุโลก	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองพิษณุโลก	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖
๒๖.	เพชรบูรณ์	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๖	๒	- อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ - อำเภอหล่มสัก	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖
๒๗.	พัทลุง	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดพัทลุง พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองพัทลุง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖
๒๘.	ภูเก็ต	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๓	๑๐	- อำเภอเมืองภูเก็ต - อำเภอกะทู้	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓
๒๙.	มหาสารคาม	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองมหาสารคาม	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖
๓๐.	มุกดาหาร	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองมุกดาหาร	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖

ที่	จังหวัด	พระราชกฤษฎีกา	จำนวนพื้นที่	ประกอบด้วย	หมายเหตุ
๓๑.	แม่ฮ่องสอน	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖
๓๒.	ยะลา	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดยะลา พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเบตง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖
๓๓.	ระยอง	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองระยอง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖
๓๔.	ร้อยเอ็ด	- พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๔๖ - พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดร้อยเอ็ด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓	๒	- อำเภอเมืองร้อยเอ็ด	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓
๓๕.	ราชบุรี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๔๖	๒	- อำเภอเมืองราชบุรี - อำเภอบ้านโป่ง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๖
๓๖.	ลพบุรี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดลพบุรี พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองลพบุรี	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖
๓๗.	เลย	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดเลย พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองเลย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๖
๓๘.	ลำพูน	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕๔๗	๓	- อำเภอเมืองลำพูน	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๗
๓๙.	ลำปาง	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๔๕	๑	- อำเภอเมืองลำปาง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๕
๔๐.	สมุทรปราการ	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๗ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสมุทรปราการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓	๓	- อำเภอเมืองสมุทรปราการ - อำเภอบางพลี - อำเภอบางเสาธง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓
๔๑.	สระแก้ว	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสระแก้ว พ.ศ. ๒๕๔๖	๒	- อำเภอเมืองสระแก้ว - อำเภออรัญประเทศ	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖

ที่	จังหวัด	พระราชกฤษฎีกา	จำนวนพื้นที่	ประกอบด้วย	หมายเหตุ
๔๒.	สุรินทร์	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๕	๑	- อำเภอเมืองสุรินทร์	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕
๔๓.	สมุทรสาคร	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๔๖	๒	- อำเภอเมืองสมุทรสาคร - อำเภอกระทุ่มแบน	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖
๔๔.	สมุทรสงคราม	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสมุทรสงครามพ.ศ. ๒๕๔๕	๑	- อำเภอเมืองสมุทรสงคราม	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๕
๔๕.	สุราษฎร์ธานี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๒	- อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี - อำเภอเกาะสมุย - อำเภอเวียงสระ - ท่าชนะ - อำเภอไชยา - อำเภอท่าฉาง - อำเภอคีรีรัฐนิคม - อำเภอตาขุน - อำเภอพนม	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑
๔๖.	สงขลา	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๑	- อำเภอเมืองสงขลา - อำเภอหาดใหญ่ - อำเภอสะเดา - อำเภอระโนด - อำเภอนาทวี - อำเภอสทิงพระ - อำเภอสิงหนคร - อำเภอรัตภูมิ - อำเภอควนเนียง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒
๔๗.	สระบุรี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดสระบุรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓	๔	- อำเภอเมืองสระบุรี - อำเภอบ้านหมอ - อำเภอแกงคอย - อำเภอวิหารแดง	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓
๔๘.	ศรีสะเกษ	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๖๒		- อำเภอศรีสะเกษ - อำเภออุทุมพรพิสัย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๒

ที่	จังหวัด	พระราชกฤษฎีกา	จำนวนพื้นที่	ประกอบด้วย	หมายเหตุ
๔๙.	พระนครศรีอยุธยา	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๕๖๒	๑	- อำเภออุทัย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๒
๕๐.	หนองบัวลำภู	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. ๒๕๖๒	๑	- อำเภอเมืองหนองบัวลำภู	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๒
๕๑.	บึงกาฬ	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ๒๕๖๓	๗	- อำเภอเมืองบึงกาฬ - อำเภอปากคาด - อำเภอบุ่งคล้า - อำเภอโซ่พิสัย - อำเภอพรเจริญ - อำเภอเซกา	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓
๕๒.	อุบลราชธานี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓	๓	- อำเภอเมืองอุบลราชธานี	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓
๕๓.	อุดรธานี	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอุดรธานี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓	๔	- อำเภอเมืองอุดรธานี - อำเภอโพนพิสัย - อำเภอน้ำยืน	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
๕๔.	อุตรดิตถ์	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๔๗	๑	- อำเภอเมืองอุตรดิตถ์	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗
๕๕.	อำนาจเจริญ	พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. ๒๕๔๖	๑	- อำเภอเมืองอำนาจเจริญ	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖

- เขตพื้นที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

ที่	จังหวัด	พระราชกฤษฎีกา	หมายเหตุ
	กำแพงเพชร ชัยนาท ชุมพร นนทบุรี น่าน นครนายก ปทุมธานี ปัตตานี พะเยา พังงา เพชรบุรี พิจิตร ยโสธร ระนอง สกลนคร สิงห์บุรี สุพรรณบุรี สตูล สุโขทัย หนองคาย อ่างทอง และอุทัยธานี	พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๖๑	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

ส่วนที่ ๔

ภาคผนวก

หน้า ๗
เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๗๑ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘

เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ

โดยที่ขณะนี้ได้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าประชาชนทั่วไปต่างได้รับความเดือดร้อนรำคาญและได้รับอันตรายในการสัญจรไปมาจากกรณีที่มีการรวมตัวกันเพื่อแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันภัยสังคม อีกทั้งเพื่อระงับยับยั้งและแก้ไขปัญหาการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อก่อความเสียหายแก่ผู้อื่น นอกจากนี้ เพื่อสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบให้แก่เด็กและเยาวชน ผู้ปกครองผู้ที่เกี่ยวข้อง และสังคมในทุกภาคส่วน ให้ตระหนักถึงความปลอดภัย การให้ความคุ้มครองกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมตลอดทั้งเป็นการยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ที่เข้าไปในสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ และแก้ไขปัญหาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และลงโทษผู้ประกอบการที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นการดำเนินการเพื่อปฏิรูปและจัดระเบียบในสังคม รวมทั้งเพื่อระงับและป้องกันการกระทำอันเป็นผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามมิให้ผู้ใดรวมกลุ่มหรือมั่วสุมหรือจัดให้มีการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่น่าจะเป็นการนำไปสู่การแข่งรถในทางอันเป็นความผิดและต้องรับโทษตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก

ในกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกหรือเจ้าพนักงานตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง มีอำนาจเข้าระงับ ยับยั้ง หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึงการนำรถยนต์และรถจักรยานยนต์ที่สงสัยว่าจะใช้ในการแข่งรถในทางมาเก็บรักษาไว้เป็นการชั่วคราว เพื่อการป้องกันหรือรักษาไว้เพื่อความปลอดภัยสาธารณะ จนกว่าลักษณะหรือพฤติการณ์ดังกล่าวจะสิ้นสุดลง

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับกับผู้ซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกับการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง

การเก็บรักษาและการขอคืนรถยนต์และรถจักรยานยนต์ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๒ บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความปกครองดูแลของตน รวมทั้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองเด็ก ตลอดจนต้องไม่สนับสนุนหรือปล่อยปละละเลยให้เด็กและเยาวชนในปกครองเกิดการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมเพื่อการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ดำเนินการติดตาม สอดส่องให้มีการดำเนินการอย่างเคร่งครัด

ในกรณีที่พบเด็กและเยาวชนรวมกลุ่มหรือมั่วสุมตามข้อ ๑ ให้ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน แล้วแต่กรณี และให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก หรือเจ้าพนักงานตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่จะแจ้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองเข้ามารับทราบการกระทำของเด็กและเยาวชนดังกล่าว เพื่อให้คำแนะนำ ตักเตือน ทำทัณฑ์บน หรือวางข้อกำหนดเพื่อป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดอีก หรืออาจให้วางประกันไว้เป็นจำนวนเงินตามสมควรแก่ฐานานุรูป แต่จะเรียกเงินประกันไว้ได้ไม่เกินระยะเวลาสองปี หากเด็กและเยาวชนได้กระทำความผิดดังกล่าวซ้ำอีก บิดามารดา หรือผู้ปกครองจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ริบเงินประกันเป็นของกองทุนคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองเด็ก

ข้อ ๓ ผู้ใดผลิต ครอบครอง จำหน่าย ประกอบ ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือการทำชิ้นส่วนพิเศษหรืออุปกรณ์สำหรับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์หากกระทำการนั้นในลักษณะที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นการตระเตรียม ยุยง ส่งเสริม สนับสนุนชักชวน จัดให้มีจัดหา เป็นธุระ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำในลักษณะเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทาง และมีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก โดยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการพาณิชยกิจ โรงงาน หรืออาคารที่เกี่ยวกับการผลิต ครอบครอง จำหน่าย ประกอบ ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงสภาพรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือการทำชิ้นส่วนพิเศษหรืออุปกรณ์สำหรับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการประกอบกิจการดังกล่าว สั่งปิดการดำเนินการ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการได้ทันที ในกรณีที่มีการสั่งปิดการดำเนินการ หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบการกิจการนั้น ให้คำสั่งปิดการดำเนินการหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นที่สุด

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข มีอำนาจทำการตรวจสอบกิจการพาณิชยกิจตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แล้วแต่กรณี มิให้มีการกระทำผิดตามวรรคสอง และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานสาธารณสุขดังกล่าวด้วย

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งมีโทษตามกฎหมายอื่นที่หนักกว่าก็ให้ลงโทษตามกฎหมายนั้น

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ

(๒) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) เปิดทำการเกินกว่าเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(๔) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่ากำหนดเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

(๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ของตน

ในกรณีที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดและห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีกเป็นเวลาห้าปี และหากอยู่ในระหว่างการขอต่ออายุใบอนุญาตก็ให้สั่งมิให้ต่ออายุใบอนุญาต และมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นเป็นเวลาห้าปี

ภายใต้บังคับตามข้อ ๖ กรณีเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานประกอบการ และห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีก

ในการสั่งเพิกถอน หรือสั่งปิดตามวรรคสอง หากสถานบริการหรือสถานประกอบการนั้นได้รับใบอนุญาตขายสุรา ให้ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเพิกถอนใบอนุญาตขายสุราด้วย แต่ถ้าเป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ให้เพิกถอนใบอนุญาตขายสุรา และห้ามมิให้ออกใบอนุญาตขายสุราให้อีก

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดหรือมิให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปล่อยปละละเลยให้มีการออกใบอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการหรือใบอนุญาตขายสุราที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตสถานบริการ หรือข้อกำหนดการออกใบอนุญาตขายสุรา และการขายสุรา ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการตามวรรคหก ให้นำมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาใช้บังคับ

(๖)[๑] ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ในสถานที่ของตน

(๗)[๒] ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานที่ของตน

ข้อ ๕ ในกรณีที่สถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญทางเสียงแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงสถานบริการหรือสถานประกอบการดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เจ้าพนักงานตำรวจ และเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญทางเสียงนั้นให้แล้วเสร็จภายในเวลาสามสิบวัน และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้หยุดการใช้เสียงที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญนั้น

---

[๑] ข้อ ๔ (๖) เพิ่มโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘

[๒] ข้อ ๔ (๗) เพิ่มโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘

ในกรณีที่ครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวยังไม่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมาย ให้นำความในวรรคสองของข้อ ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ห้ามมิให้มีสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา

หากพบว่ามีผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นโดยเด็ดขาดและเคร่งครัด รวมทั้งให้มีอำนาจในการสั่งปิดสถานที่ดังกล่าวทันที

ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าพนักงานตำรวจและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐตามวรรคสองด้วย

ในกรณีที่เป็นสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานประกอบการซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานศึกษา หรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ห้ามมิให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ดังกล่าวด้วย ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดสถานประกอบการ และห้ามมิให้มีการเปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการในสถานที่ดังกล่าวอีก

ข้อ ๖/๑[๓] ผู้ใด

(๑) เปิดสถานบริการ หรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือคำสั่งปิดตามข้อ ๔ วรรคสอง หรือข้อ ๕ วรรคสอง

(๒) เปิดให้บริการ สถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา อันเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งตามข้อ ๔ วรรคสาม หรือข้อ ๖

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

[๓] ข้อ ๖/๑ เพิ่มโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘

ข้อ ๗ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิด ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการเพิกเฉยหรือละเลยไม่กระทำการหรืองดเว้นกระทำการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรการที่กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๙/๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาใช้บังคับ

ข้อ ๘ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทางปกครองหรือกระบวนการยุติธรรม ดำเนินการหรือดำเนินคดีกับความผิดที่เกี่ยวกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการตามที่มีกฎหมายบัญญัติความผิดไว้หรือตามคำสั่งนี้

ข้อ ๙ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวกับการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการกวดขันและเร่งรัดจัดทำมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการจัดระเบียบและลดปัญหาสังคมโดยเร่งด่วน

ข้อ ๑๐[๕] คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

[๕] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๑๗๑ ง/หน้า ๗/๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๔๖/๒๕๕๙ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘[๕]

ข้อ ๓ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

[๕]ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนพิเศษ ๑๖๙ ง/หน้า ๔/๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๕๐[๑]

โดยที่ได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันนี้มีสถานบริการประชาชนหลายแห่ง เช่น สถานบริการอาบน้ำ โรงแรม บังกาโล สถานเต้นรำ สโมสร และโรงมหรสพหลายแห่ง มีวิธีดำเนินงานอันไม่สุจริต กระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย ตลอดจนกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอยู่เสมอ

หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจ เอาใจใส่สอดส่องปราบปรามการกระทำทำนองนี้โดยเข้มงวดกวดขัน

ข้อ ๒ หากปรากฏว่าสถานที่ใดมีการกระทำผิดกฎหมายหรือมีพฤติการณ์อันขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ที่ตั้งขึ้นโดยอำนาจการอนุญาตของเจ้าหน้าที่ฝ่ายใดตามกฎหมายใดก็ตามให้อธิบดีกรมตำรวจหรือรองอธิบดีกรมตำรวจสำหรับจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับจังหวัดต่าง ๆ นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี มีอำนาจพิจารณาสั่งการปิดสถานที่ดังกล่าวโดยมีกำหนดระยะเวลาหรือไม่มีกำหนดระยะเวลาก็ได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามข้อ ๒ แห่งประกาศนี้ ให้ถือว่าขัดคำสั่งเจ้าพนักงานมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๖๘

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒

จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

[๑] ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๗๖ ตอนที่ ๙ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๕๓

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า กำหนดเวลาการจำหน่ายสุราและดื่มสุรา ณ สถานที่ขายสุรา และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนตามความในพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ยังไม่เหมาะสม สมควรมีบทบัญญัติให้มีการอนุญาตให้จำหน่ายสุราและดื่มสุรา ณ สถานที่ขายสุราในเวลาที่ห้ามจำหน่ายสุราได้ในบางกรณี และกำหนดโทษให้ผู้ฝ่าฝืนเสียใหม่ หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

(๒) พระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๔

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๖ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๒ ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๓ ถึงประเภทที่ ๖ ตามความในกฎหมายว่าด้วยสุรา หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อประโยชน์ของผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราดังกล่าว จำหน่ายสุราทุกชนิดในเวลาอื่น นอกจากตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา และตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมตำรวจสำหรับนครหลวงกรุงเทพธนบุรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับจังหวัดอื่น

ห้ามมิให้ผู้ใดดื่มสุราชนิดใด ๆ ณ สถานที่ขายสุราในกำหนดเวลาห้ามจำหน่ายสุราเว้นแต่สถานที่ขายสุรานั้นได้รับอนุญาตให้จำหน่ายได้ตามวรรคหนึ่ง

การจำหน่ายสุราและดื่มสุราในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ซึ่งกฎหมายอนุญาตให้เปิดทำการได้เกินเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ให้กระทำนอกเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง และวรรคสองได้เฉพาะหลังจากเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา จนถึงเวลาปิดทำการ

หลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต การออกใบอนุญาต การแสดงใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การจำหน่ายสุราของผู้ได้รับใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมการออกและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๓ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

(๑) ดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๒) ยอมให้ผู้มีอาการเมาสุราจนประพฤติวุ่นวาย หรือครองสติไม่ได้ เข้าไปหรืออยู่ในสถานที่ขายสุราระหว่างเวลาเปิดทำการ

(๓) จำหน่ายสุราให้แก่ลูกค้าที่มีอาการเมาสุราจนประพฤติวุ่นวาย หรือครองสติไม่ได้แล้ว

(๔) จำหน่ายสุรานอกเวลาที่กำหนดในใบอนุญาต

(๕) ฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตได้

การสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้สั่งพักใช้ได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๒ วรรคหนึ่ง หรือจำหน่ายสุราในเวลาห้ามจำหน่าย ระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๕ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๒ วรรคสอง หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ข้อ ๗[๑] ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ภีรภัทร/ปรับปรุง

๓๑ มกราคม ๒๕๕๔

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙/ตอนที่ ๑๗๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐/๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง
(พ.ศ. ๒๕๑๕)
ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕[๑]

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ และข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การอนุญาตให้จำหน่ายสุรานอกเวลาที่กำหนดตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จะอนุญาตให้จำหน่ายได้เฉพาะที่เห็นว่ามีความจำเป็น ณ สถานที่ขายสุราสำหรับโรงแรม ท่าอากาศยาน สถานีรถไฟ สถานีขนส่งทางบก สถานีขนส่งทางน้ำ

ข้อ ๒ การขออนุญาตจำหน่ายสุราตามข้อ ๑ ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ขายสุราประเภทที่ ๓ ถึงประเภทที่ ๖ ตามความในกฎหมายว่าด้วยสุรา ยื่นคำร้องขออนุญาตตามแบบ สร. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อสารวัตรสถานีตำรวจนครบาลท้องที่สำหรับนครหลวงกรุงเทพธนบุรี หรือนายอำเภอท้องที่สำหรับจังหวัดอื่น

ให้สารวัตรสถานีตำรวจหรือนายอำเภอที่ได้รับคำร้องขออนุญาตเสนอเรื่องราวต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การออกใบอนุญาตให้อนุญาตได้ไม่เกินกำหนดเวลาแห่งอายุใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และให้ออกตามแบบ สร. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้เฉพาะบุคคลและสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๓ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุตามแบบ สร. ๓ ท้ายกฎกระทรวง

เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบว่าใบอนุญาตชำรุดหรือสูญหาย

ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ให้เห็นได้ง่าย ภายในสถานที่ขายสุราที่ได้รับใบอนุญาต

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๘๙ ตอนที่ ๑๗๔ พิเศษ หน้า ๒๒/๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

ข้อ ๖[๒] ค่าธรรมเนียมให้เรียกเก็บดังนี้

(๑) การออกหรือการต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสุรา ตามข้อ ๑ ณ สถานที่ขายสุราสำหรับท่าอากาศยานระหว่างประเทศหรือโรงแรม ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(๒) การออกหรือการต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสุราตามข้อ ๑ ณ สถานที่ขายสุราสำหรับท่าอากาศยานภายในประเทศ สถานีรถไฟ สถานีขนส่งทางบก สถานีขนส่งทางน้ำ ฉบับละ ๑๐๐ บาท

(๓) การออกใบแทนใบอนุญาตที่ชำรุดหรือสูญหาย ฉบับละ ๕๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

พ่วง สุวรรณรัฐ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

[๒] ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[เอกสารแนบท้าย]

๑. คำขออนุญาตจำหน่ายสุราในเวลาห้ามจำหน่าย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (แบบ สร. ๑)

๒. ใบอนุญาตให้จำหน่ายสุราในเวลาห้ามจำหน่าย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (แบบ สร. ๒)

๓. คำขอต่ออายุใบอนุญาตจำหน่ายสุราในเวลาห้ามจำหน่าย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (แบบ สร. ๓)

(ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ กำหนดเวลาการจำหน่ายสุราและดื่มสุรา และประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวบัญญัติว่า หลักเกณฑ์ เงื่อนไขหรือวิธีการขออนุญาต การออกใบอนุญาต การแสดงใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การจำหน่ายสุราของผู้ได้รับใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมการออกและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้เพื่อให้เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติ

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕[๓]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมการออกหรือการต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสุรานอกเวลาที่กำหนด และการออกใบแทนใบอนุญาต ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ นั้น ต่ำเกินไป ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ปณตกร/ตรวจ
๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๖

[๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘/ตอนที่ ๑๗๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔/๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๔

แบบ สร. ๑

คำขออนุญาตจำหน่ายสุราในเวลาห้ามจำหน่าย
ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า .....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ .....บัตรประจำตัวประชาชนหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวเลขที่.....ออกให้ ณ อำเภอ.....จังหวัด.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก, ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เลขหมายโทรศัพท์.....

ถือใบอนุญาตให้ขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราประเภทที่.....

สำหรับขาย.....สุรา.....

ขอยื่นคำขอต่อ.....

ในนามของ.....เพื่อจำหน่ายสุราดังกล่าวนอกเวลากำหนดตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ในวันเวลาดังต่อไปนี้.....

ใช้ชื่อสถานที่ขายเป็นภาษาไทยว่า.....

ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี) ว่า.....

ตั้งอยู่บริเวณอาคารเลขที่.....ตรอก, ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เลขหมายโทรศัพท์.....

จึงยื่นคำขอนี้มาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

ลงชื่อ.....ผู้เขียน

แบบ สร. ๒

ใบอนุญาต
ให้จำหน่ายสุราในเวลาห้ามจำหน่าย
ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

เล่มที่.....เลขที่.....

อาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ อนุญาตให้ .....อายุ.....ปี ซึ่งรับใบอนุญาตให้ขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ประเภทที่.....เลขที่..... สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก, ซอย..... ถนน.....ตำบล.....อำเภอ..... จังหวัด.....

จำหน่ายสุราตามใบอนุญาตประเภทที่.....สำหรับขาย.....สุรา..... ในเวลาห้ามจำหน่ายตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....พ.ศ..... ระหว่างเวลา.....น. ถึง.....น. ได้ในสถานที่ขายสุรา ชื่อภาษาไทยว่า..... ภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี) ว่า..... ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก, ซอย.....ถนน..... ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

อนุญาต ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบ สร. ๓

คำขอต่อใบอนุญาตจำหน่ายสุราในเวลาห้ามจำหน่าย
ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า .....อายุ.....ปี
เชื้อชาติ.....สัญชาติ .....บัตรประจำตัวประชาชนหรือใบสำคัญประจำตัว
คนต่างด้าวเลขที่.....ออกให้ ณ อำเภอ.....จังหวัด.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก, ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เลขหมายโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต่อ.....
ในนามของ.....เพื่อขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสุราดังต่อไปนี้

ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้ข้าพเจ้าจำหน่ายสุราในเวลาห้ามจำหน่ายตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๓ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

โดยใช้ชื่อสถานที่ขายสุราเป็นภาษาไทยว่า.....
เป็นภาษาต่างประเทศ (ถ้ามี) ว่า.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....ตรอก, ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เลขหมายโทรศัพท์.....ตามใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....
ลงวันที่.....นั้น

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายสุราในเวลาห้ามจำหน่ายต่อไป
ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....พ.ศ.....

จึงยื่นคำขอนี้มาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

ลงชื่อ.....ผู้เขียน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙
เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) องค์กรที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ

(๓) การพิจารณาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในงานทางนโยบายโดยตรง

(๔) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓/ตอนที่ ๖๐ ก/หน้า ๑/๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

(๕) การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) การดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายการต่างประเทศ

(๗) การดำเนินงานเกี่ยวกับราชการทหารหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ทางยุทธการร่วมกับทหารในการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ

(๘) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๙) การดำเนินกิจการขององค์การทางศาสนา

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามข้อเสนอของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง" หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใด ๆ ในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

"การพิจารณาทางปกครอง" หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

"คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรองและการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

"กฎ" หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

"คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท" หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

"คู่กรณี" หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง" ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาและผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ผู้นั้นต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกหรือเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดตามมาตรา ๗๖

มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูลและกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่บุคคลดังกล่าวร้องขอทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนด

(๓) มีหนังสือเรียกให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดมาชี้แจงหรือแสดงความเห็นประกอบการพิจารณาได้

(๔) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมแต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติราชการทางปกครองให้เป็นไปโดยมีความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๖) เรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๒
คำสั่งทางปกครอง

ส่วนที่ ๑
เจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๒ คำสั่งทางปกครองจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณีเอง

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งทราบ เพื่อที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจะได้มีคำสั่งต่อไป

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการสั่งให้เจ้าหน้าที่อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ที่ถูกคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่ากรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีลักษณะดังกล่าว ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวกรรมการผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม

ถ้าคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีผู้ถูกคัดค้านในระหว่างที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการคณะนั้นประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้นจะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อนและแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี

(๓) ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งผู้นั้นเป็นกรรมการอยู่มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า แล้วแต่กรณีว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นหรือไม่

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ การกระทำใดๆ ของเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่เจ้าหน้าที่ผู้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกคัดค้านหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองแล้วแต่กรณี จะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

มาตรา ๑๙ ถ้าปรากฏภายหลังว่าเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

มาตรา ๒๐ ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจกำกับหรือควบคุมดูแลสำหรับกรณีของเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาโดยตรง และนายกรัฐมนตรีสำหรับกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๒
คู่กรณี

มาตรา ๒๑ บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล อาจเป็นคู่กรณีในการพิจารณาทางปกครองได้ตามขอบเขตที่สิทธิของตนถูกกระทบกระเทือนหรืออาจถูกกระทบกระเทือนโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๒๒ ผู้มีความสามารถกระทำการในกระบวนการพิจารณาทางปกครองได้จะต้องเป็น

(๑) ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะ

(๒) ผู้ซึ่งมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๓) นิติบุคคลหรือคณะบุคคลตามมาตรา ๒๑ โดยผู้แทนหรือตัวแทนแล้วแต่กรณี

(๔) ผู้ซึ่งมีประกาศของนายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ ในการพิจารณาทางปกครองที่คู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ คู่กรณีมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาทางปกครองได้

การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าคู่กรณีให้ถือว่าเป็นการกระทำของคู่กรณี เว้นแต่คู่กรณีจะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

มาตรา ๒๔ คู่กรณีอาจมีหนังสือแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดแทนตนในกระบวนการพิจารณาทางปกครองใด ๆ ได้ ในการนี้เจ้าหน้าที่จะดำเนินกระบวนพิจารณาทางปกครองกับตัวคู่กรณีได้เฉพาะเมื่อเป็นเรื่องที่ผู้นั้นมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำการนั้นด้วยตนเองและต้องแจ้งให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนทราบด้วย

หากปรากฏว่าผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนผู้ใดไม่ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นเพียงพอหรือมีเหตุไม่ควรไว้วางใจในความสามารถของบุคคลดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้คู่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า

การแต่งตั้งให้กระทำการแทนไม่ถือว่าสิ้นสุดลงเพราะความตายของคู่กรณีหรือการที่ความสามารถหรือความเป็นผู้แทนของคู่กรณีเปลี่ยนแปลงไป เว้นแต่ผู้สืบสิทธิตามกฎหมายของคู่กรณีหรือคู่กรณีจะถอนการแต่งตั้งดังกล่าว

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอโดยมีผู้ลงชื่อร่วมกันเกินห้าสิบคนหรือมีคู่กรณีเกินห้าสิบคนยื่นคำขอที่มีข้อความอย่างเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน ถ้าในคำขอมีการระบุให้บุคคลใดเป็นตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือมีข้อความเป็นปริยายให้เข้าใจได้เช่นนั้น ให้ถือว่าผู้ที่ถูกระบุชื่อดังกล่าวเป็นตัวแทนร่วมของคู่กรณีเหล่านั้น

ในกรณีที่มีคู่กรณีเกินห้าสิบคนยื่นคำขอให้มีคำสั่งทางปกครองในเรื่องเดียวกัน โดยไม่มีการกำหนดให้บุคคลใดเป็นตัวแทนร่วมของตนตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ในเรื่องนั้นแต่งตั้งบุคคลที่คู่กรณีฝ่ายข้างมากเห็นชอบเป็นตัวแทนร่วมของบุคคลดังกล่าว ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ตัวแทนร่วมตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องเป็นบุคคลธรรมดา

คู่กรณีจะบอกเลิกการให้ตัวแทนร่วมดำเนินการแทนตนเมื่อใดก็ได้แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบและดำเนินการใด ๆ ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองต่อไปด้วยตนเอง

ตัวแทนร่วมจะบอกเลิกการเป็นตัวแทนเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบกับต้องแจ้งให้คู่กรณีทุกรายทราบด้วย

ส่วนที่ ๓
การพิจารณา

มาตรา ๒๖ เอกสารที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ให้จัดทำเป็นภาษาไทย ถ้าเป็นเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ให้คู่กรณีจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยที่มีการรับรองความถูกต้องมาให้ภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนด ในกรณีนี้ให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวได้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ในวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำแปลนั้น เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ และในกรณีนี้ให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นเอกสารฉบับที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศเป็นวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

การรับรองความถูกต้องของคำแปลเป็นภาษาไทยหรือการยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗[๒] ให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี

เมื่อมีผู้ยื่นคำขอเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีคำสั่งทางปกครอง ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอที่จะต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสาร บรรดาที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดให้ต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ หากคำขอไม่ถูกต้อง ให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าว แนะนำให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมเสียให้ถูกต้อง และหากมีเอกสารใดไม่ครบถ้วนให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีหรือภายในไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ในการแจ้งดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้รับคำขอระบุรายการเอกสารที่ไม่ถูกต้องหรือยังไม่ครบถ้วนให้ผู้ยื่นคำขอทราบพร้อมทั้งบันทึกการแจ้งดังกล่าวไว้ในกระบวนการพิจารณาจัดทำคำสั่งทางปกครองนั้นด้วย

ผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขคำขอจัดส่งเอกสารตามที่ระบุในการแจ้งตามวรรคสองครบถ้วนแล้ว เจ้าหน้าที่จะปฏิเสธไม่ดำเนินการตามคำขอเพราะเหตุยังขาดเอกสารอีกมิได้ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือกฎและได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งตามมาตรา ๒๐ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยพลันหากเห็นว่าเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

ผู้ยื่นคำขอต้องดำเนินการแก้ไขหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมต่อเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนดหรือภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่อนุญาตให้ขยายออกไป เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ที่จะให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำขอต่อไป ในกรณีเช่นนั้นให้เจ้าหน้าที่ส่งเอกสารคืนให้ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบ และบันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้

มาตรา ๒๘ ในการพิจารณาทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

มาตรา ๒๙ เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงในการนี้ ให้รวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของคู่กรณีหรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็นฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๕) ออกไปตรวจสถานที่

[๒] มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

คู่กรณีต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริง และมีหน้าที่แจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่เจ้าหน้าที่

พยานหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่เจ้าหน้าที่เรียกมาให้ถ้อยคำหรือทำความเห็นมีสิทธิได้รับค่าป่วยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป

(๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง

(๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้

(๕) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๓๑ คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้ แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น คู่กรณีไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย

การตรวจดูเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการตรวจดูเอกสาร หรือการจัดทำสำเนาเอกสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความประหยัดและความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานของรัฐ ให้คณะรัฐมนตรีวางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้เจ้าหน้าที่กำหนดเวลาสำหรับการพิจารณาทางปกครองขึ้นไว้ตามความเหมาะสมแก่กรณี ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือกฎในเรื่องนั้น

ในกรณีที่การดำเนินงานในเรื่องใดจะต้องผ่านการพิจารณาของเจ้าหน้าที่มากกว่าหนึ่งราย เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องประสานงานกันในการกำหนดเวลาเพื่อการดำเนินงานในเรื่องนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๔
รูปแบบและผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๓๔ คำสั่งทางปกครองอาจทำเป็นหนังสือหรือวาจาหรือโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นก็ได้ แต่ต้องมีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งด้วยวาจา ถ้าผู้รับคำสั่งนั้นร้องขอและการร้องขอได้กระทำโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยืนยันคำสั่งนั้นเป็นหนังสือ

มาตรา ๓๖ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสืออย่างน้อยต้องระบุ วัน เดือนและปีที่ทำคำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง พร้อมทั้งมีลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้น

มาตรา ๓๗ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้คำสั่งทางปกครองกรณีหนึ่งกรณีใดต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้นเองหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งนั้นก็ได้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่มีผลตรงตามคำขอและไม่กระทบสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น

(๒) เหตุผลนั้นเป็นที่รู้กันอยู่แล้วโดยไม่จำต้องระบุอีก

(๓) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา ๓๒

(๔) เป็นการออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจาหรือเป็นกรณีเร่งด่วนแต่ต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาอันควรหากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งนั้นร้องขอ

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับคำสั่งทางปกครองที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ การออกคำสั่งทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น

การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้ตามความเหมาะสมแก่กรณีด้วย

(๑) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นผล ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

(๒) การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นผลของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

(๓) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง

(๔) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำหรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มีเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

มาตรา ๓๙/๑[๓] การออกคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือในเรื่องใด หากมิได้มีกฎหมายหรือกฎกำหนดระยะเวลาในการออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้นไว้เป็นประการอื่น ให้เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครองนั้นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำขอและเอกสารถูกต้องครบถ้วน

ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปของเจ้าหน้าที่ ที่จะกำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๑ คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์

(๑) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเองไม่ได้นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว

(๒) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง

(๓) การรับฟังคู่กรณีที่จำเป็นต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลัง

(๔) คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อน ถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบในภายหลัง

---

[๓] มาตรา ๓๙/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

เมื่อมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้ว และเจ้าหน้าที่ผู้มีคำสั่งทางปกครองประสงค์ให้ผลเป็นไปตามคำสั่งเดิมให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นบันทึกข้อเท็จจริงและความประสงค์ของตนไว้ในหรือแนบไว้กับคำสั่งเดิมและต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ของตนให้คู่กรณีทราบด้วย

กรณีตาม (๒) (๓) และ (๔) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ของหมวดนี้ หรือตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น หรือถ้าเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ดังกล่าวก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น

มาตรา ๔๒ คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้ยันต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป

คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนเวลาหรือโดยเหตุอื่น

เมื่อคำสั่งทางปกครองสิ้นผลลง ให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกผู้ซึ่งครอบครองเอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งมีข้อความหรือเครื่องหมายแสดงถึงการมีอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้น ให้ส่งคืนสิ่งนั้นหรือให้นำสิ่งของดังกล่าวอันเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้นั้นมาให้เจ้าหน้าที่จัดทำเครื่องหมายแสดงการสิ้นผลของคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้

มาตรา ๔๓ คำสั่งทางปกครองที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือผิดหลงเล็กน้อยนั้น เจ้าหน้าที่อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้เสมอ

ในการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองตามวรรคหนึ่งให้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามควรแก่กรณี ในการนี้เจ้าหน้าที่อาจเรียกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดส่งคำสั่งทางปกครอง เอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมาเพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมได้

ส่วนที่ ๕
การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรีและไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๕ ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๖ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง หรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้

มาตรา ๔๗ การใดที่กฎหมายกำหนดให้อุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคณะกรรมการขอบเขตการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น สำหรับกระบวนการพิจารณาให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติ หมวด ๒ นี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๔๘ คำสั่งทางปกครองของบรรดาคณะกรรมการต่าง ๆ ไม่ว่าจะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือไม่ ให้คู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท สิทธิการอุทธรณ์และกำหนดเวลาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๖
การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๙ เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มิชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๕๐ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ แต่ถ้าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับ การเพิกถอนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒

มาตรา ๕๑ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน

ความเชื่อโดยสุจริตตามวรรคหนึ่งจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ใช้ประโยชน์อันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง หรือได้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินไปแล้วโดยไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้หรือการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ผู้นั้นต้องเสียหายเกินควรแก่กรณี

ในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้รับคำสั่งทางปกครองจะอ้างความเชื่อโดยสุจริตไม่ได้

(๑) ผู้นั้นได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือข่มขู่หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์อื่นใดที่มิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ผู้นั้นได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ

(๓) ผู้นั้นได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองในขณะได้รับคำสั่งทางปกครองหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลัง การคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ไป ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยถ้าเมื่อใดผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองหรือควรได้รู้เช่นนั้นหากผู้นั้นมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ถือว่าผู้นั้นตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นไป และในกรณีตามวรรคสาม ผู้นั้นต้องรับผิดในการคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้รับไปเต็มจำนวน

มาตรา ๕๒ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๕๑ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ แต่ผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำความในมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องร้องขอค่าทดแทนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งให้ทราบถึงการเพิกถอนนั้น

ค่าทดแทนความเสียหายตามมาตรานี้จะต้องไม่สูงกว่าประโยชน์ที่ผู้นั้นอาจได้รับหากคำสั่งทางปกครองดังกล่าวไม่ถูกเพิกถอน

มาตรา ๕๓ คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่คงต้องทำคำสั่งทางปกครองที่มีเนื้อหาทำนองเดียวกันนั้นอีก หรือเป็นกรณีที่การเพิกถอนไม่อาจกระทำได้เพราะเหตุอื่น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประโยชน์ของบุคคลภายนอกประกอบด้วย

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอน หรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้เฉพาะเมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีกฎหมายกำหนดให้เพิกถอนได้หรือมีข้อสงวนสิทธิให้เพิกถอนได้ในคำสั่งทางปกครองนั้นเอง

(๒) คำสั่งทางปกครองนั้นมีข้อกำหนดให้ผู้รับประโยชน์ต้องปฏิบัติ แต่ไม่มีการปฏิบัติภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เช่นนี้ในขณะทำคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๔) บทกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีบทกฎหมายเช่นนี้ในขณะทำคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น แต่การเพิกถอนในกรณีนี้ให้กระทำได้เท่าที่ผู้รับประโยชน์ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือยังไม่ได้รับประโยชน์ตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๕) อาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อประชาชนอันจำเป็นต้องป้องกันหรือขจัดเหตุดังกล่าว

ในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเพราะเหตุตามวรรคสอง (๓) (๔) และ (๕) ผู้ได้รับประโยชน์มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายอันเกิดจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลย้อนหลังหรือไม่มีผลย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง

(๒) ผู้ได้รับประโยชน์มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขของคำสั่งทางปกครอง

ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๗
การขอให้พิจารณาใหม่

มาตรา ๕๔ เมื่อคู่กรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่พ้นกำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำ ให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) คู่กรณีที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง

(๓) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น

(๔) ถ้าคำสั่งทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีไม่อาจทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อนโดยไม่ใช่ความผิดของผู้นั้น

การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ผู้นั้นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

ส่วนที่ ๘
การบังคับทางปกครอง

มาตรา ๕๕ การบังคับทางปกครองไม่ใช้กับเจ้าหน้าที่ด้วยกัน เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๖ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด

มาตรา ๕๗ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ใดชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระโดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน

วิธีการยึด การอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๘ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำหรือละเว้นกระทำ ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทนโดยผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าต่อปีของค่าใช้จ่ายดังกล่าวแก่เจ้าหน้าที่

(๒) ให้มีการชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก่เหตุแต่ต้องไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวัน

เจ้าหน้าที่ระดับใดมีอำนาจกำหนดค่าปรับทางปกครองจำนวนเท่าใดสำหรับในกรณีใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องบังคับการโดยเร่งด่วนเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายที่มีโทษทางอาญาหรือมิให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะเจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยไม่ต้องออกคำสั่งทางปกครองให้กระทำหรือละเว้นกระทำก่อนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องกระทำโดยสมควรแก่เหตุและภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน

มาตรา ๕๙ ก่อนใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๘ เจ้าหน้าที่จะต้องมีคำเตือนเป็นหนังสือให้มีการกระทำหรือละเว้นกระทำตามคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาที่กำหนดตามสมควรแก่กรณี คำเตือนดังกล่าวจะกำหนดไปพร้อมกับคำสั่งทางปกครองก็ได้

คำเตือนนั้นจะต้องระบุ

(๑) มาตรการบังคับทางปกครองที่จะใช้ให้ชัดแจ้ง แต่จะกำหนดมากกว่าหนึ่งมาตรการในคราวเดียวกันไม่ได้

(๒) ค่าใช้จ่ายในการที่เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทน หรือจำนวนค่าปรับทางปกครองแล้วแต่กรณี

การกำหนดค่าใช้จ่ายในคำเตือน ไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะเรียกค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น หากจะต้องเสียค่าใช้จ่ายจริงมากกว่าที่ได้กำหนดไว้

มาตรา ๖๐ เจ้าหน้าที่จะต้องใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในคำเตือนตามมาตรา ๕๙ การเปลี่ยนแปลงมาตรการจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อปรากฏว่ามาตรการที่กำหนดไว้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์

ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองต่อสู้ขัดขวางการบังคับทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจใช้กำลังเข้าดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการบังคับทางปกครองได้แต่ต้องกระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในกรณีจำเป็นเจ้าหน้าที่อาจขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจได้

มาตรา ๖๑ ในกรณีไม่มีการชำระค่าปรับทางปกครอง ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๗

มาตรา ๖๒ ผู้ถูกดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครองอาจอุทธรณ์การบังคับทางปกครองนั้นได้

การอุทธรณ์การบังคับทางปกครองให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการเดียวกันกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๖๓ ถ้าบทกฎหมายใดกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองไว้โดยเฉพาะแล้ว แต่เจ้าหน้าที่เห็นว่ามาตรการบังคับนั้นมีลักษณะที่จะเกิดผลน้อยกว่ามาตรการบังคับตามหมวดนี้ เจ้าหน้าที่จะใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามหมวดนี้แทนก็ได้

หมวด ๓
ระยะเวลาและอายุความ

มาตรา ๖๔ กำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ เดือน หรือปีนั้น มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่จะได้เริ่มการในวันนั้นหรือมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการงานสำหรับเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่บุคคลใดต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมายหรือโดยคำสั่งของเจ้าหน้าที่ ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการงานสำหรับเจ้าหน้าที่หรือวันหยุดตามประเพณีของบุคคลผู้รับคำสั่ง ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น เว้นแต่กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ที่มีคำสั่งจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖๕ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งของเจ้าหน้าที่อาจมีการขยายอีกได้ และถ้าระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดลงแล้วเจ้าหน้าที่อาจขยายโดยกำหนดให้มีผลย้อนหลังได้เช่นกันถ้าการสิ้นสุดตามระยะเวลาเดิมจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมที่จะให้สิ้นสุดลงตามนั้น

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอเจ้าหน้าที่อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง

มาตรา ๖๗ เมื่อมีการอุทธรณ์ตามบทบัญญัติในส่วนที่ ๕ ของหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือการยื่นคำขอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทหรือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้วินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ไม่นับในระหว่างนั้นจนกว่าการพิจารณาจะถึงที่สุดหรือเสร็จไปโดยประการอื่น แต่ถ้าเสร็จไปเพราะเหตุถอนคำขอหรือทิ้งคำขอให้ถือว่าอายุความเรียกร้องของผู้ยื่นคำขอไม่เคยมีการสะดุดหยุดอยู่เลย

หมวด ๔
การแจ้ง

มาตรา ๖๘ บทบัญญัติในหมวดนี้มิให้ใช้บังคับกับการแจ้งซึ่งไม่อาจกระทำโดยวาจาหรือเป็นหนังสือได้หรือมีกฎหมายกำหนดวิธีการแจ้งไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีคำสั่งทางปกครองที่แสดงให้ทราบโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้มีผลเมื่อได้แจ้ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๙ การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้กระทำเป็นหนังสือก็ให้แจ้งเป็นหนังสือ

การแจ้งเป็นหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่ในขณะที่ไปถึง

ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๗๐ การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นหรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา ๗๑ การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่มีผู้รับเกินห้าสิบคนเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ทราบตั้งแต่เริ่มดำเนินการในเรื่องนั้นว่าการแจ้งต่อบุคคลเหล่านั้นจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าหน้าที่และที่ว่าการอำเภอที่ผู้รับมีภูมิลำเนาก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้รับหรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนาหรือรู้ตัวและภูมิลำเนาแต่มีผู้รับเกินหนึ่งร้อยคน การแจ้งเป็นหนังสือจะกระทำโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

มาตรา ๗๔ ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนการแจ้งคำสั่งทางปกครองจะใช้วิธีส่งทางเครื่องโทรสารก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมที่เป็นสื่อในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งทางปกครองตัวจริงโดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามหมวดนี้ให้แก่ผู้รับในทันทีที่อาจกระทำได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือตามวัน เวลา ที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมดังกล่าว เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากนั้น

หมวด ๕
คณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง

มาตรา ๗๕ การแต่งตั้งกรรมการในลักษณะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งโดยระบุตัวบุคคล

มาตรา ๗๖ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) มีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังเหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๗๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๖ การให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุบกพร่องอย่างยิ่งต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

มาตรา ๗๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ วรรคสอง การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการชุดนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีมีกรรมการครบที่จะเป็นองค์ประชุมได้ แต่การพิจารณาเรื่องใดถ้าต้องเลื่อนมาเพราะไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมของคณะกรรมการซึ่งมิใช่คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมาและการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม แต่ทั้งนี้ต้องระบุความประสงค์ให้เกิดผลตามบทบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือนัดประชุมด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๐ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการกำหนดการนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๘๑ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการมีหน้าที่ต้องดำเนินการใด ๆ นอกจากการดำเนินการประชุมให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

มาตรา ๘๓ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๘๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น

ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๕ ให้ถือว่าระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นระเบียบที่คณะรัฐมนตรีวางขึ้นตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๖ บรรดาคำขอเพื่อให้มีคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ได้รับไว้ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ทำการพิจารณาคำขอดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายหรือกฎสำหรับเรื่องนั้นได้กำหนดไว้

มาตรา ๘๗ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นแล้ว บทบัญญัติมาตรา ๔๘ ให้เป็นอันยกเลิก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การดำเนินงานทางปกครองในปัจจุบันยังไม่มีหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่เหมาะสม จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนต่าง ๆ สำหรับการดำเนินงานทางปกครองขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย มีประสิทธิภาพในการใช้บังคับกฎหมายให้สามารถรักษาประโยชน์สาธารณะได้ และอำนวยความเป็นธรรมแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๗[๕]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำคำสั่งทางปกครองให้มีประสิทธิภาพเพื่อรักษาประโยชน์สาธารณะและอำนวยความเป็นธรรมแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วิชพงษ์/ผู้จัดทำ
๗ มกราคม ๒๕๕๘

[๕]ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑/ตอนที่ ๘๙ ก/หน้า ๑/๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๔๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นายกรัฐมนตรีโดยคำเสนอแนะของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้ คำสั่งทางปกครองไม่รวมถึง

(๑) คำสั่งทางปกครองอันเป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๒

(๒) คำสั่งทางปกครองอันเป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามขั้นตอนที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๒ การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของส่วนราชการประจำจังหวัดหรือส่วนราชการประจำอำเภอของ กระทรวง ทบวง กรม เดียวกัน

(๒) เลขานุการรัฐมนตรี เลขานุการกรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกองหรือเทียบเท่าหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำเขต แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของส่วนราชการนั้น

(๓) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเลขานุการกรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกองหรือส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำเขต หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งดำรงตำแหน่งสูงกว่านั้น

(๔) ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า

(๕) นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง

(๖) ประธานวุฒิสภา ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการวุฒิสภา

(๗) ประธานสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๘) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของจังหวัด เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของอำเภอหรือเจ้าหน้าที่ของสภาตำบล เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้แล้วใน (๑) หรือ (๓)

(๙) ผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

(๑๐) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น

(๑๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือในฐานะราชการในส่วนภูมิภาค

(๑๒) ผู้แทนของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๑๓) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งการหรือมอบหมายให้เอกชนปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเอกชนซึ่งได้รับคำสั่งหรือได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าว

(๑๔) ผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง แล้วแต่กรณีในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่อื่นนอกจากที่กำหนดไว้ข้างต้น

(๑๕) เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองนั้นเอง ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่หลักการของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประสงค์ให้มีการอุทธรณ์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ได้เพียงหนึ่งชั้น ก่อนที่จะนำคดีขึ้นวินิจฉัยยังองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีปกครอง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาแก้ไขหรือทบทวนคำสั่งทางปกครองให้ถูกต้อง และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม ก่อนที่จะนำคดีขึ้นวินิจฉัยยังองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีปกครองดังกล่าวด้วย และโดยที่มาตรา ๔๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[รก.๒๕๔๐/๑๗ก./๓๔/๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๐]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง คำสั่งทางปกครองที่ต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่ง หรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่ง[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นายกรัฐมนตรีโดยคำเสนอแนะของคณะกรรมการ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือในกรณีดังต่อไปนี้ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งหรือเอกสารแนบท้ายคำสั่งตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง

(๑) คำสั่งทางปกครองที่เป็นการปฏิเสธการก่อตั้งสิทธิของคู่กรณี เช่น การไม่รับคำขอ ไม่อนุญาต ไม่อนุมัติ ไม่รับรอง ไม่รับอุทธรณ์ หรือไม่รับจดทะเบียน

(๒) คำสั่งทางปกครองที่เป็นการเพิกถอนสิทธิ เช่น การเพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการอนุมัติ เพิกถอนการรับรอง หรือเพิกถอนการรับจดทะเบียน

(๓) คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำการหรือละเว้นกระทำการ

(๔) คำสั่งทางปกครองที่เป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์

(๕) คำสั่งยกเลิกการสอบราคา การประกวดราคา หรือการประมูลราคาที่มีผู้ได้รับคัดเลือกจากคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาผลการดำเนินการดังกล่าวแล้ว

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้ในกรณีที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๒

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

สุกัญญา/พิมพ์

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

หทัยภัทร/สุนันทา/ตรวจ

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

A+B

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนพิเศษ ๘๔ ง/หน้า ๑/๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๓

คำแนะนำของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ที่ ๑/๒๕๔๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง

ด้วยคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีความเห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลใช้บังคับ (ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐) การแจ้งคำสั่งทางการปกครองให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีหลักเกณฑ์บางประการที่แตกต่างไปจากที่เคยเป็นมา กล่าวคือ การแจ้งคำสั่งทางปกครองจะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๐[๑] แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่กำหนดว่า คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองต้องแจ้งให้ผู้รับคำสั่งทราบถึงรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวด้วย ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองมิได้แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในคำสั่งและไม่มีการแจ้งการใช้สิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งใหม่ในภายหลัง ระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งจะขยายออกไปเป็นหนึ่งปีตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง และจะส่งผลให้ทางราชการต้องผูกพันในการพิจารณาอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนานขึ้นกว่าที่กฎหมายในเรื่องนั้น ๆ ได้บัญญัติไว้

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเห็นว่า การแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองแก่คู่กรณีเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพราะเป็นการคุ้มครองสิทธิของคู่กรณีผู้รับคำสั่ง สมควรแนะนำให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองปฏิบัติให้ครบถ้วนถูกต้องตามข้อกำหนดที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนี้

๑. รายละเอียดในการแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง

(๑) ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในคำสั่งในกรณีเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้

(๒) ระบุการยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง ประกอบด้วย บุคคลผู้รับคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง สถานที่ยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง เงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งในกรณีที่กฎหมายกำหนดไว้

---

[๑] มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งการยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง

(๓) ระบุระยะเวลาสำหรับการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้ง

ตัวอย่างเช่น ใช้ข้อความว่า "ถ้าหากท่านประสงค์จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งนี้ให้ยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งคำสั่งดังกล่าวต่อ.....(๑).....ภายใน.....(๒).....วัน นับแต่วันที่รับทราบคำสั่งนี้"

หมายเหตุ (๑) ให้ระบุ บุคคล คณะบุคคล หรือ เจ้าหน้าที่ผู้รับอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

(๒) ให้ระบุระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์

๒. กรณีที่ต้องแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือ อาจแยกเป็นกรณีได้ดังนี้

(ก) ในกรณีมีกฎหมายเฉพาะเรื่องกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งไว้ เช่น การยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๔๘ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ฯลฯ ฯลฯ

หรือการยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๒๐ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตหรือผู้ขอต่อใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ฯลฯ ฯลฯ

ในกรณีนี้ให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว

(ข) ในกรณีไม่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งไว้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งแจ้งให้ผู้รับคำสั่งยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔[๒] ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เช่น มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

"มาตรา ๒๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำผิดตามมาตรา ๑๖ ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติหรือเว้นการกระทำใด ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ"

---

[๒] มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น โดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง

๓. กรณีคำสั่งทางปกครองที่ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบถึงการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งตามมาตรา ๔๐[๓]

คำสั่งด้วยวาจาโดยสภาพไม่สามารถแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้ ถ้าผู้รับคำสั่งร้องขอโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยืนยันคำสั่งนั้นเป็นหนังสือตามมาตรา ๓๕[๔] และในคำสั่งยืนยันเป็นหนังสือดังกล่าวเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในหนังสือนั้นด้วย โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ (ก) หรือ (ข) กล่าวคือ ถ้ามีกฎหมายเฉพาะกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ก็ให้แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาตามนั้น ถ้ากฎหมายเฉพาะไม่ได้กำหนดระยะเวลาดังกล่าวไว้ก็ให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งแจ้งให้ผู้รับคำสั่งยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

๔. กรณีที่ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องแจ้งการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

โดยที่หน้าที่ต้องแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในคำสั่งทางปกครองนี้จะใช้บังคับเฉพาะในกรณีที่มีบทบัญญัติแจ้งชัดไว้ในกฎหมายว่าคำสั่งทางปกครองใดของเจ้าหน้าที่ต้องอุทธรณ์หรือโต้แย้งอย่างไรและภายในระยะเวลาเท่าใดเท่านั้น ส่วนกรณีที่กระบวนการพิจารณาของฝ่ายปกครองสิ้นสุดลงแล้วและคู่กรณียังไม่พอใจผลคำสั่งทางปกครองนั้น คู่กรณีย่อมมีสิทธิที่จะนำเรื่องไปร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้ต่อไปตามหลักการทบทวนทางกฎหมาย ซึ่งในกรณีดังกล่าวเจ้าหน้าที่ไม่อยู่ในสภาพที่จะรับผิดชอบได้ว่าเรื่องใดจะร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือฟ้องศาลได้หรือไม่และภายในระยะเวลาใดโดยแน่ชัด ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงไม่มีหน้าที่ต้องแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่จะแนะนำถึงสิทธิที่จะนำเรื่องไปร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือฟ้องคดีต่อศาลตามที่เห็นสมควรก็ได้

๕. ปัญหาคาบเกี่ยวในการใช้พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

เนื่องจากหลักการในพระราชบัญญัติดังกล่าวถือว่าการแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางการปกครองเป็นส่วนหนึ่งของการทำคำสั่งทางปกครอง การไม่แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งจะมีผลเป็นการขยายระยะเวลาการอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่สั้นกว่าหนึ่งปีออกไปเป็นหนึ่งปี

---

[๓] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑

[๔] มาตรา ๓๔ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งด้วยวาจา ถ้าผู้รับคำสั่งนั้นร้องขอและการร้องขอได้กระทำโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยืนยันคำสั่งนั้นเป็นหนังสือ

และมีผลใช้บังคับแก่คำสั่งทางปกครองที่ออกตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป ดังนั้น คำสั่งทางปกครองที่ออกก่อนวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐ การไม่แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งจึงไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๔๐[๕] วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๖. แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองที่ออกตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐ และเจ้าหน้าที่ไม่ได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในคำสั่งทางปกครอง

บรรดาคำสั่งทางปกครองตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ได้แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งให้ผู้รับคำสั่งทราบ ผลทางกฎหมายจะทำให้ระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่สั้นกว่าหนึ่งปีขยายไปเป็นหนึ่งปีเสมอ ฉะนั้น เจ้าหน้าที่ควรพิจารณาว่าจะแจ้งคำสั่งใหม่หรือไม่ หากเห็นเป็นการสมควรก็ให้แจ้งคำสั่งทางปกครองไปใหม่พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งไปด้วย เพื่อให้ระยะเวลาอุทธรณ์เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะหรือตามมาตรา ๔๔[๖] แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เพื่อมิให้การใช้สิทธิอุทธรณ์ในทุกเรื่องต้องขยายระยะเวลาออกไปเป็นหนึ่งปี อันจะทำให้การบริหารราชการไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

(นายเฉลิมชัย วสีนนท์)
ประธานคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

[๕] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑
[๖] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยงานทางปกครอง" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า

(๑) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง

(๒) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล และ

(๓) บุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (๑) หรือ (๒)

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๙๔ ก/หน้า ๑/๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

"คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท" หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

"ตุลาการศาลปกครอง" หมายความว่า ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

"ก.ศป." หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง

"คู่กรณี" หมายความว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และให้หมายความรวมถึงบุคคล หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องสอด ไม่ว่าจะโดยความสมัครใจเอง หรือโดยถูกคำสั่งศาลปกครองเรียกเข้ามาในคดี ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นและเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินกระบวนพิจารณา ให้รวมถึงผู้มีสิทธิกระทำการแทนด้วย

"คำฟ้อง" หมายความว่า การเสนอข้อหาต่อศาลไม่ว่าจะได้เสนอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุด ไม่ว่าจะได้เสนอในขณะที่เริ่มคดีโดยคำฟ้องหรือคำร้องขอ หรือเสนอในภายหลังโดยคำฟ้องเพิ่มเติมหรือแก้ไข หรือฟ้องแย้ง หรือโดยสอดเข้ามาในคดีไม่ว่าด้วยความสมัครใจหรือถูกบังคับ หรือโดยมีคำขอให้พิจารณาใหม่

"กฎ" หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

"สัญญาทางปกครอง" หมายความรวมถึง สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

"ประโยชน์แก่ส่วนรวม"[๒] หมายความว่า ประโยชน์ต่อสาธารณะหรือประโยชน์อันเกิดแก่การจัดทำบริการสาธารณะหรือการจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากการดำเนินการหรือการกระทำที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริม หรือสนับสนุนแก่ประชาชนเป็นส่วนรวม หรือประชาชนส่วนรวมจะได้รับประโยชน์จากการดำเนินการหรือการกระทำนั้น

มาตรา ๔ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือ ก.ศป. หรือ ก.ศป. โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๖๖ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ และมาตรา ๗๕/๔ ต้องส่งให้สภาผู้แทนราษฎรในวันที่ออกระเบียบดังกล่าว เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบได้ ถ้าต่อมามีการเสนอญัตติ

---

[๒] มาตรา ๓ นิยามคำว่า "ประโยชน์แก่ส่วนรวม" เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

และสภาผู้แทนราษฎรมีมติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ส่งระเบียบดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ยกเลิกระเบียบใดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น[๓]

กำหนดวันตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันในสมัยประชุม

หมวด ๑
การจัดตั้งและเขตอำนาจศาลปกครอง

มาตรา ๗ ศาลปกครองแบ่งออกเป็นสองชั้น คือ

(๑) ศาลปกครองสูงสุด

(๒) ศาลปกครองชั้นต้น ได้แก่

(ก) ศาลปกครองกลาง

(ข) ศาลปกครองในภูมิภาค

ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้นอาจแบ่งเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นและจะให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใดซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของแต่ละศาลนั้น แยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ ทั้งนี้ ให้ออกเป็นประกาศประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป.[๔]

ประกาศประธานศาลปกครองสูงสุดตามวรรคสอง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้[๕]

มาตรา ๗/๑[๖] ในกรณีที่มีการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีตุลาการหัวหน้าแผนกหรือตุลาการหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้น แผนกหรือหน่วยงานละหนึ่งคนเพื่อรับผิดชอบงานของแผนกหรือหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด

มาตรา ๘ ให้จัดตั้งศาลปกครองสูงสุดขึ้นมีที่ตั้งในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใกล้เคียง

ให้จัดตั้งศาลปกครองกลางขึ้นมีที่ตั้งในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใกล้เคียงโดยมีเขตตลอดท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

---

[๓] มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

[๔] มาตรา ๗ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔

[๕] มาตรา ๗ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔

[๖] มาตรา ๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔

ในระหว่างที่ศาลปกครองในภูมิภาคยังมิได้มีเขตอำนาจในท้องที่ใดให้ศาลปกครองกลางมีเขตอำนาจในท้องที่นั้นด้วย

บรรดาคดีที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจศาลปกครองกลางตามวรรคสองและวรรคสามจะยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลนั้นที่จะไม่รับพิจารณาพิพากษาคดีที่ยื่นฟ้องเช่นนั้นได้ เว้นแต่คดีที่โอนมาตามหลักเกณฑ์ของการพิจารณาคดีปกครอง

การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติโดยคำนึงถึงปริมาณคดีและการบริหารบุคลากรของศาลปกครอง โดยจะกำหนดให้เขตอำนาจศาลปกครองในภูมิภาคครอบคลุมเขตการปกครองหลายจังหวัดก็ได้

ศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค จะเปิดทำการเมื่อใดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดวันเปิดทำการของศาลปกครอง

มาตรา ๙ ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่นหรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

(๕) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับให้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด

(๖) คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง เรื่องดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง

(๑) การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร

(๒) การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

(๓) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลล้มละลาย หรือศาลชำนัญพิเศษอื่น

มาตรา ๑๐ ศาลปกครองชั้นต้นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง เว้นแต่คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๑๑ ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ดังต่อไปนี้

(๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนด

(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของพระราชกฤษฎีกา หรือกฎที่ออกโดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๓) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจศาลปกครองสูงสุด

(๔) คดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

หมวด ๒
ตุลาการศาลปกครอง

มาตรา ๑๒[๗] ในศาลปกครองสูงสุด ให้มีตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุด

(๒) รองประธานศาลปกครองสูงสุด

(๓) ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

(๔) ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

(๕) ตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

ทั้งนี้ตามจำนวนที่ ก.ศป. กำหนด

การกำหนดตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง (๕) ให้ ก.ศป. กำหนดว่าจะให้เทียบเท่ากับตำแหน่งใดตามวรรคหนึ่ง (๒) (๓) หรือ (๔) ไว้ในประกาศดังกล่าวด้วย และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๓ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือในการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่ ก.ศป. กำหนดและ

---

[๗] มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔

(๔) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการร่างกฎหมาย กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือกรรมการกฤษฎีกา

(ข) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือเทียบเท่าหรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขตหรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าหรือตำแหน่งอื่นในหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่าตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์พิเศษ

(ช) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความไม่น้อยกว่ายี่สิบปี และมีประสบการณ์ในคดีปกครองตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามในขณะดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการอื่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด

(๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๔) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ

(๕) เป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.ศป.

(๖) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายกันในห้างหุ้นส่วนบริษัท

(๗) เป็นทนายความหรือประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนด

มาตรา ๑๕ ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุด แล้วให้เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีและให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งเป็นประธานศาลปกครองสูงสุดแล้วให้เสนอชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคนใดให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุดและตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือก แล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

วิธีการคัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้ดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ ต้องลาออกจากการที่เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้าม หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้เลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการใด ๆ อันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวแล้วต่อนายกรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๑๗[๕] ในศาลปกครองชั้นต้นแต่ละศาล ให้มีตำแหน่งตุลาการศาลปกครองดังต่อไปนี้

(๑) อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น

(๒) รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น

(๓) ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(๔) ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

(๕) ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

ทั้งนี้ ตามจำนวนที่ ก.ศป. กำหนด

การกำหนดตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง (๕) ให้ ก.ศป. กำหนดว่าจะให้เทียบเท่ากับตำแหน่งใดตามวรรคหนึ่งไว้ในประกาศดังกล่าวด้วย และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

(๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือในการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด และ

(๔) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) รับราชการหรือเคยรับราชการเป็นพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน หรือ เลขานุการกรรมการร่างกฎหมายในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ไม่น้อยกว่าสามปี

(ข) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งพนักงานคดีปกครองในระดับที่ ก.ศป. กำหนด

[๕] มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลแพ่งหรือศาลอาญาหรือเทียบเท่า หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารกลาง

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งอัยการจังหวัดหรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนระดับ ๘ หรือตำแหน่งอื่นในหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่า ทั้งนี้ ตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษาและดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์พิเศษไม่น้อยกว่าสามปี

(ช) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขากฎหมายมหาชนและรับราชการในหน่วยงานของรัฐนับแต่สำเร็จการศึกษาระดับดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบปี หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขากฎหมายมหาชนและรับราชการในหน่วยงานของรัฐนับแต่สำเร็จการศึกษาระดับดังกล่าวไม่น้อยกว่าหกปี

(ซ) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความไม่น้อยกว่าสิบสองปี และมีประสบการณ์ในคดีปกครองตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. ประกาศกำหนดให้นำความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น แล้วให้เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น เพื่อดำรงตำแหน่งอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น แล้วให้เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ก่อนเข้ารับหน้าที่ตุลาการศาลปกครองครั้งแรก ตุลาการศาลปกครองต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้า จะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธยด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยปราศจากอคติทั้งปวง

เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชน และความสงบสุขแห่งราชอาณาจักร ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายทุกประการ"

มาตรา ๒๑ ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สิ้นปีงบประมาณที่ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์เว้นแต่จะผ่านการประเมินสมรรถภาพให้ดำรงตำแหน่งต่อไปตามมาตรา ๓๑

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๘

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) เป็นโรคหรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครองตามที่ระบุไว้ในประกาศที่ ก.ศป. กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

(๘) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๒

(๙) ถูกไล่ออกตามมาตรา ๒๓

การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งนอกจาก (๑) ให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๒ ตุลาการศาลปกครองต้องประพฤติตนตามวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองตามที่ ก.ศป. กำหนด

ก.ศป. อาจมีมติให้ตุลาการศาลปกครองผู้ใดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนให้ทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องอย่างร้ายแรงหรือประพฤติตนไม่สมควรตามที่กำหนดในวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง

(๒) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอแต่ไม่ถึงเหตุทุพพลภาพ

(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) มีกรณีตามมาตรา ๒๑ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

มาตรา ๒๓ ก.ศป. อาจมีมติไล่ตุลาการศาลปกครองออกได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง

(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๒๔ ในการพิจารณาให้ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือ (๔) ประกอบกับมาตรา ๒๑ (๔) หรือ (๗) หรือตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) ให้ ก.ศป. ตั้งคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น จำนวนสี่คน และกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ เพื่อทำการสอบสวน

ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกให้หน่วยงานทางปกครองหรือบุคคลใดให้ข้อเท็จจริง ให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาหลักฐานที่เกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนได้

ในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ถ้า ก.ศป. เห็นว่าการให้ผู้ถูกสอบสวนหรือพิจารณาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการจะมีมติให้พักราชการก็ได้

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เมื่อสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกให้พักราชการมิได้กระทำการตามที่ถูกสอบสวนหรือพิจารณา ก็ให้ผู้นั้นคงอยู่ในราชการตามเดิม

วิธีการสอบสวนและสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๒๕ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งไปโดยมิได้มีความผิดและมิใช่เป็นการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๕) มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ก.ศป. อาจพิจารณาคัดเลือกผู้นั้นให้กลับเข้ารับราชการเป็นตุลาการศาลปกครองในตำแหน่งไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่าก็ได้ ถ้าผู้นั้นมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกเมื่อประธานศาลปกครองสูงสุดสั่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่ตุลาการศาลปกครองลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน นับแต่วันที่ขอลาออกก็ได้

มาตรา ๒๗ การย้ายตุลาการศาลปกครองผู้ใดไปดำรงตำแหน่งอื่นในศาลปกครองจะต้องได้รับความยินยอมจากตุลาการศาลปกครองผู้นั้น และให้ประธานศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจแต่งตั้งได้ โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. ตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือเป็นการย้ายประจำปี หรือเป็นกรณีที่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย หรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญาที่ศาลมีคำสั่งประทับฟ้องแล้ว

มาตรา ๒๘ ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องรับผิดชอบให้งานของศาลปกครองเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด โดยมีรองประธานศาลปกครองสูงสุดช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมาย

อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นต้องรับผิดชอบให้งานของศาลนั้นเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด โดยมีรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่อธิบดีศาลปครองชั้นต้นมอบหมาย

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดหรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นว่างลง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานศาลปกครองสูงสุดหรือรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือตุลาการศาลปกครองอื่น แล้วแต่กรณี ปฏิบัติหน้าที่แทนตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนย่อมมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๙ การเปลี่ยนแปลงตุลาการศาลปกครองในองค์คณะหนึ่งองค์คณะใด เนื่องจากตุลาการศาลปกครองผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง ถูกพักราชการ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นเจ็บป่วย หรือมีเหตุจำเป็นอื่นทำให้ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้เป็นไปตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด

ตุลาการศาลปกครองซึ่งเข้ามาแทนที่ตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจตรวจสำนวนและลงลายมือชื่อในคำพิพากษาได้

มาตรา ๓๐[๕] อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ตุลาการศาลปกครองให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) ในศาลปกครองสูงสุด

(ก) ประธานศาลปกครองสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๔

(ข) รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดและตุลาการศาลปกครองสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๓

(๒) ในศาลปกครองชั้นต้น

(ก) อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๓

[๕] มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(ข) รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๒ - ๓ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในชั้น ๒ และเมื่ออยู่ในชั้น ๒ มาครบเจ็ดปีแล้ว ให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นชั้น ๓

(ค) ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑ - ๓ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในชั้น ๑ เมื่ออยู่ในชั้น ๑ มาครบหนึ่งปีแล้วให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นชั้น ๒ และเมื่ออยู่ในชั้น ๒ มาครบเจ็ดปีแล้วให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นชั้น ๓

ให้ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินประจำตำแหน่งตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

ตุลาการศาลปกครองให้ได้รับค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นในกรณีเดินทางไปราชการ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

เพื่อประโยชน์ในการรับบำเหน็จบำนาญ ให้ตุลาการศาลปกครองเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ในการนี้ ให้สำนักงานศาลปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการเกษียณอายุของตุลาการศาลปกครอง

ในกรณีที่สมควรปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตรา และไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราดังกล่าว หากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมิให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน[๑๐]

ตุลาการศาลปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เมื่อเทียบกับตำแหน่งใดตามวรรคสอง (๑) (ข) หรือ (๒) (ก) (ข) หรือ (ค) แล้ว ให้ได้รับเงินเดือน การเลื่อนชั้นเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่ง รวมทั้งประโยชน์ตอบแทนอื่นตามตำแหน่งนั้น[๑๑]

มาตรา ๓๐/๑[๑๒] ตุลาการศาลปกครองอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ศป. กำหนด

ในกรณีที่มีเหตุจะต้องจัดให้มีหรือปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๑ ให้ ก.ศป. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลปกครองที่จะมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป

---

[๑๐] มาตรา ๓๐ วรรคหก เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

[๑๑] มาตรา ๓๐ วรรคเจ็ด เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔

[๑๒] มาตรา ๓๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการศาลปกครองซึ่งผ่านการประเมินสมรรถภาพตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

มาตรา ๓๒ ให้กรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ใดได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครอง เพื่อประโยชน์ในการรับบำเหน็จบำนาญ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้นั้นในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเวลาราชการของตุลาการศาลปกครองผู้นั้น และให้นำกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ เครื่องแบบตุลาการศาลปกครองและระเบียบการแต่งกายให้เป็นไปตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

วันและเวลาทำงาน วันหยุดราชการและการลาหยุดราชการของตุลาการศาลปกครองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ตุลาการศาลปกครองเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓
คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง

มาตรา ๓๕[๓] ให้มีคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.ศป.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองจำนวนเก้าคน ดังนี้

(ก) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนหกคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

(ข) ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสามคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

(๓) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองจำนวนสามคน ดังนี้

[๓] มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

(ก) ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาจำนวนสองคน

(ข) ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากคณะรัฐมนตรีจำนวนหนึ่งคน

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขานุการของ ก.ศป. และให้ ก.ศป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๕/๑[๑๔] กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๔) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือกรรมการในคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมหรือศาลอื่น

(๕) ไม่เป็นข้าราชการอัยการ ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ตุลาการศาลทหาร หรือทนายความ

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ที่ปรึกษา พนักงาน ลูกจ้าง หรือดำรงตำแหน่งใดในรัฐวิสาหกิจ

(๗) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๘) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๙) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ

(๑๐) ไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนวิกลจริต หรือ จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๑๒) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๓) ไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่นใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๓๖[๑๕] การเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ในการนี้ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเลือก โดยแยกเป็นประเภทตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นส่งไปยังตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น แล้วแต่กรณี และให้แจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการเลือกไปด้วย

---

[๑๔] มาตรา ๓๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

[๑๕] มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือก ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองตุลาการศาลปกครองสามคน และคณบดีคณะนิติศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสามคน ซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้คัดเลือก เป็นกรรมการ มีหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง การตรวจนับคะแนนและการประกาศผลการเลือก

ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรับผิดชอบดูแลให้การเลือกเป็นไปโดยถูกต้องและเรียบร้อย

ให้ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) เข้ารับหน้าที่เมื่อประธานศาลปกครองสูงสุดได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ และให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองดำเนินการประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗[๑๖] การเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (ก) ให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๑ จำนวนสองเท่าของจำนวนที่ต้องเลือกเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาเลือกต่อไป

ให้นำความในมาตรา ๓๖ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิในวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๓๘[๑๗] การเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (ข) ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะได้รับเลือกต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาลงมติ

ให้นำความในมาตรา ๓๖ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิในวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๓๙[๑๘] กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีโดยอาจได้รับเลือกใหม่ได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

---

[๑๖] มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

[๑๗] มาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

[๑๘] มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ก่อนกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) จะครบวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) ใหม่ โดยต้องแล้วเสร็จก่อนที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

(๒) แจ้งต่อประธานวุฒิสภาหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓)

มาตรา ๓๙/๑[๑๙] ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อม เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

การดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อมตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานศาลปกรองสูงสุดดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) ให้ดำเนินการเลือกซ่อมให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

(๒) กรณีตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) ให้แจ้งประธานวุฒิสภาหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกซ่อมให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ให้นำความในมาตรา ๓๖ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิในวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๔๐[๒๐] นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานศาลปกครองสูงสุด

(๓) พ้นจากตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นในกรณีที่เป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒)

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๑ ในกรณีที่เป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓)

---

[๑๙] มาตรา ๓๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

[๒๐] มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔๑ การประชุมของ ก.ศป. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานศาลปกครองสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานศาลปกครองสูงสุด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการใน ก.ศป. ว่างลง ให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ แต่ต้องมีกรรมการเหลือพอที่จะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้ ก.ศป. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการลงมติ

ให้ ก.ศป. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๔๑/๑[๒๑] กรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) หรือมีแต่ไม่ครบสามคน ถ้ากรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบ ให้กรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนดังกล่าวเป็นองค์ประกอบและองค์ประชุมพิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้

หมวด ๔
วิธีพิจารณาคดีปกครอง

ส่วนที่ ๑
การฟ้องคดีปกครอง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด

---

[๒๑] มาตรา ๔๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่ากฎหรือการกระทำใดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญให้มีสิทธิเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองได้ ในการเสนอความเห็นดังกล่าวผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๔๔ การดำเนินการทั้งปวงเกี่ยวกับการฟ้อง การร้องสอด การเรียกบุคคลหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดี การดำเนินกระบวนพิจารณา การรับฟังพยานหลักฐาน และการพิพากษาคดีปกครอง นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๔๕ คำฟ้องให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและต้องมี

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ฟ้องคดี

(๒) ชื่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี

(๓) การกระทำ ทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควรเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว

(๔) คำขอของผู้ฟ้องคดี

(๕) ลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี ถ้าเป็นการยื่นฟ้องคดีแทนผู้อื่นจะต้องแนบใบมอบฉันทะให้ฟ้องคดีมาด้วย

คำฟ้องใดมีรายการไม่ครบตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ชัดเจน หรือไม่อาจเข้าใจได้ให้สำนักงานศาลปกครองให้คำแนะนำแก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องนั้นให้ถูกต้องในการนี้ให้ถือวันที่ยื่นฟ้องครั้งแรกเป็นหลักในการนับอายุความ

ในกรณีที่มีผู้ประสงค์จะฟ้องคดีปกครองหลายคนในเหตุเดียวกัน บุคคลเหล่านั้นอาจยื่นคำฟ้องร่วมกันเป็นฉบับเดียว โดยจะมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีคนใดเป็นผู้แทนของผู้ฟ้องคดีทุกคนในการดำเนินคดีต่อไปก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าการกระทำของผู้แทนผู้ฟ้องคดีในกระบวนพิจารณาผูกพันผู้ฟ้องคดีทุกคน

การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่การฟ้องคดีขอให้สั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) ให้เสียค่าธรรมเนียมศาลตามทุนทรัพย์ในอัตราตามที่ระบุไว้ในตาราง ๑ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สำหรับคดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้[๒๒]

ในการดำเนินกระบวนพิจารณา คู่กรณีจะดำเนินการทั้งปวงด้วยตนเองหรือจะมอบอำนาจให้ทนายความหรือบุคคลอื่น ซึ่งมีคุณสมบัติตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนดเพื่อฟ้องคดีหรือดำเนินการแทนได้

---

[๒๒] มาตรา ๔๕ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๕/๑[๒๓] การฟ้องคดีที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ หากคู่กรณีใดยื่นคำขอต่อศาลโดยอ้างว่า ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ถ้าศาลเห็นว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หรือในกรณีอุทธรณ์ซึ่งศาลเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควรที่จะอุทธรณ์ได้ แล้วแต่กรณี และศาลได้ไต่สวนแล้วเห็นว่ามีเหตุตามคำขอจริงก็ให้ศาลอนุญาตให้คู่กรณีนั้นดำเนินคดี โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือเฉพาะบางส่วนได้ คำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลเฉพาะบางส่วน หรือมีคำสั่งให้ยกคำขอ ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๑) ยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคำขอนั้นใหม่ เพื่ออนุญาตให้ตนนำพยานหลักฐานมาแสดงเพิ่มเติมว่าไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาลได้จริง หรือโดยสถานะของผู้ขอถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร

(๒) ยื่นอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ในกรณีที่คู่กรณีใช้สิทธิตาม (๑) หรือ (๒) อย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว จะใช้สิทธิอีกประการหนึ่งมิได้

การยื่นคำขอ การพิจารณาคำขอ การขอให้พิจารณาใหม่ การอุทธรณ์และการดำเนินกระบวนพิจารณาอื่นใดที่เกี่ยวกับการขอดำเนินคดีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ออกตามมาตรา ๔๔

มาตรา ๔๖ คำฟ้องให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครอง ในการนี้อาจยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และเพื่อประโยชน์ในการนับอายุความ ให้ถือว่าวันที่ส่งคำฟ้องแก่เจ้าพนักงานไปรษณีย์เป็นวันที่ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง

มาตรา ๔๗ การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น

การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองสูงสุด ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด

ในกรณีที่ศาลปกครองใดพิพากษาว่าคดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองนั้นอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองอื่น ให้ส่งคำฟ้องนั้นไปให้ศาลปกครองที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณา ในกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นมีความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องเขตอำนาจศาล ให้ศาลปกครองที่รับคำฟ้องไว้หลังสุดเสนอความเห็นต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อมีคำสั่งในเรื่องเขตอำนาจศาล

---

[๒๓] มาตรา ๔๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การพิจารณาคดีที่ยื่นไว้ต่อศาลปกครองใดจะต้องกระทำในศาลปกครองนั้นตามวันเวลาทำการ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกของคู่กรณี ศาลปกครองจะสั่งให้ดำเนินการพิจารณาในสถานที่อื่นหรือในวันหยุดหรือในวันเวลาใดก็ได้

มาตรา ๔๘ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้ประกาศสถานที่ตั้ง และวันเวลาทำการตามปกติของศาลปกครองในราชกิจจานุเบกษา

ศาลปกครองแห่งหนึ่ง ๆ อาจมีสถานที่ทำการเฉพาะการได้ตามจำนวนที่เหมาะสมตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดจะได้ประกาศสถานที่ตั้งและวันเวลาทำการของสถานที่ทำการเฉพาะการในราชกิจจานุเบกษา

ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจกำหนดให้การยื่นฟ้อง และการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองอาจกระทำ ณ สถานที่ทำการเฉพาะการของศาลปกครองก็ได้

มาตรา ๔๙ การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๐ คำสั่งใดที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ผู้ออกคำสั่งระบุวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่ปรากฏต่อผู้ออกคำสั่งใดในภายหลังว่า ตนมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งให้ผู้นั้นดำเนินการแจ้งข้อความซึ่งพึงระบุตามวรรคหนึ่งให้ผู้รับคำสั่งทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีนี้ให้ระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเริ่มนับใหม่นับแต่วันที่ผู้รับคำสั่งได้รับแจ้งข้อความดังกล่าว

ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่ตามวรรคสองและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องมีกำหนดน้อยกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา ๕๑[๒๕] การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีและการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี

มาตรา ๕๒ การฟ้องคดีปกครองที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ หรือสถานะของบุคคลจะยื่นฟ้องคดีเมื่อใดก็ได้

---

[๒๕] มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

การฟ้องคดีปกครองที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคดีที่ยื่นฟ้องนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาก็ได้

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งถึงแก่ความตายก่อนศาลปกครองพิพากษาคดีให้ศาลปกครองรอการพิจารณาไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก ผู้ปกครองทรัพย์มรดก หรือผู้สืบสิทธิของคู่กรณีผู้นั้นจะมีคำขอเข้ามาแทนที่คู่กรณีผู้ถึงแก่ความตาย หรือผู้มีส่วนได้เสียจะมีคำขอเข้ามาโดยมีคำขอเข้ามาเองหรือโดยที่ศาลหมายเรียกให้เข้ามา เนื่องจากคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีคำขอ คำขอเช่นว่านี้จะต้องยื่นภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่คู่กรณีผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ถ้าไม่มีคำขอของบุคคลดังกล่าว หรือไม่มีคำขอของคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ศาลปกครองจะมีคำสั่งจำหน่ายคดีนั้นก็ได้

ส่วนที่ ๒
การดำเนินคดีปกครอง

มาตรา ๕๔ ศาลปกครองสูงสุดต้องมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอย่างน้อยห้าคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นต้องมีตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นอย่างน้อยสามคน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา

มาตรา ๕๕ การพิจารณาพิพากษาคดีต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว แต่ต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามควรแก่กรณี แต่การชี้แจงต้องทำเป็นหนังสือ เว้นแต่เป็นกรณีที่ศาลอนุญาตให้ชี้แจงด้วยวาจาต่อหน้าศาล

คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจดูพยานหลักฐานที่แต่ละฝ่ายได้ยื่นไว้ในสำนวน เว้นแต่กรณีใดมีกฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผยหรือศาลปกครองเห็นว่าจำเป็นต้องไม่เปิดเผย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐ แต่กรณีที่ไม่เปิดเผยดังกล่าว ศาลปกครองจะนำมาใช้รับฟังในการพิจารณาพิพากษาคดีไม่ได้

ในการพิจารณาพิพากษาคดี ศาลปกครองอาจตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ ศาลปกครองจะรับฟังพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญหรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีได้ตามที่เห็นสมควร

พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลปกครองเรียกมาให้ถ้อยคำหรือทำความเห็นต่อศาลปกครองมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๖ เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองใด การจ่ายสำนวนคดีในศาลปกครองนั้น ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดหรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการจัดองค์คณะที่มีความเชี่ยวชาญในประเภทคดีด้านใดด้านหนึ่งเป็นการเฉพาะ ต้องจ่ายสำนวนคดีให้ตรงกับความเชี่ยวชาญขององค์คณะที่จัดไว้

(๒) ในกรณีที่มีการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบคดีขององค์คณะ ต้องจ่ายสำนวนคดีที่มีมูลคดีเกิดขึ้นในพื้นที่ให้แก่องค์คณะที่จัดไว้

(๓) ในกรณีที่ไม่มีการจัดองค์คณะตาม (๑) หรือ (๒) หรือมีการจัดไว้ลักษณะเดียวกันหลายองค์คณะ หรือองค์คณะที่รับผิดชอบคดีดังกล่าวมีคดีค้างการพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งหากจ่ายสำนวนคดีให้แก่องค์คณะนั้นจะทำให้คดีล่าช้าหรือกระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมให้จ่ายสำนวนคดีโดยใช้วิธีการใดที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะจ่ายสำนวนคดีให้แก่องค์คณะใด

เมื่อองค์คณะในศาลปกครองใดได้รับสำนวนคดีแล้ว ให้ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นในองค์คณะนั้น แล้วแต่กรณี แต่งตั้งตุลาการศาลปกครองในคณะของตนคนหนึ่งเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน เพื่อเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำชี้แจงของคู่กรณี และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้โดยมีพนักงานคดีปกครองเป็นผู้ช่วยดำเนินการตามที่ตุลาการเจ้าของสำนวนมอบหมาย

เมื่อได้มอบสำนวนคดีให้แก่ตุลาการเจ้าของสำนวนคนใดแล้ว หรือได้จ่ายสำนวนคดีให้แก่องค์คณะใดแล้ว ห้ามมิให้มีการเรียกคืนสำนวนคดีหรือโอนสำนวนคดี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการโอนคดีตามที่ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด

(๒) เมื่อมีการคัดค้านตุลาการเจ้าของสำนวนสำหรับกรณีเรียกคืนสำนวน หรือตุลาการศาลปกครองในองค์คณะพิจารณาพิพากษานั้นถูกคัดค้าน หรือไม่ครบองค์คณะสำหรับกรณีโอนสำนวน

(๓) เมื่อตุลาการเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะพิจารณาพิพากษามีคดีค้างการพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งจะทำให้การพิจารณาคดีล่าช้า และตุลาการเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะพิจารณาพิพากษาขอสละสำนวนคดีที่ตนรับผิดชอบอยู่

มาตรา ๕๗ ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนทำหน้าที่ตรวจสอบและเสนอความเห็นในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษา ตลอดจนดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีนั้น

ในระหว่างการดำเนินการของตุลาการเจ้าของสำนวนตามวรรคหนึ่ง ให้เปิดโอกาสให้คู่กรณีได้ทราบถึงข้ออ้างหรือข้อแย้งของแต่ละฝ่าย และให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนเพื่อยืนยันหรือหักล้างข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายได้ เมื่อตุลาการเจ้าของสำนวนเห็นว่าได้รวบรวมข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเพียงพอแล้ว ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนทำความเห็นเสนอให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาเพื่อพิจารณาคดีต่อไป

ในการให้โอกาสคู่กรณีตามวรรคสอง ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนกำหนดให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าคู่กรณีมิได้ปฏิบัติภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคู่กรณีที่ไม่ได้แสดงพยานหลักฐานนั้นไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนหรือยอมรับข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี และให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาต่อไปตามที่เห็นเป็นการยุติธรรม

ในกรณีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสามหรือมีพฤติกรรมประวิงคดีให้ล่าช้า ศาลปกครองจะรายงานผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล ผู้ควบคุม หรือนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือสั่งการหรือลงโทษทางวินัยต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ โดยไม่เป็นการตัดอำนาจที่ศาลจะมีคำสั่งลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาล

การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการเจ้าของสำนวนและพนักงานคดีปกครองให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๕๘ ก่อนวันนั่งพิจารณาคดี ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนส่งมอบสำนวนคดีให้ผู้แถลงคดีปกครองพิจารณา และให้ผู้แถลงคดีปกครองจัดทำสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นของตนในการวินิจฉัยคดีนั้นเสนอต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษา และให้มาชี้แจงด้วยวาจาต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาในวันนั่งพิจารณาคดีนั้น และให้มีสิทธิอยู่ร่วมในการพิจารณาและในการประชุมปรึกษาเพื่อพิพากษาคดีนั้นได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในการวินิจฉัยคดีนั้น

ในการนั่งพิจารณาคดีใด ถ้าผู้แถลงคดีปกครองเห็นว่าข้อเท็จจริงในการพิจารณาคดีเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้แถลงคดีปกครองจัดทำสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นของตนขึ้นใหม่เสนอต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาเพื่อพิจารณาต่อไป

ให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือประธานศาลปกครองสูงสุดแต่งตั้งผู้แถลงคดีปกครองจากตุลาการศาลปกครองคนหนึ่งในศาลนั้นที่มิใช่ตุลาการในองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีนั้น

ผู้แถลงคดีปกครองในศาลปกครองสูงสุดอาจแต่งตั้งจากตุลาการศาลปกครองชั้นต้นก็ได้

การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แถลงคดีปกครองให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับคดีที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๕๙ ในการพิจารณาคดี ให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีอย่างน้อยหนึ่งครั้งเพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้าองค์คณะพิจารณาพิพากษา

ก่อนการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกให้ส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ในการนี้ให้คู่กรณีมีสิทธิยื่นคำแถลง รวมทั้งนำพยานหลักฐานมาสืบประกอบคำแถลงดังกล่าวเพื่อยืนยันหรือหักล้างข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายเพิ่มเติมต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาในวันนั่งพิจารณาคดีแต่จะไม่มาแถลงด้วยวาจาก็ได้

มาตรา ๖๐ การนั่งพิจารณาคดีจะต้องกระทำโดยเปิดเผย

ในคดีเรื่องใดเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี หรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ถ้าศาลปกครองเห็นสมควรจะห้ามมิให้มีการเปิดเผยข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแห่งคดี ซึ่งปรากฏจากคำคู่ความหรือคำแถลงของคู่กรณีหรือคำพยานหลักฐานที่ได้สืบมาแล้ว ศาลปกครองจะมีคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ห้ามประชาชนมิให้เข้าฟังการพิจารณาทั้งหมดหรือบางส่วน แล้วดำเนินการพิจารณาไปโดยไม่เปิดเผย หรือ

(๒) ห้ามมิให้ออกโฆษณาข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่นว่านั้น

ไม่ว่าศาลปกครองจะได้มีคำสั่งตามวรรคสองหรือไม่ มิให้ถือว่าการออกโฆษณาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแห่งคำพิพากษา หรือย่อเรื่องแห่งคำพิพากษาโดยเป็นกลางและถูกต้องเป็นการผิดกฎหมาย เว้นแต่ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี หรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ จะห้ามมิให้มีการเปิดเผยข้อความทั้งหมดหรือบางส่วนแห่งคำพิพากษานั้นก็ได้

มาตรา ๖๑ ให้ตุลาการศาลปกครองคนหนึ่งคนใดซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์คณะมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งเรียกให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานทางปกครองหรือของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๒) มีคำสั่งเรียกให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือให้ความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือส่งผู้แทนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานทางปกครองนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณา

(๓) มีคำสั่งเรียกให้คู่กรณีมาให้ถ้อยคำหรือนำพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

(๔) มีคำสั่งเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

(๕) ไต่สวนหรือมีคำสั่งในเรื่องใดที่มิใช่การวินิจฉัยชี้ขาดคดี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ในกรณีจำเป็น ตุลาการศาลปกครองหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากตุลาการศาลปกครองมีอำนาจไปตรวจสอบสถานที่ บุคคล หรือสิ่งอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

มาตรา ๖๒ ถ้าผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งจากศาลปกครองให้มาให้ถ้อยคำหรือแสดงพยานหลักฐานแล้วไม่ดำเนินการตามคำสั่งนั้นภายในระยะเวลาที่ศาลปกครองกำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ศาลปกครองจะสั่งให้จำหน่ายคดีเสียก็ได้

คดีที่ศาลปกครองได้สั่งจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ถ้าภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี ผู้ฟ้องคดีแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลปกครองได้ว่าการที่ตนไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครองได้นั้น เป็นเพราะเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุอันสมควร ศาลปกครองจะอนุญาตให้พิจารณาใหม่หรือฟ้องคดีใหม่ก็ได้

มาตรา ๖๓ ตุลาการศาลปกครองในองค์คณะพิจารณาพิพากษาหรือผู้แถลงคดีปกครองอาจถูกคัดค้านได้ตามเหตุแห่งการคัดค้านผู้พิพากษาที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง รวมทั้งเหตุอื่นใดอันมีสภาพร้ายแรงซึ่งอาจทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีเสียความยุติธรรม

การขอถอนตัวจากคดี การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน การสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านงดการปฏิบัติหน้าที่ และการสั่งให้ผู้อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

การสั่งให้ตุลาการศาลปกครองผู้ถูกคัดค้านงดการพิจารณาย่อมไม่กระทบกระเทือนถึงการกระทำใด ๆ ของตุลาการศาลปกครองผู้ถูกคัดค้านที่ได้กระทำไปแล้ว

มาตรา ๖๔ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ให้นำบทบัญญัติที่ถือว่าเป็นการกระทำละเมิดอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลมและเมื่อมีการละเมิดอำนาจศาลให้ศาลปกครองมีอำนาจสั่งลงโทษได้ดังนี้

(๑) ตักเตือน โดยจะมีคำตำหนิเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยหรือไม่ก็ได้

(๒) ไล่ออกจากบริเวณศาล

(๓) ลงโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การสั่งลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาลพึงใช้อย่างระมัดระวังและเท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี และหากเป็นการสั่งลงโทษตาม (๓) ให้องค์คณะอื่นที่มิใช่องค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีนั้นเป็นผู้พิจารณาและสั่งลงโทษ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดวิจารณ์การพิจารณาหรือการพิพากษาคดีของศาลปกครองโดยสุจริตด้วยวิธีการทางวิชาการ ผู้นั้นไม่มีความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล หรือดูหมิ่นศาลหรือตุลาการ

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย

ส่วนที่ ๓
คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีปกครอง

มาตรา ๖๗ การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองถ้าจะต้องกระทำโดยตุลาการศาลปกครองหลายคน คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะต้องบังคับตามความเห็นของฝ่ายข้างมากและในกรณีที่ตุลาการในศาลปกครองผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๖๘ ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดเห็นสมควรจะให้มีการวินิจฉัยปัญหาใดหรือคดีใดโดยที่ประชุมใหญ่ก็ได้ หรือมีกฎหมายหรือระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดให้วินิจฉัยปัญหาใด หรือคดีใดโดยที่ประชุมใหญ่ก็ให้วินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่

ภายใต้บังคับมาตรา ๖๓ ที่ประชุมใหญ่นั้นให้ประกอบด้วยตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทุกคนที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานที่ประชุมใหญ่

คำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก และถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๙ คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองของศาลปกครองอย่างน้อยต้องระบุ

(๑) ชื่อผู้ยื่นคำฟ้อง

(๒) หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี

(๓) เหตุแห่งการฟ้องคดี

(๔) ข้อเท็จจริงของเรื่องที่ฟ้อง

(๕) เหตุผลแห่งคำวินิจฉัย

(๖) คำวินิจฉัยของศาลในประเด็นแห่งคดี

(๗) คำบังคับ ถ้ามี โดยให้ระบุหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามคำบังคับไว้ด้วย

(๘) ข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ถ้ามี

คำพิพากษาหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของตุลาการศาลปกครองที่นั่งพิจารณาและพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งนั้น ถ้าตุลาการศาลปกครองคนใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นด้วย

เมื่อศาลปกครองได้อ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองในศาลปกครองโดยเปิดเผยในวันใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ได้อ่านนั้นเป็นวันที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งในการนี้ให้ศาลปกครองแจ้งให้คู่กรณีทราบกำหนดวันอ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นการล่วงหน้าตามสมควร

ถ้าไม่มีคู่กรณีมาศาลปกครองในวันนัดอ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ศาลปกครองงดการอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง แล้วบันทึกไว้และให้ถือว่าวันที่บันทึกเป็นวันที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้สำนักงานศาลปกครองจัดให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองไว้ที่ศาลปกครอง เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูหรือขอสำเนาที่มีการรับรองถูกต้องได้ โดยจะเรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนด

ให้สำนักงานศาลปกครองพิมพ์เผยแพร่คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีของศาลปกครอง และความเห็นของผู้แถลงคดีปกครองตามมาตรา ๕๘

มาตรา ๗๐ คำพิพากษาศาลปกครองให้ผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับนับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษาจนถึงวันที่คำพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับหรืองดเสีย

ในกรณีที่เป็นคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้รอการปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีการอุทธรณ์และเป็นคดีที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด คู่กรณีฝ่ายชนะคดีอาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้น หรือศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี โดยชี้แจงเหตุผลอันสมควรที่ขอให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับ และให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคำขอและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด[๒๕]

มาตรา ๗๑ ภายใต้บังคับบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งคำพิพากษาหรือคำสั่งใด ๆ ให้มีผลผูกพันบุคคลภายนอกได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ในคำพิพากษาให้บุคคลใดออกไปจากสถานที่ใดให้ใช้บังคับตลอดถึงบริวารของผู้นั้นที่อยู่ในสถานที่นั้นด้วย เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิพิเศษอื่น

(๒) ถ้าบุคคลใดได้เข้าเป็นผู้ค้ำประกันในศาลเพื่อการดำเนินการใด ๆ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งใช้บังคับแก่การประกันนั้นได้โดยไม่ต้องฟ้องผู้ค้ำประกันใหม่

(๓) คำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับสถานะหรือความสามารถของบุคคล หรือนิติบุคคล บุคคลภายนอกจะยกขึ้นอ้างอิงหรือใช้ยันกับบุคคลภายนอกก็ได้ เว้นแต่บุคคลภายนอกจะมีสิทธิดีกว่า

(๔) คำพิพากษาหรือคำสั่งที่เกี่ยวกับสิทธิแห่งทรัพย์สินใด ๆ คู่กรณีที่เกี่ยวข้องอาจอ้างกับบุคคลภายนอกได้ เว้นแต่บุคคลภายนอกจะมีสิทธิดีกว่า

มาตรา ๗๒ ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑)

(๒) สั่งให้หัวหน้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามหน้าที่ภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนด ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร

---

[๒๕] มาตรา ๗๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๓) สั่งให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการโดยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขอื่น ๆ ไว้ด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีการฟ้องเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการฟ้องเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

(๔) สั่งให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการฟ้องให้ศาลมีคำพิพากษาแสดงความเป็นอยู่ของสิทธิหรือหน้าที่นั้น

(๕) สั่งให้บุคคลกระทำหรือละเว้นกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย

ในการมีคำบังคับตามวรรคหนึ่ง (๑) ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดว่าจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลไปในอนาคตถึงขณะใดขณะหนึ่งได้ หรือจะกำหนดให้มีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ ทั้งนี้ตามความเป็นธรรมแห่งกรณี

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนกฎ ให้มีการประกาศผลแห่งคำพิพากษาดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา และให้การประกาศดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอนกฎนั้น

วรรคสี่[๒๖] (ยกเลิก)

วรรคห้า[๒๗] (ยกเลิก)

วรรคหก[๒๘] (ยกเลิก)

มาตรา ๗๒/๑[๒๙] ในการพิพากษาคดี ให้ศาลปกครองมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดี

มาตรา ๗๓ การคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นนั้น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ถ้ามิได้ยื่นอุทธรณ์ตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันถึงที่สุด

คำพิพากษาหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง คำสั่งเกี่ยวกับการละเมิดอำนาจศาลหรือคำสั่งอื่นใดที่ทำให้คดีเสร็จเด็ดขาด

ในกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำอุทธรณ์ใดมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลปกครองสูงสุดจะสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาก็ได้

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๔ เมื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครองต่างชั้นกันในประเด็นแห่งคดีอย่างเดียวกัน ขัดหรือแย้งกันให้ถือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

ถ้าคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครองชั้นต้นด้วยกันมีการขัดหรือแย้งกันในประเด็นแห่งคดีอย่างเดียวกัน คู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียจะยื่นคำร้องขอต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อให้มีคำสั่งกำหนดว่าจะให้ถือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งใด คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

---

[๒๖] มาตรา ๗๒ วรรคสี่ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

[๒๗] มาตรา ๗๒ วรรคห้า ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

[๒๘] มาตรา ๗๒ วรรคหก ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

[๒๙] มาตรา ๗๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองเสร็จเด็ดขาดแล้ว คู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นอาจมีคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลปกครองฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) คู่กรณีที่แท้จริงหรือบุคคลภายนอกนั้นมิได้เข้ามาในการดำเนินกระบวนพิจารณาคดีหรือได้เข้ามาแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในการดำเนินกระบวนพิจารณา

(๓) มีข้อบกพร่องสำคัญในกระบวนพิจารณาพิพากษาที่ทำให้ผลของคดีไม่มีความยุติธรรม

(๔) คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้ทำขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใด และต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญซึ่งทำให้ผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งขัดกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีหรือบุคคลภายนอกไม่ทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาคดีครั้งที่แล้วมา โดยมิใช่ความผิดของผู้นั้น

การยื่นคำขอให้พิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รู้หรือควรรู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งใหม่ได้ แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาด

มาตรา ๗๕/๑[๓๐] การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง และบทบัญญัติว่าด้วยค่าฤชาธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดีท้ายประมวลกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการบังคับคดีปกครอง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้และหลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง และเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง

มาตรา ๗๕/๒[๓๑] ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีซึ่งศาลปกครองแต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่มีคุณสมบัติตามที่ ก.ศป. กำหนด มีหน้าที่ปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ในระหว่างการพิจารณาหรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง

---

[๓๐] มาตรา ๗๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

[๓๑] มาตรา ๗๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

ในการบังคับคดีปกครองตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานบังคับคดีอาจมอบหมายให้เอกชนหรือบุคคลอื่นปฏิบัติการแทนภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานบังคับคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๗๕/๓[๓๒] เมื่อความปรากฏแก่ศาลปกครอง หรือคู่กรณียื่นคำขอ หรือเจ้าพนักงานบังคับคดีรายงานต่อศาลปกครองว่า คู่กรณียังไม่ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองหรือมีข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครอง ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาหรือไต่สวนและมีคำสั่งกำหนดวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือมีคำสั่งใด ๆ เพื่อให้การบังคับคดีเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว

มาตรา ๗๕/๔[๓๓] เมื่อปรากฏว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วน หรือปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร ให้ศาลปกครองไต่สวนหรือแสวงหาข้อเท็จจริงถ้าศาลปกครองได้ไต่สวนแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าการที่มิได้ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วนหรือปฏิบัติล่าช้าเป็นไปโดยไม่มีเหตุอันสมควร ศาลปกครองอาจมีคำสั่งให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามคำบังคับ ชำระค่าปรับต่อศาลปกครองตามจำนวนที่สมควร ครั้งละไม่เกินห้าหมื่นบาท ทั้งนี้ ศาลปกครองอาจแจ้งผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแลผู้ควบคุม หรือนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือสั่งการ หรือลงโทษทางวินัยต่อไปก็ได้และแจ้งผลให้ศาลปกครองทราบ

คำสั่งปรับตามวรรคหนึ่งให้จัดทำโดยองค์คณะ และให้นำเงินค่าปรับดังกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ให้ชำระค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ศาลปกครองอาจมีคำสั่งให้มีการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของบุคคลนั้นได้

ให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีตามมาตรา ๖๖ หรือปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร ด้วยโดยอนุโลม

ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการปฏิบัติตามมาตรานี้ได้

---

[๓๒] มาตรา ๗๕/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

[๓๓] มาตรา ๗๕/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๕
สำนักงานศาลปกครอง

มาตรา ๗๖ ให้มีสำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗๗ สำนักงานศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของศาลปกครอง

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับคดีปกครองตามคำสั่งของศาลปกครอง

(๓) ดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามคำบังคับของศาลปกครอง

(๔) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของศาลปกครอง

(๕) วิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีปกครองเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๖) จัดพิมพ์และเผยแพร่คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง

(๗) จัดให้มีการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้ของตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมายมหาชน การบริหารราชการแผ่นดิน และบุคลากรด้านกฎหมายมหาชน

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครอง

มาตรา ๗๘ ให้มีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองขึ้นตรงต่อประธานศาลปกครองสูงสุด มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานศาลปกครอง และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานศาลปกครอง โดยมีรองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

การแต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมจะดำรงตำแหน่ง โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. เสนอต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งต่อไป

ในกิจการของสำนักงานศาลปกครองที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นผู้แทนของสำนักงานศาลปกครอง เพื่อการนี้ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๙ ให้มีพนักงานคดีปกครองทำหน้าที่ช่วยเหลือตุลาการเจ้าของสำนวนในการดำเนินคดีปกครองตามที่ตุลาการเจ้าของสำนวนมอบหมาย และปฏิบัติหน้าที่อื่นในสำนักงานศาลปกครองตามที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีปกครองตามที่ตุลาการเจ้าของสำนวนมอบหมาย ให้พนักงานคดีปกครองเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายอาญา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๐ คุณสมบัติของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานคดีปกครองในระดับต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานศาลปกครองซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งเป็นพนักงานคดีปกครอง

มาตรา ๘๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง" ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่หนึ่ง อธิบดีศาลปกครองกลาง เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศป. กำหนด จำนวนสามคนซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองด้วยกันตามวิธีการที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการคณะกรรมการข่าราชการพลเรือน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘๒ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่ได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะอยู่ในตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเลือกซ่อมภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองซึ่งได้รับเลือกซ่อมให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๘๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่ได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๔) คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากกระทำการหรือมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

มาตรา ๘๔ ให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครองโดยเฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานศาลปกครองและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว

(๒) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัย การสอบสวน และการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๓) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๔) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๕) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๖) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลปกครอง รวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(๗) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย

(๘) การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงานศาลปกครอง

(๙) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๑๐) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๑๑) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกาย การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี การลาหยุดราชการ และการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง

(๑๒) การกำหนดกิจการอื่นที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘๕ การกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึงคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

มาตรา ๘๖ อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งและการจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้นำบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๗ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งรองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมจะดำรงตำแหน่ง โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. เสนอต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๘๘ การโอนข้าราชการฝ่ายศาลปกครองไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการในหน่วยงานของรัฐอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือการโอนข้าราชการในหน่วยงานของรัฐอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองอาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุทำความตกลงกับเจ้าสังกัดและได้ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองกำหนดโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โอนมาเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเท่าใด ให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นผู้พิจารณากำหนดแต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

การโอนข้าราชการการเมืองและข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามพระราชบัญญัตินี้จะกระทำมิได้

มาตรา ๘๙ ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๙๐ เมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองแล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีโดยตรงต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๙๑ ให้สำนักงานศาลปกครองเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณีในการนี้คณะรัฐมนตรีอาจทำความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้

มาตรา ๙๒ ในการเสนอหรือพิจารณางบประมาณรายจ่าย การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง หรือในการพิจารณาเรื่องใดเกี่ยวกับสำนักงานศาลปกครองหรือศาลปกครอง ถ้าเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองร้องขอคณะรัฐมนตรี ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาหรือคณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องอาจอนุญาตให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองหรือผู้ซึ่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมายมาชี้แจงได้

มาตรา ๙๓ ให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำรายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและของสำนักงานศาลปกครองเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาปีละหนึ่งครั้ง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๔ ในวาระเริ่มแรก ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาค ดังต่อไปนี้

(๑) ศาลปกครองขอนแก่น ตั้งอยู่ในจังหวัดขอนแก่น โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม

(๒) ศาลปกครองชุมพร ตั้งอยู่ในจังหวัดชุมพร โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชุมพร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดระนอง

(๓) ศาลปกครองเชียงใหม่ ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

(๔) ศาลปกครองนครราชสีมา ตั้งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดนครราชสีมา

(๕) ศาลปกครองนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๖) ศาลปกครองบุรีรัมย์ ตั้งอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์

(๗) ศาลปกครองพิษณุโลก ตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดสุโขทัย

(๘) ศาลปกครองแพร่ ตั้งอยู่ในจังหวัดแพร่ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดอุตรดิตถ์

(๙) ศาลปกครองยะลา ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลา โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา

(๑๐) ศาลปกครองระยอง ตั้งอยู่ในจังหวัดระยอง โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว

(๑๑) ศาลปกครองลพบุรี ตั้งอยู่ในจังหวัดลพบุรี โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครนายก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง

(๑๒) ศาลปกครองสกลนคร ตั้งอยู่ในจังหวัดสกลนคร โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร

(๑๓) ศาลปกครองสงขลา ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล

(๑๔) ศาลปกครองสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดอุทัยธานี

(๑๕) ศาลปกครองอุดรธานี ตั้งอยู่ในจังหวัดอุดรธานี โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี

(๑๖) ศาลปกครองอุบลราชธานี ตั้งอยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดอำนาจเจริญ

มาตรา ๙๕ ในกรณีที่มีการจัดตั้งและเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๘ เพิ่มเติมในเขตศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๙๔ บรรดาคดีของเขตท้องที่ศาลปกครองในภูมิภาคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๙๔ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองในภูมิภาคนั้นต่อไป

มาตรา ๙๖ ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) มาใช้บังคับกับผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดในระหว่างนั้น

ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติแล้วในขณะแต่งตั้ง ให้นำความในมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๗ การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรกเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ประกอบด้วยข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสองคนซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้พิพากษาในศาลฎีกาสองคนซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาและได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการอัยการหนึ่งคน ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหนึ่งคนผู้แทนคณะกรรมการสภาทนายความหนึ่งคน ผู้แทนคณะนิติศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน และผู้แทนคณะรัฐศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคนเป็นกรรมการ และให้กรรมการดังกล่าวเลือกกรรมการด้วยกันเองคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกข้าราชการฝ่ายศาลปกครองคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙๘ ให้คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามพระราชบัญญัตินี้และมีความรู้ความสามารถและความประพฤติเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดไม่เกินยี่สิบสามคน และให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่จะคัดเลือกจากผู้ที่สนใจสมัครและผู้ที่สถาบันหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ (๔) เสนอขึ้นและให้บุคคลดังกล่าวแสดงหลักฐานผลงานทางวิชาการหรือทางประสบการณ์ที่บ่งชี้ถึงความรู้ความสามารถที่เหมาะสมสำหรับตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเพื่อสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่สุดตามจำนวนที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ในการนี้ให้เปิดเผยบัญชีรายชื่อบุคคลที่จะคัดเลือกและรายชื่อบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้ทราบทั่วไป และเชิญชวนให้บุคคลในวงการกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดินให้ข้อคิดเห็นและนำมาพิจารณาก่อนนำรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกในชั้นที่สุดเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป

เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเป็นอันพ้นจากหน้าที่ และให้ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดด้วยกันเอง เป็นประธานศาลปกครองสูงสุดหนึ่งคน รองประธานศาลปกครองสูงสุดสองคน และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดสี่คน และให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๙ ในระยะเริ่มแรกให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙๘ คัดเลือกรายชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติและมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นศาลละหนึ่งคน และตุลาการศาลปกครองชั้นต้นอีกไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบคน และให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง โดยอนุโลมก่อนเสนอรายชื่อให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

มาตรา ๑๐๐ เมื่อมีการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๙๘ และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๙๙ แล้ว ให้วุฒิสภา คณะรัฐมนตรี และประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองภายในเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๐๑ ในระยะเริ่มแรกจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ มิให้นำมาตรา ๓๐ วรรคสองมาใช้บังคับ และให้ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของตำแหน่ง แต่ถ้าผู้ที่โอนมาเคยได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือนอัตราใดให้เป็นไปตามที่ ก.ศป. กำหนด

มาตรา ๑๐๒ ในกรณีที่ผู้โอนมาเป็นตุลาการศาลปกครองหรือข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้วก่อนวันที่บทบัญญัติหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับ แต่มิได้สมัครเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๐๓ เมื่อได้มีการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๙๘ และมาตรา ๙๙ แล้ว ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดวันเปิดทำการศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค สำหรับศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลาง ต้องเปิดทำการไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๙๔ ให้ดำเนินการเปิดทำการตามความจำเป็นโดยคำนึงถึงการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสม แต่ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าปีละเจ็ดศาล

ในระหว่างที่เปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๙๔ ยังไม่ครบทุกแห่ง ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ศาลปกครองในภูมิภาคที่เปิดทำการแล้วมีเขตอำนาจในจังหวัดใดที่อยู่ใกล้เคียงกับศาลปกครองนั้นเพิ่มเติมได้ตามที่สมควร

เมื่อได้มีประกาศวันเปิดทำการศาลปกครองกลางแล้ว บรรดาเรื่องที่ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาหรือที่มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์แล้ว แต่นายกรัฐมนตรียังมิได้สั่งการ ให้โอนไปเป็นคดีของศาลปกครองกลาง และถ้าศาลปกครองกลางเห็นว่าเป็นคดีตามมาตรา ๙ ก็ให้พิจารณาและมีคำพิพากษาต่อไปเพื่อความสะดวกในการดำเนินคดีปกครองของผู้ร้องทุกข์ ถ้าได้มีการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคแล้ว เมื่อเห็นสมควร ศาลปกครองกลางจะโอนคดีนั้นไปยังศาลปกครองในภูมิภาคที่มีเขตอำนาจก็ได้

การดำเนินกระบวนพิจารณาและพิพากษาคดีปกครองที่โอนมาตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๘๔ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับข้าราชการฝ่ายศาลปกครองโดยอนุโลม โดยให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่เป็นคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายดังกล่าว

ในระยะเริ่มแรก ให้ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองทำการคัดเลือกข้าราชการฝ่ายศาลปกครองด้วยกันเองจำนวนสามคนเพื่อเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองโดยไม่ชักช้าในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งตำแหน่งใดซึ่งเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองโดยตำแหน่งให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองประกอบด้วยกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๐๕ บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องหรืออยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลอื่นอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีลักษณะเป็นคดีปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลนั้นดำเนินกระบวนพิจารณาและมีคำพิพากษาต่อไปจนคดีนั้นถึงที่สุด

มาตรา ๑๐๖ สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นสิทธิฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

มาตรา ๑๐๗ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่สำนักงานศาลปกครองจะได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้ ก.ศป. จัดทำแผนงานในการดำเนินการของศาลปกครองและแผนงานการจัดตั้งและการบริหารงานของสำนักงานศาลปกครองเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอรับเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและการบริหารงานตามแผนงานดังกล่าว

ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามแผนงานที่ ก.ศป. เสนอตามความจำเป็น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บัญชี ๑

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง[๓๔]

ชั้นศาล	ชั้นเงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท)
ศาลปกครองสูงสุด	๔	ประธานศาลปกครองสูงสุด	๖๕,๙๒๐	๕๐,๐๐๐
	๓	รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๖๓,๘๖๐	๔๒,๕๐๐
ศาลปกครองชั้นต้น	๒	รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๖๐,๘๗๐	๔๑,๕๐๐
	๑	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๕๘,๙๑๐	๓๐,๐๐๐

[๓๔] บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง (บัญชี ๑) ยกเลิกและใช้ (บัญชี ๒) แทน ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บัญชี ๒

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง[๓๕]

ชั้นศาล	ชั้นเงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท)	ประจำตำแหน่ง (บาท)
ศาลปกครองสูงสุด	๔	ประธานศาลปกครองสูงสุด	๖๕,๙๒๐	๕๐,๐๐๐
	๓	รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๗๓,๒๔๐	๔๒,๕๐๐
ศาลปกครองชั้นต้น	๒	รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๖๙,๘๑๐	๔๑,๕๐๐
	๑	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๖๗,๕๖๐	๓๐,๐๐๐

[๓๕] บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง (บัญชี ๒) แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป และต่อมามีการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราเงินเดือนโดยพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามลำดับ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งตามอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครอง หรือการทำสัญญาทางปกครอง อันเป็นเรื่องของกฎหมายมหาชน และโดยที่ระบบการพิจารณาและพิพากษาคดีจำเป็นต้องมีกระบวนการเป็นพิเศษต่างจากคดีปกติทั่ว ๆ ไป เพราะผลแห่งคำพิพากษาอาจกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษีอากรของส่วนรวมเป็นค่าชดเชยหรือค่าเสียหายแก่เอกชน ในขณะเดียวกันเอกชนจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ ในการพิจารณาจึงจำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง และต้องมีตุลาการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และประชาชนทั่วไปซึ่งจะถูกกระทบในทางใดทางหนึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครอง รวมทั้งต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕[๓๖]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ โดยเทียบเคียงกับอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมในระดับเดียวกัน และเนื่องด้วยได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมให้รับในอัตราใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ สมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เท่าเทียมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[๓๖] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๑/๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘[๓๗]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ บทบัญญัติมาตรา ๔๕/๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมศาล

มาตรา ๖ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการฟ้องคดีปกครองที่ขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คู่กรณีจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ทำให้เป็นภาระแก่คู่กรณีที่ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือทำให้ได้รับความเดือดร้อนเกินสมควรถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาอนุญาตการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้ประกอบกับคดีดังกล่าว มีลักษณะเดียวกับคดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สมควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีปกครองให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐[๓๘]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทนดังต่อไปนี้

(๑) บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง บัญชี ๑ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง บัญชี ๒ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

---

[๓๗] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒/ตอนที่ ๑๔ ก/หน้า ๒๖/๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

[๓๘] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๔๖ ก/หน้า ๑๑/๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปโดยปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละสาม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละห้า ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับข้าราชการประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ สมควรกำหนดให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๑[๓๙]

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๐ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ในกรณีที่สมควรปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น สมควรปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยปรับเพิ่มในอัตราร้อยละสี่เท่ากันทุกอัตรา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑[๔๐]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

---

[๓๙] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๑๒ ก/หน้า ๑๐/๑๖ มกราคม ๒๕๕๑

[๔๐] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๓๙ ก/หน้า ๑/๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เมื่อศาลปกครองได้เปิดทำการแล้วทำให้มีการแยกสัญญาทางปกครองออกจากสัญญาทางแพ่งนับว่ามีผลความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในเรื่องของศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดี กฎหมายสารบัญญัติและกฎหมายวิธีสบัญญัติที่จะนำมาใช้ในคดีนั้น สัญญาทางปกครองจึงเป็นหลักเกณฑ์ใหม่ที่แม้แต่นักกฎหมายยังถกเถียงเพื่อค้นหาความหมาย แนวทางที่เหมาะสมหรือควรจะเป็นในแต่ละปีหน่วยงานของรัฐได้ทำสัญญากับเอกชนหรือกับหน่วยงานของรัฐด้วยกันในกิจกรรมที่หลากหลายตั้งแต่กิจกรรมขนาดเล็กจนถึงโครงการขนาดใหญ่ เช่น สัญญาจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สัญญาจ้างก่อสร้างอาคาร ถนนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ สัญญาสัมปทาน ฯลฯ หากนับรวมมูลค่าตามสัญญาเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับเงินงบประมาณแผ่นดินจำนวนมากแต่เนื่องจากการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ยื่นฟ้องคดีภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี ซึ่งเดิมสัญญาดังกล่าวมีอายุความถึงสิบปีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อได้มีการตีความสัญญาโดยศาลปกครองหรือคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลว่าเป็นสัญญาประเภทใด หากตีความว่าเป็นสัญญาทางปกครองจะทำให้กำหนดระยะเวลาในการฟ้องคดีลดเหลือเพียงหนึ่งปี เป็นเหตุให้ระยะเวลาฟ้องคดีสั้นลงโดยผลของกฎหมายตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรแก้ไขระยะเวลาฟ้องคดีดังกล่าวให้ยาวขึ้น นอกจากนั้นปัจจุบันยังมีปัญหาการตีความความหมายของเรื่องประโยชน์แก่ส่วนรวม จึงเห็นควรบัญญัติเรื่องนี้ไว้ในบทนิยาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการใช้กฎหมายยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔[๔๑]

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากบัญชีอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น สมควรปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยปรับเพิ่มในอัตราร้อยละห้าเท่ากันทุกอัตรา และโดยที่มาตรา ๓๐ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้ในกรณีที่สมควรปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

[๔๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๒๒ ก/หน้า ๒๓/๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔[๔๒]

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันปริมาณคดีปกครองประเภทที่ต้องดำเนินกระบวนพิจารณาโดยเร่งด่วนให้ทันต่อการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือ เสียหายแก่คู่กรณี หรือเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เช่น คดีเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ และการแต่งตั้งข้าราชการในหน่วยงานทางปกครอง เป็นต้น ซึ่งหากให้คดีปกครองประเภทดังกล่าวดำเนินการตามขั้นตอนและมีผู้รับผิดชอบเช่นเดียวกับคดีปกครองทั่วไป อาจเป็นผลทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และต้องดำเนินกระบวนพิจารณาโดยเร่งด่วนมีความล่าช้า สมควรเพิ่มอำนาจในการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด หรือศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครองที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวโดยเฉพาะ อีกทั้งเพื่อให้การบริหารงานบุคคลของศาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเหมาะสมกับการอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับหลักการและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗[๔๓]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระในวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองดังกล่าวเป็นคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระในระหว่างวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกซ่อมกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการศาลปกครองแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้มีการเลือกซ่อมแล้ว ให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองประกอบด้วยกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการเลือกซ่อมนี้ด้วย

---

[๔๒] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๑/๒๗ เมษายน ๒๕๕๔

[๔๓] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑/ตอนที่ ๗๙ ก/หน้า ๔/๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาและคณะรัฐมนตรีใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลงเพราะครบวาระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ประธานศาลปกครองสูงสุดแจ้งต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่ประธานวุฒิสภาและนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อดำเนินการเลือกให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งและเมื่อได้มีการเลือกแล้วให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองประกอบด้วยกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้เลือกนี้ด้วย

ให้นำความในมาตรา ๓๕/๑ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๓๙/๑ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ มติหรือการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๑๒ ที่ได้มีมติหรือให้ความเห็นชอบในระหว่างวันก่อนวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมติหรือการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง

มาตรา ๑๔ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่องค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองที่ผ่านมาได้บัญญัติไว้เฉพาะในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมิได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วิธีการเลือก และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิให้สอดคล้องกับการกำหนดบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙[๔๔]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๘ บรรดาคดีที่อยู่ในระหว่างการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

[๔๔] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๓๖ ก/หน้า ๑/๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการดำเนินการบังคับคดีปกครองยังมีข้อขัดข้อง เนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดรายละเอียดในการดำเนินการบังคับคดีปกครองให้ครอบคลุมคดีปกครองทุกประเภท ซึ่งคดีปกครองมีลักษณะเฉพาะไม่สามารถนำหลักการของการบังคับคดีแพ่งมาใช้ในการดำเนินการบังคับคดีให้มีประสิทธิภาพในทุกกรณีได้ อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติกำหนดอำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดี ตลอดจนมาตรการที่จะบังคับให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาอันสมควร อีกทั้งสมควรกำหนดให้ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คู่กรณีฝ่ายชนะคดีในคดีที่กำหนดอาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุดแล้วแต่กรณี เพื่อให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับได้ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ประชาชนต้องรอการปฏิบัติตามคำพิพากษาในระหว่างการพิจารณาคดีชั้นอุทธรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วิชพงษ์/ปรับปรุง
๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

วิศนี/เพิ่มเติม
๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

กัญฑรัตน์/เพิ่มเติม
๒๗ เมษายน ๒๕๕๙

ศิรวัชร์/แก้ไข
๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"เครื่องดื่มแอลกอฮอล์" หมายความว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยาวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

"ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์" หมายความว่า บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ โดยการดื่มนั้นมีลักษณะที่ต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น และเมื่อหยุดดื่มจะมีอาการแสดงของการขาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร่างกาย

"ขาย" หมายความรวมถึง จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๓๓ ก/หน้า ๓๔/๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

"โฆษณา" หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยินหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสารการตลาด

"การสื่อสารการตลาด" หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขายสินค้า บริการหรือภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การจัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษ และการตลาดแบบตรง

"ข้อความ" หมายความรวมถึง การกระทำ ให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

"ฉลาก" หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้า หรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้าและหมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

"คณะกรรมการควบคุม" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ" ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการคนที่สองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเลขานุการ และให้อธิบดีและผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

(๒) ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ด้านละหนึ่งคน

การเลือกและการแต่งตั้งที่ปรึกษาตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของที่ปรึกษาตาม (๒) และ (๓) โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา ๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานกรรมการคนที่สองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) ติดตามประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานตาม (๑)

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

หมวด ๒
คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์" ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง ปลัดกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง และปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการคนที่สาม

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกจากองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหากำไร และดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับด้านการสนับสนุนและรณรงค์ให้มีการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือสตรี ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้แทนองค์กรเอกชนในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการแพทย์ จิตวิทยาหรือการสาธารณสุข ด้านสังคมสงเคราะห์สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์หรือนิเทศศาสตร์ ด้านการศึกษา การศาสนาหรือวัฒนธรรมโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านไม่เกินหนึ่งคน

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ อธิบดีกรมสรรพสามิตเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๑ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือเป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดในคดีที่เกี่ยวเนื่องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้ประกอบกิจการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือมีส่วนได้เสียในกิจการเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๗) ไม่เป็นผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันและในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะการควบคุมโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการด้านภาษี รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการ

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิต หรือนำเข้า

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วิธีหรือลักษณะการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต้องห้ามสถานที่หรือบริเวณห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสิ่งอื่นใดที่ใช้เป็นการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการหรือรัฐมนตรีในการออกประกาศหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

(๖) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๗) จัดให้มีหรือส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่เยาวชนและประชาชนโดยทั่วไปให้เข้าใจถึงโทษและพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๘) เชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูล เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมติคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมสรรพสามิต หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งหนึ่งคน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ และผู้อำนวยการเป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยาและกฎหมายด้านละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักอนามัยไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งหนึ่งคน ประชาสัมพันธ์จังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเขตจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจังหวัดละไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ การแพทย์ จิตวิทยา และกฎหมายด้านละหนึ่งคน ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๒๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทนและการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ โดยอนุโลม เว้นแต่อำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับกับการประชุมและการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด มีอำนาจและหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัดแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อคณะกรรมการควบคุม

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการควบคุมการผลิต การนำเข้า การขาย การโฆษณา และการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสนอมาตรการในการป้องกันผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๓) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๔) กำหนดแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการในการลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) ติดตาม ประเมินผลและตรวจสอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดและเลิกการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แล้วรายงานผลต่อคณะกรรมการควบคุม

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุมมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการและอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓
สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา๒๔ ให้จัดตั้ง “สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ขึ้นในกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะกรรมการควบคุม

(๒) ดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และดำเนินการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายรวมทั้งแผนงานและมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานให้คณะกรรมการควบคุมทราบและพิจารณาเสนอคณะกรรมการ

(๓) ประสานงานและร่วมมือกับคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จังหวัด ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๔) เป็นศูนย์กลางข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการควบคุม มอบหมาย

หมวด ๔
การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) การอื่นตามที่คณะกรรมการควบคุมกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗ ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร

(๔) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก

(๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๖) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๗) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

(๘) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน หรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขหรือข้อยกเว้นใด ๆ เท่าที่จำเป็นไว้ด้วยก็ได้

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือตัวแทนของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าไปยังผู้ขายซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) บุคคลที่มีอาการมึนเมาจนครองสติไม่ได้

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ

(๒) การเร่ขาย

(๓) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

(๔) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการการชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยนหรือแลกซื้อ

(๕) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือการให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๖) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา

(๒) สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล

(๓) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี

(๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคลหรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

(๕) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

(๖) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป

(๗) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม

การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใด ๆ โดยผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร

หมวด ๕
การบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มาตรา ๓๓ ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากสำนักงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมกำหนด

หมวด ๖
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ผลิต นำเข้า หรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สถานที่ผลิตนำเข้าหรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สถานที่เก็บเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น รวมถึงเข้าตรวจสอบยานพาหนะเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ นี้

(๒) ยึดหรืออายัดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๘ ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๔ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่ยอมมาให้ถ้อยคำหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๔ (๓) หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือวัตถุอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อถูกเรียกให้ส่งตามมาตรา ๓๔ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ หรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการควบคุมหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการควบคุมมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบครัว อุบัติเหตุและอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ณัฐพร/แก้ไข

วศิน/ตรวจ

๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาอื่น นอกจากตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา และตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ยกเว้นการขายในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขายในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ

(๒) การขายในสถานบริการซึ่งเป็นไปตามกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

ข้อ ๒[๑] ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๑๘ ง/หน้า ๒/๒๒ มกราคม ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษาและวันออกพรรษา ยกเว้นการขายเฉพาะร้านค้าปลอดอากรภายในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ

ข้อ ๓[๑] ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

ปรียานุช/ผู้จัดทำ
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ปริญสินีย์/ผู้ตรวจ
๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๓๙ ง/หน้า ๑๐/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง ห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแล และใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๒๗ (๘) และมาตรา ๓๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบและคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ดังต่อไปนี้ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร

(๑) พื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการ นอกเหนือจากสถานที่ราชการตามมาตรา ๒๗ (๓)

(๒) พื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนอกเหนือจากสถานที่หรือบริเวณที่กำหนดตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ห้ามผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ดังต่อไปนี้ ยกเว้น บริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี

(๑) พื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการ นอกเหนือจากสถานที่ราชการตามมาตรา ๓๑ (๓)

(๒) พื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแลและใช้ประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนอกเหนือจากสถานที่หรือบริเวณที่กำหนดตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๓[๑] ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๓๙ ง/หน้า ๖/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทาง
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๗ (๘) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

ข้อ ๒* ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

ปรียานุช/ผู้จัดทำ
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ปริญสินีย์/ผู้ตรวจ
๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๓๙ ง/หน้า ๘จ/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานีขนส่ง
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๒๗ (๘) และมาตรา ๓๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบและคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บริเวณสถานีขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

ข้อ ๒[๑] ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

ปรียานุช/ผู้จัดทำ
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ปริญสินีย์/ผู้ตรวจ
๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๓๙ ง/หน้า ๙/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางรถไฟ
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๒๗ (๘) และมาตรา ๓๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบและคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณสถานีรถไฟ หรือในขบวนรถที่อยู่บนทางรถไฟตามกฎหมายว่าด้วยจัดวางการรถไฟและทางหลวง

ข้อ ๒[๑] ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

ปรียานุช/ผู้จัดทำ
๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ปริญสินีย์/ผู้ตรวจ
๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๓๙ ง/หน้า ๑๑/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในท่าเรือโดยสารสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๒๗ (๘) และมาตรา ๓๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบและคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณท่าเรือโดยสารสาธารณะหรือบนเรือโดยสารสาธารณะประจำทาง

ท่าเรือโดยสารสาธารณะ หมายความว่า สถานที่สำหรับให้บริการแก่เรือโดยสารสาธารณะในการจอด เทียบ บรรทุก หรือขนถ่ายคนหรือสิ่งของ

เรือโดยสารสาธารณะประจำทาง หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้ขนส่งคนโดยสารตามเส้นทางที่หน่วยงานของรัฐกำหนด

ข้อ ๒* ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ปรียานุช/ผู้จัดทำ

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ปริญสินีย์/ผู้ตรวจ

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

---

* ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนพิเศษ ๓๙ ง/หน้า ๙/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการอนุญาตและการประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๒[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๕๓ วรรคสาม มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"เครื่องมือสำหรับฉายหรือเล่นวีดิทัศน์" หมายความว่า ชุดของเครื่องมือและอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถฉาย เล่น หรือดูวีดิทัศน์ได้

หมวด ๑
การขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งหรือประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสัญชาติไทย หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือสำเนาหนังสือเดินทาง พร้อมด้วยสำเนาใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือหลักฐานการได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นคนต่างด้าว

(ข) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๔ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(ค) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

(ง) แผนที่สังเขปแสดงบริเวณที่ตั้งของร้านวีดิทัศน์

(จ) แบบแปลนแผนผังแสดงพื้นที่ให้บริการของร้านวีดิทัศน์ และรูปถ่ายของร้านวีดิทัศน์ จำนวน ๓ รูป

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนที่ ๗๒ ก/หน้า ๗/๒๙ กันยายน ๒๕๕๒

(๒) นิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคลซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และรายชื่อผู้เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ที่เป็นปัจจุบัน

(ข) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ก) และ (ข) ของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ค) เอกสารและหลักฐานตาม (๑) (ค) (ง) และ (จ)

ข้อ ๓ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๒ ครบถ้วน และได้ตรวจสอบอาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวีดิทัศน์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ หรือข้อ ๖ แล้วแต่กรณี แล้ว ให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอและมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังผู้ขอรับใบอนุญาต ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังกล่าว หากไม่อนุญาตให้แสดงเหตุผลไว้ในคำขอด้วย

ข้อ ๔ เมื่อนายทะเบียนแจ้งการอนุญาตและผู้ขอรับใบอนุญาตได้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์แล้ว ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่นายทะเบียนกลางกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๕ อาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวีดิทัศน์ที่ให้บริการเกมการเล่น ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีความมั่นคงแข็งแรง

(๒) ตั้งอยู่ในทำเลที่ปลอดภัย

(๓) สามารถมองเห็นสภาพภายในร้านวีดิทัศน์จากภายนอกได้อย่างชัดเจน

(๔) มีระบบป้องกันไฟฟ้าลัดวงจรที่ใช้งานได้อย่างเหมาะสม

(๕) มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดและเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยอย่างละหนึ่งเครื่องในแต่ละชั้นที่ให้บริการ เว้นแต่เป็นร้านวีดิทัศน์ที่มีพื้นที่ให้บริการชั้นเดียวและมีเครื่องมือสำหรับฉายหรือเล่นวีดิทัศน์ไม่ถึง ๑๕ ชุด

(๖) มีพื้นที่สำหรับผู้ใช้บริการแต่ละคนอย่างเพียงพอ และมีทางเดินสะดวก

(๗) มีห้องสุขาที่สะอาดถูกสุขลักษณะสำหรับให้บริการอยู่ภายในอาคารหรือในบริเวณใกล้เคียง

(๘) พื้นที่ภายในอาคารสะอาดถูกสุขลักษณะ มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้สะดวก และไม่มีเสียงและกลิ่นรบกวน

ข้อ ๖ อาคารหรือสถานที่ตั้งของร้านวีดิทัศน์ที่ให้บริการคาราโอเกะ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีการติดตั้งเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหนึ่งเครื่อง ในกรณีที่พื้นที่ให้บริการมีชั้นเดียว หรือมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดและเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยอย่างละหนึ่งเครื่องในแต่ละชั้นที่ให้บริการ ในกรณีที่พื้นที่ให้บริการมีมากกว่าหนึ่งชั้น

(๒) มีลักษณะตามข้อ ๕ (๑) (๒) (๔) (๗) และ (๘)

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นนิติบุคคลเปลี่ยนแปลงกรรมการ ผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามข้อ ๒ (๒) (ก) และ (ข) ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีการเพิ่มจำนวนเครื่องมือสำหรับฉายหรือเล่นวีดิทัศน์ในระหว่างที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

เมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งและได้รับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ออกใบอนุญาตให้ใหม่โดยกำหนดวันหมดอายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามใบอนุญาตเดิมและประทับตรายกเลิกการใช้ใบอนุญาตเดิมด้วยอักษรสีแดง

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาใบอนุญาตเดิมหรือสำเนาใบแทนใบอนุญาต

(๒) เอกสารและหลักฐานตามข้อ ๒ (๑) (ก) และ (ข) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา หรือข้อ ๒ (๒) (ก) และ (ข) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล

(๓) เอกสารและหลักฐานตามข้อ ๒ (๑) (ง) และ (จ)

ข้อ ๑๐ ให้นำความในข้อ ๓ และข้อ ๔ มาใช้บังคับกับต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ การยื่นคำขอหรือการแจ้งตามกฎกระทรวงนี้ ให้กระทำ ณ ท้องที่ที่ร้านวีดิทัศน์ตั้งอยู่ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นหรือแจ้ง ณ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

(๒) ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นหรือแจ้ง ณ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

หมวด ๒
การประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ที่ให้บริการเกมการเล่น ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเข้าใช้บริการได้ตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา แต่ไม่เกิน ๒๐.๐๐ นาฬิกา ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา แต่ไม่เกิน ๒๐.๐๐ นาฬิกา ในวันหยุดราชการหรือในระหว่างปิดภาคการศึกษาตามระยะเวลาที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

(๒) ให้เด็กอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไปแต่ไม่เกินสิบแปดปีเข้าใช้บริการได้ตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา แต่ไม่เกิน ๒๒.๐๐ นาฬิกา ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา แต่ไม่เกิน ๒๒.๐๐ นาฬิกา ในวันหยุดราชการ หรือในระหว่างปิดภาคการศึกษาตามระยะเวลาที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด

(๓) มีวัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องมือสำหรับฉายหรือเล่นวีดิทัศน์ซึ่งเหมาะสมต่อการถนอมสายตา

(๔) มีระบบหรือวัสดุป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ให้เกินค่าระดับเสียงรบกวนตามที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

(๕) ดูแลมิให้มีการจำหน่ายบุหรี่ สารเสพติด หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ภายในร้านวีดิทัศน์

(๖) ดูแลมิให้มีการสูบบุหรี่ เสพสารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ภายในร้านวีดิทัศน์

(๗) ดูแลมิให้มีการเล่นการพนันภายในร้านวีดิทัศน์

(๘) ดูแลมิให้มีการจำหน่ายหรือฉายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๖) และ (๗) ภายในร้านวีดิทัศน์

(๙) ดูแลมิให้มีสื่อลามกอนาจารภายในร้านวีดิทัศน์

(๑๐) ดูแลมิให้มีการจำหน่ายหรือฉายวีดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗ ภายในร้านวีดิทัศน์

ความในวรรคหนึ่ง (๒) ไม่ใช้บังคับกับผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ที่ให้บริการคาราโอเกะ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีวัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องมือสำหรับฉายหรือเล่นวีดิทัศน์ซึ่งเหมาะสมต่อการถนอมสายตา

(๒) มีระบบหรือวัสดุป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนไม่ให้เกินค่าระดับเสียงรบกวนตามที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

(๓) ดูแลมิให้มีการจำหน่ายสารเสพติดภายในร้านวีดิทัศน์

(๔) ดูแลมิให้มีการสูบบุหรี่ หรือเสพสารเสพติดภายในร้านวีดิทัศน์

(๕) ดูแลมิให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้าหรือให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้าภายในร้านวีดิทัศน์

(๖) ดูแลมิให้มีการเล่นการพนันภายในร้านวีดิทัศน์

(๗) ดูแลมิให้มีการจำหน่ายหรือฉายภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๖) และ (๗) ภายในร้านวีดิทัศน์

(๘) ดูแลมิให้มีสื่อลามกอนาจารภายในร้านวีดิทัศน์

(๙) ดูแลมิให้มีการจำหน่ายหรือฉายวีดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗ ภายในร้านวีดิทัศน์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๔ คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือเป็นคำขอตามกฎกระทรวงนี้โดยอนุโลม

ในกรณีที่คำขอดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขหรือปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในสามสิบวัน ถ้าผู้ขออนุญาตไม่แก้ไขหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำขอนั้นเป็นอันตกไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

ธีระ สลักเพชร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๓ วรรคสาม มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการขอใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ตลอดจนวัน เวลา และเงื่อนไขการประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ปริญสินีย์/ผู้จัดทำ

๒๕ เมษายน ๒๕๕๕

วิชพงษ์/ผู้ตรวจ

๓๐ เมษายน ๒๕๕๕

ขั้นตอนการขออนุญาตตั้งสถานบริการ

กรุงเทพมหานคร
ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการต่อผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาลที่สถานบริการนั้นตั้งอยู่

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต อาคารสถานที่ตั้งของสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

กองบัญชาการตำรวจนครบาลรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องนำเรื่องเข้าที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการขออนุญาตตั้งสถานบริการและการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการพิจารณา

เสนอความเห็นคณะกรรมการกลั่นกรอง ฯ ให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลพิจารณา

กองบัญชาการตำรวจนครบาล แจ้งผลการพิจาณาของผู้บัญชาการตำรวจนครบาลให้สถานีตำรวจนครบาลเพื่อแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ

อาคาร หรือสถานที่ซึ่งใช้ในการขออนุญาต
- ต้องอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning)
- ไม่อยู่ใกล้ชิดวัดสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วย ไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าวแล้ว
- ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ

(๑) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
(๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม
(๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
(๔) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือโรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
(๕) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษในความผิดเกี่ยวกับเพศ ตามประมวลกฎหมายอาญา ในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิงตามกฎหมายว่าด้วยการปรามการทำให้แพร่หลายและการค้าวัตถุอันลามก หรือตามกฎหมายว่าด้วยการปรามการค้าประเวณี

พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาคำขออนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันรับคำขอฯ

ต่างจังหวัด
ผู้ว่าราชการ
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายอำเภอท้องที่ที่สถานบริการนั้นตั้งอยู่

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ
คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต อาคารสถานที่ตั้งของสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

จังหวัดรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องนำเรื่องเข้าที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการขออนุญาตตั้งสถานบริการและการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการพิจารณา

เสนอความเห็นคณะกรรมการกลั่นกรอง ฯ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา

จังหวัด แจ้งผลการพิจาณาของผู้ว่าราชการจังหวัดให้อำเภอเพื่อแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบ

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

๑. นายธนาคม	จงจิระ	อธิบดีกรมการปกครอง
๒. นายสมหวัง	พ่วงบางโพ	รองอธิบดีกรมการปกครอง
๓. นายศักดิ์ฤทธิ์	สลักคำ	รองอธิบดีกรมการปกครอง
๔. นายพิริยะ	ฉันทดิลก	รองอธิบดีกรมการปกครอง
๕. นายวีนัส	สีสุข	รองอธิบดีกรมการปกครอง
๖. นายวิสิทธิพัตน์	อนันตรสุชาติ	ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ

บรรณาธิการ

นายชัยรินทร์	นุกูลกิจ	ผู้อำนวยการส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๓

กองบรรณาธิการ

๑. ร้อยตำรวจตรี สิงห์คำ	คำยอด	หัวหน้ากลุ่มงานโรงแรม ๑
๒. นายสรันย์	พานจันทร์	หัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานและระเบียบกฎหมาย ๑
๓. นายอิฐเชษฐ์	นาคะเต	หัวหน้ากลุ่มงานโรงแรม ๑
๔. นายแผน	สุขแสวง	หัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานและระเบียบกฎหมาย ๒ หัวหน้ากลุ่มงานสถานบริการ ๑
๕. นายทัศน์พล	ประทีป ณ ถลาง	รักษาการในตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มงานสถานบริการ ๒
๖. นายพงอินทร์	โสภณ	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๗. นางเพชรรัตน์	เตี้ยมานะ	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๘. นางสาวอุทุมพร	จงนิมิตรสถาพร	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๙. นายดุสิต	ยงพิริยกุล	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๑๐. นายอนุกูล	วิทยเจียกขจร	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๑๑. นายธนัยนันท์	ทองรอด	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๑๒. นางสาวชุลีวัลย์	ไชยบัวแก้ว	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๑๓. นายอุดมชัย	นุชทัต	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๑๔. นางสาวสุดใจ	นุ่นเกตุ	นิติกรชำนาญการ
๑๕. นายสิทธิโชติ	เตมะศิริ	นิติกรชำนาญการ
๑๖. นางสาวกุลวรา	โขมพัตร์	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๑๗. นางสาวรดา	โอภาสพงศ์	นิติกรชำนาญการ
๑๘. นายเจริญชัย	สุวรรณศรี	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
๑๙. นางสาวทิฆัมพร	ภู่เพียงใจ	นิติกรปฏิบัติการ
๒๐. นางสาววราพัฒน์สร	ลลิตลัคณา	เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ
๒๑. นางสาวบัณฑิตา	โสภาชื่น	เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ
๒๒. นายชัยภัทร	วิชัยดิษฐ์	เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ
๒๓. นางสาวประภัสสร	มหัทธนชาติ	นิติกรปฏิบัติการ
๒๔. นางสาพิรุฬห์พร	เพียงพิมพ์	เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ
๒๕. นายพีรณัฐ	ศรียอด	นิติกรปฏิบัติการ
๒๖. นางธัญกมล	หทัยธรรม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
๒๗. นางจินตนา	ศรบริสุทธิ์	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

พิมพ์ที่โรงพิมพ์อาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง ถนนลำลูกกา-ฉะเชิงเทรา ๑๒๑๕๐
โทร. ๐-๒๐๑๒-๔๑๗๐-๘๐ นายสมชาย เกียรติก้องแก้ว ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๖๓

กรมการปกครอง